

အားပြင်းတဲ့
များတစ်စွဲ

အောင်မြင်ရေးသမဂ္ဂအတွက် ထက်သနိုင်းကြားရေးစာမျက်

BURMESE
CLASSIC
.COM

www.burmeseclassic.com

ဖေမြင့်

အားပြင်းတဲ့ ပြားတစ်စင်း

[အောင်မြင်ရေးသမဂ္ဂီးအတွက်
ထက်သန်နှုံးကြားရေးစာမျက်း]

တန်ဖိုး - ၁၅၀၀ ကျပ်

ବ୍ୟାକୁଳ ପ୍ରକାଶନ ଅଧ୍ୟତ୍ମିକା

၄၀၀၉၇၅၀၅၀၉

မျက်နှာပိုးခြင့်ပြုချက်အမှတ်

၄၀၀၉၅၇၀၅၁၀

မျက်နှာပုံးသရုပ်ဖော်

ဘဏ္ဍားကြည်

ကျွန်ုပ်။

Dream City

မျက်နှာပါးပိန္ဒိယ

ଓ'ରେ (୦ ୧୦୭୯), ଯେବେଳିପିଲିଟିକ୍

ବୀରୀ ଦୁଇ ଲମ୍ବା ରକ୍ତକୁଣ୍ଡଳି ॥

အတွင်းပိန္ဒိယ

ଓ'କେଣଲ୍ୟ (୦୨୯୭୧), ତାପେଲୋଗପୁଷ୍ଟିପିର୍ଦ୍ଦିଗ୍ରୀ।

၁၇၃၊ ၃၃ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသ

ଶିଃଫେର୍ଡିଂ (O. J. Förd), ଫେର୍ଡିଂଙ୍କାପେ।

အမှတ် N - 6၊ ရွှေမာလာရိပ်မွန်။

ဘုရင့်နောင်လမ်း၊ ကမာရွတ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုဂ္ဂနိုင်မြိုင်

ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ။

ଅପ୍ରକାଶ - ୨୦୦୦

မျာတိဂုံ

၁။	အားပြင်းတဲ့ မြားဟန်စင်း	၁
၂။	တစ်ချောင်းတည်းသောစိတ်	၇
၃။	အနောဂုံအယူက် အဟန်အတားများ	၀၁
၄။	ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်	၀၅
၅။	ဘဝကံကြမှာတို့၏သဘော	၀၉
၆။	တစ်ဝါက်တစ်ပျက်လုပ်တတ်သည့်
အကျင့်ဆိုး	၂၅
၇။	ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယုံကြည်မှု	၂၆
၈။	၌	၂၇
၉။	စကား	၂၈
၁၀။	ရောတိရောယောင်အောင်မြင်သူဟူ၍မရှိ	၂၃
၁၁။	ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ဖန်တီးရေး	၅၁
၁၂။	အောင်မြင်လိုလျင် ထက်သန့်စိတ်ကို
နှီးခွေပေးရမည်	၆၁
၁၃။	အောင်မြင်သူနှင့် မအောင်မြင်သူ	၆၉
၁၄။	ရန်းကန်လှပ်ရှားမှ စွန်အားတိုးမည်	၇၇
၁၅။	သေချာသောနည်းလမ်း	၈၅
၁၆။	ပါရမီရင်ညာ၏ကြီးရင် ဆိုတာဘာလဲ	၉၁
၁၇။	ဘယ်တော့မ အလျော့မပေးနဲ့	၁၀၁

၁၈။	အမည်းရောင် မိုးပျံဗုံဖောင်းများ	၁၁၁
၁၉။	အောင်မြင်မှုအတွက် အရေးကြီးသော အရင်းအနှစ်းတစ်ရပ်	၁၂၁
၂၀။	ဖြတ်လမ်းနည်းမရှိပါ	၁၃၃
၂၁။	ယနေ့လူငယ်တွေမှာ တို့တွင်စရာမြောက်မြားစွာ	၁၄၇
၂၂။	မတွန်မဆုံးတတ်တဲ့စိတ်	၁၅၇
၂၃။	နမူနာက အဓိက	၁၆၅
၂၄။	အရမ်းမငြင်းပါနှင့်	၁၇၉
၂၅။	မိမိအလုပ်အပေါ် ဘယ်လောက်လေးနက် ယုံကြည်မှုရှိပါသလဲ	၁၈၇
၂၆။	စမိသည့်အလုပ်ကို ပြီးဆုံးအောင်လုပ်တတ်သည့် စိတ်ဓာတ်	၁၉၃
၂၇။	ရေရှည်ကိုကြည့်တတ်သည့်စိတ်	၁၉၉
၂၈။	ဘဝမှာ အကျပ်အတည်းများ ကြော်သည့်အခါ	၂၀၇
၂၉။	အနုပညာရှင် လုပ်ငန်းစီမံခန့်ခွဲရေးသမား	၂၁၅
၃၀။	တစ်ကြိမ်ရုံးရုံဖြင့် တစ်သက်လုံး ရုံးရမည်လား	၂၂၃
၃၁။	သူတစ်ပါးအတွက် ဆန့်တန်းထားသောလက်	၂၃၁

BURMESE
CLASSIC

အားပြင်းတဲ့ မြားတစ်စင်း

မြားတစ်စင်း

အရှင်အဟန်နှင့် ပစ်စွင်းလိုလျင်

လေးကြော်မှု ပြင်ပြင်ဆွဲပါ။

[တရုတ်စကားပုံး]

ဗုံးမြို့ဗုံးတက်မှုမှုန်သမျှ အားမထုတ်ဘဲ ဘယ်တော့မှ မရနိုင်း။

ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်က ကြော်သားတွေ ကြီးထွားသန်မာစေချင်သလား။ ဦးနောက်စွမ်းရည်တွေ လူတကာ ထက် ထက်မြေက်စေချင်သလား။ အားထုတ်ပါ။ အားထုတ်ဘဲ မရနိုင်ပါ။

အားထုတ်ရသည်ကို အလုပ်ဟုခေါ်ကြသည်။ အလုပ်ဟုဆိုလျင် တချို့က နောက်းကွန်ချင်သည်။

မတွန်ပါနင့်။ အလုပ်သည် လူအတွက် ကျိန်စာမဟုတ်၊ လူကိုမြှင့်တင်ပေးသောအရာသာ ဖြစ်သည်။ အလုပ် ကြောင့် သင့်မှာ အသိဉာဏ်ပညာ တိုးပွားလာလိမ့်မည်။ အလုပ်ကြောင့်ပင် လူတကာနင့် ပခံးချင်းယဉ် နိုင်သူ ဖြစ်လာမည်။ ထိုမှတစ်ဆင့်တက်ကာ ကိုယ်က ပို၍ ထူးခြားသူ ဖြစ်လာရလိမ့်မည်။

သို့သော် အလုပ်လုပ်တိုင်း ပြီးသလား။ အားထုတ်သည်ဆိုတိုင်းကော ကိုယ်ရည်မှန်းရာ ရောက်နိုင်သလား။

မရသေးပါ။ အလုပ်လုပ်ရုံသက်သက်ဖြင့် မပြီးသေး မပြည့်စုံသေးပါ။ တရာ့လူတွေ ကျားကုတ်ကျားခဲ့မလျော့သော့ဖြင့် လုပ်ကြသည်။ မအောင်မြင်ပါ။ အကြောင်းရင်းက အလုပ်ကို စနစ်တကျ စရိတ်စဉ်၍ မလုပ်တတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ စနစ်မကျသည့်အခါ အားထုတ်သလောက် မထိရောက်။ ထိုကြောင့် အလုပ်လုပ်သည့်အခါ ဝိရိယသက်သက်ဖြင့် မပြီး။ ဝိရိယတွင် ညာက်တွေ့ဖို့လို၏။ ညာက်တွေ့ပြီးလုပ်သော် လုပ်ငန်းပညာ တိုးတက်လာ၏။ ကျမ်းကျင်သူက လုပ်ငန်းအဆက်အစပ်ကိုကြည့်ပြီး အကျက်စွေ့စွေ့လုပ်သည့်အခါ အလုပ်ထဲ အားနည်းနည်းထည့်ရှုဖြင့် အကျိုးကျေးဇူးများစွာ ခံစားလာရသည်။

ထိုပြင် အလုပ်လုပ်ရာ၌ အရေအတွက်ထက်အရည်အသွေးက အဆမတန် အရေးပါသောသဘောရှိသည်။

သင်လုပ်နေသောလုပ်ငန်းသည် ထူးခြားကြီးကျယ်နေစရာမလိပါ။ သို့သော် ထိုမကြီးကျယ်သော အလုပ်ကိုပင် သူသုတေသနလုပ်ကိုင်ကြသည်ထက် ပို၍ သပ်ရပ်ကောင်းမွန်အောင် ပို၍သာက်သာမြန်ဆန်အောင် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မည်ဆိုက မထူးခြားဘူးထင်ရသည် ထိုလုပ်ငန်းနယ်ပယ်တွင် သင်က ထူးခြားအောင်မြင်သူတစ်ဦး ဖြစ်လာပေမည်။

လူတို့မည်သည် ကိုယ်တိုင်သာ ကိုယ့်အလုပ်ကို လဲပေါ့တန်တန် လုပ်ချင်လုပ်မည်ဖြစ်သော်လည်း အခြားလုပ်ငန်းသမားများနှင့် ဆက်ဆံရလွှင်ကား လက်ရာသန်မှ ကြိုက်၏။ အလုပ်ကို လေးလေးစားလုပ်မှ သဘောကျု၏။ ဆံပင်ညှပ်သမား၊ အကျိုးချုပ်သမားတို့မှ အစ မြန်သူ၊ နော်သူ၊ ညွှေသူ၊ ခွဲခြားမှတ်သားတတ်၏။ လူတစ်ယောက်ဆောင်ရွက်လိုက်သော အလုပ်၏အရည်အသွေးသည် ငင်းလုန်းပတ်သက်သည့် ကုန်အမှတ်တဲ့ဆိပ်တစ်ခုသဖွယ်ဖြစ်လာသော သဘောပင်။ နာမည်ရလာသောအမှတ်တဲ့ဆိပ်သည် သူတော်ပါးထက် သိသိသာသာတန်ဖိုးတက်လာပေသည်။

ဥပမာ၊ သာမန် ရွှေပန်းထိမ်အလုပ်သမားတစ်ယောက်၏ လက်ခသည် သူ ဂိုဏ်တွယ်ရသော ရွှေ၏ တန်ဖိုးထက် အဆပေါင်းများစွာနည်းကြောင်း အားလုံး သိကြသည်။ သို့သော် အီတလိပန်းထိမ်ကျော်ကြီး ချယ်လိန့် (Benvenuto Cellini) တို့လို မိမိအလုပ်ကို အဆမတန်အရည်အသွေးမြင့်အောင် မြှင့်တင်နိုင်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာမူ လက်ရာက ရွှေထက် အဖိုးတန်လာ သည်။ ရွှေကို အလေးချိန်ဖြင့် တန်ဖိုးဖြတ်၍ ရသော လည်း၊ ချယ်လိန့်၏ လက်ရာကုကား တန်ဖိုးဖြတ်နိုင် ရန် အလွန်ခဲယဉ်းသွားပေပြီ။

လူပေါင်းများစွာတို့ အောင်မြင်မှုနှင့် ကင်းဝေးနေ ကြရခြင်းမှာ မိမိအလုပ်အပေါ်ထားရှိရသည့် သဘောထား များကြောင့် ဖြစ်၏။ သူတို့စိတ်၌ အလုပ်ဟူသည် စားဝတ်နေရေးအတွက် မိမိဘက်က ပြန်လည်ပေးဆပ်ရ သည့်အရာဟု မှတ်ယူထားရာ တာဝန်ကျေဖို့လောက် သာ အာရုံရှိကြ၏။

တာဝန်ကျေသမားတို့၌ အလုပ်၏အရည်အသွေး မြင့်တက်လာစရာ အကြောင်းမရှိပေ။

မိမိအလုပ်ကို အခကြောင်းမြှိန်စက်မနေဘဲ၊ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင်သာ အားထုတ်လုပ်ကိုင်နေ တတ်သူ၊ မိမိလက်ရာနှင့် မိမိစွမ်းရည်မြင့်မှုးအောင်

စွမ်းဆောင်ရခြင်းတွင် ပျော်မွေ့သူတို့မှာမူ အလုပ်အရည် အသွေး တို့တက်ခြင်းနှင့် အတူ ငါးတို့၏ ဘဝအဆင့် အတန်းများလည်း တို့တက်မြင့်မှုးလာကြစမ်းဖြစ် ပေသည်။

J

တစ်ချောင်းတည်းသော စိတ်

တစ်ခုတည်းသောအရာ၏ စုံစိန်လုပ်ကိုင်တတ်ခြင်းလည်
ပါရရိန္ဒြောင်း အတတ်ပညာ၏ ကျမ်းကျင်ခြင်းတို့ထက် စွမ်းအသကြီး
ဟားပေသည်။

ဆီတရိ

(Marcus Tullius Cicero)

စီးပွားရေးပညာရှင်ကြီး ဘားနှစ်ဘားရွတ် (ခ) (Bernard Baruch) အား လူ၌ အောင်မြှင့်မှု မအောင်မြှင့်မှုတို့ကို
ဖြစ်စေသည် အမိကအကြောင်းသည် အဘယ်နည်းဟု
မေးသည့်အခါ ဘားရွတ် (ခ) က ဦးတည်ချက်ကော်ရုပ်
တည်းပေါ်၍ စွမ်းစိန်လုပ်တတ်သော အလေးသာသည်
အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်ကြောင်း မဆိုင်းမလွှာ ဖြေကြားခဲ့

သည်။ လူအများစုတို့မှာ ဦးတည်ချက်တွေ ထွေပြား လျက်ရှိပြောင်း၊ ဟိုဟာလုပ်ချင် သည်ဟာလုပ်ချင်နှင့် သူတို့၏ စွမ်းအင်များမှာ အရပ်မျက်နှာမျိုးစုံသို့ ပြန်ကြ ထွက်ကာ ဘာတစ်ခုမျှ ကောင်းစွာအဖတ်မတင်ကြ ကြောင်း သူက ပြောဆိုသည်။

အောင်မြင်သူတို့၏ ရှိကြသည့် အလေ့အထ ကောင်းများကို စုံစမ်းလေ့လာသည့်အခါး၌လည်း ‘တစ် ချောင်းတည်းသောစိတ်’ရှိခြင်းသည် ငှင့်တို့၏ သိသာ ထင်ရှားသော လက္ခဏာတစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း တွေရှိရ သည်။

တစ်ခုတည်းသောရည်မှန်းချက်၌ တစ်ခဲနှက် အာရုံစုံစိုက်ခြင်းသည် ဘဝအောင်မြင်ရေးအတွက် မရှိ ဖြစ်သော အခြေခံလိုအပ်ချက်တစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း ရော့ သူငွေးကြီး ဂျာနှုန်းရေးကော်လား (John D. Rockefeller) ကလည်း ဆိုခဲ့သည်။

တရာတစ်ကားပုံ၌ ‘အကောင်းဆုံးမြင်းသည်ပင် ကျန်းနှီးနှစ်ခု အတင်မခံနိုင်’ဟူ၍ ဆိုထားရာ ဦးတည် ချက်ထွေပြားမှုကို ပြတ်ပြတ်သေးသား ငြင်းဆန်ပယ်ချု လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဘဝအတွက် ဦးတည်ရည်မှန်းချက်တစ်ခု တိကျ ပြတ်သေးစွာချုပြီးပြီဆိုလျင် ငှင့်ဦးတည်ရာပန်းတိုင်သို့

အဖြောင့်အတိုင်း လုမ်းသွားနိုင်မှသာ ရည်မှန်းချက် ထမြောက်အောင်မြင်မည်ဖြစ်၏။ ဤသည်ကို ရိုင်ဖယ် သေနတ်၏ နည်းစဉ်အတိုင်း လိုက်သည်ဟု ဆိုနိုင်၏။ ပစ်မှတ်တစ်ခုတည်းကို တည်တည်ချိန်၌ ပစ်ထည့် လိုက်သည့်နည်း။ တစ်နေရာတည်း၌ စုံစိုက်ခြင်းသည် နိုင်ငံရေး၊ စစ်ရေး၊ ကုန်သွယ်ရေး စသည် လူအရေး အရာနှယ်ပယ်စဉ်ပင် စွမ်းအားကြီးမားစေသည့် လူသိ နည်းသော နည်းနာတစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း ရပ်(ဖ)တော်လိုအိမ်ဆင် (Ralph Waldo Emerson) က ဆိုခဲ့ သည်။

လူအများစုတို့မှာ ရိုင်ဖယ်သမားလို တစ်နေရာ တည်းကို စုံစိုက်စိုက် ချိန်၌ မပစ်။ ငြက်အပ်ထဲ မှန်း ရှုပစ်ထည့်လိုက်သည့် စရိတ်ကျည်သုံး နှစ်လုံးပြု။ သေနတ်သမား၏ နည်းကို သုံးကြ၏။ ကျည်စွေတွေ အများကြီးနှင့် ပစ်သောသူသည် ကံကောင်းလျင် ပစ်မှတ် တစ်ခုခုကို မှန်နိုင်၏။ သို့သော ပြန်ကဲ၍ ထွက်သော စရိတ်ကျည်သည် ရိုင်ဖယ်ကျည်လို အားမရှိ၍ သားကောင်ကြီးကြီးကို မရနိုင်။

တရာတစ်ပညာရှိများမှာ သည်လိုပစ်မှတ်တွေ ‘ပြာ’ နေသူမျိုးအတွက် စကားတစ်ခွန်းရှိသေး၏။ ‘လုပ်ငန်း ပညာမျိုးစုံ တတ်သောသူ၌ မိသားစုတို့ ထမင်းတ်

ကြ၏၊ ဟူသော စကား။ အာရုံတွေ ဖြာထွက်ကာ
ဘယ်သိမှုရုံးစိုက်မှုမရှိ၊ ဘာတစ်ခုမှ မထိရောက် မအောင်
မြင်ဟု ဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

*

သည်ကဗ္ဗာကြီး ကျောက်ခေတ်မှသည် ယနေ့
ကာလအထိ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးအောင် စွမ်းဆောင်ခဲ့ကြ
သူတွေသည် သက်ဆိုင်ရာနယ်ပယ်အသီးသီး၌ တစ်
ချောင်းဘည်းသောစိတ်ဖြင့် စူးစုံကြပ်နဲ့ကြသူတွေ
ချည်း ဖြစ်၏။ ပညာရပ်တိုင်း၊ လုပ်ငန်းကဏ္ဍတိုင်း
အဆင့်မြင့်သထက်ဖြင့်ကာ အသေးစိတ်သထက် စိတ်
လာသည် ယနေ့ခေတ်တွင်မူ တစ်စုံတစ်ခု၌ အထူးမပြု
သောသူသည် ထင်ရှားသောတစ်နေရာရရှိ မျှော်လင့်ချက်
မရှိတော့။

တစ်ခုတည်းသောစိတ်ကူး၊ တိုကျေပြတ်သားသော
ရည်မှန်းချက်၊ တစ်ကဏ္ဍတည်းတွင် စူးစိုက်သည်
ထက်သန်ပြင်းပြမှုတို့ဖြင့်သာ ပြိုင်ဆိုင်မှုကြီးမှားလာ
သည် ယနေ့လူ၊ အသိုင်းအရိုင်းထဲတွင် ပေါက်မြောက်
အောင်မြင်သူတစ်ဦး ဖြစ်လာနိုင်ပေသည်။

❖ ❖ ❖

၃

အနောင့်အယ် အဟန်အတေးများ

ခလုတ်တိုက်လဲခြင်းသည်
ကျေဆုံးပြင်းမဟတ်။
[ပေါ်တူဝါစကားပုံ]

လောက၌ ဘယ်သူမှ အမှားအယွင်းမကင်းနိုင်။ အမှား
လုံးဝကင်းချင်လျှင် ဘာမှ မလုပ်ဘဲနေဖို့သာ ရှိသည်။
သို့သော လူ၊ ဘဝရောက်လာပြီး ဘာမှ လုပ်မသွားဘူး
အဲလျှင် အဲဒါသည်ပင် လူတကာထက်မှားသည် အကြီး
အဲ့အမှားကြီး ဖြစ်သွားလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် အလုပ်လုပ်ရလိမ့်မည်။
လမ်းလျောက်သောသူ ခလုတ်တိုက်သလို အလုပ်

လုပ်သောသူသည်လည်း တစ်ခါတစ်ရဲ အမှားအယွင်း
ကြိုရမည်၊ အမှား၏ ဒက်တွေလည်း ခံရမည်သာ ဖြစ်
သည်။

သည်အတွက် ထိုးရိမ်စရာမလိုပါ။ ဒါသည်
လောက၏ ဓမ္မတာတစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။ ရာသီဥတု
ဟူသည် အမြိမသာယာ ဆိုးသည့်အခါ ဆိုးသလို၊ ဘဝ
မှုလည်း မှန်တိုင်းထန်သည့်အခါတွေ ရှိပေါ်မည်။
သို့သော သည်လေး၏ မိုးဒက် မှန်တိုင်းဒက်တွေကို
ကြွေကြွေခံရင်းပင် လူက ရင့်ကျက်ဖွံ့ဖြိုးရသောသဘာ
ရှိသည်။

မိုးဒက် တူဒက်ကို နာနာခံပြီးမှ အသားကောင်း
သော ဓားတစ်ချောင်း ဖြစ်လာသည်။ လိုင်းကြမ်းလေ
ကြမ်းကို အကြိမ်ကြိမ်ဖြတ်သန်းပြီးမှ ကြိုခိုင်ကျေမ်းကျင်
သော သဘောသားကောင်း ဖြစ်လာသည်။ အခက်အခဲ
အကျပ်အတည်းတွေသည် အတွေ့အကြိန်ယူလုလင်
ငယ်တစ်ဦးအား ရင့်ကျက်ထဲကိုမြှက်သော ယောကျား
ကောင်းတစ်ဦးအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲပေးနိုင်သော စွမ်းအား
ရှိကြ၏။

သို့သော အခက်အခဲတွေအပေါ် တားရှိသည့်
တစ်ဦးချင်း၏ သဘောကတော့ အရေးကြီးသည်။ မတော့
တဆ ခြေချော်ကျသည်ကို ငါကျဆုံးပြီ မြင်၍ မရ။

ခလုတ်တိုက်လဲသည့်နေရာမှာ ဆက်လျှောမှ တကယ်
ကျဆုံးခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်၊ 'လု၏စွမ်းရည်ကို ခလုတ်တိုက်
လဲခြင်း မလဲခြင်းနှင့် ဆုံးဖြတ်၍ မရ၊ ခလုတ်တိုက်
လဲပြီး ပြန်ထာထုဟူသောအချက်ဖြင့်သာ ဆုံးဖြတ်၍
ရနိုင်သည်'ဟု ဆိုကြခြင်းဖြစ်သည်။ နောင်တစ်နေ့
တွင် စတိုးဆိုင်တွဲလုပ်ငန်းရှင် သူငွေးကြေးဖြစ်လာမည့်
ဖရန်ဗုံးလောင် (Frank Woolworth) ကုန်စုဆိုင် စဖွင့်
တော့ ငါးဆိုင်တွင် သုံးဆိုင်က အရှုံးပေါ်သည်။ သို့
သော သည်လုပ်ငန်း ကိုက်မှုမဟုတ်ဘူးဟု၍ သူ
နောက်ဆုတ်မသွား။ နည်းနာတွေ ပြုပြင်ကာ ဆိုင်အလုပ်
ကို ဆက်လုပ်သည်။ သည့်နောက်တော့ သူ့ဆိုင်တွေ
ထင်ရှားအောင်ဖြင်လာပြီး အမေရိကန်ပြည်အနဲ့မှာ ဆိုင်
ခွဲတွေ မို့လိုပေါက်သည်အထိ ဖြန့်ကြက်နိုင်ခဲ့သည်။

သည်လူတွေက အနောင့်အယွက် အဟန်အတား
ကို ပမာဏထား၊ ကိုယ့်ခရီး ကိုယ်ဆက်နိုင်အောင်သာ
အားထုတ်ကြိုးပမ်းတတ်သူမျိုး ဖြစ်သည်။ သူတို့ကို
မအောင်ဖြင်အောင် တားဆီးထား၍ မရ။ သူတို့ရေးမှာ
ခလုတ်ကန်သင်းတွေ၊ သစ်တုံးကျောက်ခဲ့တွေ မှာသံမျှ
ချထားထား သူတို့ စိတ်ပျက်မသွား။ ဒါတွေကိုးင် လျေားထစ်များပမား
နင်းတက်သွားသူးမျိုးမှာ မြင်းတက်သွားသူးမျိုးမှာ ဖြစ်သည်။

အခက်အခဲကြောင့် နောက်တွန်မသွားကြသူ
တွေမှာ အဓိကအားက ရည်မှန်းချက်ခိုင်မာခြင်းဖြစ်
သည်။ ပန်းတိုင်ကို သူတို့အာရုံတွင် ရှင်းလင်းစွာ
ခြင်ထားပြီး ယင်းပန်းတိုင်သို့ ချိတက်ရန် လမ်းကြောင်း
များ၊ လုပ်ငန်းအစီအစဉ်များလည်း တိတိကျကျချထား
ပြီးဖြစ်ရာ၊ အတွန်းအထိုး အတိုက်အခိုက်တွေကြောင့်
လတဲ့ ပြီးတာ ရှိချင်ရှိမည်ဖြစ်သော်လည်း ဘေးဘီသို့
ကား တိမ်းချော်ကျောက်သွားခြင်း မရှိ။ တွေ့သမျှ
အတားအဆိုးကို ကျော်တန် ကျော် ဖောက်တန် ဖောက်
တွင်းကာ အဖြောင့်အတိုင်း ချိတက်မြဲ ချိတက်ဖြစ်လေ
သည်။

စွန်ဆိုသည်မှာ လေစွန်တွင် မတက်၊ လေကို
ဆန်၍သာ တက်စမြှုဟုသော စကားရှိရာ၊ ရည်မှန်းချက်
ခွဲမြှိခိုင်မာသူတို့မှာလည်း စွန်များနည်းတူ အောက်အခဲ
တွေများလေ ယင်းတို့ကို ထိုးဖောက်ကျော်လွှားကာ
ပို၍မြင့်မှားသော အောင်မြင်မှုဆုလာသာ့တွေ ရရှိလေ
ဖြစ်ချေသည်။

ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်

လူတွေသည် မှန်ရောကန်ထဲက ရွှေငါးများနှင့် တူလှ
သည်ဟု ပြောလေ့ရှိကြသည်။ ငါးတွေသည် မပြတ်
ကျေးခတ်နေကြသော်လည်း ဘယ်ခရီးမျှ မရောက်၊ မှန်
ရောကန်ထဲမှာ ပတ်ချာလည်၍သာ နေသည်။ လူတွေမှာ
သည်း အများစုတို့သည် ဘေးကကြည့်လျင် အလုပ်
ဓမ္မားနေသယောင် ထင်ရသော်လည်း တကယ်တမ်း၌
သာဝေအတွက် အစီအစဉ်တကျ ရည်မှန်းချက်ရှိရှိ လျပ်ရှား
ခြင်း မဟုတ်၊ မရေမရာများပါနေကြခြင်းသာ ဖြစ်၏။

စင်စစ်၊ ဘဝဟူသည် ကံစမ်းပွဲ မဟုတ်။ ကံး
အကာင်းအဆိုးကိုမြော်ကာ ကြံးရာ ကျော် မျော်ပါဖော်
မဟုတ်။ မိမိသာဝကို အန်တိုးနိုင်သောအရာသည်း ကံကြမှာ
မဟုတ်၊ မိမိသာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း သိတော်းစွဲ လိုသည်။

ကိုယ့်ကံကြွား ကိုယ်ဖန်တီးနိုင်ကြောင်း ယုံကြည်လျှင် သည်ဘဝမှာ ငါ 'ဘာ'ဖြစ်ရမည်'ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ချက် ချိန်ပေပြီ။)

သည်ဘဝမှာ သင် 'ဘာ'ဖြစ်ချင်သလဲ၊ သင် ကိုယ်တိုင်ပ ရွေးချယ်ရလိမ့်မည်။ တဗြားသူ ဆုံးဖြတ် ရွေးချယ်ပေး၍ မရ။

အသက် ၆၀ မှာ သင် ဘာဖြစ်ချင်သလဲ။
အသက် ၇၀ မှာ ဘယ်အနေအထားမျိုးနှင့် ရှိချင်သလဲ။
အသက် ၈၀ မှာကော်

ဘယ်လိုဂုဏ်သရေမျိုးနှင့် ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ချင်သလဲ။
ပိုင်ဆိုင်မှုတွေ ဘယ်လောက်ရှိချင်သလဲ။ ရွှေမျိုးအသိုင်း
အဂိုင်းက၊ ရပ်စွာက၊ နိုင်းက သင့်အပေါ် ဘယ်လို
သဘောမျိုး ထားရှိစေချင်သလဲ။ စဉ်းစားကြည့်ပါ။
ပိုပိုသသ မြင်ယောက်ကြည့်ပါ။ ငါ အဲသည်လိုဖြစ်ရ
မည်။ ငါ အဲသည်လောက် ဖြစ်ရမည်ဟု စိတ်ထဲမှာ
ယုံကြည်လာလျှင် အဲဒါသည် သင့်အတွက် ရော်ည်
ရည်မှန်းချက် ဖြစ်ပြီ။

(သည်ရည်မှန်းချက် သင့်ခေါင်းထဲမှာ စွဲမြှုပ်နှံ
မည်၊ အခြားအလုံစာနှုန်းများ၏ အထက်က လွမ်းမှုံး၍
အမည်ဆိုလျှင် သည်နှစ်ကာလများအတွင်း သင် လွှဲရှုံး
လုပ်ကိုင်သမျှသည် သင့်အား ပန်းတိုင်ဆီသို့ မသိမသာ

ဖြစ်စေ သိသိသာသာဖြစ်စေ တွန်းပို့ပေးသောအရာများ
ချည်း ဖြစ်လာလိမ့်မည်။)

လောက၌ မည်သူမျှ လျှပ်ပြက်သလို ရတ်တရက်
ချမ်းသာကြော်ဝမသွားနိုင်။ အနုလာတမှ နေ့ချင်း ညာ
ချင်း အထင်ကရဖြစ်သွားသည်ဟူ၍လည်း မရှိ။ ဘေး
လွှေတွေက အကြောင်းမသိသဖြင့် ဘယ်သူဘယ်ဝါ၏
ဘဝ ရတ်ခြည်းပြောင်းလဲသွားသည် ထင်ကြသော်လည်း
အနိမ့်မှု အမြင့်သို့ တိုးတက်ပြောင်းလဲဖို့ရာ သူ ဘာတွေ
ဘယ်မျှလုပ်ခဲ့ရသည်ဆိုတာ သူ ဘာသာ သိသည်။

မည်သည့်နယ်ပယ်၌ဖြစ်စေ အောက်ခြောမှ ထိပ်
ဆုံးသို့ တစ်ချက်တည်းခန်းတက်၍ ရောက်ရှိးထုံးစံ မရှိ
ပါ။ အဆင့်ဆင့်တွေ ဖြတ်သန်းရသည်။ လျေကားထစ်
ပေါင်းများစွာကို နှင့်တက်ရသည်။

ထိုကြောင့် ရော်ည်မှန်းချက်ဆီသို့ ချို့တက်
ရာတွင် မျက်စီမံလည်းစေဖို့နှင့် တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့်
အားဖြည့်မြှင့်တင်ပေးနိုင်ဖို့ ရည်မှန်းချက်အင်ယား၊
ည်မှန်းချက်အလတ်ဗားတွေ ခုမှတ်ပေးရသည်။ မည်
သည့်လုပ်ငန်းတာဝန်မဆို တစ်ပိုင်းစီ တစ်ကန့်စီ ဆောင်
ရွက်၍ရသည့် လုပ်ငန်းကယ်ကလေးများအဖြစ် ခွဲ့ပြေား
စိတ်ဖြာ၍ လုပ်ကိုင်လျှင် သက်သာလွယ်ကြိုး အောင်
မြင်ရန်လည်း ပိုသေချာသည်။ ဘဝတင်စုလုံးအတွက်

ရည်မှန်းချက်ကြီးကိုလည်း တစ်နှစ်အတွက် ရည်မှန်း
ချက်၊ တစ်လအတွက် လျာထားချက်၊ တစ်ပတ်စာ
အစီအစဉ်၊ တစ်နဲ့တာအလုပ် စသဖြင့် စနစ်တကျ
တစ်ဆင့်စီ တစ်နှင့်စီ မှန်မှန်လုပ်ဘွားပါက ခရီးတစ်
လျောက် အောင်မြင်မှုကြီးငယ်များကို ခံစားင်း အချိန်
တန်သော် ပန်းတိုင်ရောက်မှာ မှချဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဘဝ၌ လတ်တလောအနေအထား
သည် အကြောင်းမဟုတ်ပါ။ အရေးကြီးသည်က ဦး
တည်ရာလမ်းကြောင်းရှိဖို့ဖြစ်သည်။ လမ်းကြောင်းပေါ်
မှာ ရောက်နေပြီ၊ ပန်းတိုင်သို့ ဦးတည်လျပ်ရှားနေပြီ
ဆိုလျင် ဘဝအတွက် အလားအလာကောင်းပေပြီ။

၅

ဘဝကံကြော်တို့၏သဘော

သင့်ကံကြော်သည်လည်း
လုတိုင်းကိုကြော်များနှင့်
မြားနားသည်မဟုတ်။
မည်သူ၏ဘဝသို့ မဆို
နိုးပေါက်အချို့တော့
သက်ဆင်းရပည်သာ ဖြစ်၏။

သင်၏ဘဝ ကံဆိုးနှီးမှာင်ကျြော်ပြီဟု ထင်နေပါသလား။
သင်မလိုလားသောအရာတွေ၊ သင်ကြောက်ရွှေ့သော
အရာတွေ၊ မအောင်မြင်မှာ၊ ရှုံးနိမ့်မှာ၊ မကျေန်းမာမှ၊ စမ်း
နည်းပုဇွေးရမှာ အစရှိတာတွေအားလုံး သင့်အား စပြီ
နှိပ်စက်နေပြီဟု ခံစားနေမိပါသလား။

ဘေးစောင့်ကာလ သင်အောင်မြင်စဉ်နှစ်များက
သင့်များ မလိုအပ်သည့်အကူအညီတွေ ပေးချင်လွန်း၍
တန်းစိန်ခဲ့သည့် သင့်မိတ်ဆွေတွေ၊ ယခု တကယ်လို
ပါပြီဆိုသည်အခါန်၌ ဖေးမဟောမရ၊ ပျောက်ခြင်းမလှ
ပျောက်ကုန်ကြပြီလား။

ငြောဝယ် မျှော်လင့်ချက်ကင်းသော အနာ
ဂတ်ဆီသို့ ကုန်းစောင်းအတိုင်း လိမ့်ဆင်းသွားပြီဟု
သင် ယူဆနေပါပြီလား။

စိတ်မပျက်ပါနော်။ တစ်လောကလုရှိ အမှောင်ထု
သည် ဖယောင်းတိုင်မီးတောက်တစ်ခုမျှကိုပင် ပြို့သတ်
နိုင်စွမ်းမရှိပူးသော စကားကို သတိရပါ။ သင်စိတ်ပျက်
လက်လျှော့မသွားသေးသရွှေ့ သင့်ကို မည်သူမျှ အနိုင်
မယူနိုင်ပါ။

စင်စစ် လောကဟူသည်လည်း သင့်အား တမင်
တကားနှိပ်စက်ကလူပြုသူ မဟုတ်ပါ။ သို့သော လောက
သည် စည်းကမ်းကြီးသူတစ်ဦးကား အမှန်ဖြစ်သည်။
သူသည် ဆုပေးရန် မနောင့်နေးသလို ဒက်ပေးရန်
လည်း ဘယ်သောအခါမျှ တွေ့နဲ့လေ့မရှိ။

ဘဝအတွေ့အကြံသည် ဆရာကောင်းတစ်ဗုံ
လည်းဖြစ်သည်။ သူသည် သင့်အား ဘဝသင်ခန်းစာ
များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမြဲ စမ်းသပ်စစ်ဆေးနေမည် ဖြစ်

သည်။ သင့်သန္တိန္တာန်တွေ မည်မျှခိုင်မာသလဲ သူ အကဲ
ခတ်လိမ့်မည်။ သင့်အရိုးအကြောတွေ၏ခွန်အားကို စမ်း
သပ်လိမ့်မည်။ သင့်ခန္ဓာကိုယ်ကို ခက်ခဲပင်ပန်းမှုတွေ
နှင့် ထိပ်တိုက်တွေ၊ ဆုံးပေးလိမ့်မည်။

သင့်အားထုတ်မှုတွေ ပျက်ပြားအောင် နည်းမျိုးစုံ
အနောင့်အယ်က်ပေးခြင်းဖြင့် သင့်စိတ်ဓာတ်ကို နိုးနိုး
ကြားကြားရှိစေလိမ့်မည်။ သင့်အားနည်းချက်တွေကို
ဖြည့်တင်းကာ သင့်အား ကြံခိုင်မာကျောသူတစ်ဦး ဖြစ်
လာအောင် လေ့ကျင့်ပေးလိမ့်မည်။

ဘဝဆရာ၏လေ့ကျင့်ခန်းအမျိုးမျိုး ဒက်အမျိုး
မျိုးကို ခံယူလေ့ကျင့်ပြီးသောအခါမှသာ ကြီးမားသော
အက်အခေါ်များကို ရင်ဆိုင်ကျောလွှားကာ လူတကာ
ထက် ထူးခြားအောင်မြင်သူတစ်ဦး ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ရုံဘဝ၏ ထူးခြားသောအခြင်းအရာတစ်ဗုံက
ပြည်သူမဆို မိမိဘဝသာက်တမ်းတစ်လျှောက် တစ်ချိန်
သစ်ခါတွင်တော့ အရေးနိမ့်မှုဆိုတာနှင့် မလွှာမရောင်သာ
ပြုရတတ်ခြင်းဖြစ်၏။ အဲသည်လိုအဖြစ်မျိုးကြီးသည့်
အဲ လူအတော်များများပင် လက်မြှောက်နောက်ဆုတ်
ဆုံးလေ့ရှိကြ၏။ တချို့ဆိုလျှင်ကား အရေးနိမ့်မှုနှင့်
ပြုရမီ အဝေးကြီးကပင် ငါရှုံးတော့မည့်ကု တွေ့
ပြောက်ကာ ကြိုကြိုတင်တင် လက်မြှောက်သွားတတ်

ကြသည်။ အလွန်ရှားပါးသောလူတချို့သာ မအောင်
မြင်မှုတွေ ဘယ်လောက်ကြံသော်လည်း အရှုံးမပေး
လက်မလျှောသည့်စွဲသို့မျိုး ရှိတတ်ကြသည်။

လူဘဝ၏ ထူးခြားသော အခြားအခြင်းအရာ
တစ်ခုက ကဲကြောဆိုမှန်သမျှ ခဏယာယီသာ ခံတတ်
ခြင်းဖြစ်သည်။ ထာဝရအုံးရှုံးမှုဟူသောအရာမျိုး မရှိ။
မအောင်မြင်မှ မှန်သမျှသည် ယာယီအက်အခဲများ
အခိုက်အတန် အဆင်မပြီများသာဖြစ်၏။ သည့်ထက်
လုံးဝမပို့ ဘဝခရီးတစ်လျှောက် ခလုတ်တိုက်မိသော
ကျောက်တုံးမှန်သမျှသည် အောင်မြင်မှုသို့ တက်လှမ်း
ရှာ လျေကားထံများအဖြစ် အသုံးချချုံ ရစမြှုဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် အခက်အခဲတွေ၊ အနောင့်အယ်က်
တွေ၊ ကဲကြောဆိုးတွေ၊ အရေးနိမ့်မှုတွေ ကြံရသည်
အခါ သင်ဘယ်လိုခဲ့စား တုံ့ပြန်သလဲဆိုသောအချက်
သည် အရေးကြီး၏။

ငါရှုံးပြီဟု ခံယူကာ ကိုယ့်ကိုကိုယ် သနား
ကရာဏာသက်ရင်း မိုင်တွေ ငေးမောနေမည်ဆိုက နောက်
ထပ် ပိုမိုဆိုးဝါးသော ဘေးခုံကွ္ကွာတွေ ဆင့်ကဲဝင်လာ
အောင် တဲ့ခါးဖွင့်ပေးထားသလိုဖြစ်ပြီး သင့်ဘဝသည်
တကယ်ပင် တောင်ဆင်းအတိုင်း တောက်လျောက်
လိမ့်ဆင်းသွားပေမည်။

တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်၊ အကြိမ်ကြိမ် မအောင်မြင်
ရုံးဖြင့် အရေးနိမ့်ပြီဟု မယူဆ၊ အရှုံးမှုလည်း အကျိုး
အမြတ်တစ်စံတစ်ရာတော့ ထုတ်ယူနိုင်သည်ဟု ခံယူသူ
အဖို့မှ မအောင်မြင်မှ ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုမှန်သမျှတို့သည်
နောင်တစ်ချိန် မှချာရရှိမည့် အောင်မြင်မှုပန်းတိုင်သို့
မရောက်မီ မလွှာမရောင်သာ တက်နင်းကျော်ဖြတ်ရမည့်
လုံကားထံများ၊ ခရီးလမ်းမှတ်တိုင်များသဖြတ်သာ
ဖြစ်သွားရပေသည်။

၆

တစ်ဝက်တစ်ပျက်လုပ်တတ်သည့် အကျင့်ဆီး

ဟိုကိစ္စ နည်းနည်း သည်ကိစ္စ နည်းနည်း တစ်ဝက်
တစ်ပျက် မစိုးမပိုးလုပ်တတ်သောသူသည် အတိအစတွေ
လိုက်ကောက်သိမ်းရင်း နိဂုံးချုပ်ရမြှုဖြစ်၏။

အလုပ်တစ်ခုသည် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သောအရာ
ပြုရိုးမှန်က ငှါးအား ကောင်းစွာလုပ်သင့်၏။

ထို့ပြင် ပို၍အရေးကြီးသည်က စမိသည့်အလုပ်
ကို ပြီးစီးအောင်ဆောင်ရွက်ဖို့ ဖြစ်၏။ သည်နေရာ၏
‘စိတ်ကတ်’က စကားပြောလေသည်။ အောင်မြင်ဆိုက်
မြောက်သောလူတွေကို ကြည့်လျှင် ကိုယ်လုပ်မီသမျှကို
လက်စသတ်တတ်သော အလေ့အကျင့်ရှိသူတွေချည်း

ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။ အမှတ်တမဲ့ဆိုလျှင် တော့ သည်အကျင့်လေးလောက်က ဘာအထူးပြောစရာ ရှိသလဲ အောက်မေ့စရာဖြစ်၏။ သို့သော် မဟုတ်။ သည်ဟာသည် သေးသေးမွားမွားအမှုအကျင့် မဟုတ်။ အောင်မြင်မှုအတွက် မရှိမဖြစ်အမှုအကျင့် ဖြစ်၏။

တစ်ဝက်တစ်ပျောက် အလုပ်နှင့် အောင်မြင်မှုသည် ပြုဒါ:တစ်လမ်း သံတစ်လမ်းဖြစ်၏။ တရာ့လူတွေသည် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ကြိစည်တတ်၏။ မိမိအကြံအစည် ကို ကြီးကျယ်သထက် ကြီးကျယ်အောင် ကြော်ကြာ တတ်၏။ သို့သော် ငှါးအကြံအစည်အပေါ် သူတို့၏ စိတ်ဝင်စားမှုနှင့် ငှါးအတွက် သူတို့၏အားထုတ်မှုတို့ သည် ကြာရှည်မနေ၊ တစ်ဝက်တစ်ပျောက်မျှနှင့်ပင် အရှိန် သေသွားတတ်ကြ၏။ တကယ်အကောင်အထည်ဖော် သည်အပိုင်း၌ အင်အားရိုက်ထဲတဲ့ ပြည့်ပြည့်၀၀ မပြု လုပ်သောအခါ ကြီးကျယ်ခဲ့သော ထိုအကြံအစည်မှ ဘာအကျိုးရလဒ်မျှ မဖြစ်ပေါ်တော့။ တစ်ဝက်တစ်ပျောက် သမားတို့သည် အသီးအမွှင့်ကို မခံစားရဘဲ အချိန်နှင့် စွမ်းအားတို့သာ လွှင့်စဉ်ပြန်ကြ ကုန်ဆုံးရမြဲဖြစ်သည်။

ထူးချွန်ထက်မြေက်ပါလျက် ဘယ်သောအခါမျှ မအောင်မြင်နိုင်သောသူတွေကို ကြည့်လျှင် ဘာလုပ်လုပ်

အပြင်းတဲ့ မြားတစ်စင်း

၂၇

တစ်ဝက်တစ်ပျောက်လုပ်တတ်သည့် အကျင့်ဆိုးကြီး စွဲနေ သူများဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလိမ့်မည်။ အောင်မြင်မှုများ သည်က စိတ်ရည်စွဲမြှုပေါ်တွင် အစိကမှုတည်သည်။ စိတ်ရည်စွဲမြှုပေါ်ကြောင့် သူ၏ အက်အခဲကို နောက်မတွန် သည်စွဲသတ္တိ ရှိရသည်။ စွဲသတ္တိရှိမှုသာ ဓရီးပန်းတိုင်သို့ မြှုင့်ဖြောင့်တန်းတန်း လုမ်းနိုင်လေသည်။

စွဲသတ္တိနည်းသူ၏ လမ်းကြောင်းသည် မြစ်များ၊ ဧရာ့ဝချုပ်များကဲသို့ ကောက်ကျော်များသောစကားတစ်ခု သိသည်။ မြစ်ရွောင်းတို့မည်သည် ရေတိုက်စားလွယ် သာနေရာများအတိုင်းသာ တိုးရေ့ တိုက်စားသွားမြှုပ်၏။ ကော်ကောင်နှင့်ကြိုးသော် သူ ကျော်သွားလေ သည်။ သူ၏ ဘယ်ဆီသို့ ငါသွားမည်ဟူသော ဦးတည် ချက်၊ ရည်မှန်းချက် မရှိ။ ပန်းတိုင်ဟူ၍ မရှိ။ အလား လုပ်ငန်းစွဲသတ္တိနည်းသူသည်လည်း သက်သာရာကို လိုက် ရင်းရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ကင်းမဲ့ သောဘဝသို့ ရောက် မြှုပ်၏။

လွယ်သည့်အပိုင်းကိုလုပ်ကာ ခက်သည့်အပိုင်းကို ချို့ထားရင်း ဘဝကို အချုပ်းနှီးဖြန်းတီးနေကြသာတွေ့ကားမှာရှိ၏။ သည်လူတွေ၏အကြောင်းကို ‘အောင်မြင် မှု’အား မေးကြည့်လျှင် အားကိုးမရသူတွေ့ ဘာကိုစွဲမျှ

ယံကြည်စွဲအပ်၍ မရသူတွေ၊ တာဝန်ယူထားသည့်
အလုပ်ကို ဘယ်တော့မှ ပြီးပြတ်အောင် မလုပ်သူတွေ
ဟူ၍ မှတ်ချက်ချတာ ကြားရမည်ဖြစ်သည်။
တစ်ဝက်တစ်ပျက်သမားကား ‘အောင်မြင်မှ’က
လုံးဝခေါင်းခါထားသောသူသာ ဖြစ်ချေသည်။

၅

ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယံကြည်မှ

ဒိတ်ထက်သန်တာ်ကြွေနေတဲ့ ဂါရမီရင်တစ်ဦး
ကို ‘ခင်ဗျား ဒီအထိပဲ ရမယ်၊ ရှူးဆက်တို့လို့ မရဘူး၊
လို့ ပိတ်ပင်ထားနိုင်တဲ့ အတားအသီးဖျိုး၊ မရှိသေးဘူး၊
လွှာမစ်ဖန်တီးလို့ပင်

(Ludwig van Beethoven)

မြိမ်ကိုယ်ကို ယံကြည်စိတ်ပြည့်ဝနေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး
၏လမ်းခရီးတွင် ဖြတ်သန်းကျော်လွှား၍ မရနိုင်သည့်
အတားအသီးဟူသည် မရှိကြောင်း ဂျာမန်ကိုတေပြည့်ရှင်
ပြီး ဘီးထို့ပင်က အသီအမှတ်ပြု ပြောကြားဖုန်းက်ခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ရည်မှန်းချက်ရှိသော မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို မိမိ
ပန်းတိုင်သို့ သွားရာလမ်းတွင် ပြသေနာတွေ၊ အနောင့်
အယက်တွေ၊ ဘေးအစ္စရာယ်တွေ မူချတွေ၊ ရမည်ပဲ
ဖြစ်သည်။ ရည်မှန်းချက်ကြီးလေ အဟန့်အတား များ
လေ။

ကိုယ့်ကိုကိုယ့် ယုံကြည်မှနည်းသောသူတို့ မှာ
အဟန့်အတား ဟို့၏ တိုက်တွန်းမှုကြောင့် ယိမ်းယိုင်
သွေဖည်ကာ ပန်းတိုင်သို့မရောက်နိုင်ဘဲ ရှိကြသည်။
ကိုယ့်စွမ်းအား ကိုယ့်ယုံကြည်သူများကား နောင့်ယုက်
မှုတို့ကြောင့် နောက်ဆုတ်မသွား၊ နည်းလမ်းပျီးစုံရာ
ကြကာသာ အဟန့်အတား ကို ကျော်လွှားနိုင်ဖို့ အားထုတ်
ကြမြှုဖြစ်သည်။

အချို့က ‘ဘဝဆိုသည်မှာ ကံပေးသမျှ’ ဟူ၍
မှတ်ယူတတ်ကြသည်။ ထိုသူများကား မိမိကိုယ်ကို
အားကိုယ့်ယုံကြည်စိတ် နည်းပါးသူများ ဖြစ်သည်။ ကိုယ့်
အားကိုယ်ကိုယ့်သမားကား ကံကို ယိုးမယ်မဖွဲ့၊ မိမိဘဝ
ကို မိမိဖန်တီးတည်ဆောက်ရန်သာ ကြီးဗီးမှုးကြသည်။

ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ဖန်တီးနိုင်ဖို့မှာ ယုံကြည်မှု
လို၏။ တဗြားလူတွေ လုပ်ကိုင်အောင်မြင်သွားသည့်
အရာမှန်လျှင် မိမိလည်း လုပ်ကိုင်အောင်မြင်နိုင်ရမည်
ဟူသောယုံကြည်မှုမျိုး ဖြစ်သည်။

အားပြုးတဲ့ မြေးတစ်စင်း

မိမိကိုယ်ကို အားကိုယ့်ယုံကြည်သောစံတဲ့သည်
လုပ် အဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် အခြေခံအရင်းအနှံးတစ်ရပ်
ဖြစ်၏။ သည်အခြေခံမရှိဘဲ မည်သည့်နယ်ပယ်တွင်မှ
ကြီးကြီးကျော်ကျော် ထွန်းပေါက်အောင်မြှင့်နိုင်မည်
မဟုတ်ပါ။

သည်အရာကို ငါလုပ်နိုင်ရမည်ဟု ယုံကြည်သော
အခါ လုပ် စွမ်းအင်များ ပေါ်ထွက်လာသည်။ သည်
စွမ်းအင်က မောင်းနှင်သဖြင့် သည်အလုပ်၌ စုံစိုက်အား
ထုတ်ဖြစ်သည်။ ဆည်းမှုးစရာကို ဆည်းမှုးဖြစ်သည်။
လူကျင့်စရာရရှိလျှင်လည်း ကျွမ်းကျင်အောင် လေ့ကျင့်
ဖြစ်သည်။ ကျွမ်းလည်း ကျွမ်းကျင်ပြီ၊ အားလည်းထုတ်
ဖြစ်ပြီဆိုသည့်အခါ မအောင်မြှင့်စရာ အားကြောင်း မရှိ
ဘေး။

တရာ့လူတွေ နိမ့်ပါးသောအနေအထားမှ ဘယ်
သောအခါမျှ မတက်နိုင်ရခြင်းသည် မိမိကိုယ်ကိုယ့်
ကြည်မှုကင်းမှုခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယခု
ထက် ကြီးမြှင့်သောရာထူးသို့ ရောက်ရှိမည်ဟု မယုံ
ကြည်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယခုထက် ကြီးမှားချမ်းသာ
လိမ့်မည်ဟု မယုံဆာ၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ် မိမိတားတူလှုံး
ထက် စွမ်းစွမ်းတဲ့ ဆောင်ရွက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မှတ်ထင်
မထားသည့်အခါ ကိုယ့်တက်လမ်း ကိုယ့်ပိုတ်ထား
www.burmeseclassic.com

သလိုဖြစ်ကာ မည်သည့်ဘက်တွင်နဲ့ ဖွံ့ဖြိုးနိုင်ခြင်း
မရှိတော့။

မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ်ရှိလှအောင် မည်သို့
လေ့ကျင့်တည်ဆောက်နိုင်သနည်း။

အသေချာဆုံးနည်းကား မိမိ၏အတွေးပုံစံကို
ပြောင်းလဲပေးခြင်းဖြစ်သည်။

(၏အောင်မြင်မှုမဟုတ်ဘူး ဟူသောအတွေးကို
ဘာကြောင့် မအောင်မြင်ရမှုလဲ ဟူသောအတွေးဖြင့်
အစားထိုးရမည်။ ၏မှာအရည်အချင်းမရှိ ဟူသော
အတွေးကို ၏မှာလည်းအရည်အချင်းပြည့်ဝလာစေရ
မည်ဟူသော အတွေးဖြင့် အစားထိုးရမည်။ သူတို့က
သူတို့အနေအထားတွေကြောင့် အောင်မြင်ခြင်းဖြစ်သည်
ဟူသော အတွေးကို ၏လည်း အောင်မြင်အောင် ၏
အနေအထားတွေကို ပြောင်းလဲပစ်မည်ဟူသော အတွေး
ဖြင့် အစားထိုးရမည်။)

နှေ့စွဲနေ့တိုင်း၊ ၏အောင်မြင်ရမည်၊ ၏လုပ်ငန်း
နယ်ပယ်၌ ၏ထိပ်တန်းရောက်ရမည်၊ ၏၏အရည်
အချင်း အစွမ်းအစတွေ တစ်နေ့တွေး တိုးတက်လာ
စေရမည်ဟူသော စိတ်ဓာတ်မြှင့်တင်ရေးစကားများ မိမိ
ကိုယ်ကိုပြောကြားကာ လက်တွေ့ကျသော လေ့ကျင့်
ပျီးထောင်မှုများလည်း မှန်မှန်ပြုလုပ်မည်ဆိုက မိမိ

ကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ်တွေ သိသိသာသာ တိုးတက်လာ
မည်ဖြစ်သည်။

တိုးတက်လာသော ယုံကြည်စိတ်များဖြင့် အလုပ်
လုပ်သည့်အခါ ယခင် မဂ္ဂုံမရဲလုပ်စဉ်က မအောင်မြင်ခဲ့
သည့် ပေါ်သေးသေးအလုပ်များတွင် အောင်မြင်တာ
ကိုယ်တွေကြုံလာရမည်။ အောင်မြင်မှာအသေးများက
တစ်ဖန် ယုံကြည်စိတ် ပိုမိုတိုးတက်အောင် ဖြင့်တင်
သဖြင့် ပို၍ကြီးမားသောအလုပ်များကို ကြိုးပမ်းလုပ်
တိုင်ရဲလာမည်။ ဤနည်းဖြင့် ယုံကြည်စိတ် တစ်ဆင့်
ပြီး တစ်ဆင့်တက်လာသလို ဘဝ၌ အောင်မြင်မှုတွေ
လည်း ပို၍ပို၍ ဖြင့်မှားလာလိမ့်မည်။

ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယုံကြည်စိတ် ပြည့်ဝလာပြီဆိုလျှင်
မျှလက အကြုံလိုဆုံးဘဝတွေသည်ပင် ဖွံ့ဖွားသန်မှာ
ကာ လူအများကြား ဂုဏ်ကျက်သရေရှိစွာ ရပ်တည်နိုင်
လာမည်ဖြစ်သည်။

၈

၄

ကြီးကျယ်ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေသည်
အောင်မြင်မှုအတွက် သက်သာလွယ်ကူသော အထူး
အခွင့်အလမ်းများ၊ ခံစာနဲ့ကြေရသည့်မဟုတ်။ ထိုလေဝိရိယ
နှင့် စွဲသွေးတည်းဟူသော လမ်းနှီးဟောင်းအတိုင်းပင်
ပန်တိုင်သို့ အရောက်လှစ်နဲ့ကြမ်းပြစ်သည်။

ဒို့ အက် (၁)၊ မာဒင်

(Orison Swett Marden)

လုအတော်များများမှာပင် ဘဝအတွက် တိကျစေရာ
သာရည်မှန်းချက် မရှိကြ။ ရည်မှန်းချက် မရှိသဖြင့်
အလုပ်လုပ်ရမှာလည်း အစီအစဉ်မရှိ၊ ကြိုရာ ကျရာ

စမ်း၍ လုပ်ကြ၏။ ကြံ၍ လုပ်ကြည့်မိသည့် အလုပ်၏
အဆင်ပြေလျှင် ပြေသလောက် ဆက်လုပ်ကြ၏။ နည်း
နည်းစမ်းကြည့်၍ အဆင်မပြေလျှင် နောက်တစ်မျိုး
ပြောင်း၏။ သည်လို 'ကံတိုက်' သမားတွေထဲမှာ အခြေ
အနေအကြောင်းအပေါင်းသင့်သဖြင့် အဆင်ပြေဖြောင့်
တန်းသွားသွေ့လည်း ရှိ၏။ သို့သော် အများစုတို့
ကား စမ်းတဝါးဝါး ဟိုကွေးသည်ကောက်သွားကာ
မရောမရာဖြင့်ပင် ဘဝတစ်သက်တာ ကုန်ဆုံးကြတာ
များပေသည်။

ကံကို မစွဲးစား၊ ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ်ဖန်တီးမည်
ဟု ပြုတ်သားထားသူတို့မှာမူ ပန်းတိုင်တစ်ခု တိတိကျကျ
ချကာ ကျားကုတ်ကျားခဲ ချိတ်ကြခြုံဖြစ်သည်။

စင်စစ် ဤသည်ပင် အောင်မြင်မှုရဖို့ အသေချာ
ဆုံးနည်းလမ်းဖြစ်သည်။

ရှေ့သိချိမည်ဆိုလျှင် နောက်သို့ ပြန်မလုညွှန်ငြင်
တော့။ ရွက်ဖွင့်ပြုဆိုလျှင် လေဒဏ် မိုးဒဏ် မှန်တိုင်း
ဒဏ်ကို ကြော်ခဲ့ ပြတ်သန်းဖို့သာ အသေးပြုတော့တော့။
အောင်မြင်မှုဟုသည် အနောင့်အယုက်ကြံ၍ မတုန်လုပ်
သူ၊ တစ်ခုဆို တစ်ခုစွဲမြှုမြှုသူ၊ ပန်းတိုင်ဆိုသို့ မပြတ်
အာရုံထားလုပ်ရှားနေသူများသာ ရရှိကြသည်အရာ ဖြစ်
သည်။

အားပြင်းတဲ့ မြားတစ်စင်း

၃၇

သည်လူတွေသည် ငါလုပ်နိုင်တာ တစ်ကြိမ်မှာ
နည်းနည်းလေးဟု တွေးတော်ပြီး အားလျော့မနော်။
ကျောက်တုံးတစ်တုံးမိ ဆင့်စီရင်း ရဲတိုက်ကြီး ပြီးစီး
ရမည်ဆိုတာ ယုံကြည့်သည်။ ဇဝရက်တောင် တက်ရာ
မှာ အလျင်စလိုပြီးလွှားခုန်ကျော်ချင်၍ မရ။ တစ်လှမ်း
ချင်း တစ်ထိချင်း အားခဲ့၍ လုမ်းရင်းသာ တောင်ထိပ်
ရောက်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း သူတို့ သိကြသည်။

စိတ်မရှုည် စွဲမရှိသူတွေ့မှာ အခက်အခဲ နည်း
နည်းကြံ့ခြုံပြုင့် လမ်းသားထွက်ထိုင်တတ်ကြပြီး ကျား
ကုတ်ကျားခဲသမားတွေ ဖြတ်ကျော်သွားသည်အခါကျမှု
ခိုက်မချမ်းမသာ ဖြစ်ကြရသည်။ ပြုင့်ပွဲမှ နောက်ဆုတ်
နှုတ်ထွက်သွားပြီးခါမှ နောင်တရနေ၍ ဘာအကျိုးမျှ
ချို့။ နောက်ဆုတ်သွားသည် ဘယ်သောအခါမျှ အောင်
ပွဲမရနိုင်၊ အောင်ပွဲရမည့်သူ ဟူသည်လည်း ဘယ်သော
အခါမျှ နောက်မဆုတ်တတ်ကြောင်း သူတို့ သိမှတ်
ထားဖို့ လိုသည်။

အလုပ်လုပ်ရာမှာ စွဲကြီးလှသည် မော်တော်ကား
သုတေသနဗြီး ဟင်နရို့ဒီဒီဒီအကြောင်း သူ့လက်အောက်ဝန်း
ဆင်နှစ်ဦး တစ်ခါက ဝေဖန်ဇွဲးနွေးကြသည်။

'မစွဲတာဖို့ဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက တကာယ်စွဲကြီး
သာ အမှန်ပဲပျော်' တစ်ယောက်က မှတ်ချက်ချသည်။

‘နွဲကြီးတယ်၊ ဟုတ်လား ကိုယ့်လူ၊ စွတ်တရွတ်
သမားကြီးကျ၊ လုပ်မိရင် နောက်မဆုတ်ဘူး’ နောက်
တစ်ယောက်က ဆိုလေသည်။

မှန်သည်။ နွဲကြီးသည်ပြောပြော စွတ်တရွတ်
သမားဆိုဆို ခေါင်းမာသူလိုပဲ မှတ်ချက်ချချ တစ်ယူသန်
တစ်ဇောက်ကန်းဟူ၍ပဲ အပ်ပျော်ချချ၊ ပို့ခို့တို့လို ပုဂ္ဂိုလ်
တွေကတော့ ကိုယ် စတင်မိသည့်အလုပ်ကို မပြီးဆုံး
မချင်း မရပဲ၊ ဘယ်လောက်ခက်ခဲခက်ခဲ အလျော့မပေး
ကျားကုတ်ကျားခဲ့ နွဲနှင့် လုပ်ကြတာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

သည်လိုလုပ်၍လည်း သူတို့ အောင်မြင်ကြခြင်း
ဖြစ်သည်။

ဇောက်၍ ပြောလောက်စရာ အောင်မြင်မှုမှန်
သမျှ နွဲနှင့် မရှိဘဲ မရနိုင်။

၉

ဝကား

စကားဟူသည် ဆွဲဆောင်ဖမ်းစားနိုင်သော စွမ်းအား
ခို့သလို ဖျက်ဆီးချေမှန်းနိုင်သော သတ္တိလည်း ရှိ၏။

စားသွားအောက်၌ ကျခုံးသုထက်၊ စကား
ကြောင့် ပျက်သွှေးရသူတို့ များလှသည်။

ထို့ကြောင့်၊ စကားဟူသည် ချွေချွေတာတာ
အလိမ္မရှိစွာ သုံးစွဲရလေသည်။

လျှောစောင်းထက်လွန်းသူတို့သည် ကိုယ့်လည်
ချောင်း ကိုယ် ပြန်ရှိမိတ်ကြ၏။

လျှောကိုမထိန်းနိုင်သောသူ၌ ပြဿနာတို့ မပြတ်
တက်၍ နေတတ်သည်။

မဆင်မခြင် ပြောမိသည့် စကားတော်ခွန်းကြောင့်

အောင်မြင်မည့်အခွင့်အလမ်းများ ပျက်စီးဆုံးပါသွား
ရဘုတ္တလည်း အများပင်။

တစ်ဖက်တွင်၊ ချို့သာသောစကားကို ဆိုသဖြင့်
ကျောက်စိုင်ကျောက်သားလို မာကျောသော နှလုံးသား
များကိုပင် အောင်နိုင်ခဲ့ကြသွေးရှိသည်။ အခက်အခဲ
အတားအဆီးတွေကို လိမ္မာယဉ်ကျေးသောစကားတို့ဖြင့်
သူတို့ ဖြတ်သန်းကြသည်။

ထိုကြောင့် သင့်‘နှုတ်’သည် စည်းမဲကမ်းမဲ
ဖြစ်နေသည်ထင်ပါသလား။ အကြီးအကျယ် ဒုက္ခ
မရောက်မဲ ထိန်းကွပ်နိုင်ရန် ကြိုးစားပါ။

အထိန်းအကွပ်မဲ့သောလျှောသည် ပါပျော်းသော
စကားတွေ ဆိုမိလိမ့်မည်။ စကားရောင်း စကားဝယ်
တွေ၊ သူတစ်ပါးအကြောင်း မကောင်းသတင်းတွေ
ပြောမိလိမ့်မည်။ အဲသည်စကားတွေကြောင့် ဖြစ်သည့်
အဆိပ်အတောက်ဒဏ်ကို အနေးနှင့် အမြန် သင်ကိုယ်
တိုင် ပြန်ခဲ့ရမည်ဖြစ်သည်။

နှုတ်ပိတ်နေရမည့်အချိန်ကို ကောင်းစွာသိပါက
ငါးပင်လျှင် ငါးမွှားချိတ်၍ မမိနိုင်ပေ။

အချို့လူများမှာ နှုတ်စောင့်စည်းတတ်သော
အရည်အချင်းတစ်ခုတည်းကြောင့်ပင် ပညာရှိသူလို
အထင်ခဲ့ရတဲ့သည်။

တကယ်ပညာရှိသောသူတို့ကား နှုတ်ပိတ်ရမည့်
အချိန်ကိုသိလို စကားဆိုရမည့်အချိန်ကိုလည်း သိမိ။

အချိန်အခါနှင့် လျှော်ညီစွာ ပီပြင်ပြောင်မြားက်
စွာ ပြောဆိုလိုက်သည့်စကားတို့သည် ကမ္မာကြီးကို
ပြောင်းလဲသွားစေနိုင်ပါသည်။

ရေတိရေယောင် အောင်မြင်သူဟ၍ မရှိ

လုတစ်ယောက်၏ အနာဂတ်ကို ဟောကိန်းထဲတဲ့
ခုံအတွက် အကြားအမြင်ပါက်စရာမလို့။ အောင်တွက်
တတ်ဖို့လည်း မလို့။ “ခင်ဗျားဘဝမှာ တိကျပြတ်သားတဲ့
ဦးဘည်ရည်မှန်းချက်တစ်ခုခု ရှိသလား၊ အဲဒီရည်မှန်း
ချက် အောင်မြင်ဖို့အတွက် ဘယ်လိုအစီအစဉ်တွေ ချ
မှတ်ထားသလဲ” ဟူ၍ပဲ မေးကြည့်လိုက်ပါ။ အလိုလို
အဖြေပေါ်လာပါလိမ့်မည်။

သည်မေးခွန်းမျိုး၊ အမေးခံရသူ တစ်ရာတွင်
ထိုးဆယ့်ရှစ်ယောက်ခန့်သည် စိုးတိုးဝါးတား၊ မရောမရာ
အဖြေမျိုး၊ ပေးတတ်ကြသည်။ “ကျွန်ုတ် လောက
မြို့မှာ ချမ်းချမ်းသာသာ အောင်အောင်မြင်မြင် နေဖိုင်
သူးချင်တယ်” ဟူ၍ ပြန်ဖြေသူသည် အငော်မဆိုး
သာသူဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ့အကြော်သည်လည်း

တကယ်တမ်း တိကျခိုင်မာသည့်မဟုတ်။ နောက်ထပ်
နည်းနည်းလေး စီစဉ်မေးမြန်းလိုက်လျှင် သူလည်း
ရောတိရောယောင်သမားပဆိတာ ပေါ်လာမည့် ဖြစ်
သည်။

လောက၏ ရောတိရောယောင် အောင်မြင်ကြီး
ဗျားသွားသည်ဟူ၍ မရှိပါ။ ရောတိရောယောင်သမား
သည် တကယ်အောင်မြင်သူတို့၏ စားကြွင်းစားကျန်မျှ
လောက်သာ အလွန်ဆုံး စားသုံးခွင့်ရကြ၏။ တကယ်
ခံစားရသူတို့ကား တိကျွိုင်မှာသော ဦးတည်ရည်မှန်း
ချက်ရှိကာ ယင်းသို့ ရောက်ရှိရေးအတွက် လုပ်ငန်းအစီ
အစဉ်များ ပြတ်ပြတ်သားသား ချမှတ် ဆောင်ရွက်ကြသူ
များသာ ဖြစ်၏။

ထိုကြောင့်၊ အောင်မြင်လိုလျှင် ယခုလက်ငင်း
အချိန်ဖြုပင် ဦးတည်ချက် ခိုင်ခိုင်မာမာချကာ ယင်းသို့
အရောက်လုမ်းမည့် ခနီးလမ်းအဆင့်ဆင့်ကိုလည်း တိ
တိကျကျ၊ ရေးဆဲမယ်ဖြစ်၏။

အမေရိကန်ပြည် ဒါ:လက်(စ)မြို့တွင် စတူးဝယ်
ဝိယာ (Stuart Wier) အမည်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးရှိခဲ့၏။
ဝိယာသည် မဂ္ဂဇင်းဗာရေးဆောင်စွဲးဖြစ်၏။ သူ ရရှိ

သောစာမူဇင်မှာ ထမင်းစားလောက်ရုံး၊ ဖြစ်၏။
တစ်နှောက် တိဘုင်သူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၊ တစ်ဦးအကြောင်း

အောင်းပါးရေးရာမှ သူ၏ဘဝလမ်းကြောင်းကို လုံးဝ
ပြောင်းလဲသွားဖော်ညွှန် စိတ်ကူးတစ်ခု ရရှိလာခဲ့သည်။
မူပိုင်ခွင့်ဆိုင်ရာ ပြဿနာရပ်များကို စုံစိုက်လေ့
လာမည်ဟောသော စိတ်ကူးပေါ်တည်း။

သူသည် ယနေ့မှစ၍ စာရေးဆရာဘဝကို စွန့်လွတ်လိုက်ပြောင်းနှင့် မူပိုင်ခွင့်ဆိုင်ရာ ရှေ့နေ (patient attorney) တစ်ယောက်ဖြစ်လာအောင် ဥပဒေသင် တန်းသွားတက်မည်ဖြစ်ပြောင်း ပြောသွားလိုက်သည့် အခါ အသိမီတ်ဆွေအားလုံး အံ့အားသင့်သွားကြသည်။ သည်ကောင်တော့ စိတ်ရှုံးပေါက်ပြီး ထင်ရာတွေ လျောက်လုပ်နေတာပဲဟု အထင်ရှုံးကြသည်။ သို့သော စင်စစ် သူစိတ်ရှုံးပေါက်သည့်မဟုတ်။ တကယ် လေးနှင်

၃၇၆ မာသောယုံကြည်ချက်ဖြင့် သူ့ဘဝလမ်းကြောင်းကို
ပြောင်းလဲရန် စီမံလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်၏။ သူသည် မူပိုင်
ခွင့်ဆိုင်ရာ ရှေ့နေတစ်ဦးဖြစ်ရန် ရည်မှန်းသည်ဆိုရာ၌
သောက်မာထွေမွှေ့ကို ရည်မှန်းသည်မဟုတ်။ အမေရိကန်
ပြည်တွင် အထူးချွန်ဆုံး မူပိုင်ခွင့်ရှေ့နေတစ်ဦး ဖြစ်ရ
သည်ဟု၍ မြင့်မြင့်မားမား ပြဋ္ဌာန်းရည်မှန်းလိုက်ခြင်း
ဖြစ်၏။

ରୂପାମଣ୍ଡଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କ ଲଗ୍ଜଟ୍ୟ.

သည်ဖြစ်ရာ ဥပဒေသင်တန်းကို အလွန်တိတောင်းသော အချိန်ကာလအတွင်းမှာပင် ပြီးစီးအောင်မြင်ခဲ့သည်။

ထိုနောက် ရှေ့နေဘဝ အစိုင်းကာလတွင် အခက်ခဲဆုံးအမှုများကို တမင်တကာရှာဖွေ၍ လိုက်သည်။ များမကြာမပိုပင် ဝိယာသည် မူပိုင်ခွင့်လောက်၍ ထင်ရှားသောရှေ့နေတစ်ဦး ဖြစ်လာသည်။ သူသည် အမှုတစ်ခုချင်းအတွက် အထူးဖြေးစားဆောင်ရွက်တတ်သလောက် အခကြေးငွေကိုလည်း အမြင့်မားဆုံးရယူလေ့ရှိသည်။ သို့သော် ကြေးကြီးလှသည့်ကြားကပင် သူ့ထံ အမှုအပ်သူတို့ ဂိုင်းဂိုင်းလည်၍ နေလေသည်။

စင်စစ် ရည်မှန်းချက်နှင့် လုပ်ငန်းအစီအစဉ် အတိအကျထား၍ လူပိုရှားဆောင်ရွက်တတ်သူထံ အခွင့် အရေးမှန်သမျှ ချုပ်ကပ်လာတတ်ခြင်းမှာ သဘာဝသာ ဖြစ်၏။ လောကသည် လူတိုင်းလူတိုင်းအား သူတောင်းဆိုသမျှကို ဖြည့်ဆည်းပေးအပ်ရန် အသင့်စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိ၏။ သို့သော် တိကျရောရာစွာ ဖော်ပြတောင်းဆို သူအားသာ ပေးအပ်နိုင်၏။ မိမိဘာကို အလိုက်ပြောင်းမိမိဘာသာ မသေချာမရောရာသူကိုမူ လောကလူ့ပတ်ဝန်းကျင်က ဘာမျှကူညီနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ရည်မှန်းချက် ခိုင်မာသူ၊ လမ်းကြောင်းအစီအစဉ် များ ချမှတ်ကာ မပြတ်ကြီးပမ်းကြံစည်သူသည် အခက်

အားပြင်းတဲ့ မြားတစ်စင်း

၄၇

အဲ အတားအဆီးတွေ၊ လျင်လည်း ကျော်လွှားသွားသည်။ အကြိမ်ကြိမ် အရေးနှိမ်သော်လည်း အမှုမထား၊ အောင်ပွဲပန်းတိုင်သို့ အရောက်သွားမည်သာ ဖြစ်သည်။

အမေရိကန်ပြည်၏ အစောဆုံးနှင့် အအောင်မြင်ဆုံးဆိုင်တွဲလုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးဖြစ်သူ မာရန်(၁) (Lee Maranz) သည်လည်း ကိုယ်လိုရာကို ကိုယ်သိကာ ခုအောင်ယူရန် နည်းလမ်းကိုလည်း တွေ့ရှိခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် စက်မှုအင်ကျင့်နိယာတစ်ဦးဖြစ်၍ ရော့မှန်းလုပ်သည့်စက်တစ်ခုကို ကိုယ်တိုင် တိုထွင်နိုင်ခဲ့သည်။ သူ၊ အာရုံထဲတွင် ရော့မှန်းရောင်းသည် ဆိုင်ကလေးတွေ အမေရိကန်ပြည်အနဲ့ ဖွင့်လှစ်ရောင်းချေနော်ပုံကို မြင်သောင်ကာ ငါးအတိုင်း လက်တွေ့ဖြစ်မြောက်နိုင်ရန် နည်းလမ်းကို သူကြံးဆည်သည်။

စောက်ဆုံး သူတွေ့သွားသည့်နည်းက အြေားအောင်မြင်သောလုပ်ငန်းရှင်အများအပြားနည်းတဲ့ အများအကျိုးအောင်ရင်း ကိုယ်အကျိုးအောင်မြင်ရသော နည်းလမ်းမျိုးပင်ဖြစ်သည်။ သူသည် ထိုအချိန်က အလွန် အတ်ဆန်သော ရော့မှန်းအရောင်းဆိုင် ပုံစံသစ်တစ်ခု ထုတ်လုပ်ကာ ရော့မှန်းရောင်းလိုက်များအား ဆိုင်ဆောက်လုပ်ရေးအတွက် အကုအညီပေးသည်။ ရော့မှန်းစက်များကိုလည်း အမြတ်မယူဘဲ ကုန်ကျော်တုန်းထား

အတိုင်း ရောင်းပေးသည်။ သူ့အတွက် အကျိုးအမြတ် ကိုမူ ရေခဲမှန်းရောင်းရငွေအပေါ်မှ အချိုးကျရယူသည်။

သူ၏အစီအစဉ်မှာ သူကိုယ်တိုင်အတွက်ရော ဆိုင်ဖွံ့ဖြိုးမှားအတွက်ပါ အကျိုးရှိလှသည်ဖြစ်ရာ မကြာ မိပင် မာရန်(စ)၏ရေခဲမှန်းဆိုင်ကလေးတွေ အမေရိကန် ပြည်အနဲ့ မို့ပေါက်သလို ပေါက်၍ လာခဲ့ပေသည်။

“လူတစ်ယောက်ဟာ ကိုယ်အားကိုယ်ကိုထိတဲ့ ရှိမယ်၊ ပြီးတော့ ကိုယ်လုပ်ချင်တဲ့အလုပ်နဲ့ လက်ငင်း ကိုယ်လုပ်နေတဲ့အစိတ်အပိုင်းပေါ်မှာ ယုံကြည်စိတ်ပြည့် မယ်ဆိုရင် ဒီလူဟာ ဘယ်လိုအနောင့်အယှက် အဟန် အတားမျိုးကို မဆို ကျော်လွှားအနိုင်ယူသွားမှာပဲ” ဟူ၍ မာရန်(စ)က ဆိုခဲ့သည်။

သင်လည်း ဝိယာတို့ မာရန်(စ)တို့လို အောင်မြင် လိုပါက မျောတော့မျောတော့ ရောတိရောယောင် လုပ် နေမှုကို သည်ကနေ့မှ စ၍ ရပ်တန်းလိုက်ပါ။ ရည်မှန်း ချက်ပန်းတိုင်တစ်ခု တိတိကျကျ ချမှတ်ပါ။ သင့်ရည် မှန်းချက်ကို စာတစ်စွဲကိုပေါ်မှာ ထင်ထင်ရှားရှား ချရေးပါ။ ထိုနောက် ခေါင်းထဲမှာ လုံးဝ စွဲမြေသွားအောင် အခေါက်ခေါက်အခါခါ ရွတ်ဆိုပါ။

ရည်မှန်းချက် တိကျခိုင်မာပြီးလျှင် ရင်းကို မည် သို့အကောင်အထည်ဖော်မည်ဆိုတာလည်း ကြံဆပါ။

၇၅:၁၈ ၅၂ ရသည့် လုပ်ငန်းအစီအစဉ်ကိုလည်း ရေးမှတ် သားပါ။ ပြီးလျှင် အမြန်ဆုံး စတင်အကောင်အထည် အော်ပါ။

သင့်အနာဂတ်သည် သင်ဖန်တီးသည့်အတိုင်းပင် သူဖြစ်ရလိမ့်မည်။

သင် ဘယ်သို့ဖြစ်ချင်ပါသနည်း။ ယနေ့ပင် သူဖြတ်ပါလေ။

၁၁

ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ်ဖန်တီးရေး

လူမှန်လျင် ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ဖန်တီးရ၏။ သို့မှ
သာ တန်ဖိုးထားလေက်သော ဘဝတစ်ခု ရရှင်၏။ မိမိ
ဘဝကို သူတစ်ပါးလက်ထဲအပ်ထားမည်။ မိမိကံကြမ္မာ
အကောင်းအဆုံးကို ပတ်ဝန်းကျင်အား စီမံစေ့မည်ဆုံးလျင်
ဘယ်သောအခါမျှ၊ ထိုက်တန်ရှုက်ယူဖွယ် ဘဝတစ်ခု
ခုလာနိုင်မည်မဟုတ်။

လူတိုင်းလူတိုင်းပင် မွေးကတည်းက စိတ်တစ်ခု
ကိုယ်တစ်ခုစီဖြင့် မွေးဖွားလာကြခြင်းဖြစ်၏။ ကိုယ်စိတ်
နှင့်ကိုယ့်ကိုယ်ဖန်တီးလေ ဟူသောသဘောဖြစ်၏။ ကိုယ့်
စိတ်နှင့် တွေး၊ ကိုယ့်ဘာသာကြံးစည်း၊ ကိုယ်တိုင်းလုပ်။
ဒါသည် မိမိ၏မွေးရာပါအခွင့်အရေးကို ခံစားဖြင့်
ဖြစ်သကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကို သူတစ်ပါးထက် ခေါင်းဟစ်လုံး
သာအောင် မြှင့်တင်ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

ပါရမိရင် ဉာဏ်ကြီးရှင်ဟု လေးစားသတ်မှတ် ခံရသူများကို ကြည့်လျှင် အသည်မွေးရာပါအခွင့်အရေး ကို အပြည့်ဝဆုံးခဲ့စားကြောများဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလိမ့် မည်။ သူတို့သည် ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်ပိုင်သည်။ သူတို့ ခေါင်းထဲမှာ ‘တစ်ချောင်းတည်းသောစိတ်’ ဟု ဆိုရမည့် ခွဲမြိုင်မာသောစိတ်ရှိသည်။ သူတို့ယုံကြည့်ရာ သူတို့ စိတ်အာရုံဝင်စားရှုခြင်း သူတို့ဘဝကို ယတိပြတ်မြှုပ်နှံသည်။ မည်သူ့စကားကို၍ နားမယောင်။ မည်သူ့ ဖျက်၍၍ စိတ်ဓာတ်မပျက်။ ကိုယ့်အယူအစွဲနှင့် ကိုယ် အခိုင်အမာနေသည်။ ကိုယ်က နိုင်မာသည့်အခါ အနှစ် အယ်ကျော် သေားသို့ ရှုသွားရသည်။ ကိုယ်က မမှုသော အခါ လလှတ်တိုက်သောကျောက်တဲ့ တွေ့သည် ခြေနှင့် တဲ့ များဖြစ်သွားရသည်။ အက်အခဲ အတားအဆီး ပေါင်းများစွာကို ‘တစ်ချောင်းတည်းသောစိတ်’၏ စွမ်းအားဖြင့် ကျော်လွှားပြီးသောအခါ၌မှ သူတို့သည် အောင် မြင်သူကြီးများဖြစ်လာကြသည်။

မောင်တော်ကားသူငွေးကြီး ဟင်နရို့၏ တိတွင်သူကြီး အက်ဒီဆင်၊ သံမဏီသူငွေးကြီး အင်ဒရးကာာနကို လေယာဉ်ပုံတိတွင်သူ ရှိက်ညီနောင်စသော ပုဂ္ဂိုလ်များ အောင်မြင်ကျော်ကြားသည့်အခါ လူထဲက သူတို့အား ကုသိုလ်ကံထူးသူများ၊ မွေးရာပါ ဉာဏ်ကြီးရှင်များဟု

မှတ်ယူကြသည်။ အဲဒီလိုမှတ်ယူသဖြင့် ငင်းပုဂ္ဂိုလ်များ မှာ မနစ်နာ၊ အာမှတ်ယူလွှဲသောသူများတွင်သာ နစ်နာ သည်။ အကြောင်းမှ သူတို့အား ကံထူးသူများဟု သတ် မှတ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူတို့အောင်မြင်ခဲ့သည် အလွန်ရှိုးရှင်းသောနည်းလမ်းကို မျက်ကွယ်ပြုမဲ့ လိုက်ကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

သူတို့က ကံထူးသူများဖြစ်သည်၊ ငါတို့မှာက အသည်လိုက်ကြမှုံးမျိုး ပပါဟူ၍ ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်း သည် မိမိကိုယ်ကို အောင်မြင်ကြီးများရေးလမ်း ပိတ် ထားလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

စင်စစ် လူ၏ဘဝကို ကံကြမှုံးက ဆုံးဖြတ်နေ သည်မဟုတ်။ မိမိစိတ်ကပင် သတ်မှတ်ပြု၍နှင့်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ကံကြမှုံးကို ယိုးမယ်ဖွဲ့ကာ နိမ့်ပါးသောဘဝ ဘွင် ဤမ်းသက်ရပ်တည်နေဖြီး မိမိဘဝအတွက် သနား၊ ကရဏာသာသက်နေမည်ဆိုက နိမ့်သောအခြေမှ ဘယ် သာအခါမြှုံး တာက်လာနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ မိမိကိုယ်ကို အောက်ခြေတွင် ခွဲချည်နေသောနိမ့်ကျော်စိတ်နောင်ကြီး၊ ထို့ ဖြတ်တောက်ကာ ငါဘဝ ငါဖန်တီးမည်ဟူသော အိုယ်ထူးကိုယ်ချွန်စိတ်မျိုးဖြင့် မြှင့်တင်နိုင်ပါက ဖို့ဒုံးနှင့် အက်ဒီဆင်လောက် မကြီးကျော်လျှင်ပင် ငင်းတို့နီးပါး

ပေါက်မြားက်အောင်မြင်သူတစ်ဦးတော့ ဖြစ်လာနိုင်ပေ
သည်။

စင်စစ် မိမိဘဝကို မိမိလေက်ထဲ ပြန်ထည့်နိုင်ခဲ့
သဖြင့် ဘဝအခြေအနေ သိသိသာသာပြောင်းလဲသွား
ခဲ့သူတွေ များစွာရှုပါသည်။

နမူနာ တစ်ယောက် ပြပါမည်။

တစ်ခါ့၌ အောင်မြင်ရေးလမ်းညွှန်သရေကြီး နံပါ
လိယန်ဟေးလုံထဲ စစ်ပြန်လှုပေါ်တစ်ယောက် ရောက်
လာသည်။ လှုပေါ်က သူသည် အကြီးအကျယ်စိတ်ဓာတ်
ကျကာ လောကကြီးကိုလည်း စိတ်ကုန်နေပြီ ဖြစ်
ကြောင်း၊ လောလောဆယ် သူလိုချင်သည်မှာ ထမင်း
နပ်မှန်စားရဖို့နှင့် အိပ်စရာတစ်နေရာရဖို့သာ ဖြစ်၍
အဲသည်အတွက် ဘယ်အလုပ်မျိုးကို မဆို သူလုပ်မည်ဖြစ်
ကြောင်း ပြောဆိုသည်။ သူကို အကဲခတ်ကြည့်သည့်
အခါ မျက်လုံးများကလည်း အရောင်အဝါမေ့မိန်ကာ
မျှော်လင့်ချက်ကုန်ဆုံးနေသူတစ်ဦး၏ ရုပ်လက္ခဏာ
ထင်ရှားနေတာ ဟေးလုံ သတိပြုမိသည်။

သို့သော် သူဘာသာမျှော်လင့်ချက်ကုန်နေသံ
လည်း ဟေးလုံမျက်စိုးမှ သည်လူသည် အသက်လည်း
ငယ်သေးသည်၊ ကိုယ်အကောင်းပကတဲ့ စိတ်အကောင်း
ပကတဲ့ရှိသည့် ကျွန်းမာသနစွမ်းသူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်

သည်၊ သည်လူမှာ မျှော်လင့်ချက်ကုန်စရာအကြောင်း
လုံးစမရှိ၊ လောလောဆယ် သူကို ချိုးနှိမ်ထားသော
အရာသည် သူ၏စိတ်ဓာတ် သို့မဟုတ် မိမိကိုယ်တိုင်
အပေါ်ထားသည့် သူ၏သဘောထားသာဖြစ်သည်၊ သည်
သဘောထားက နိမ့်ကျေလွန်းနေသဖြင့်သာ ယခုကဲ့သို့
ထမင်းဘာကျွန်းခံဘဝမျိုးကို တိုးလျှိုးတောင်းခဲ့သည်
အဆင့်သို့ ကျေဆင်းနေခြင်းဖြစ်သည်၊ သည်စိတ်သဘော
ကိုသာ ပြပြင်ပြောင်းလဲနိုင်က သူလည်း အခြားသူများ
နှင့် တန်းတူရည်တဲ့ ရင်ဆိုင်ယူသိပြုင်နိုင်မည်။ ကြီးများ
တိုးတက်သွားသော အခြားလှုပေါ်များစွာ နည်းတူ
သန်းကြွယ်သူငွေးအထိ ဖြစ်လာနိုင်သည် ဟူ၍ သုံးသပ်
မီသည်။

သည်လိုသုံးသပ်ရင်းက သည်လှုပေါ်သီမှာ လျှို့
ဝက်ပုဂ္ဂိုလ်နေသည် စွမ်းအားမီးတောာက်ကလေး တစ်ခု
ခဲ့တော့ ရှိရလိမ့်ဦးမည်ဟု ယုံကြည်လာကာ သူအား
ကောက်မေးသည်။

“မင်း သန်းကြွယ်သူငွေးဖြစ်ချင်စိတ် မရှိဘူး
လား၊ မင်းမှာ သန်းပေါင်းများစွာချမ်းသာနိုင်တဲ့ အနေ
အထားရှိရက်နဲ့ ကိုယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုယ် အိပ်ရရုံ စားရရှုဘာမှာ
အျော်လိုက်တော့မှာလား”

သည်လိုပြောတော့ သူ ရှိရက်သွားပုံရသည်။

“မနောက်ပါနဲ့ ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် တကယ်
ထမင်းတော်နေတာပါ၊ ထမင်းစားနဲ့ အလုပ်တစ်ခုရရင်
ကျော်ပါတယ်”ဟု ဆိုသည်။

“နောက်တာမဟုတ်ဘူးကျ၊ ငါ အလေးအနေက်
ပြောနေတာ၊ အခုလက်ရှိ မင်းပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ စွမ်းအား
တွေကိုပဲ ထိထိရောက်ရောက်အသုံးချေသွားမယ်ဆိုရင်
တော်နဲ့မှာ မင်း သန်းပေါင်းများစွာ တကယ်ချမ်းသာ
လာနိုင်တယ်”

“ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ စွမ်းအား တွေ့ဆိုတာ ဆရာကြီး
ဘာကိုဆိုလိုသလဲတော့ မသိဘူး၊ ကျွန်တော်သိတာတော့
ကျွန်တော်မှာ ပိုင်ဆိုင်မှုဆိုလို့ ကိုယ်မှာဝတ်ထားတဲ့
အဝတ်တစ်ခုပဲ ရှိတယ်”

သည်လိုနှင့် စကားဆက်ပြောရင်း လုပ်ယောက်သည်
စစ်တပ်ထဲမရောက်မီက ဖူလာ (Fuller) ဘရပ်ရှိ ကုမ္ပဏီ
၏ အရောင်းကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးအဖြစ် အီမံပေါက်စွေ
ရေးလည်းရောင်းသောအလုပ်ကို လုပ်ဖူးကြောင်း၊ စစ်
တပ်ထဲတွင်လည်း စားဖို့ဆောင်တွင် အတော်ကြောအောင်
တာဝန်ထမ်းဆောင်ဖူးပြီး အစားအသောက် အတော်
များများပင် ပြင်ဆင်ချက်ပြောတ်တော်ကြောင်းများ ပေးလဲ
သိလာရသည်။

သည်လူမှာ အသက်မကြီးသေးတာ ကျွန်းမာ
သန်စွမ်းတာအပြင် ဈေးရောင်းတတ်ခြင်းနှင့် အစား
အသောက်ချက်ပြောတ်တတ်ခြင်းဟူသော စွမ်းအားနှစ်မျိုး
ပါတိုးလာပြီ၊ သည်အထဲမှာ စိတ်ဓာတ်ကောင်းတစ်ခု
ပေါင်းထည့်ပေးဖို့သာ လိုတော့သည်ဟု မြင်လိုက်ပြီး
သည်နောက်တွင် နိုင်လိုယ်စုံဟေးလ်က သူနှင့် နှစ်စာရီမျှ
ကြောအောင် ဈေးနွေးပြောဆိုသည်။ လောကကြီးကို
အကောင်းသာက်က မြင်တတ်လာအောင် မိမိကိုယ်ကို
လေးစားယုံကြည့်စိတ်ရှိလာအောင် တည့်မတ်ပြုပြင်ပေး
ခြင်းဖြစ်သည်။

အနှစ်လက္ခဏာဆောင်နေသောစိတ်ဓာတ်ကို
အပေါင်းလက္ခဏာဆောင်လာအောင် ပြောင်းလဲနိုင်ခဲ့
သည်အခါးမှ သည်လုပ်ယောက် အကောင်းသတ်မရှိ ဖွံ့ဖြိုး
လို့တက်နိုင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သွားသည်။ သူ့စိတ်နှင့်
သူ့ကိုယ် ပြန်ဖြစ်သွားပြီး မျှော်လင့်ချက်ကုန်ဆုံးနေသော
ဘဝမှ ပြန်လည်လန်းဆန်းတက်ကြလာသည်။ သူ့ဘဝ
သုဒ္ဓတိုးရန် ကြေစည်စိတ်ကုံးစပြုလာသည်။

သူတတ်ကျွန်းပြီးသော ထမင်းချက်ပညာနှင့်
ကျောင်းပညာတို့ကို အခြေခံကာ လုပ်ငန်းအစီအစဉ်
တစ်ခု အစပြုရန် နိုင်လိုယ်စုံဟေးလ်က အကြံးသော
ရုပ်ကွက်များထဲ ဆင်းပြီး အီမံရှင်မများကို ဖိတ်ခေါ်

၅၀

ဖေမြင့်

စည်းကာ အချက်အပြတ် သရပ်ပြွဲများ ပြုလုပ်မည်၊
ချက်ပြုတ်သည်ဟင်းလူများဖြင့် ငင်းတိုးအား သည်ခံ
ကျွေးမွေးမည်၊ ပြီးလျင် မီးဖိုချောင်သုံး ပစ္စည်းကိုရိယာ
များ ကြော်ပြာရောင်းချမည်ဟူသော အစီအစဉ်။

သည်အစီအစဉ်ကို လုပ်ယောက်ကာ
တကယ်လုပ်ကိုင်ရန် အားတက်သရောရှိကြောင်း မြင်
သဖြင့် သူ အတွက် အဝတ်အစားနှင့် အိုးခွက်ပန်းကန်
တရှုံး ဝယ်ယူရန် လိုအပ်သောငွေကို နိုလိုယန်ဟေးလ်
ကပင် ထုတ်ပေးလိုက်သည်။

ချက်ချင်းပင် လုပ်ယောက လုပ်ငန်းစတင်သည်။
ပထမပတ်အတွင်း အိုးခွက်ရောင်းရွေ့ ဒေါ်လာ ၁၀၀
နီးပါးရသည်။ ခုတိယပတ်တွင် ယင်းထက် နှစ်ဆောင်း
ရသည်။

သည်နောက်တွင်မူ လုပ်ငန်းက ပို၍ သွက်လက်
လာကာ တပည့်တပန်းတွေ ဒေါ်လာရသည်။ နောက်
ထပ်အရောင်းသမားသစ်တွေ လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးကာ
သူ့လက်ခွဲများအဖြစ် လုပ်ကိုင်စေရသည်။

လေးနှစ်အကြော်မူ သူက လက်အာက်လုပ်သား
ပေါင်း မြောက်မြားစွာကို ခိုင်းစေလျက်ရှိသည့် လုပ်ငန်း
ရှင်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်လာပြီး သူ၏နှစ်စဉ်ဝင်ငွေမှာလည်း
စိတ်ဓာတ်နိမ့်ကျစဉ် တစ်ချိန်က လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါဘူးဟု

အားပြင်းတဲ့ မြားတစ်စင်း

၅၂

သူ ထင်ခဲ့သည့် ဒေါ်လာ သန်းကဏ္ဍးသို့ပင် ရောက်ရှိ
သွားခဲ့သည်။

စိတ်ဓာတ်က ဖန်တီးပေးလိုက်သည့် ကြီးမား
သောဘဝအလှည့်အပြောင်းတစ်ခုပေတည်း။

၁၂

အောင်မြင်လိုလျှင် ထက်သနစိတ်ကို
နှုံးဆွေပေးရမည်

လူတစ်ဦးအား အောင်မြင်မှုက ပေးအပ်နိုင်သည်
အကြီးဆုံးဆုလာဘ်ကား မိမိဆောင်ရွက်ချက်အပေါ်
မြို့ကိုယ်တိုင် အားရကျေနှင့်မှုပင် ဖြစ်သည်။

အောင်မြင်မှု၏အတိုင်းအတာကို ဓနဇ္ဈားကြေး
ရေးရရှိမှုနှင့် ကျွန်ုပ်တော်တို့ တိုင်းတာမိတ်တူကြသည်။
အင်စ် ဓနဇ္ဈားကြေးသည် အတိုင်းအတာများထဲမှ တစ်ခု
သူသာ ဖြစ်သည်။ သူသည်လည်း အရေးကြီးသောအရာ
အင်ခြုံဖြစ်သည် မှန်ပါ၏။ သို့သော စစ်မှန်သောအောင်
မြင်မှုသည် အလုပ်တစ်ခုကို မိမိအောင်မြင်စွာ ဆောင်
ရွက်နိုင်ခဲ့ကြောင်း မြို့မြို့ချုမှတ်ထားခဲ့သည့် ပန်းတိုင်သူ့
ပို့သိတိုင် အရောက်လုမ်းနိုင်ခဲ့ကြောင်း သိမှတ် ရကျေနှင့်
ရွှေပေါ်ဘွှင်သာ အဓိကမှုတည်သည်။

ဥပမာ သိပ္ပံပညာကျော်ကြီး အိုင်းစတိုင်း (Albert Einstein) ဆိုပါစို့။ အိုင်းစတိုင်း၏ တစ်သက်တာတွင် ဓနဓေကြေး မြောက်မြောက်မြားမြား ဘယ်သောအခါမျှ မရရှိခဲ့။ သို့သော် ဓော်ကြီးမရသဖြင့် အိုင်းစတိုင်း မအောင်မြင်ဟု မည်သူဆိုနိုင်ပါမည်နည်း။ အိုင်းစတိုင်း သည် သူ့ပညာရပ်နယ်ပယ်တွင် ထိပ်ဆုံးအဆင့်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ သူ့အတွေးအခေါ် အယူအဆနှင့် သူ၏ အသစ်တွေ့ရှိချက်များသည် ကမ္ဘာကြီးကို ပြောင်းလဲပစ် ခဲ့သည်။ အိုင်းစတိုင်းကား လူ့သမိုင်းတစ်လျှောက် အကြီး အကျယ်အအောင်မြင်ဆုံး လူသားများထဲတွင် တစ်ဦး အပါအဝင် ဖြစ်ချေသည်။

သည်အောင်မြင်မှုကို သူ မည်သို့ရရှိခဲ့သနည်း။

မိမိ ဘာကိုအလိုဂိုဏ်ကြောင်း သိကား ယင်းအား ရရှိနိုင်မည့် နည်းလမ်းအကြီးအစည်းများလည်း ချမှတ် နိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့သော် သည်မျှနှင့် ပြီးသလား။

မပြီးပါ။ အလိုနေ့နှင့်လည်း ရှိ၊ နည်းလမ်းလည်း သိလျက်နှင့် မအောင်မြင် မကြီးများနှင့်ကြုံသွေး အမြောက်အမြားရှိသည်။ အကြောင်းက ‘လောင်စာဆီ’ ဖြစ်သည်။

အားပြင်းတဲ့ မြားတစ်စင်း၊

စက်ယန် ရားတစ်ခု ခုတ်မောင်းသွားနိုင်ရန် လောင်စာဆီလိုသက္ကာသို့ လူတစ်ယောက်ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင်သို့ အရောက်သွားနိုင်ရန်အတွက် ‘တွန်းပို့ မောင်းနှင့်အား’ လိုသည်။ ယင်းတွန်းအားကား ‘ထက် သနပြင်းပြသောစိတ်’ ပင်တည်း။

ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် အောင်မြင်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ် မှန်သမျှသည် သူ လုပ်သောအရာမှာ အကြီးအကျယ် စုစိုက်ဝင်စားကြသွားများသာ ဖြစ်သည်။ သူတို့မှာ ထက် သနပြင်းပြစ်တဲ့က လျော့ပါးသည် ကုန်ခန်းသည် ဟူ၍ လုံးဝမရှိ။ သည်စိတ်ဓာတ်၏ ပေါက်ကွဲတွန်းကန် အားဖြင့် အမြှာရှိန်အဟန်ဖြင့်မားစွာ သူတို့ လုပ်ရားကြ သည်။ ထိုကြောင့် သူတို့ အောင်မြင်ကြသည်။

အောင်မြင်ကြီးများချင်သည့်ဆန္ဒက လူတိုင်းမှာ ပူးသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ သို့သော် ရှိပုံချင်း မတဲ့ကြုံ တစ်ခါတစ်ရုံတွင်မှ ကြီးများချင်စိတ်ကလေး ရေးတေး ဆားထပ်ဗျာတ်သုန္တုနှင့် ကြီးများရေးကိုပဲ အမြှာတွေးနေသူ မတူ။ ကြီးများသော် ကောင်းလေစွဟု တမ်းတာတတ်သူ မှင့် ငါ တစ်နေ့၊ မူချကြီးများရမယ်ဟု ပြတ်သားပြင်း သနနေသူ မတူ။

အလိုနေ့ ထက်သနပြင်းပြပြီဆိုတော့သာ လူ သည် ဦးတည်ချက်တစ်ခုအပေါ် တကယ်ဖုံးစိုက်မိလာ

သည်။ အခက်အခဲတွေ တွန်းဖယ်ကာ ကိုယ့်ပန်းတိုင်း
တစ်ပါး အမြား ဘာမျှမကြည့်ဘဲ လျောက်လှမ်းဖြစ်
လာသည်။ ဖြစ်ပါမလားဟူသော သံသယတွေ လုံးဝ
ကင်းစင်းသွားသောအခါ မဖြစ်နိုင်သောအရာဟူသည်
မရှိတော့။

ထိုကြောင့်...

သည်ဘဝမှာ သင်အဖြစ်ချင်ဆုံး အရာသည်
ဘာလဲ။ စဉ်းစားပါ။ ဦးတည်ချက်ပန်းတိုင် ရွှေးချယ်
ချမှတ်ပြီးပြီခိုလျှင် တိကျသေချာအောင် စာတစ်ခွက်
ပေါ်မှာ ချေရေး၊ အလွတ်ရအောင် ကျက်မှတ်၊ ပြီးလျင်
စိတ်စွမ်းအင် ကိုယ်စွမ်းအင်အားလုံးကို အဲသည်ပန်းတိုင်
တစ်ခုတည်းမှာ စုစုပေါင်းလှပ်ရှားတော့။

‘မြင်းမပါသောလှည်း’ ဆိတာကို ဟင်နီဖို့
(Henry Ford)စတင်စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်တော့ ပတ်ဝန်
ကျင်ရှိ လူများ သူ့ကို သရော်လောင်ပြောင်ကြသည်
‘တိထွင်သူ ရူး’ ရူးနေပြီဟု ဆိုကြသည်။

သို့သော် ဖို့ခိုက် သူ့လမ်းသူသိသူဖြစ်သည်
သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်သည်။ သူ့မှာ အလွန်ပြင်းပြီ
ထက်သန်သောစိတ်ရှိသည်။ သူသည် တစ်ယူသန်သမား
မဟုတ်။ သူ့ကိုယ်သူ အလွန်အကျံ့ အထင်ကြီးနေသော
လည်း မဟုတ်။ သူ့မှာ ကျောင်းပညာချို့တဲ့တာ သူ

သိသည်။ မကြောင်းနစ်တစ်ယောက်အဖြစ် စနစ်တကျလေ့
ကျင့်သင်ကြားမှ မပြုခဲ့ရတာ သူ သိသည်။ သို့သော်
အဲသည် အားနည်းချက်တွေကို သူ ဖြည့်ဆည်းသည်။
စက်ယန္တရားနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ပညာတွေ ကိုယ့်နည်း
ကိုယ်ဟန်ဖြင့် သူ ဆည်းပူးသည်။

နစ်ပေါင်းများစွာ သူ အားထုတ်ကြီးပမ်းရသည်။
သို့သော် နောက်ဆုံးတွင်တော့ သူ အောင်ပြင်ခဲ့သည်။
ဘဝန်းတိုင် ခိုင်မာပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်အား ဘယ်အရာမျှ
တားဆီး၍မရပါ။

ဟင်နီရီဖို့ခိုက်သည် အမေရိကန်ပြည်၏ မျက်နှာ
သွင်ပြင်ကို ပြောင်းလဲပစ်ခဲ့သည်။ ရေးနှုန်းချိသာစွာ
အမြာက်အမြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလိုက်သော သူ့မော်
အောင်ကားများကြောင့် နိုင်ငံတကာရှိ လူတို့၏သွားလာ
ဆက်သွယ်ရေးပုံသဏ္ဌာန် ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ မော်
အောင်ကား တိပိဋက္ခသွားနေသည့် အဝေးပြေးလမ်းမကြီး
သွားပေါ်လာသည်။ ဓာတ်ဆီဆိုင်တွေ၊ စားသောက်
ဆိုင်တွေစနစ်တွေ ပေါ်လာသည်။ မိတ်ယောက်လေးတွေ
အဲ့အပြား ပေါ်ပေါက်လာသည်။

ဟင်နီရီဖို့ခိုက်သည်းတဲ့ မိမိကိုယ်ပိုင် လမ်းကြောင်း
အဲ့အပြား ထက်သန်စိတ်အပြည့်အဝနှင့် လျောက်လှမ်းရင်း

အောင်မြင်မူရခဲ့သုတစ္ဆိုးက ဝါနာမေကာ (John Wana-maker) ဖြစ်သည်။

ဝါနာမေကာသည် ဖီလဒဲလိုးယားမြို့၍ စတိးဆိုင်တစ်ခုတွင် အရောင်းစာရေးအဖြစ် အမှုထမ်းမှုပုံးသည်။ သို့သော် ထိုကာလကတည်းကပင် သူမှာ ရည်မှန်းချက်မြင့်မြင့်မားမား ရှိခဲ့သည်။ တစ်နေ့ကျလျင် ငါလည်း သည်ဆိုင်မျိုး ပိုင်ဆိုင်ရမည်ဟု၍။

သည်ရည်မှန်းချက်ကို သူအလုပ်ရှင်အား ပြောပြသည့်အခါ သူငြောက ရယ်သည်။ “မင်းမှာ အဝတ်အစား အသစ်တစ်စုံဝယ်ဖို့တောင် ပိုက်ဆံမရှိဘဲနဲ့ ဘယ်လိုလုပ် ဒီလိုဆိုင်မျိုး ထောင်မှုလဲ” ဟု ဆိုသည်။ သို့သော် ဝါနာမေကာက မလျော့။ “လောလောဆယ်မရှိတာ မှန်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ဒီဆိုင်မျိုးဖွင့်ချင်တာတော့ ဖွင့်ချင်တာပဲ၊ ဒီထက်ကြီးတဲ့ဆိုင်မျိုးကို ဖွင့်ချင်တာ ကျွန်တော် တစ်နေ့ ဖွင့်ကို ဖွင့်ဖြစ်ရမယ်” ဟူ၍ ပြန်ပြောခဲ့သည်။

နောင်တစ်နေ့သောအခါ၌ ဝါနာမေကာသည် သူ့စိတ်ကူးထဲကအတိုင်း ခမ်းနားကြီးကျယ်သည့် ရောကုန်တိုက်ကြီးများ ထူထောင်နိုင်ခဲ့သည် လုပ်ငန်းရှင်သူငြောကြီးတစ်ဦး အမှန်တကယ်ဖြစ်လာခဲ့ပေသည်။

ထိုကြောင့် အရေးကြီးသည်က မိမိဘာဖြစ်ခဲ့သည်ဟည်ဟူသော စိတ်ကူး ရေရှေရာရှိဖို့နှင့် အသည် စိတ်ကူးကို မဖို့တ်မသုယ်ကြည်ဖို့ပဲ ဖြစ်သည်။ လောလောဆယ် ဒီမိမား အခြေအနေရှိတာ မရှိတာသည် အရေးမကြီး။ အဲဒါတွေပြည့်စုံအောင် စောင့်ဆိုင်းနေစရာ မလို။ ဖို့ဒေါ်ဝါ ဝါနာမေကာပါ ပညာမပြည့်စုံ၊ အရင်းအနှုံးမပြည့်စုံသည့် အနေအထားကပင် လုပ်စရာရှိတာ တွေ စလုပ်သွားခဲ့ကြသည်။ မီးရထားစက်ခေါင်းလို ခရီးသွားရင်း ရေဖြည့်၊ ရေဖြည့်ရင်း ခရီးသွားကာ ပန်းတိုင်ရောက်သည့်အချိန်၌ လုပ်ငန်းပညာလည်း ပြည့်စုံ မီးပွားကွာလည်း ကုလုဏ်ကြယ်ဝသွားခဲ့ကြသည်။

ထိုကြောင့် သို့လောသို့လော တွေးတော်နောက်သို့နေရာမှ သည်အချိန်ကပင် ရောက်သည့်နေရာမှ ခရီးစတင်ပါဟု ဆိုချင်ပါသည်။

၁၃

အောင်မြင်သူနှင့် မအောင်မြင်သူ

တချို့လူများ အောင်မြင်ကြသည်။ အများစုက
မအောင်မြင်ကြ။ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။

လူ.ယဉ်ကျေးမှုသမိုင်းအစလောက်ကပင် သည်
မေးခွန်းက လူအများခေါင်းထဲ ဝင်ခဲ့သည်။ သည်လူက
ဘာကြောင့် အောင်မြင်ပြီး ဟိုလူက ဘာကြောင့် မအောင်
မြင်ရသလဲ။ ဘာကြောင့် သည်လူ.ဘဝက ဓက်ခဲပင်ပန်း
မှုရသလဲ။ အောင်မြင်သူနှင့် မအောင်မြင်သူများ ဘယ်လို
ကျွဲ့မြှားမြှားသည့် စရိတ်လက္ခဏာရပ်တွေ ရှိနေသလဲ။

စိစစ်သုံးသပ်ကြည့်လျှင်တော့ အထက်က မေးခွန်း
များအတွက် အဖြေပေါ်လိမ့်မည်ထင်သည်။ ကြည့်ကြ
မှုအောင်။

* * *

အောင်မြင်သူသည် မိမိ ဘာကိုအလိုဂိုဏ္ဍာင်း
ကောင်းစွာသိသည်။ အလိုဂျိရာကို ရယူရန် နည်းလမ်း
အကြံအစည်းလည်း ရှိသည်။ မိမိ၏ ရယူနိုင်စွမ်း ရှိသည်
ဟုလည်း ယုံကြည်သည်။ ပြီး မိမိ နေစဉ်ဘဝ၏ အချိန်
ကာလအများ နာကို မိမိလိုရာ ရရှိရေးကိစ္စထဲတွင် နှစ်မြပ်
သုံးစွဲသည်။

မအောင်မြင်သူ၏ ဘဝရည်မှန်းချက် တိတိကျ
ကျမရှိ။ အောင်မြင်မှ မအောင်မြင်မှ ဟူသည် ကဲ
အကြောင်းတရားသာ ဖြစ်သည်ဟု သုံးကြည်သည်။
ထို့ကြောင့် မလွှဲမရှောင်သာသည့်အခါမျိုးမှတစ်ပါး
ကိုယ်စွမ်းကိုယ်စ ထုတ်လေ့မရှိ။

* * *

အောင်မြင်သူသည် စည်းရုံးရေးသမားကောင်း
ဖြစ်သည်။ မိမိပစ္စည်း မိမိအလုပ်ကို အစွဲထုတ်ရောင်းချုံ
တတ်သူ ဖြစ်သည်။ မိမိလုပ်ငန်းအစီအစဉ်တွင် သူတစ်ပါး
တို့ အားတက်သရော စိုင်းဝန်းပါဝင်လာအောင် စည်းရုံး
သိမ်းသွင်းတတ်သူ ဖြစ်သည်။

မအောင်မြင်သူကား အပြစ်ရှာသမား ဖြစ်သည်။
တစ်ဖက်သား စေတနာပျက်အောင် လုပ်သူမျိုး ဖြစ်သည်။

အားပြင်းတဲ့ မြားတစ်စင်း

၇၁

မိမိနှင့် ဆက်ဆံရသူ မှန်သမျှထဲ အဆိုးမြင်စိတ်တွေ ကူး
ဆုံးပျုံးနှင့်အောင် သူ အားထုတ်နေတတ်သည်။

* * *

အောင်မြင်သူသည် စဉ်းစားပြီးမှ စကားပြောသူ
ဖြစ်သည်။ သူ့စကားလုံးတွေကို အလွန်ချင့်ချိန်သည်။
တစ်ဖက်လုံများနှင့် ပတ်သက်၍ နှစ်သက်စရာ ချီးကျား
စရာများကို အထူးဂုဏ်ပြုဖော်ထုတ်သည်။ မိမိ မနှစ်သက်
သည်ကို တတ်နိုင်သမျှ သိမ်းဆည်း သိသိပ်သည်။ ဝေဖန်
ပြစ်တင်စကားမဆိုမိအောင် သတိထားသည်။

မအောင်မြင်သူကား ငှုံးနှင့် ဆန့်ကျင်သက်။
စဉ်းစား စကားတွေပြောမည်။ သူ့စကားကြောင့်
တစ်ဖက်လူ စိတ်ထိခိုက်ရမည်။ မိမိကို မှန်းတီးမောည်။
အသည်ကဆင့်ပွားလာသည့် ဆိုးကျိုးတွေကို မိမိပင်
တစ်နှုံခံစားရမည်။

* * *

အောင်မြင်သူသည် အကြောင်းကိစ္စရပ်များနှင့်
တတ်သက်၍ ပြည့်စုံလုံးလောက်စွာ သိရှိပြီးသည့်အခါးမှ
သာ ယင်းတို့နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် မိမိအမြင်ကို သူ့ဟစ်ပါး
ကျော် ကျိုးကြောင်းသင့်မြတ်စွာ တင်ပြုပြုဆိုသည်။

မအောင်မြင်သူကား သေချာစွာ စုံစမ်းလေ့လာမှု
မပြုဘဲ ဝေဖန်မည်။ မှတ်ချက်ချမည်။ မိမိ လုံးဝနား
မလည်သည့် ကိစ္စကိုလည်း ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ပြောဆို
မည်။

* * *

အောင်မြင်သူသည် အချိန်ကိုလည်းကောင်း၊ ငွေ
ကိုလည်းကောင်း စနစ်တကျ စီမံခန့်ခွဲသုံးစွဲသည်။

မအောင်မြင်သူကား အချိန်ကို တန်ဖိုးပထား။
ငွေကိုလည်း မလေးစား။ ပစ်စလက်ခတ် ပရမ်းပတာ
ဖြန့်တီးပစ်တတ်သည်။

* * *

အောင်မြင်သူသည် လူတဲ့စ်ဖက်သားကို စိတ်ဝင်
စားသည်။ မိမိနှင့် အလုပ်အကိုင်တူသူ နေရာဌာနတူသူ
စသည့် တစ်နည်းနည်း ဆက်စပ်ပတ်သက်နေသူများ
အား ရင်းနှီးခင်မင်စွာ ဆက်ဆံတတ်သည်။

မအောင်မြင်သူကား အလိုမရှိလျှင် ဘာသိဘာ
ဘာ၊ အလိုရှိမှ ခေါ်ပြောဆက်ဆံသည်။

* * *

အောင်မြင်သူသည် ပွင့်လင်းသောစိတ်ထား ရှိ
သည်။ သဘောထားကြီးသည်။ မတူသောအယူအဆ
မတူသောလူများအပေါ် သည်းခံနှင့်စွမ်းရှိသည်။

မအောင်မြင်သူကား တဲ့ခါးပိတ်ထားသောစိတ်မျိုး
နှိုးသည်။ မတူသောအယူအဆကို မကြားနိုင်။ မတူသော
လူများကို မကြည့်နိုင်။ စိတ်တဲ့ခါးပိတ်ထားသည့်အတွက်
အခွင့်အရေးကောင်းတွေ့လည်း သူမမြင်၊ မသိ။ မိတ်ဆွေ
အပေါင်းအသင်းတို့၏ ပူးပေါင်းအောင်ရွက်မှုဆိုတာမျိုး
လည်း သူ ဘယ်သောအခါမြှေ့ မရရှိ။

* * *

အောင်မြင်သူသည် စေတ်နှင့် အမိ ရင်ပေါင်တန်း
နှင့်အောင် အမြဲကြီးစားသည်။ မိမိလျှပ်ငန်း မိမိအသက်
အွေးဝမ်းကော်များနှင့်ပယ် မိမိအသိုင်းအဝိုင်း စသည့်တို့
သာမက တစ်ကဲ့မှလုံးမှာပါ ဘာတွေဖြစ်နေသလဲ အမြဲ
သီအောင် ဂရုပြုလေ့လာသည်။

မအောင်မြင်သူကား လတ်တလောပတ်သက်နေ
သည့်ကိစ္စမှ တစ်ပါး ဘာကိုမြှုံးအရေးပထား။ ကိုယ်နှင့်
သီက်ရိုက်မပတ်သက်တာမှန်သူ့ ဘာတစ်ခုမှ မသာ။

* * *

အောင်မြင်သူသည် လောကကို လည်းကောင်း၊ ဘဝကို လည်းကောင်း အမြိအပြောက်က ဖြင့် အပြု ဘက်က တွေးသည်။ မိမိလုပ်ငန်းတွေ အောင်မြင်ခြင်း၊ လောကကြီးထဲမှာ မိမိအတွက် တာစ်နေရာရှိခြင်းသည် မိမိ၏ ဆောင်ရွက်ချက်တွေ များပြားပြည့်စုစုပေါင်း အရည် အသွေးပြည့်စုစုပေါင်းတို့ကြောင့်သာ ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာ သိရှိသည်။ သူသည် ကတိပြုထားသည်ထက် ပို၍ ကောင်းမွန်ပြည့်စုစုပေါင်းအောင် ဆောင်ရွက်ပေးတတ်သည့် အလေ့အထက် မွေးမြှုတိန်းသိမ်းသည်။

မအောင်မြင်သူကား ကိုယ်က မပေးဘဲ ရချင်သူ ဖြစ်သည်။ သူမှာ အချောင်းအချင်း ဖြစ်သိတဲ့ ကြီးစိုးနေသည်။ အချောင်းမရသည့်အခါ သူတစ်ပါးတို့ လောဘကြီး ကြောင်း ပြစ်တင်ပြောဆိုမည်။

* * *

အောင်မြင်သူသည် ဤကမ္မာ့၌ လူဖြစ်လာရခြင်း အတွက်ပင် ဝမ်းမမောက်ကျေနပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် နှစ်သက်ခင်မင်္ဂလာရှိပြီး အများ ကောင်းကျိုး ဆောင်ရွက်ရန်လည်း အမြိတက်ကြွေထက် သန်နေသည်။

မအောင်မြင်သူကား လောကကို လည်းကောင်း၊ ဝတ်ဝန်းကျင်ကို လည်းကောင်း အယုံအကြည်မရှိ။ သူသိသည်မှာ သူအကျိုးစီးပွားပြဖော်သည်။ သူသည် ရသာလျှင် ဘန်မှူး သိက်တူးမည်သူမျိုးဖြစ်သည်။ သို့ တိုင်အောင် သူမကြီးပွား၊ ကြီးပွားလျှင်လည်း ရရှည် မခဲ့။

ခြေပြောရလျှင်

အောင်မြင်သူနှင့် မအောင်မြင်သူကား စိတ်ဓာတ် ဧာ လုပ်ရပ်တွင်ပါ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး တစ်ကမ္မာစီ ဤကြေသူများ ဖြစ်သည်။ ထိုစိတ်ဓာတ်နှင့် လုပ်ရပ်များ ကြောင်ပင် သူတို့၏ ဘဝအနေအထားများလည်း ကွားသွားရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

* * *

— — — — —

၁၄

ရန်ကန်လုပ်ရှားမှ ခွန်အဘေးတိုးမည်

ဘဝဟူသည် တိုက်ပွဲဟု ဆိုလေ့ရှိကြသည်။
ဘာကြောင့် တိုက်ပွဲလဲ။
အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းတွေကြားမှာ ရန်း-
ခွန်လုပ်ရှားရသဖြင့် တိုက်ပွဲဟုဆိုခြင်းဖြစ်သည်။
တရျိုက ဒါကို အဆိုးဘက်က မြင်သည်။
အနောင့်အယုက် အဟန့်အတားတွေကြံ့ရခြင်း၊
မျှောင့်ခလုတ်တွေနှင့် တိုးမိတိုက်မိခြင်းတို့သည်
အားဆင်းရများသာ ဖြစ်သည်၊ လောကခံ၏ ရိုက်ပုတ်မှု
နှင့် ခဲရခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု သူတို့သဘောထားကာ
သည်းည်။ကြော်မြည်တမ်းကြသည်။ စိတ်ပျက်အားခလျှော်
ကြသည်။

သို့သော် အချို့ပူရှိလ်များကမူ ဘဝကို အား
ကစားသမားကောင်း၏ စိတ်ဓာတ်မျိုးဖြင့် ရင်ဆိုင်လေ
ရှိကြသည်။

အကျပ်အတည်းမှ လွတ်အောင် ရန်းထွက်ရခြင်း၊
အန္တရာယ်ကို တွန်းလှန်ဖယ်ရှားရခြင်း၊ အက်အခဲ
အတားအဆီးကို ကျော်လွှားနိုင်အောင် အကျိတ်အနယ်
အားထုတ်ကြီးကုတ်ရခြင်းတို့သည် မိမိ၏ စမ်းအားကို
စမ်းသပ်သည် စိတ်တက်ကြဖွယ် အတွေ့အကြုံထူးများ
ဖြစ်သည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မိမိအား အရည်အသွေး
မြင့်တင်ပေးသည့် လေကျင့်ခန်းများဖြစ်သည်ဟူ၍ လည်း
ကောင်း သူတို့ ခံယူကြသည်။

စင်စစ် အောင်မြင်မှုဟုသည် ရန်းကန်လှပ်ရှားမှု
တွင် အခြေတည်၍ ပေါ်ပေါက်ရရှိခြားဖြစ်သည်။ ရန်းကန်
လှပ်ရှားမှုမရှိဘဲ အောင်မြင်မှု မရှိနိုင်။

“လုပ်စရာရှိတာကိုသာ လုပ်ပါ၊ လိုအပ်တဲ့စမ်း
အားတွေ့ သင် ရရှိလာပါလိမ့်မယ်” တဲ့။ တွေးခေါ်ရင်
အီမာဆင်က ဆိုခဲ့သည်။

မှန်သည်။ လက်တွေ့ဘဝက သည်အချက်ကို
အမြဲသက်သေထူးလျက်ရှိသည်။ လေးလံသောအဲရာတွေ
ကြီးစား၍ မရင်း သင့်လက်မောင်းကြက်သားတွေ ကြီး
ထွားသန်မာကာ အရင်တုန်းက လေးတာတွေ တဖြည်း

ဖြည်းပေါ်လာတာ သင် တွေ့ရလိမ့်မည်။ ခက်ခဲသော
ပုံစံတွေ ကြိုးစားတွက်ရင်း နောက်ဆုံးတော့ တစ်အုပ်
လုံးမှာ ခက်သောပုံစံရှာမရတာ သင် တွေ့လာရလိမ့်
မည်။

ကိုယ်အား ဥက္ကအားနိုက်ထုတ်လေ ကိုယ်စမ်း
ဥက္ကစမ်းတက်လေဆိုသော သဘော။

လူသာမက ပတ်ဝန်းကျင်သဘာဝမှာပင် သည်
အတိုင်းဖြစ်၏။

သစ်တောထဲက မျိုးတူ သစ်ပင်ချင်း တစ်ပင်နှင့်
ကစ်ပင် စမ်းအားချင်း မတူညီကြ။ အကွယ်အကာများ
ကြားမှာ ကြီးထားလာခဲ့သော သစ်ပင်တွေသည် အကာ
အကွယ်က်းမဲ့သောနေရာမှာ ထိုးထိုးမားရပ်ကာ
သဘာဝက်မှန်သမျှကို တစ်ကိုယ်တည်းခဲ့လာခဲ့သည်
သစ်ပင်များလောက် ကြံခိုင်မာကြာခြင်း မရှိ။ ခွန်အား
အရာမှာ သိသိသာသာကွာသည်။

ဥပမာ ဝက်သစ်ချုပင်။

ကျွန်ုံးတော်တို့ကျွန်ုံးသစ်များလို အသုံးဝင်ထင်ရှား
သည် အနောက်ကမ္မာ၏ သစ်ပင်တစ်မျိုး။

ဝက်သစ်ချုပ်၏ အထင်ရှားဆုံး အရည်အသွေး
တစ်ခုက ကြံခိုင်မာကြာခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ဝက်
သစ်ချုပ်းနှင့်ယောက်အများအပြားထဲက အမာနဲ့ကြားနဲ့မျိုးနှင့်

ထမှာပင် တစ်ပင်နှင့် တစ်ပင် ကြိခိုင်မျှချင်း မတူ
ဒါကို ကောင်းကောင်းသိသည့် လက်သမားဆရာများ
အထူးသဖြင့် မြင်းလည်းမြင်းရထား တည်ဆောက်သူ
များက လျည်းဘီးအတွက်အသုံးပြုရန် သစ်သားကို
သေသေချာချာရွေးလေ့ရှိသည်။

သူတို့ရွေးတတ်သည်က တစ်ပင်တည်းထိုးထိုး
ကြိုးပေါက်နေသည့် အပင်မျိုး။

ရေရှည်မြို့မြိုင်တတ်သည့် တရှို့ပုဂ္ဂိုလ်များက
တော့ စိုက်ပျိုးမြေရရန်အတွက် တောရိုင်းများကို ခုတ်
ထွင်ရှင်းလင်းသည့်အခါ အခြားချုပင်သစ်ပင်များကို
အပြောင်ရှင်းသော်လည်း ငှင့်တို့ကြားတွင်ပေါက်အောင်
သည့် ဝက်သစ်ချုပင်များကို ဆက်လက်ကြိုးထွားအောင်
ချုပ်လုပ်ထားလေ့ရှိသည်။ ငှင့်သစ်ပင်ကြိုးများသည်
လယ်ကွင်းပြင်ထဲတွင် ဟိုတစ်ပင် သည်တစ်ပင် သီးခြား
စီရပ်တည်ကာ နောက်လောက် ဆီးနှင့်မှန်တိုင်းဒဏ်
များအောက်၌ လျှပ်ရှားရှင်သန်ခဲ့ကြသည်။

အကြမ်းပတမ်းခဲ့ခြုံ အထူးလိုအပ်သည့် လျည်းကြုံ
လျည်းထွေးထွေးလိုများ တည်ဆောက်မည်ဆိုတော့မှ မြေရှုံး
ပုဂ္ဂိုလ်က ကွင်းပြင်ထဲမှာ သူနှစ်ပေါင်းများစွာ ကျွန်းမား
ရေးလောက်ခွန်း ယူခိုင်းထားခဲ့သည့် သစ်ပင်ကြိုးတစ်ပင်
ပင်ကို ခုတ်လျှပြီး၊ ငှင့်မှရသောသစ်ကို အသုံးပြုလေ့ခဲ့

သည်။ တစ်သက်ပဲတဲ့ မပြတ်တိမ်းဆွတ်လှပ်ရှားခဲ့
သည့် ငှင့်သစ်ပင်မှ သစ်သားများသည် သစ်ပင်ကြီး
နည်းတဲ့ အကော့အညွတ်ခံသည်။ အလွန်လည်း မာကြာ
သည်။ ဝန်းလေးတွေတင်ကာ မည်သာသောလမ်းမှာ
မြင်းတွေ တရကြမ်းဆောင့်ပြီးသော်လည်း တခြား
သစ်သားဘီးများလို ကျိုးခြင်းကြခြင်းမရှိရာ၊ ဘယ်
သစ်ပင်ကြိုးကသစ်သားနဲ့လုပ်ထားတဲ့ လျည်းဘီးပဲဟု
ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဂုဏ်တင်ပြောဆိုကြရလေ့ရှိသည်။

* * *

သဘာဝ၏စစ်းသပ်မှုအမျိုးမျိုးကို ခံယူကာ ကြုံ
ခိုင်သနမာသောသစ်ပင်ကြိုးများ ဖြစ်ထွန်းလာသကဲ့သို့၊
ဘဝအက်အခဲပေါင်းများစွာကို ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားကာ
အောင်မြင်ထင်ရှားလာနဲ့သွေ့ လောကနှစ်ပယ်စုံ၌
အများအပြားရှိကြသည်။

နှုန်းတစ်ဦး ပြပါမည်။

ဟောင်ကောင်ကျွန်းက စတင်ထွက်ပေါ်ကာ
သနောက်မြှောတွင်ပါ ထင်ရှားနေသည့် ရပ်ရှင်သရပ်ဆောင်
ကျော်ကိုချုပ်း။

သည်ကနေ့၊ အကြိုးအကျယ်ကြွယ်ဝနေသော
ကျော်ကိုချုပ်းကလေး မွေးဖွားလာသည့်အခိုန်က သူ့မိဘ

တွေဆင်းရဲလျန်းသဖြင့် သားကလေးကို သူတတ်ပါးအား
မွေးစားဖို့ပေးရန်ပင် ကြံးစည်ဗဲ့ကြောသည်။ အသက် ဂန်း
သားအချေယ် လူမမယ်ဘဝမှာ တင်းကျပ်ပြင်းထန်လွန်း
သည်ဟု နာမည်ကြီးသည့် တရာတ်အော်ပရာကျောင်းသို့
ရောက်ရှိပြီး အဲသည်တွင် ၁၀ နှစ်မျှ ကြာအောင်၊ နေ့စဉ်
နံနက် ၅ နာရီမှ ညာသန်းခေါင်ယ်အထိ အဆို အကုန်း
ကိုယ်ခံပညာရပ်များကို ပင်ပန်းကြီးစွာသင်ယူရသည်။
လုပ်ရသည့်လေ့ကျင့်ခန်းတွေက ကြမ်းတမ်းပြင်းထန်း
မက ခိုင်းတိုင်းမလုပ်နိုင်လျှင် ရိုက်နှက်ခြင်း ထမင်း
မကျေးသဲထားခြင်းစသည် အပြစ်ဒက်များပါ ခံရသော
သည်။

သို့သော် အဲသည် ကြမ်းတမ်းပြင်းထန်သော
သင်တန်းကြောင့် သူက သရုပ်ဆောင်အတတ်ရေး
ကိုယ်ခံပညာပါတတ်ကျွမ်းသူ တစ်ယောက် ဖြစ်လေး
သည်။ အစပိုင်းတွင် ဟောင်ကောင်ရပ်ရှင်လောက်
ထုတ်လုပ်သည့် အသတ်အပုပ်ကားများတွင် တချို့
အစိတ်အပိုင်းများ၏ မင်းသားကိုယ်စားသရုပ်ဆောင်သော
သည့် စတန်းသမားဖြစ်လာသည်။ သို့သော်စတန်းသမား
အဆင့်တွင် ရပ်မနေ့။ စတန်းပြုကွက်များ ညီနှင့် စိတ်
ရိုက်ကူးပေးသူအဆင့်သို့ တက်လာသည်။ ထို့နောက်
တွင်မှ ရပ်ရှင်ဒါရိုက်တာတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

အဲသည်ကာလအတွင်း သူတို့ရှုံးက အကြီး
အကျယ် ကျော်ကြားခဲ့သည့် သရုပ်ဆောင်မင်းသား
ဘရှစ်လီ ကွယ်လွန်သွားရာ၊ ရပ်ရှင်ထုတ်လုပ်သူများက
လစ်ဟာသွားသောဘရှစ်လီရေးကွက်၌ အစားထိုးနိုင်
သွေ့သူကို ရှာကြမွေးကြသည်။ သည်အတွက် ရွှေးချယ်
ခံရသူများထဲတွင် ဂျက်ကိုချုန်းလည်း ပါဝင်သည်။

သို့သော် လုံးဝ မအောင်မြင်။ ဘရှစ်လီက
ဘရှစ်လီ၊ သူတို့က သူတို့၊ သီးမြားစီဖြစ်နေသည်။

“မလွယ်ဘူးများ လုံးဝမလွယ်ဘူး၊ အဲဒါပြောင့်
ဘရှစ်လီဖြစ်အောင် ကြီးစားမနေတော့ဘဲ ကိုယ့်ပုံစံနဲ့
အိုယ်ဖြစ်အောင်လုပ်မယ်လိုပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်”
ရှုက်ကိုချုန်းက ဆိုခဲ့သည်။

ခုတိယဘရှစ်လီဖြစ်ဖို့ ကြီးစားရှု့ မအောင်မြင်
သော ဂျက်ကိုချုန်းသည် သူစရိတ်က သူစွမ်းရည်များ
ငှုံးတစ်ဘာသာ အားထုတ်သည့်အခါ ဘရှစ်လီထက်
က အောင်မြင်ကျော်ကြားလာခဲ့သည်။

ယနေ့ဆိုလျှင် ဂျက်ကိုချုန်းသည် ဟောင်ကောင်
ပို့ရှင်လောကတွင် ပြုင်ဘက်ကင်းသော သရုပ်ဆောင်
သားတစ်ယောက်ဖြစ်ရှုမကာ၊ အမေရိကန် ယေားလိုဂုံး
ပို့ရှင်လောကကပါ ဒေါ်လာသန်းပေါင်းများစွာ ပေး၍

၁၄

ဖြမ်း

ရိုက်ကူးနေရသည့် ကမ္မာသီ ရပ်ရှင်သရပ်ဆောင်၊ ရပ်ရှင်
သူကြွယ်တစ်ခုး ဖြစ်နေခဲ့ပြီ။

* * *

ရန်းကန်လုပ်ရားခြင်းမှ စွမ်းပကားဖြစ်ပေါ်သည်။
အဲသည်စွမ်းပကားဖြင့် အခက်အခဲ အတားအဆီးတွေ
ကို ကျော်လွှားနိုင်ကြသည်။ အခက်အခဲတွေကို ရင်ဆိုင်
လုပ်ရှားရင်း ပို၍ ပို၍ ကြီးမားသော စွမ်းရည်သတ္တိများ
ဖြစ်ပေါ်ကာ မြင့်မြင့်မားမား ထူးခြားအောင်မြင်သူများ
ဖြစ်လာရပေသည်။

❖ ❖ ❖

၁၅

သေချာသေနည်းလမ်း

ကျက်လပ်ကြီးတစ်ခုထဲတွင် လူအများအပြား။
မြိုက်ပျော်းတူးသူက တူးသည်။ အုတ်စီသူက စီသည်။
ကချို့က လက်ဖြင့်၊ တာချို့က စက်ယန္တရားဖြင့်။ အဘားလုံး
အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။ သို့သော် တစ်ယောက်တစ်မျိုး
လုပ်ကိုင်နေကြသော အဲသည်လူတွေသည် သုတိုကာ
သာ ထင်ရှာလျော်ကြပ်လုပ်နေကြခြင်း မဟုတ်။ ယင်း
နေရာများအောက်မည့် အဆောက်အအုံကြီးကို ပုစ်ချ
ေားဆွဲခဲ့သည့် စီသုကာ၏ ‘ပုစ်ပြာ’ စာရွက်များထဲက
အတိုင်း တိတိကျကျ လိုက်လပ်နေခြင်းသာ ဖြစ်၏။

အဆောက်အအုံအင်ကျင်နိုင်ယာသည် စီသုကာ၏
ပိုတ်ကူးထဲကရပ်ပုံကို အပြင်မှာ အကောင်ဒြို့၊ အထင်
သူ့များဖြစ်လာအောင် ဦးဆောင် အကောင်အထည်

ဖော်ပေးရသူဖြစ်သည်။ ‘ပုဂ္ဂို’သည် သူ၊ အတွက်
လုပ်ငန်းအစီအစဉ်။

ကမ္မာတစ်လျား ပုံသန်းသွားလာနေသည့် လေ
ယာဉ်ကြီးများသည်လည်း လေယာဉ်များတို့ လတ်
တလော စိတ်ကူးပေါက်သလို လျှောက်သွားနေကြခြင်း
မဟုတ်။ လေယာဉ်များ၏ ခရီးစွဲတစ်ခုလုံးအတွက်
အစီအစဉ်များ ရေးဆွဲထားပြီးဖြစ်သလို၊ ခရီးတစ်
ထောက်စီအတွက်လည်း ပုံသန်းရန်လမ်းကြောင်းကို
တိကျဖွားချမှတ်ထားပြီး ဖြစ်၏။

ပင်လယ်သမှုဒ္ဓရာထဲမှာ ကူးသန်းသွားလာနေရ^၁
သည့် သဘောကြီးကော်များမှာလည်း ထိနည်းလည်း
ကောင်း။

အားလုံးသည် ကြိုတင်ရေးဆွဲထားသည့် အစီ
အစဉ်များကို ကိုင်ခွဲကာ အဆင်ပြရောမွေ့စွာ လျှပ်ရှား
နေနိုင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

* * *

မိမိရည်မှန်းသည့် ဘဝပန်းတိုင်သို့ ချောမွေ့
လျင်မြန်စွာ ရောက်ရှိလိုသူများလည်း အလားတူ တိကျ
ရေရာသော လုပ်ငန်းအစီအစဉ်များ ကြိုတင်ထားရှိဖို့
လိုပါသည်။

မိမိ ဘယ်နေရာသို့ ရောက်ချင်သည်ဆိတာ တိတိ
ကျကျသိရှိဖြင့် မဖြီးပါ။

အဲသည်နေရာရောက်အောင် ဘယ်သို့သွားမည်
ဆိတာပါ တိတိကျကျရှိရှိလိုပါသည်။

ရည်မှန်းချက်နှင့် လုပ်ငန်းအစီအစဉ်။

ခရီးပန်းတိုင်နှင့် သွားရောက်ရန်နည်းလမ်း။

ပန်းတိုင်သို့ ရောက်လိုလျှင် ဦးစွာပထမ နည်း
လမ်းကို ကြံးဆရလိမ့်မည်။

ပန်းတိုင်သည် မပြောင်းလဲသောအရာ။ နည်း
လမ်းက ပြောင်းလဲနိုင်သောအရာ။ သို့သော် နေ့တစ်မျိုး
ညတစ်မျိုး ပြောင်းလဲနေ၍ကား မဖြစ်။ တစ်ခုခုမှာ
ခွဲဖြို့တော့လိုသည်။ ပန်းတိုင်ကြီးများလေ တစ်ခုတည်း
သောနည်းလမ်းဖြင့် ကျားကုတ်ကျားခဲ့ စွဲစွဲမြှုပ်ရ^၂
လေ ဖြစ်သည်။

သို့သော် သည်နည်းလမ်းဖြင့် အားထုတ်ကြီးပမ်း
ခြဲ့ကာ လိုအပ်သည်ထက် ပိုကြောနေပြီ၊ အောင်မြင်မှ
အကိပ်အရောင် မမြင်ရသေးဟုဆိုလျှင်မူ နောက်ထပ်
နည်းလမ်းသစ်ကို ရှာကြုံရတော့မည်။ သို့မဟုတ် နှုတ်
က စဉ်းစားခဲ့ဖူးသော အခြားနည်းလမ်းတစ်ခုကို ပြောင်း
လဲအသုံးချကြည့်ရတော့မည်။

ပန်းတိုင်က သည်ပန်းတိုင်ပါ၊ နည်းလမ်းကတော့
လိုအပ်ချက်အရ ပြောင်းသွားပြီ။ နည်းမှန်လမ်းမှန်
တွေပြီး အဲသည်အတိုင်း ချိတက်နိုင်ပြီဆိုလျှင်မူ ပန်းတိုင်
ရောက်တော့မည်။

တချို့က ပန်းတိုင်သို့ သူများထက် မြန်မြန်
ရောက်တတ်သည်။

အဲသည်အခါ ဘားလူက သည်လူမှာ ဖြတ်လမ်း
နည်းရှိတယ်၊ သည်လူက ဖြတ်လမ်းက လိုက်တာကို
စသည်ဖြင့် ပြောတတ်ကြသည်။

‘ဖြတ်လမ်း’ဆိုသည်မှာ မကောင်းသောအမို့ပွားယ်
ပါသည်။ မသမာသောသဘော၊ သူတစ်ပါးကို ကျော
သောသဘော။

လူအတော်များများကလည်း ကောင်းတာ
မကောင်းတာ အသာထား၊ မြန်မြန်ရောက်မည် မြန်မြန်
အောင်မြင်မည်ဆိုလျှင် ဖြတ်လမ်းလိုက်ချင်တတ်ကြ
သည်။ ဖြတ်လမ်းနည်းဆိုတာကို လိုချင်တတ်ကြသည်။

စင်စစ် ပန်းတိုင်မြန်မြန်ရောက်တိုင်း မရှိသား
ဘူးတော့ မဟုတ်။ နေးကျေးနော်တိုင်းလည်း ရှိုးသားသည်
မဟုတ်။

တချို့က ရောက်ချင်တာပရီယာည်။ လမ်းကြောင်း
ကို တိတိကျကျ ကြိုကြိုတင်တင် ချမှတ်မထား။ စမ်း

တဝါးဝါးသွားလိုက်၊ ရပ်နေလိုက်၊ တစ်မျှော်တစ်ခေါ်
ဘားရော်သွားလိုက်၊ နောက်ကြောင်းပြန်လိုက်နင့် လုပ်
နေသည့်အခါ နောက်ဆုံး ခြေကုန်လက်ပမ်းသာ ကျု
သည်၊ ပန်းတိုင်ကို မရောက်နိုင်။

အစကတည်းက သေသေချာချာ စဉ်းစားချင့်
ချို့နှင့်ကာ နည်းမှန်လမ်းမှန်ကို ရွေးမိမည်။ ငင်းနည်းလမ်း
အတိုင်းသွားမည့် လုပ်ငန်းအစီအစဉ်ကိုလည်း တိတိ
ကျကျ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားမည်ဆိုလျှင်မူ လက်တွေ့
အကောင်အထည်ဖော်သည့်အခါ အစစအရာရာ ချောမွေ့
လွယ်ကျပြီး မနာလိုသူတွေ့ မေးငါးရလောက်အောင်ပင်
ပန်းတိုင်သို့ အလျင်အမြန်ကြိုးရောက်မည် ဖြစ်ပေသည်။

၁၆

ပါရမိရင် ဉာဏ်ကြီးရှင်ဆိတ္တာ ဘဏဲ

တချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို အများက ‘ပါရမိရင်’ဟု
သတ်မှတ်ကြသည်။ ‘ဉာဏ်ကြီးရှင်’ဟု ခေါ်ဝေါဌာ
သည်။ ဒါကိုပင် အက်လိပ်ဘာသာမှာ ဂျီးနိယပ်(၁)
(genius) ဟု သုံးနှစ်းပြောဆိုကြသည်။

ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေလဲ။

မွေးရာပါကဲထူးသူတွေလား။ အုံဘန်းစွမ်းရည်
သွေ့ အလိုအလျောက်ရရှိနေကြသူတွေလား။

ဂျီးဇော် ဂျိုးဘတ် (Joseph Joubert) ဆိုသော
ပြုင်သစ်ပညာရှိကတော့ အခုလုံဆိုသည်။ ‘ဂျီးနိယပ်(၁)
၏ အရာမအလုပ်ကြီးတွေ စတင်တယ်၊ အဲဒါကျွေးအားလုံး၊
ပြုခိုးအောင် လုပ်ပေးရသူက လုံးလုပ်ရိုပ်ဖြစ်တယ်’

ဟူ၍။ ဂျီးနိယပ်(စ) ဆိုသည်မှာ ပါရမိရင် ဉာဏ်ကြီးရှင် ဟူ၍သာမက၊ ထူးကဲထက်မြေက်သောဉာဏ်ဟူ၍လည်း အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ဂျိုးဘတ်က သူ.စကားတွင် ငှါး အဓိပ္ပာယ်နှစ်ခုလဲ့ တွေ့ထဲ့လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ မှန်သည်။

ဉာဏ်ပညာကြီးသူတွေက သူများမမြင်တာကို မြင်သည်။ သူများမတွေးမိတာကို တွေးမိသည်။ စိတ်ကူး စိတ်သန်းအဆန်းတွင်ယောက်တွေ့သူ.ခေါင်းထဲ ပေါ်သည်။ သို့သော် စိတ်ကူးထဲက ပုံရှင်ပွေ့စွဲအကောင်ခြင်း ဖြစ်လာဖို့အတွက် လက်တွေ့လုပ်ဆောင်မှု လိုသည်။ စိတ်ကူးစိတ်သန်းတွေကြီးကျယ်ခမ်းနားလေ ဖွဲ့လုံးလတွေ့ အများကြီးနိုက်ထုတ်ဖို့လိုလေ ဖြစ်သည်။

အော်လိပ်စာရေးဆရာကြီး ရွှေ့ရပ်စက်း (John Ruskin) က သည်အချက်ကို အထူးအလေးအနေ ထားသည်။ မောင်ဘယ်သူ ဘယ်ဝါကတော့ တကယ့်ထူး ထူးချွန်တဲ့ ပါရမိရင်လေးပဲ ဆိုတာမျိုး ပြောသကြား သည်အခါတိုင်း အဲဒီသူ ဝိရိယကော ကောင်းရှုံးလားထူးမေးလေ့ရှုံးကြောင်း ရပ်စက်းက ဆိုသည်။

လူအများ၏စိတ်၌ ပါရမိဆိုသည်ကို တန်းကြုံပါဝ်တစ်ခုလဲ့ မြင်နေတတ်ကြသည်။ ပါရမိရှိသော

သူသည် သူတစ်ပါးမတတ်နိုင်သော အလုပ်ကြီးတွေကို သက်သာလွယ်ကူစွာ ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိသည်ဟု မှတ်ယူ ကြသည်။

စင်စင် ပါရမိ၏အရင်းခံဖြစ်သည် ‘အထူးဝါသနာ’ ဟူသည် လူတိုင်းမှာရှိသောအရာသာ ဖြစ်သည်။ ဘယ်ကိစ္စလေးမှာမတော့ ဘာကြောင့်မှန်း မသိ၊ ငယ်ရွယ်စဉ်ကတည်းက မိမိက သူများထက်ပို၍ စိတ်ဝင်စားသည်။ အားတက်သရောလုပ်မိသည်၊ ကျမ်းကျမ်း ကျင်ကျင်လည်းရှိသည်ဆိုသောအရာမျိုးကို ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

သည်အထူးဝါသနာက အစပထမတွင် မထင်ရှား၊ စိတ်ဝင်စားမှာ သို့မဟုတ် လုပ်ကြည့်ချင်နေမှတစ်ခု အသွင်လောက်ပဲ ရှိသည်။

ဥပမာ၊ မိမိရှေ့တွင် တူရိယာပစ္စည်းတစ်ခု တီးခဲ့တော့မြင်ရသည်။ တူရိယာကိုတသံကို ကြားရသည်။ သည်အခါ အသံ့့နှစ်သက်မှု ဖြစ်သည်။ တူရိယာပစ္စည်း၌ အုံ့သွေ့စိတ်ဝင်စားခြင်းဖြစ်သည်။ တီးခဲ့သူအား နှစ်သက်အားကျသည်။ ထိုနောက်တွင် ကိုယ်တိုင် ပိုင်တွယ်တီးခဲ့ရန် ကြိုးစားသည်။ စစ်းသပ်သည်။ အုံ့သွေ့သည်။ ကြိုးစားသည်။ သည်အခါ ငယ်ငယ် ကျော်ရှုံးနှင့် တူရိယာကိုတာက်တွင် ကျော်ကျော်သူလေး

ဖြစ်လာသည်။ အထုပါသူလေး၊ ပါရမိရှင်လေးဟု ချီး
မြှောက်ပြောဆိုခြင်းခံလာရသည်။

သို့သော် ၅ နှစ်သားမှာ စန္ဒရားတီးတတ်ရှုဖြင့်
ဂိတ်ပါရမိရှင် ဖြစ်သလား။

၅ နှစ်သားမှာ စန္ဒရားတီးခဲ့သည့်ကလေး ၁၀၀
အနက် ဘယ်နှစ်ယောက်သည် လူလားမြှောက်သည်
အချိန်၌ လျှမ်းလျှမ်းတောက်ဖြစ်လာသလဲ။

အဲသည်အချက်ကို နည်းနည်းလေးစောကြာ
ကြည့်လျှင်ပင် အထုပါရမိဆိတာ တန်ဖိုးကြွေ့ပါဒ်မဟုတ်
အစပျိုးမှုလေး၊ အခွင့်အရေးလမ်းစလေးသာဖြစ်ကြောင်း
သဘောပေါက်ရှုလိမ့်မည်။

အထုဝါသနာလေးကြောင့် ငယ်ငယ်ချွယ်ရွယ်
ကတည်းက ဂိတ်တွင် စိတ်ဝင်စားတမ်းမှန်းမိသည်။
သို့သော် ပါရမိရှင်ခေါ်လောက်အောင် ထူးချွန်ထက်မြှောင်း
လာဖို့အတွက်တော့ အများကြီးဆည်းပူးရလိမ့်းမည်။
လေ့လာရမည်။

လေ့ကျင့်ရမည်။

သဘောတရားတွေ ကျေည်ကိုရမည်။ နည်းနည်း
တွေ နှုံစပ်တတ်ကျမ်းရမည်။ သည်အတွက် ပြတ်
ဆည်းပူးရမည်။ လေ့ကျင့်ရမည်၊ လေ့ကျင့်ရမည်၊ အေး
ကျင့်ရမည်။ အဲသည်နောက် စမ်းသပ်-တိတွင်-ဖန်ထောင်း

မည်။ စမ်းသပ်-တိတွင်-ဖန်တီးမည်။ သည်အခါ သူ့
လက်မှနေ၍ အများသူငါ မကြားဖူး မကြားဖူးသည်
အသစ်သစ်အဆန်းဆန်းတွေ စီးဆင်းထွက်ပေါ်လာမည်။
မှာက်ထပ် ဘယ်လိုအဲဖြုံးယိုက်တာသစ်တွေ ပေါ်ထွက်
လာလော်းမည်လဲ စောင့်မျှော်ကြည့်ကြရမည်။ အဲသည်
အခါ ဂိတ်ဆရာကြီးဖြစ်ပြီ။ ပညာရှင်ကြီးဖြစ်ပြီ။ ဂိတ်
ပါရမိရှင်ကြီးဟု သတ်မှတ်ခေါ်လောက်သည် အဆင့်
အောက်ပြီ။

ဂိတ်မှာသာမဟုတ်၊ စာပေမှာလည်း ထိနည်း
သည်းကောင်း။

ပန်းချီ ပန်းပူ အနုပညာများမှာလည်း ထိနည်း
သည်းကောင်း။

အားကစားနယ်ပယ်မှာလည်း ထိနည်းလည်း
သာင်း။

သို့ပုံးပညာလောကမှာလည်း ထိနည်းလည်း
သာင်း။

မည်သည့်နယ်ပယ်မှာဖြစ်စေ၊ ပါရမိရှင်ကြီးခေါ်
ဂျီနီယပ်(စ)ခေါ်ခေါ်၊ အဲသည်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးအေး
ပြီးအတွက် အမိကအခြေခံသည် ဖွဲ့ဖြင့်သည်။
အယ်ပြုဖြစ်သည်။ အလုပ်ပါဖြစ်သည်။

တစ်ခုတစ်ရာ၌ စွဲမြို့ရမည်။ အသည် စွဲမြို့သော အရာကို သံသံမဲ့လုပ်ရမည်။ သည်ကောင်လေးတော် သားကွာ၊ သူများထက် တတ်လွယ်တယ်ကွာ ဆိတာ လောက်နှင့် မရ။

တော်သည်...

သံသံမဲ့လုပ်သည်...

ပြတ်ပြတ်သားသား ထူးခြားလာသည်။

အဲသည်တော့မှ ဂျီးနိယပ်(စ) ဖြစ်မည့်လမ်းပေါ် ရောက်လာသည်။ အဲသည်အတိုင်း ဆက်လုပ်လျှင် တစ်နေ့ဖြစ်တော့မည်။

တချို့ကဆိုလျှင် အထုံးဝါသနာမျိုးစွဲထက် ပျိုး ထောင်မှ ဝိရိယကို ပို၍တန်ဖိုးထားကြသည်။ ပင်ကို အခြေခံကောင်းသူသည် ဝိရိယနှင့် ပေါင်းလျှင် ထိပ်တန်း သို့ရောက်မည်။ ပင်ကိုအခြေခံနည်းသူသည်လည်း ဝိရိယ နှင့် ပေါင်းလျှင် အခြေခံကောင်းသူများနှင့် ပုံးချင်းယဉ် နိုင်လာမည်။ ဝိရိယမပါလျှင်ကား ဘယ်သူမှ ဘာမှ မဖြစ်နိုင်ဟု ငှင့်တို့မြင့်ကြသည်။

တွေးခေါ်ရင် ပညာရှင်များစွာတို့ကပင် ဂျီးနိယပ်(စ)နှင့် ပတ်သက်လျှင် အထင်ရှားဆုံး လက္ခဏာ အဖြစ် အလွန်အမင်းစိတ်ရည်ခြဲကြီးခြင်း၊ ဆင်းရုပင်ပန်းမှု ကို အတိုင်းအဆမရှိ သည်းခံနိုင်စွမ်းရှိခြင်း၊ ကြီးမားသော

လုံလူသာဟဖြင့် အားထုတ်လုပ်ကိုင်တတ်ခြင်း စသည် သဘောရှင်းဆင်တူသော အရည်အချင်းစုတစ်ခုကိုပင် အထူးပြုပြောဆိုလေ့ရှိပါသည်။ ပန်းချိုကျော် ဗင်ဂိုး၊ စီးဆရာကြီး ဘီးထိုဗ်း၊ သိပ္ပံ့ပညာရှင်ကြီး မဒ်ကျော်ရှိ သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့၏ဘဝများကို လေ့လာလျှင် အာင်တစ်နေ့ ဂျီးနိယပ်(စ)ဟု အခေါ်ခံရသည် အနေ အထားရောက်မလာမိ မည်မျှကြီးမားစွာအားထုတ်ကြီး မေးခဲ့ကြသည်။ မိမိအထုံးဝါသနာပါသည့် အလုပ်တစ်ခု ကည်းကို မဆုတ်မဆုတ်လုပ်ကိုင်ခဲ့သဖြင့် သူတို့ဘဝ မည်၌ ဆင်းရုပင်ပန်းခဲ့ကြသည်ဆိုတာ အထင်အရှား တွေ့ရ သည် ဖြစ်သည်။ စာရေးဆရာကြီး ဆင်မြှောရယ်ချွန်ဆင် (Samuel Johnson) ကဆိုလျှင် အက်လိပ်စာပေ၏ အထွက်အထိပ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဂျီးနိယပ်(စ)ကြီးအဖြစ် အလေးအမြတ်ပြုခြင်းမှာ ရေးရိုက်လက်က ခုက္ခလင်းရဲ့ မားခဲ့သောဘဝအကြောင်းကို ပြန်ပြောင်းတွေ့တော် စီးပိုင်း မျက်ရည်လည်ရတတ်ကြောင်း ပြောဆိုခဲ့ဖူးသည်။

ချုန်ဆင်လို ထုတ်မပြောသော်လည်း သမိုင်း ဆင်လျောက် ကြီးကျယ်ထင်ရှားခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော် ဦးလိုလိုပင် ခက်ခဲ့ကြမ်းတမ်းသော ဘဝခဲ့ရှို ပြတ်သန်းခဲ့ကြရကြောင်း သူတို့အွေးဖွံ့ဖြိုးများကို ဖတ်ရှု သော တွေ့ရှုရမည်ဖြစ်သည်။

သည်လူတွေသည် သက်သာလွယ်ကူမှု၊ လတ်
တလော အကျိုးခံစားရမှုတို့ကို လျှစ်လျှော်ကြသူများ
ဖြစ်သည်။

သည်လူတွေသည် သူတစ်ပါးလောင်ပြောင်ခြင်း၊
မေးడော်ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းများကို မသိကျိုးကျွန်း
ပြောကြသူများ ဖြစ်သည်။

သည်လူတွေသည် သူတစ်ပါးထက် ဦးနောက်
ခြောက်ခဲ့၊ ခေါင်းကိုက်ခဲ့၊ စိတ်ပင်ပန်းဆင်းရဲ့ကြသူ
များ ဖြစ်သည်။

သည်လူတွေသည် စီးရိမ်ပုပန်ရခြင်း၊ နစ်နာခုံး
ရူးရခြင်း၊ ရင်းနှီးခင်မင်သူတို့ ဖြောက်သွားခြင်း စသည်
များကြောင့် ယိမ်းယိုင်တွေဝေခြင်း၊ လက်မြောက်နောက်
ဆုတ်ခြင်း၊ မရှိ၊ ခက်ခဲသော မိမိခရီးလမ်းကို စွဲမြှော
ဆက်လက်လျောက်လှမ်းကြသူများ ဖြစ်သည်။

သူတို့ဘဝတွေကို ပြန်ချုပ်ကြည့်လျှင်၊

ကုသိုလ်ကံအလျောက် မွေးကတည်းက ပါလာ
သည်ထင်ရာသည့် အထုံးဝါသနာ၊ သို့မဟုတ် တစ်ငံ
တစ်ရာခြံ သူတစ်ပါးထက် အလွယ်တကူ တတ်ပွဲ
လိမ္မာမှုစွမ်းရည်သည် မပြောပစလောက်ပင်။ ယင်း၏
အထောက်အပံ့သည် အနည်းငယ်မျှသာ။ တကယ်အဆုံး

အဖြတ်ပြုသည်က သူတို့၏ထက်သန်စွဲမြန်နှင့် မဆုတ်
မနှစ်သော လုံလဝိရိယများသာ၊ ဟူ၍ တွေ့ရှိရမည်
ဖြစ်သည်။

တိတွင်သူကြီး တော့မတ်(စ) အက်ဒီဆင်သတင်း
ဗာအင်တာပျိုးတစ်ခုတွင် ပြောခဲ့သောစကားကို ကိုး
ကား၍ ဆိုရလျှင် ‘ဂျီးနိယပ်(စ) ဆိုသည်မှာ စိတ်ကူး
ဉာဏ် တစ်ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ချွေးကိုးဆယ့်ကိုးရာခိုင်နှုန်း
ပါင်းစပ်ထားခြင်း’သာ ဖြစ်ချေသည်။

၁၅

ဘယ်တော့မှ အလျှောမပေးနဲ့

ဝင်စကန်ချာချိုလ (၁၈၇၄-၁၉၆၅) ဟု ဆိုလျှင်
ယနေ့တိုင် ကမ္မာက သိကြသည်။

ခုတိယကမ္မာစစ်အတွင်းက မြတိသွေတို့၏ ခေါင်း
ဆောင်။ နာမီ စစ်ဘားစစ်ရန်ကြီးမားစဉ်ကာလ မြတိသွေ
တို့၏ အားကိုးရာ။

မြတိန်ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် နှစ်ကြိမ်ထမ်းဆောင်ခွင့်
ခဲ့သူ။

ထင်ရှားသောသမိုင်းကျမ်းများ၊ အဇ္ဈားဖွံ့ဖြိုးများ၊
နှင့် စစ်ကာလအတွင်း ဟောပြာခဲ့သည့် ပြောင်းမြှောက်
သာမိန်ခွန်းများအတွက် ၁၉၅၃ ခန့်စာမေးဆိုင်ရာ
ပြို့သယ်(လ)ဆုရရှိခဲ့သူ။

တိုင်းမဂ္ဂဇင်းက ၂၀ ရာစ ပထမပိုင်းနှစ် ၅၀
အတွက် ကန္တာအထူးခြားဆုံးလူသားအဖြစ် ရွှေချယ်
ဖော်ပြခြင်းခဲ့ရသူ။

မြို့ခြေပြောရသော် ကန္တာထိပ်တန်းအဆင့်ထိ
ပေါက်မြောက်အောင်မြင်ခဲ့သူတစ်ဦး။

* * *

သို့သော် ချာချိုလ်၏ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဖြောင့်
ဖြားသာယာခဲ့သည် ထင်ပါသလား။ ကံကြံမွှာ၏မျက်နှာ
သာပေးမှုကြောင့် အောင်မြင်မှုတွေ လွယ်လင့်တကူ
ရရှိခဲ့သူဟု ထင်ပါသလား။

မဟုတ်ပါ။

သူ့ဘဝစောစောပိုင်းကာလမှာပင် ကြီးမားသော
အောင်မြင်မှုတွေ သူရရှိခဲ့တာမှန်၏။ သို့သော် အချောင်
ရရှိခဲ့သည်တော့ မဟုတ်။

ချာချိုလ်သည် လျှော်သာဝမှာပင် စစ်သူရဲ့ကောင်း
လည်းဖြစ်၊ စစ်သတင်းထောက်ကောင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့
သည်။

စစ်သားကောင်းအဖြစ် ရဲပံ့ပြောင်မြောက်စွာ
တိုက်ပွဲတွေ သူဆင်စွဲခဲ့သည်။ စစ်သတင်းထောက်အဖြစ်

အားပြင်းတဲ့ မြားတစ်စင်း၊

၁၃၃

ကိုယ်တွေ့စစ်ပွဲသတင်းတွေ စာနယ်ဇင်းများမှာ ထင်ရှား
အောင်မြင်စွာ သူ တင်ပြနိုင်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် စောစီးစွာပင် သူ ကျော်ကြားခဲ့ခြင်း
ဖြစ်၏။

တောင်အာဖရိကတွင် ဒတ်(ချ)နှုတ်ဖွား(ဘိုးဝါး)
များနှင့် ဖြိတ်သွေ့တို့အကြား ဖြစ်ဗွားသည့် ဘိုးဝါးစစ်ပွဲ
၌ စစ်သား၊ စစ်သတင်းထောက်အဖြစ် ရွှေပွဲပွဲချံခွဲ
ဆောင်ရွက်ပြီးသည့်နောက်တွင် ချာချိုလ်က အကျော်
ကြားဆုံး အက်လိပ်လူစွမ်းကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာ
ခဲ့သည်။

တိုင်းပြည်က လေးစားသည့် လူထူးခေါင်းဆောင်
တစ်ဦးအဖြစ် နိုင်ငံရေးရာ အထူးတာဝန်များ ထမ်းဆောင်
ခွင့်ရလာပြီး အသက် ၄၂ နှစ်မပြည့်မြိုင်ပ ရေတပ်မတော်
ဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းခဲ့ရသည်။

သည်အတိုင်းဆိုက နောက်နှစ်များစွာမကြာမိ
အက်လိပ်နိုင်ငံရေးလောက်၏ အထွေတ်အထိပ်ရာထူးကို
သူရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်နိုင်သောအခြေအနေ ဖြစ်
သည်။

သို့သော် အရှိန်နှင့် တက်ကောင်းတုန်းမှာ ပုံနှုံး
အဲတိုးကျေစရာ အကြောင်းပေါ်လာသည်။ ပေါ်မကန္တာ
အဲအော်ပိုင်းကာလ ဒါးဒနယ် ရေလာကြားတို့ပွဲ

တွင် ပြုတိသျှတိ အရေးနိမ့်ခဲ့ရာ သည်အတွက် အကြီး
အကျယ်ဝေဖော်ပြစ်တာင်ခံရပြီး အိကတာဝန်ရှိသူအဖြစ်
သူ ရာထူးမှ နှုတ်တွက်ပေးလိုက်ရသည်။

အဲသည်နောက် နှစ်ပေါင်းများစွာ မထင်မရှား
နေရာများမှာသာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခွင့်ခဲ့ရာ အကု၍
၍၍ အသက် ငြိ နှစ်လောက်တွင်သာ ကွယ်လွန်ခဲ့မည်
ဆိုက ဝင်စတန်ချာချိလ်ဟူသောအမည်ကို ကမ္ဘာက
သိလိုက်ကြစရာအကြောင်းမရှိဟုပင် ဆိုစမှတ်ပြုကြ
သည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်စတင်သည့် ၁၉၃၉ ခုနှစ် (သူ
အသက် ၆၅ နှစ်) တွင်မှ သူ့အလှည့် တစ်ကြိမ် ပြော
လည်ရောက်ရှိလာသည်။

အကြောင်းက နာမီ ဂျာမနီတို့ အစပျိုးလိုက်
သည့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်။

ချာချိလ်က သာမန်ပါလီမန်အမတ်တစ်ဦးအဖြစ်
အတော်စောစီးစွာကပင် နာမီဂျာမနီ၏ အန္တရာယ်က
အကြမ်းကြမ်သတိပေး နှီးဆော်နေခဲ့သူဖြစ်သည်။ ဂျာမ်း
စစ်တပ်ကြီး တိုးချဲ့နေပြီး ဂျာမန်တွေ ဇရာမလေတ်
ကြီး တည်ဆောက်နေပြီး သည်လေယာဉ်တွေသည်။ တစ်နေ့၊ လန်ဒန်ကို ဗုံးမီးဆွာလိမ့်မည် စသဖြင့် သူ

ထောက်ပြပြောဆိုတိုင်း သူ့အား စစ်ဝါဒီဟု ဝေဖန်
ရှုတ်ချုပ်သွေသည် တကယ်အရေးကြုံသည့်အဲသူ့ကို
အားကိုးလာကြသည်။ သူဟောကိန်းထုတ်ခဲ့သမျှ အားလုံး
မှန်နေပြီဟု ထောက်ခံပြောဆိုလာကြသည်။

သူ့အား ရေတပ်အကြီးအကဲရာထူး ပြန်လည်
ပေးအပ်သည်။ ထိနောက်တွင်မူ ပြုတိန်ပြည်၏အကြီး
အကဲ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ်ပါ တင်မြှောက်ခဲ့ကြသည်။

ပြုတိန်၏ဘဝ်၌ ကြောက်မက်ဖွယ်အကောင်းဆုံး
အေးဆိုးကြီးကျရောက်စုံ ဝိုင်းပြည်ကို ကာကွယ်စောင့်
ရောက်ရန် တာဝန်အပ်နှင့်ခံရခြင်းပင်တည်း။

ပြုတိန်ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် မဟာမိတ်များဖြစ်သည့်
ရှုရှား၊ အမေရိကန်ခေါင်းဆောင်များနှင့် အတူ လက်တွဲ
ကာ နာမီ ဂျာမနီကို တွန်းလှန်ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့သည်။

စစ်ပြီးစုံ ပြုင်ဘက်လေဘာပါတီကို တစ်လှည့်
နေရာပေးလိုက်ရပြီးနောက် ၁၉၄၁ မှ ၁၉၄၅ ခုနှစ်အထိ
ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် တစ်ကြိမ် ထပ်မံထပ်းဆောင်ခွင့်ရ
သည်။

[၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ အသက် ၉၀ ကျော်အရွယ်မှာ
သူ ကွယ်လွန်သည်။]

ဘဇာ ခုနှစ် ရေတပ်ဝန်ကြီးတာဝန်ကို စွန့်လွတ် ခဲ့ရသည်မှ နောက်တစ်ကြိမ်ပြန်မတက်မိအထိ အနှစ် နှစ်ဆယ်ကျော် အစိတ်ခန့်ကာလအတွင်း ချာချိုလ် ဘယ်ပုံစံရပ်တည်နေခဲ့သည်။

အနိမ်ခံ အပယ်ခံအဖြစ် စိတ်ဓာတ်ကျကာချောင် ကုပ်ခေါင်းငှုံး နေခဲ့မည် ထင်ပါသလား။

မဟုတ်ပါ။

ဘယ်ရာတူးနေရာမှာရှိသည် ဖြစ်စေ၊ သူလုပ်သင့် လုပ်ထိက်တာမှန်သမျှကို ခွဲခြားမြှုပ်နည်းလုပ်ကိုင်နေခဲ့သည်။

သမိုင်းကျမ်းတွေ ပြုစာသည်။ အထူးဖွေးတွေ၊ ကိုယ်တွေ၊ မှတ်တမ်းတွေ ရေးသည်။ နိုင်ငံရေးရာ၌ လိုအပ်သည့်အခါတိုင်း သူ.အမြင် သူ.အယူအဆကို ပြတ်ပြတ်သားသား ထပြာသည်။ လူသီရှင်ကြား ကြေညာသည်။

အရေးမပါလျင် ရှိစေ၊ ရှင်သန်၍တော့ နေရမည်။

သူ.အိတ်ထဲမှာ အခြေဆောင်ထားသည့်စာချက် ခေါက်ကလေးတစ်ခု ရှိသည်။ အသည်စာချက်မှာ သူ.ကိုယ်သူ သတိပေးနိုးဆော်သည် စာတန်းတစ်ခု ရေးထို ထားသည်။ ‘ငါလေ့လာမည်၊ သင်ခန်းစာယူမည်’ တစ်နေ့ ငါအလုညွှန်ရောက်ရမည်’ ဟူ၍။

နိမ့်ပါးနေစဉ်ကာလမှာ သူ စိတ်ဓာတ်ကျမနေခဲ့သည့်သဘော ဖြစ်သည်။ အဆင့်မြင့်ရာတူး ရမထား ဆော်လည်း ထက်မြှက်တက်ကြစွာ သူ လုပ်ကိုင်ဆောင် ရွက်နေတာတွေကို အက်လိပ်နိုင်ငံရေးလောကာ သိမြင် ရေးခဲ့သည်။ ထိုကြောင့်လည်း တကယ်အရေးကြီးသည် အခါ သူ.ကို နေရာပေးလာရခြင်း ဖြစ်သည်။

* * *

သူ အသက်ကြီးရင့် အိမ်င်းသည်ကာလ။ တစ်ခု သာနေ့မှာ ပြီတိန်၏ နာမည်ကျော် အိတ်နှင့်ကောလိပ်က သူ.အား အမိုင်းအနားတစ်ခုတွင် မိန့်ခွန်းကြပြာကြားရန် ပြတ်သည်။

အိတ်နှင့်ကောလိပ်ဝင်းထဲရှိ အဆောက်အအိုတွေက တိုက်ကပ်ပန်းနှယ်တွေ ဖုံးကာ သက်တမ်းရင့်ညား၏ သာ အသွင်ဆောင်လျက်ရှိသော်လည်း သူ.ကို ဆီးကြိုးကြသည့် ကျောင်းသားလှုင်ယော်မှား၏ မျက်နှာတွေက မှုယ်ပျို့မျှစ်လှသည်။ သူတို့တစ်တွေသည် တစ်နေ့သော အခါ ဤကဗ္ဗာ၌ ထင်ရှားသောတစ်နေရာ ရှိမှန် ည်သန်ထားကြသူတွေပဲ ဖြစ်သည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ကြီး သံဃာတန်ချာချိုလ်ထံမှ ထူးခြားကြီးကျော်သော ဘဝ

အတွေ့အကြုနှင့် မှတ်သားစရာသင်ခန်းစာများ ကြားသိရလိမ့်မည်ဟု သူတို့ မျှော်လင့်ထားကြသည်။

ဒါကို ချာချိုလ်လည်း သိနေသည်။

သူက လက်တစ်ဖက်တွင် ဘိုးဝါးစံပွဲတန်းက ဆောင်းခဲ့သည့် ဦးထုပ်နှင့် ကျွန်းတစ်ဖက်တွင် ကြိမ်တုတ်တစ်ချောင်းကိုကိုင်ကာ ပရီသတ်ရှေ့ရောက်လာပြီစင်မြင့်ပေါ်သို့ ဖြည့်ညင်းစွာတက်သည်။ နှုန်းခမ်းမှ တော့ သူ သွားလေရာ မပါမပြီးသည့် ဆေးပြင်းလိုကြီးတစ်လိပ် ခဲလျက်။

စကားပြောခဲ့ဆိုသို့ လျှောက်သွားပြီး ဦးထုပ်နှင့် ကြိမ်တုတ်ကို အနိုင်ရှိ ကုလားတိုင်တစ်လုံးမှာ တင်သည့်ပြီးလျင် သူအားငံးလင့်နေသည့် ပရီသတ်ထုကြီးက လုမ်း၍ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

တစ်ချိန်က သူ၊ တိုင်းပြည်သာမက ကမ္မာကယ်စောင့်မျှော်နားဆင်ခဲ့ရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်၊ စစ်ကာလအတွင်းအားတက်ဖွယ် ကြက်သီးမွေးညင်းထဖွယ် မိန့်ခွန်းကြုံများပြောကြားခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်၊ လက်ရွေးစင်မိန့်ခွန်းမှာ ကို စုစည်း၍ အပ်တွဲပေါင်းများစွာ ထုတ်ဝေခဲ့ရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်။

ယခုတော့ အိမ်ငင်းလှပြီ။ ရည်ရည်လျားလျား အများကြီးမပြောနိုင်။

ပရီသတ်မျှော်လင့်ထားသည်ထက် များစွာ တို့ တောင်းသောမိန့်ခွန်းကို သူ ပြောသည်။

မိန့်ခွန်းက စကားတစ်ခွန်းတည်း၊ ဝါကျတစ်ကြောင်းတည်း။

သို့သော် သူ ပြောချင်သမျှ အနှစ်သာရအားလုံး သည်အထဲမှာပါသည်။

သည်စကားကို ခွန်အားအပြည့်ထည့်ပြီး သူပြောသည်။

Never, never, never, never, never

give up ! တဲ့။ ဒါပဲ။ ပရီသတ်မျှော်နှာကို စုံစိုက်ကြည့်ကာ သည်တစ်ခွန်းပဲပြောပြီး သူ ဆင်းသွားသည်။

ပရီသတ်ဇြိမ်သက်နေပြီး နောက်မှ လက်ခုပ်သုဘာသံ သောသောည့်အောင် ပေးလိုက်ကြသည်။

မှန်သည်။

တစ်ချိန်ကဆိုလျင် အဲသည်စကားကိုပဲ စာတွေ ဥပမာ ငါတွေ့ဥပမာများစွာဖြင့် နာရီပေါင်းများစွာ သူ ပြောကောင်းပြောလိမ့်မည်။ သို့သော် အဲသည် နာရီပေါင်းများစွာ၏အနှစ်သာရသည် သည်တစ်ချက်တည်းပဲ ဖြစ်သည်။

ရည်ရည်လျားလျား မကြားနာရမြိုင်းအတွက် သည်း အဲသည်နေ့က ပရီသတ်အဖို့ လုံးဝမနှစ်နာခဲ့။

စကားတစ်ခွန်းတည်းနှင့် အပြီးပြောခဲ့သည့် ချုံးလိုက်မိန်ခွန်းသည် သူတို့အတွက် တစ်သက်တာအမှတ်
တရဖြစ်ခဲ့သည်။ ဘဝအတွက် တန်ဖိုးရှိလှသည့် အဲသည်
တစ်ခွန်းတည်းသော ဉာဏ်ဒေသများ သူတို့
ခေါင်းထဲ ထာဝရရွှေမြို့သွားခဲ့သည်။

Never, never, never, never, never
give up ! တဲ့။

သည်စကားကို မြန်မာလို အဆင်ပြေအောင်
ပြောကြည့်ရသော်

“ဘယ်တော့မှ လက်မလျှော့ကြနဲ့”

“အခက်အခဲတွေ ဘယ်လောက်ပဲကြာသည်ဖြစ်
စေ၊ ဘယ်တော့မှ လက်မမြှောက် နောက်မဆုတ်ကြ
နဲ့”

“ဘယ်အချိန် ဘယ်နေရာ ဘယ်လိုအခက်အခဲ
တွေကြုပါစေ၊ ဘယ်သောအခါမျှ လုံးဝ လုံးဝ လုံးဝ
အရှုံးမပေးကြလေနဲ့” ဟူ၍။

အမည်ရောင် ဂိုးပုံပူဇော်များ

တစ်ခါတုန်းက ဈေးပွဲတော်တစ်ခုမှာ မိုးပုံပူ
ဇော်တွေ ရောင်းနေသည်။ ပူဇော်တွေက ဖြားပြာ
း ရောင်းရောင်း။

ဈေးရောင်းသူက သူ့ပူဇော်တွေ အရောင်းနှေး
သာပြီး ဝယ်မည့်သူကို စောင့်ရတာကြာလာပြီဆိုလျှင်
အောင်းတစ်လုံး ကြိုးဖြည့်ပြီး လွှတ်သည်။ သည်အခါ
အောင်းက သူ့အထဲမှာထည့်ထားသည့် ပို့လီယမ်စာတ်
ကြုံတန်ခိုးဖြင့် တစ်ရှိန်ထိုးတက်လေသည်။ ပူဇော်း
တစ်လုံး ကောင်းကင်ထက် တက်သွားတာမြင်လျှင်
သူ့ပွဲထဲမှာ ရောက်ရှိနေကြသည့်ကလေးတွေ စီးပွားရေးဝင်
မှားမော့ကြည့်ကြသည်။ ပြီးလျှင် သူတို့အထဲက

အတော်များများပင် ပူဖောင်းလိုချင်သဖြင့် အတူလှသည့်လူကြီးအား ပူဆာသည်။ သည်တော့ ပူဖောင်းတစ်လုံး လေထလွှတ်ပြီးလျှင် အတော်များများစီ ရောင်းရသည်။

ရွှေးသည်က အဲသည်လို အဆင်ပြနေတုန်းကလေးတစ်ယောက် သူ၊ အကို့စကိုလာဆွဲသဖြင့် လုညွှန်ညွှန်တော့ ကောင်လေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်။ ကောင်လေးက “ဦး၊ ပူဖောင်းအမည်းရောင်ဆိုရင်ကောလွှတ်လိုက်ရင် လေထ တက်မှာလား” ဟူ၍ မေးသည်။ ကလေးကိုကြည့်ကာ ရွှေးသည် ကရာဏာသက်သွားသည်။

“ဟာ၊ တက်တာပေါ့ သားရဲ့” သူက ကြင်နှစ္စဆိုသည်။ “ပူဖောင်း လေထတက်တယ်ဆိုတာ သူ၊ အထူးပါတဲ့ ဓာတ်ဇူးကြောင့် တက်တာ၊ အဲဒီဓာတ်ဇူးသပါလို့ကတော့ ပူဖောင်းအဖြူဖြစ်ဖြစ် အနီဖြစ်ဖြစ် အမည်းဖြစ်ဖြစ် လွှတ်ပေးလိုက်ရင် အဲဒီဓာတ်အားနဲ့ တက်သွားတာပဲ”

ကလေး ဝမ်းသာအားတက်သွားသည်။ သူက အမည်းရောင်ကလေး အထက်မတက်နိုင်မှာ စိုးရိုမိုး ခဲ့သည်။ အခုတော့ သူ သဘောပေါက်ပြီ။ အရောင်

သည် အမိကမဟုတ်၊ အတွင်းမှာပါသည့် ဓာတ်ဇူးအား သာ အမိကာ။

* * *

မှန်သည်။

ပူဖောင်းတစ်လုံး ကောင်းကင်ထက်တက်နိုင်ဖို့ တွင် အတွင်းမှာပါသည့် ဓာတ်ဇူးအားက အမိကကျသလို၊ လူတစ်ယောက် မြင့်တက်သွားနိုင်ဖို့ (၈) ထွန်းပါက်အောင်မြင်သွားဖို့တွင်လည်း အတွင်းမှာ ရှိသည့်သူ၊ သဘောထား သူ၊ စိတ်ဓာတ်ခွန်အားများက အမိကဖြစ်သည်။

ဘယ်လိုစိတ်ဓာတ်မျိုးလဲ။

လက်ရှိအနေထက် မြင့်တက်သွားချင်သည့် စိတ်ဓာတ်၊ တက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ စူးစမ်းလေ့လာသည်းလမ်းရာချင် အားထုတ်ချင်သည့်စိတ်ဓာတ်၊ နည်းနှင့်လမ်းမှန်နှင့် ကြိုးစားအားထုတ်လျှင် တက်ရမှာ မျချို့ယုံကြည်သည့်စိတ်ဓာတ်များပဲ ဖြစ်သည်။

* * *

ဓာတ်ဇူးထည့်ထားသည့် ပူဖောင်းအမည်းကလေးတွေ မိုးပေါ်တက်သွားသလို စိတ်ဓာတ်အင်အား

ပြည့်ဝသည့် လူမည်းကလေးတွေ ထိပ်တန်းရောက်သွား
တာ အများကြီးရှိသည်။

တစ်ခါတုန်းက အမေရိကမှာ လူမည်းတွေဘဝ
အလွန်နိမ့်ကျခဲ့သည်။ လူသားစင်စစ်ဖြစ်ပါလျက် သူတို့
က တိရှိလာနိများလို လွှဲပြောင်းရောင်းချခဲ့ရသူများ ဖြစ်
ခဲ့ရသည်။ ငွောယ်ကျွန်ဘဝမှာ သားစဉ်မြေားဆက် နေ
လာခဲ့ရသည်အခါ ရပ်ဘဝနိမ့်ကျသလို စိတ်ဓာတ်တွေ
လည်း နိမ့်ကျလာသည်။ တစ်ချိန်တွင် အခွင့်သာ၍
ကျွန်ဘဝမှ လွတ်ပြောက်ကြသော်လည်း စိတ်ဓာတ်နိမ့်
ပါးမှုတွေက အလွယ်တကူပျောက်မသွား။ မည်းနှင်း
သော သူတို့အသားအရောင်နှင့်အတူ ခွဲကျွန်ရစ်နေသည်။

စိတ်ဓာတ် နိမ့်ပါးသည့်အခါ ဘဝတွေလည်း
မမြင့်မားနိုင်ကြ။

သို့သော်...

လူမည်းများထဲမှာ စိတ်ခွန်အား မနည်းပါးသွေး
တွေလည်း ရှိနေသည်။ သူတို့က မိမိတို့ဘဝတွေ တို့
တက်မြင့်မားဖို့ ဖြစ်နိုင်သွားနည်းလမ်းဖြင့် ဆောင်ရွက်
ကြသည်။ မိမိတစ်ဦးတည်းအတွက် မိမိဘသာလုပ်ဘဲ
လည်း လုပ်သည်။ ဘဝတူ လူမည်းအများစုကြီးအတွက်
စည်းရုံးဆော်သပြီး လုပ်သူလည်း လုပ်သည်။

အဲသည်လို မလုပ်၍ကလည်း မဖြစ်။

အကြောင်းက...

တရားဥပဒေအရ သူတို့တတွေ ကျွန်အဖြစ်မှ
လွတ်ပြောက်ကြဖြစ်နိုင်သော်လည်း လူဖြားကြီးသော
တို့ဗြိုင်းပြည်အသွင် သူတို့အား အဆင့်ခွဲခြားဆက်ဆံ
တာ၊ တန်းတူအခွင့်အရေးမပေးတာတွေ ရှိမြို့ရှိနေသော
ကြောင့်ဖြစ်သည်။ အဲဒါတွေကို မတိုက်ဖျက်နိုင်သရွေ့
ပညာရေး စီးပွားရေးဘက်တွင် လူမည်းတွေ အားနည်း
ချို့တဲ့နေလိမည်။ လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေးဘက်တွင်လည်း
အဆင့်အတန်းတူလာဖို့ ခက်ခဲနော်းမည်။

စိတ်ဓာတ်သတ္တိကြီးမားသည့် လူမည်းကြီးငယ်
ကျား၊ ယောကျား မိန်းမများက ဦးဆောင်က လူမည်း
တို့ဘဝ တို့တက်မြင့်မားရေးအတွက် နယ်ပယ်ဖုံးနေရာ
အသစ်းကြိုးပမ်းလှပ်ရှားကြသည်။

အများစုအတွက် လူပ်ရှားမှုတွေ တို့ဗျားလာခြင်း
နှင့် အတူ ကလွှာအသီးသီးမှာ ထူးခွာနှင့်ရှားသော
လူမည်းများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ထူးခွာနှင့်
သူများပေါ်ပေါက်လာခြင်းကလည်း လူမည်းတို့ တန်းတူ
သီးချွင့်ရရေးကို အပြန်အလုန်အားပေး ထောက်ကုခဲ့
သည်။

ကျွန်ဘဝမှ လွတ်မြောက်စကာလတွင် လူမည်း
ပညာရေးခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဘွတ်ကာ တိ
ဝါရှင်တန် (Booker T. Washington ၁၈၅၇-၁၉၁၂)
က လူမည်းလေးများအတွက် အခြော့အထက်တန်း
ပညာ၊ စက်မှုလက်မှုနှင့် နိုက်ပျိုးရေးပညာရပ်များ
သင်ကြားသည့်ကျောင်းတစ်ကျောင်း ထူထောင်သည်။
လူမည်းလုပ်ယေးများအား ဆင်းရဲသောဘဝမှ လွတ်
မြောက်ရန်အတွက် အသက်မွေးပညာ သင်ကြရန်နှင့်
လုံလဝီရိယကို အားကိုပြုကြရန် တိုက်တွန်းနှင့်ဆော်
သည်။ သူနှင့် အပြုံင် ထင်ရှားသည့် လူမည်းသမိုင်း
သုတေသနလည်းဖြစ်၊ လူမှုရေးသိပ္ပါပညာရှင်လည်းဖြစ်သူ
ဒုံးဗိုင်း(၁) (W.E.B. Du Bois) (၁၈၆၀-၁၉၆၃) ကမှ
လူမည်းတို့ကို အခြော့ပညာမျှနှင့် တင်းတိမ်မနော်
အဆင့်မြှင့်ပညာများပါ သင်ကြားကြဖို့ တိုက်တွန်းသည်။
သူက လူမည်းတွေအောက်ခြေအဆင့်မှာ လုံလထုတ်နေ
ရန်နှင့် မပြီး။ အဆင့်မြှင့်ပညာတတ်များ၊ တက္ကသိလ်ဘုရား၊
များဖြစ်အောင် ကြိုးစားကာ ငှင့်တို့ဥုံးဆောင်၍ လူဖြူ
လူမည်း တန်းတူညီမျှရေးအတွက် အားထုတ်နိုင်မှသာ
လုံလ၏ အကျိုးကျေးဇူးကို ပြည့်ပြည့်ဝေးစား ကြရလို့
မည်ဟု မြင်သည်။ ထို့ကြောင့် NAACP ဟု ထင်ရှား

အားပြင်းတဲ့ မြှားတစ်စင်း

၁၁၇

သည့် အသားအရောင်ရှိသူများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး
အသင်းကြီးကို ဖွဲ့စည်းကာ နိုင်ငံရေးနည်းဖြင့် ဆောင်၍
သည်။

လူမည်းတို့အရေးအတွက် အနုနည်း အကြမ်း
နည်းစသည့် နည်းမျိုး၊ နှစ်ဦးမျိုး၊ နှစ်ဦးဖြင့်ဆောင်၍ရှိရင်း ထင်ရှား
ကျော်ကြားသော လူမည်းခေါင်းဆောင်များ ပေါ်ထွန်းခဲ့
သည်။ မာတင်လူသာက်င်း ဂျုဏိယာ (Martin Luther
King, Jr., ၁၉၂၉-၁၉၆၈)၊ မာလကွမ် အီပိ(က)(စ)
(Malcolm X ၁၉၂၅-၁၉၆၅) စသည်တို့အပါအဝင်
ပုဂ္ဂိုလ်အများ၊ အပြားလည်း လူမည်းထုအတွက် အသက်
သေးသွားခဲ့ကြသည်။

* * *

တန်းတူညီမျှရေးကို နိုင်ငံရေးအရ လူပ်ရှား
ဆောင်၍ရှိနေကြစဉ် တစ်ဖက်ကလည်း နယ်ပယ်စုံပိုင်
တဲးချွန်သော လူမည်းပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များ ပေါ်ပေါက်နေခဲ့
သည်။

အားကစားနယ်ပယ်တွင် လူမည်းအပြေးသမား
ရှုက်ဆိုလိုင်း(၁) (Jesse Owens ၁၉၁၃-၁၉၈၀)
သည် လူအမျိုးအနွေယ်အဆင့်အတန်းကို ပြောင်းအကျဆုံး
ခြေခြားခဲ့သူ အာကာရှင် ဟစ်တလာလက်ဘက် ဂျာမနီ

မြို့တော် ဘာလင်၌ ကျင်းပသည့် ၁၉၃၆ ခနှစ် ကမ္ဘာ
အိုလံပစ်ပြိုင်ပွဲတွင် ပြီးခုန်ပစ်ရွှေတံဆိပ်ဆ (၄)၊ ခွဲတံရုံးခဲ့ခြင်းဖြင့် အသားမည်းသူတစ်ယောက်မှာလည်း
ကြီးမားသောစွမ်းပကားရှိကြောင်း ကမ္ဘာက သိအောင်
ပြခဲ့သလို နောက်ဖိုင်းထင်ရှားပေါ်ထွန်းလာမည့် လူမည်း
အားကစားသမားပေါင်းများစွာကိုလည်း စိတ်ဓာတ်ဖြော်
တင်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

တေးဂိုတာက်တွင် လူဝိ အမ်းစထရောင်း (Louis Armstrong ၁၉၀၁-၁၉၇၁)၊ ကောင့်ဘာက်သီ (Count Basie ၁၉၀၄-၁၉၈၄)၊ ဒျော်အယ်လင်တန် (Duke Ellington ၁၉၁၉-၁၉၇၄)၊ စသည် ပုဂ္ဂိုလ်များ
သည် အာဖရိက ရိုးရာတေးဂိုတာနှင့် လူမည်းစလေး
သဘာဝများကိုအခြေခံသည့် ဂျပ်(၁)တေးဂိုတာ (Jazz)
ကို ကမ္ဘာသိထင်ရှား လုကြိုက်များအောင် စွမ်းဆောင်ခဲ့
သည်။

အလားတူ၊ သိပ္ပံပညာနယ်ပယ်၊ စာပေအနုပညာ
နယ်ပယ်၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနယ်ပယ်၊ စစ်ရေးစစ်ရာ
နယ်ပယ်၊ နိုင်ငံရေးအုပ်ချုပ်ရေးနယ်ပယ်တို့ဘက်တွင်ပါ
လူမည်းတို့အတွက် ရှေ့ဆောင်လမ်းပြသူ လမ်းသွဲ
တိတွင်သူပေါင်းများစွာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။

ငှုံးပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်ဆောက်ခဲ့သည် အခြေခံအတ်
မြို့များပေါ်တွင် ရပ်တည်လျက် ငှုံးတို့ နမူနာပြခဲ့
သည် စိတ်ဓာတ်သွေးများကိုပင် များများရယူကာ ယနေ့
ကမ္ဘာ၌ လူမည်းအမျိုးသမီး အမျိုးသားများစွာ ထွန်း
ပေါက်ထင်ရှားလျက် ရှိကြပြီ။

အသံလောက်နှင့် မပြီး၊ ရှုပ်ပါပြစားရသည်
ရှုပ်ရှင် ရှုပ်မြင်လောကမှာပင် နာမည်ကျော်လူမည်း
သရုပ်ဆောင်မင်းသား မင်းသမီးတွေ အများအပြားပေါ်
ထွန်းနေပြီ။ တစ်ချိန်က လူမည်းတွေ အလှမ်းဝေးခဲ့
သည် ကိုက်သီးလောက တင်းနစ်လောကတို့တွင်လည်း
လူမည်းအားကစားသမားတွေ ထိပ်တန်းနေရာ ရရှိနေ
ကြပြီ။

နိုင်ငံရေးအရ လူမြို့များနှင့် တန်းတွေနှင့် ရရှိ
အကြီးအကျယ်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ရသော အမေရိကန်ပြည်တွင်
ယနေ့အထိ လူမည်းတစ်ယောက်မျှ သမ္မတဖြစ်မလာ
သေးသော်လည်း သမ္မတလောင်းအဆင့်၊ ဝန်ကြီးအဆင့်၊
ခိုလ်ချုပ်ကြီးအဆင့် စသည် အရေးပါသော ထိပ်တန်း
နေရာအဆင့်များသို့ကား ရောက်ရှိခဲ့ကြပြီ။

ဓာတ်၏အပြည့် ထည့်ထားသည့် ပူဖောင်း
အမည်းကလေးများနည်းတူ စိတ်ဓာတ်ခွန်အားပြည့်ဝ
သည့် လုမည်းများလည်း အသားအရောင် အတားအဆီး
ကိုကျော်လွှားကာ အထက်သို့ မြင့်မြင့်မားမားတက်သွား
ခဲ့ကြခြင်းပင်။

အောင်မြင်မှုအတွက်
အရေးကြီးသော အရှင်းအနီးတစ်ရပ်

တစ်ခါ့၌ အလုပ်ရှင်တစ်ယောက်က လူငယ်
အလုပ်သမားတစ်ဦးအလိုရှိကြောင်း ကြော်ကြေသည့်အခါ
သောကျိုးလေး ၃၀ ခန့် အလုပ်လျောက်ကြသည်။
သုက ဘောလုံးတစ်လုံးနှင့် ဘောလုံးပေါက်ရန် စက်ကွင်း
တစ်ခုစီစဉ်ထားပြီး အလုပ်လျောက်သူအားလုံး တစ်
ယောက်လျှင် ခုနှစ်ချက်စီ ပစ်ပေါက်စေသည်။ စက်ကွင်း
အလယ်ဗဟိုကို အများဆုံးထိမှန်သူအား ချွေးချယ်ရန်
ညုံချယ်ထားရာ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်များပင် တစ်
ချက်တလေမှ မထိမှန်သည့်အခါ သူ၏ချွေးချေသံ၏ မရ
ပြစ်သွားသည်။

“က... မနက်ဖြန် ပြန်လာပြီး ပေါက်ကြည့်ပေါ့ ကွာ”ဟု သူပြောပြီး လူငယ်များအား ပြန်ခိုင်းလိုက်သည်

နောက်နေ့တွင် သည်လှစုထဲမှ ခပိုင်ယောက်လေးတစ်လေးတစ်ယောက်သာ ပြန်ရောက်လာသည်။ သူ အား ပထမနေ့ကအတိုင်း ဘောလုံးပေါက်ခိုင်းသည် အခါး စက်ကွင်းအလယ်ဗဟိုကို အကြမ်ကြိမ်ထိမှန်တာ တွေ့ရသည်။

“ဟ၊ တယ်ဟုတ်ပါလားကျ၊ ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ”

အလုပ်ရှင်က အုံသွားမေးသည့်အခါ ကောင်လေးက၊

“ကျွန်တော်က အမောက် မဖြစ်မနေကျည့်ရမှ ဆိုတော့ ဒီအလုပ်ကို သိပ်လိုချင်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ညက ကျွန်တော် အီမာတော်အဖိုတဲ့မှာ တစ်ညာလုံး ဘောလုံးပေါက်လေ့ကျင့်ပါတယ်...”

ကောင်လေးအကြောင်း သည်လောက်နှင့် လုံလောက်ပါပြီ။

သည်လိုစိတ်ဓာတ်မျိုးရှိသော လူငယ်တော်ကိုသည် အလုပ်မရမှာ ပုစ်ရာမလို့၊ ရာထူးမတို့ မှာလည်း စိုးရိမ်စရာမရှိ။ သည်စိတ်ဓာတ်ကိုသာ ဆက်

လက်မွေးမြှေထားမည်ဆိုက မူဆိုးမမိခင်နှင့် ကြီးပြင်းခဲ့ ရသည် ဖြစ်စေ၊ ကျောင်းပညာအခြေခံ နည်းပါးခဲ့သည် ဖြစ်စေ၊ ဉာဏ်တိမ်မြှုပ်နေရာအကြောင်းမရှိ။ တစ်ပန်း ရုံးသော မူလအနေအထားများမှ ရှုန်းတွေကိုကာ တစ်နေ့၊ သာအခါး သုတေသနပါးအုပ်စုရလောက်အောင် ထူးမြား အင်္ဂါးမြှုပ်နည်းပြုလာကြမှာ မူချုဖြစ်သည်။

မှန်သည်။

လုတေသနယောက် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ဖို့တွင် အရေးကြီးသည်အရာက ကိုယ် ဘာကိုအလိုရှိသလဲ၊ ဘာဖြစ်ချင်သလဲ၊ အဲသည်အတွက် ဘာလုပ်ရမလဲ၊ ဘယ်လိုအရသည် အချင်းတွေရှိဖို့ လိုအပ်သလဲဆိုတာ ရှင်းလင်းပြတ်သား ဥာသိဖို့နှင့် လိုအပ်သများကို ဖြည့်ဆည်းမည်ဟုသောစိတ် ခွဲရှိပါပဲ ဖြစ်သည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသမိုင်းတွင် အထင်ရှား ဆုံးသမွတ်တစ်ဦးဖြစ်သည့် အော်ရဟမ်လင်ကွန်းသည် ဘောရွာအနာပုံတွင် အလွန်ဆင်းရဲသောမိဘများမှ မွေးဖွားခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း အများသိကြသည်။ အဲသည် လောက်နိမ့်ကျသည် အနေအထားမှ ဘာကြောင့် သူ့တိုင်းပြည်မှာ ထိပ်ဆုံးဆိုသောအဆင့်ထိရောက်အောင် တက်နိုင်ခဲ့သည်း။

ကိုယ်လိုချင်တာရဖို့အတွက် ကိုယ်ဘက်က ဘာ

တွေ့ဆိုက်ထဲတ်ရမည်ဆိုတာ ရှင်းရှင်းသိကာ မနေ့မနား
ဖြည့်တင်းသွားခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ငယ်ရွယ်စဉ်ကာလ မထင်မရှား တောကျေးလက်
သားဘဝမှာ မြို့ပြကလာသည် ရှေ့နေရာ့ရပ်တွေ နိုင်ငံ
ရေးသမားတွေကို သူ အားကျေသည်။ သူတို့လို ဖြစ်ချင်
သည်။ အဲသည်လုတွေမှာ ဘာအရည်အချင်းတွေ ရှိ
သလဲ၊ အဲသည်အရည်အချင်းမျိုးတွေ ရှိလာအောင် မိမိ
ဘာလုပ်ရမလဲ စုံစမ်းလေ့လာသည်။ ပြီးတော့ လုပ်
သည်။

သူငယ်စဉ်က ဆည်းပူးလေ့ကျက်ခဲ့ပုံ နမူနာ
တစ်ခုကိုကြည့်ပါ။ အောင်မြင်သော နိုင်ငံရေးသမား
တစ်ဦးဖြစ်ဖို့တွင် စကားပြောကောင်းခြင်းသည် အရေး
ကြီးသောအရည်အချင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု လင်ကွန်းမြင်
သည်။ စကားပြောကောင်းဖို့အတွက် ဘာတွေလိုအပ်
သလဲ ဆက်လက်စုံစမ်းသည်အပါ အာဝန္တန်းခွင့်ဖို့လို
သည်။ စကားလုံးပြောင်ဖို့လိုသည်။ ချက်ကျလက်ကျ
ပြောတတ်ဖို့ လိုသည်ဆိုတော့ သူ သွားတွေ့သည်။
သည့်အပြင် ပညာအဆင့်အတန်းရှိသည့် ပရိသတ်များ
ရှေ့မှာ လေးစားလောက်ပွဲယ်စကားပြောဆိုနိုင်ဖို့အတွက်
လိုအပ်သည့် ပိုအရေးကြီးသော နောက်အချက်တစ်ခုက
စကားလုံး အသုံးအနှစ်းတွေ အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်ဖို့နှင့်

သဒ္ဓါဝါကျမှန်ကန်စွာ သုံးစွဲပြောဆိုတတ်ဖို့ဖြစ်သည်
ဆိုတာလည်း သူ မြှင့်သည်။

သည်အတွက် ဘာလုပ်ရမည်လဲဆိုတာ ပတ်ဝန်း
ကျင်က သူ ထက်တတ်ကျမှုများထဲ မေးမြန်း အကြံ
ဥက်တောင်းသည်အပါ ကျောင်းဆရာကြီး မစွဲတာ
ပရောမြဲက ‘ခါမေ့၏သဒ္ဓါဝါကျမှု’ ဆိုတာကို ကျောက်
အောင်ဖတ်ရှုရန် အကြံပေးသည်။ သည်စာအပ် ရားရမ်း
ရရှိနိုင်မည့်နေရာကိုလည်း လမ်းညွှန်သည်။ သူတို့နေရာ
နှင့် ပိုင်ခန့်ဝေးသည့်ရွာတစ်ရွာမှ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်
ထဲမှာ ရှိသည်။

မဆိုင်းမတွေပင် အဲသည်ရွာသို့ သူ ခြေကျင်ခရီး
နှင့်သည်။ စာအပ်ရားရှုပြီးသည်နှင့် သဲကြီးမဲကြီးဖော်
အော့သည်။ သဒ္ဓါအချက်အလက်တွေ နားလည်အောင်
သူ လေ့လာသည်။ ခက်ခဲသော အစိတ်အပိုင်းများကို
ဆရာကြီးကရောမြဲထဲ သွားရောက်မေးမြန်းသည်။ နား
လည်သောပေါက်ပြီးသွားစာတွေ အလွတ်ရအောင်
ကျက်မှတ်သည်။ သူငယ်ချင်း ‘ဂရေား’ကို စာအပ်ကိုင်
နှင့်ထားပြီး စာမျက်နှာလိုက် စာပိုဒ်လိုက်တွေ သူ
အလွတ်ရွှေ့တို့ပြသည်။

လင်ကွန်း ပညာစွဲကြီးသောသတင်းမှာ သူတို့
ရှုပ်ရွာတစ်ခွင့်၌ ထင်ရှားလာသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်က

စိတ်ဝင်စားကြသကဲ့သို့ မိတ်ဆွေများကလည်း တတ်နိုင် သည့်ဘက်မှ စိုင်းဝန်းကျည်ပြောသည်။ တစ်ချို့က သူတို့ နယ်တွင် ရှားပါးအဖိုးတန်လှသည့် စာအပ်စာတမ်းများ ကို သူ၊ အားရှားရမ်းကြသည်။ ဆရာကြီးကရေဟမ်လို ပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း မိမိတို့တတ်ကျမ်းသွေ့ ပညာကို တက်သန့်စွာဝေ့ကြသည်။ သစ်သားစည်ဗိုင်းလုပ်သည့် လက်သမားဆရာကပင် ညာက် သူ၊ အလုပ်ရုတ်မှာ လင်ကွန်းစာဖတ်နိုင်ရန်အတွက် မီးဖိုကို ရွှေပေါ်စွာ နိုင်နိုင် ထိုးပေးသည်။ သူ၏စိတ်အားထက်သန့်မှာ ပတ်ဝန်းကျင်သို့ပါ ကူးစက်သွားသောသဘောဖြစ်သည်။

လင်ကွန်းကား ခါခမ်း၏သဒ္ဓါကျမ်းအားဖြစ်သာ အဲသလို သသဲမဲဖတ်သည်မဟုတ်။ အဘိဓာန်များ ရေးထုံးကျမ်းများ၊ ဥပဒေကျမ်း၊ နိုင်ငံရေးကျမ်းများစွာ ကိုပါ ညာက်ညာကြအောင် ဖတ်ရှုခဲ့ရာ နောင်အခါ့၌ တက္ကသိလ်ဘွဲ့၊ ရုပေဒေပါရဂါ နိုင်ငံရေးဗေဒပါရဂါများ လေးစားရသည့် ပညာဗဟိုသာပြည့်ဝသော နိုင်ငံအကြံ အကဲတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။

* * *

မိမိမှာ ဘာလိုအပ်နေသေးသလဲသိကာ ပြည့်အောင်ဖည့်ဆည်းခြင်းဖြင့် ပညာစွာယ်စုံတစ်ဦး ဖြစ်လာ၏

အားပြင်းတဲ့ မြားတစ်စင်း

သည့် မြန်မာပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တစ်ဦးအကောင်း ပြောလို သည်။

ငှုံးပုဂ္ဂိုလ်မှာ ယနေ့မြန်မာနိုင်ငံ၌ တန်ဖိုးအထား ရုံး၊ အကိုလိပ်မြန်မာအဘိဓာန်တစ်ခုဖြစ်သည် The University English-Burmese Dictionary ကို ပြုစုံသူ ဒေါက်တာဘာဟန်ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာဘာဟန်မှာ ပညာကို လိုလားသော မိဘများမှ ပေါ်ကြွားခဲ့သူ ဖြစ်သည့် အလျောက် သူ၊ ခေတ်က မြန်မာလုံးယောက် တက်ရောက်နိုင်သည့် အကောင်းဆုံးကျောင်းများတွင် သုသာသင်ကြားခွင့် ရရှိ၏။ သူသည် မိဘပုံးသောကျောင်း ဗွင် ဝွေးရေးကျောင်မှာ ပညာကို ကိုယ်တိုင်နှစ်သက်လို လားစွာ ဆည်းပူးလေ့လာရာ ထူးချွန်သောကျောင်းသား တစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ၁၉၀၉ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန် အောင်လိပ်မှ ဘီအောတန်းကို ဘာသာစုံကိုယ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်သည်။ သူသည် ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် အက်လိပ် အပေနှင့် ဘာသာစကားကို အထူးပြုလေ့လာလိုက်စား မြေသည်ဖြစ်ရာ ဘွဲ့၊ ရရှိနိုင်လောက်တွင်မှ အက်လိပ်စား ဗွင် အလွန်ကျမ်းကျင့်နှစ်ပုံးတစ်ဦးအဖြစ် ဘာသံအမှတ် ပြုခဲ့လာခဲ့ရသည်။ ၁၉၁၃ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတော်အဖိုး၊ ရွှေ

လက်ထောက်စာတော်ပြန်အရာရှိအဖြစ် အဘိဓာန်ဆရာတိ
ကြီးဦးထွန်းပြမ်း၏ လက်ထောက်တွင် အမှုထယ်ခွင့်ရသည်။ ဦးထွန်းပြမ်းမှာ စောစောပိုင်းခေတ်က မြန်မာနိုင်ငံတွင် အကြီးအကျယ် လူသုံးများခဲ့သည့် အက်လိပ်မြန်မာ အဘိဓာန်စာအပ်ကို ပြရာခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သည်။

အထက်အရာရှိတစ်ခုးအနေဖြင့် ဦးထွန်းဌ်မြင်းက
ဗျာနဆိုရာထုးစံအတိုင်း ဒေါက်တာဘဟနှင့် ပုလျှေး
၍ အကဲဖြတ်မှတ်ချက် ရေးသားရာ၌ မြန်မာစာထာက်
အကဲလိပ်စာကို ပိုကျမ်းကျင်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ရာ အကဲလိပ်
စာသာတတ်သည်၊ မြန်မာစာမာတတ်ဟု ဆိုလိုရောက်
သဖြင့် သူ အကြီးအကျယ် အခံရခက်သွားခဲ့သည်
သို့သော် ဦးထွန်းဌ်မြင်း၏ မှတ်ချက်မှာ တကယ်လည်းမှန်
ကန်နေသည်ဖြစ်ရာ အကဲလိပ်စာ၌ နှစ်ပုံသလောက်
မြန်မာစာပေါ်လည်း နှစ်ပုံကျမ်းကျင်စေရမည်ဟု သိနှုန်း
ဗျာန်ပြီး ထိစဉ်က ထင်ရှားသော မြန်မာပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်
များထံ ဆည်းကပ်နည်းခံကာ မြန်မာက္ခာဝင်စာပေများကို
အပြင်းအထန် ဖတ်ရှုလေ့လာသည်။

ଭାଙ୍ଗିଯାଇଗଲା ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମନ୍ସଲ୍ ମୁଲିପଲ୍ବାଆଏରେ
ଲୟନ୍ସ୍: ଟ୍ରେଟ୍‌ର୍‌ସିରିଜ୍‌ରେ ଫ୍ରିତାର ଦାର୍ଶନିକ ଫଳ

ବୁଦ୍ଧିଗୀଳାଙ୍କର ମନୋବିଜ୍ଞାନରେ ପରିଚୟ କରିବାକୁ ପରିଚାରିତ ହେଉଥିଲା । ଏହାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିଚୟ କରିବାକୁ ପରିଚାରିତ ହେଉଥିଲା । ଏହାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିଚୟ କରିବାକୁ ପରିଚାରିତ ହେଉଥିଲା ।

နောက်ပိုင်း၌ ဒေါက်တာဘဟန်သည် အီနိုယနှင့်
ဒေါရာပတက္ခလုလ်များမှ မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့၊ ပါရဂူဘွဲ့၊ များ
၏နိုင်ပြီး၊ ရန်ကုန်တက္ခလုလ်တွင် ဥပဒေပညာပါမေက္ခ၊
ဒေါနောက် ဥပဒေပညာမဟာဒြာနများ၊ ထို့နောက်တွင်
ဒေါ်တော်ရှုံးနေချုပ်စသည် တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်
သော်။

ଜୁ.ଏଟିଗାଲକ ହିଂତାଙ୍କ:ପଲ୍ଲାତାର୍ତ୍ତାର୍ଥି:
ପ୍ରିୟ ଦାନ୍ତା:ଥିଲୁଣ୍ଡ ଓଇଗର୍ତ୍ତାବାହନ୍ତିକି ଯାଫେ ଏଟ
ଶାତ୍ର୍ଯୁଲେ:ତା:ବିଭୁତିଗ୍ରହିଲୁଣ୍ଡଗମ ଜୁ ରେ:ତା:ପ୍ରିୟ
ଲୁଣ୍ଡ ଆଗ୍ରହିତିପରିଷର ଆହିବାନ୍ତିଗ୍ରେ:ଗ୍ରହାଣ୍ଡପ୍ରିୟଲୁଣ୍ଡ॥
ଲୁଣ୍ଡଆହିବାନ୍ତିକି ଚାର୍ଜା ଧର୍ମତମ ଲାଭିର୍ଦ୍ଦିଃତାଲୁଣ୍ଡ:

ပြုစုရာ ၁၅ နှစ်အကြာ ၁၉၆၆ ခုနှစ်တွင် ပြီးစီးခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငြုံ ကျောင်းသားကျောင်းသူများ ပြင်ဆလျေသာများအတွက် အက်လိပ်မြန်မာအဘိဓာန်ကောင်တစ်ခု လိုအပ်နေချိန်၊ ယခင်ရှိနှင့်သည့် ဦးထွန်းပြမ်း၏ အဘိဓာန်မှာလည်း နှစ်ကာလကြာမြင့်သည့်အလျောက်နောင်းလူတို့လိုအပ်ချက်နှင့် များစွာအံမဝင်ဖြစ်မဲချိန်တွင် ဒေါက်တာဘဟန်၏ The University

English-Burmese Dictionary ကြီး ပေါ်ထွက်လွင်းမှာ ပညာရှာမှိုးသူတို့အတွက် အားကိုးအားထားကြီးတစ်ခု ရရှိလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ယခုဆိုလျှင် အဘိဓာန်၏သက်တမ်းသည် ပထမတွေစထွက်သည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်မှ စ၍ ရေတွက်လျှင် နှစ်ပေါင်း ၅၂ ကျော်မျှ ရှိနေပါ၏။ သို့တိုင် ယနေ့ထိ များစွာအသုံးဝင်သာတန်ဖိုးရှိပဲ၊ ယနေ့ရှိနေသည့် အက်လိပ် မြန်မာအဘိဓာန်များထဲတွင် အပြည့်စုံဆုံး အကောင်းဆုံးအဖြစ် အများလေးစားသိမှတ်နေရပဲ ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာဘဟန်သည် သူ တစ်သက်တာလာစာစည်းမီခဲ့သည့် အက်လိပ်စာ မြန်မာစာ နှစ်ဘာသာ ဗဟိုသာတို့ကို သည်အဘိဓာန်ပြုစုရာ၏ အပြည့်အ

အသုံးချခဲ့သည်။ ဆရာတြီးဦးထွန်းပြမ်း၏ အဘိဓာန်ကို တည်းဖြတ် ပြင်ဆင်ပေးခဲ့ရသည့် အတွေ့အကြုံကလည်း မိမိကိုယ်တိုင် ပိုမိုပြည့်စုံသောအဘိဓာန်တစ်ခု ပြုစုရာ၏ ရေးအတွက် သူ အား များစွာအထောက်အပံ့ ပြုခဲ့သည်။

မိမိလိုအပ်ချက်ကို သိကာ မဆုတ်မနစ် အား ထုတ် ဖြည့်တင်းတတ်သည့် စိတ်ဓာတ်ကြောင့် ရရှိခဲ့သည့် အောင်မြင်မှု အသီးအပွင့်ပေတည်း။

၂၀

ပြတ်လမ်းနည်း မရှိပါ

ကြီးကျယ်ဖို့ ကော်ကြားဖို့ဆိတာတွေ ခေါင်းထဲ
ထည့်ထားသည်ဖြစ်စေ၊ ထည့်မထားသည်ဖြစ်စေ၊ အောင်
မြင်မှုကြီးကြီးမားမားရရှိသူတိုင်းပင် သူ ရွှေးချယ်ခဲ့သော
အလုပ်မှာ အချိန်တွေ ခွန်အားတွေ အများကြီးစိုက်
ထုတ်ခဲ့ရသည်ချည်း ဖြစ်သည်။

ပါတာ ၁၀၀ ကို ၁၀ စက္ကန်အောက်အရောက်၊
ပြီးနေကြသည့် တာတိအပြီးသမားများကို မေးကြည့်
ပါ။ ကွင်းထဲမှာ ၁၀ စက္ကန်စွမ်းဆောင်ပြနိုင်ဖို့အတွက်
ရက်ပေါင်းမည်၌ လပေါင်းမည်၌ လေ့ကျင့်ခဲ့ရသည်လဲ။

စွမ်းစွမ်းတမ်းဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှုန်း
သမျှ သည်အတိုင်းချည်း ဖြစ်ပါသည်။
ရောဘတ်ဖရောစ (က) (Robert Frost) ဆို
သည်မှာ အမေရိကန် ကဗျာလောကတ္ထု အထင်ကရ

ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကဗျာရေးသက် နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ရှိသည့်တိုင် ကဗျာစာအုပ်တစ်အုပ် မထွက်နိုင်ခဲ့။ အဲသည်အခိုန်က နောက်ဆုတ်ခဲ့လျှင် ရောဘတ်ဖေရောစ်(တ)ဆိုတာ လုသိကြမည် မဟုတ်။ နောက်ပိုင်းကျမှသာ သူ.ကဗျာများကို စာသမားတွေ တွေ့လာ သိလာ အကြီးအကျယ် နှစ်သက်လာကြပြီး ပူလစ်စာဆု လေးကြော်တိတိ ချီးမြှောင်းခဲ့ရသည်။ နိုင်ငံတကာ ဘာသာ အမျိုးပေါင်း ၂၀ ကျော်သို့လည်း ပြန်ဆိုခြင်းခဲ့ရသည်။

ကမ္မာမှာ အတော်ဆုံး ဉာဏ်အထက်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးဖြစ် မှတ်ယူခြင်းခဲ့ရသည့် အယ်လာဘတ်အိုင်း စတိုင်း (Albert Einstein) ဆိုလျှင်လည်း သူ.ကိုယ် သူ ဉာဏ်ကြီးရှင်ဟု သဘောမထား၊ ဝိရိယသမားဟု ၍၍ပဲ ပြောချင်သောသာရှိသည်။

“ကျွန်ုတ် စဉ်းစားတယ်၊ စဉ်းစားတယ်၊ လနဲချိပြီး စဉ်းစားတယ်၊ နှစ်နဲ့ချိပြီး စဉ်းစားတယ်၊ ကို ဆယ့်ကိုးကြော်လောက်အထိမှာ ကျွန်ုတ်ရှုတဲ့အပြော တွေ မှားသေးတယ်၊ အကြိမ်တစ်ရာကျတော့မှ မှန်သွားတာ” အဲသည်လို သူပြောခဲ့သည်။

* * *

တစ်ခါတလေ ကိုယ်လုပ်သောကိစ္စသည် ဘယ် သူမှ အားမပေါ်၊ အထင်လည်း မကြီးသည့်ကိစ္စမျိုး ဖြစ်နေတတ်သည်။ ဒါလည်း အဆန်းတော့မဟုတ်။ ဘာမှမဖြစ်သေးသောသူကို ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး ထင်ခြင်း မှာ ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူတို့၏သဘာဝဖြစ်၍ အပြစ်ဆို စရာလည်း အကြောင်းမရှိပါ။ အရေးကြီးတာက ကိုယ့် ဘာသာသေးချာဖို့ပဲ ဖြစ်သည်။ သေချာသည်ဟု ယုံကြည် လျင် ခွဲရှိသည်။ အခက်အခဲကို ရင်ဆိုင်ရှုသည်။

ခုတိယက္ခာစွဲစ်အတွင်းက စစ်သတင်းထောက် အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ရေဒီယိုသတင်းဝေဖန်ချက်သမား အဖြစ် လည်းကောင်း နာမည်ရှုသူ ဝိဇ္ဇာရှား (William Shirer) သည် စစ်ပြီးသည့်အခါ့၌ စာရေးဆရာတစ်ဦးအဖြစ် အသက်မွေးရပ်တည်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ၁၂ နှစ်လုံးလုံးပင် သူ စာတွေကြီးစားပမ်းစားရေးသား သော်လည်း မအောင်မြင်။ သူ.စာတွေက ဈေးကွက်မှာ မခွဲသဖြင့် မိသားစုရပ်တည်ရေးပင် အတော်ခက်ခဲ့ သည်။ သို့သော် သည်ကာလအတွင်းမှာပင် စာမျက်နှာ ၁၂၀၀ ခုနဲ့ရှိသည့် စာအုပ်ကြီးတစ်အုပ်ကို သူ ရေးသား ပြစ်သည်။ သည်စာအုပ်ကို လိုက်ပြုကြည့်သည့်အခါ သူ.အေးဂျင့်၊ အယ်စီတာနှင့် ထုတ်ဝေသူအော်သာမက မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများကပါ သည်လောက်အထူး

ကြီးဆိုလျှင် ရောင်းရမှာမဟုတ်ဘူးဟု ဆိုကြသည်။ သို့သော် အသည်လိုစိတ်ပျက်အောင် ပြောနေသည့်ကြား ကပင် သူ့ကြိုးစားမှုကြောင့် နောက်ဆုံး၌ ပုံနှိပ်ထုတ် ဝေဖြစ်သည်။ စာအုပ်ရွေးနှုန်းက ၁၀ ဒေါ်လာဖြစ်ရာ အသည်ခေတ်က စာအုပ်လောကတွင် အမြင့်ဆုံးရွေးနှုန်း တစ်ခုဖြစ်သည်။ သည်လောက်ထူး၊ သည်လောက်ရွေး၊ ကြီးသည်စာအုပ်ကို သူတေသီများက လွှဲ၍ ဘယ်သူမှ ဝယ်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်ဟု နီးစပ်သူတို့ ဟောကိန်း ထုတ်ခဲ့ကြသော်လည်း စာအုပ် တကယ်ထွက်လာသည်။ အခါ၌ အံ့ဩဖွယ်အောင်မြင်ခဲ့သည်။ The Rise and Fall of the Third Reich ဟု သူအမည်ပေးခဲ့သည် ဟစ်တလာခေတ် ဂျာမနီပြည်အကြောင်းစာအုပ်သည် ထုတ်ဝေရေးသမိုင်းတွင် မှတ်တမ်းတင်ရသည့် စာအုပ် တစ်အုပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ပထမအကြိမ်ပုံနှိပ်သော အုပ်ရေး အားလုံးသည် စတင်ရောင်းချသည့်နောက်ပင် ကုန်သွား ပြီး နောက်ပိုင်း နှစ်ပေါင်းများစွာကြာမြင့်သည့် ယင်းကာလတိုင် ခေတ်အဆက်ဆက် အရောင်းရရုံးစာရင်း ဝင်အဖြစ် စာအုပ်အသင်းစာစောင်များတွင် ဖော်ပြခဲ့ရဆုံး ဖြစ်သည်။

* * *

တရှုံးလူတွေက ဝိရိယောင်းသည်။ သို့သော် ဦးတည်ချက် ထွေပြားသည်။ ဟိုဟာလည်း လုပ်ချင်သည်။ သည်ဟာလည်း လုပ်ချင်သည်။ အသည်အခါ လူက ပေါ့ပေါ့လျော့လျော့မန် အမြှုလှပ်ရှားအားထုတ်နေပါလျက် မအောင်မြင်ဖြစ်ရတတ်သည်။

တစ်ခုတည်းသော် တည်ချက်ကို တိတိကျကျ ချွေးချယ် ချမှတ်လိုက်နိုင်မည်ဆိုလျှင်ကား ဝိရိယောင်းခြောင်းပြီးသားပုဂ္ဂိုလ်သည် မအောင်မြင်စရာအကြောင်း မရှိတော့။ ဥပမာ လူချိယာနဲ့ ပါဗောရွှေတိ (Luciano Pavarotti) ဆိုလျှင် ကောလိပ်က ဘဲ့ရြှုံးသည့်နောက် သရာလုပ်ရန်နဲ့နဲ့၊ အဆိုတော်လုပ်ရန်နဲ့နဲ့ ဝေခွဲမဖြစ်ကာ ဘယ်ဘက်တွေမှ မဖြစ်မောက်နိုင် ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သည် အခါ သူ့ဖောင်က “မင်းကုလားထိုင်နှစ်လုံး ထိုင်နှုံးကြိုးစားရင်းကြားထဲလိမ့်ကျလိမ့်မယ်၊ တစ်လုံးကိုပဲ ပြတ်ပြတ်သားသားရွှေး”ဟု အကြံပေးသည်။ ပါဗောရွှေတိက တေးဂါတာဘက်ကို ရွှေးခဲ့သည်။ သို့သော် ချွေးပြီးတာနှင့် အဆိုတော်ဖြစ်သည့်မဟုတ်။ ပညာသင် အဆင့်မှာ ခုနစ်နှစ်ခန်းကြာပြီးမှ တန်းဝင်အဆိုတော် တစ်ယောက်အဖြစ် စင်ပေါ်ရောက်သည်။ အဲသည် အာက် ခုနစ်နှစ်ခန်းထပ်မံကြိုးစားတော့မှ နာမျည့်ကျော် အက်ထရိပိုလိတ်နဲ့ အော်ပရာဇာတ်ရှုံးကြိုးလှ တင်ဆက်

ခွင့်ရသည့် ထိပ်တန်းအဆိုပညာရှင်အဆင့်သို့ ရောက်သည်။ ကုလားထိုင်တစ်လုံး ပြတ်ပြတ်သားသားရွေ့ကာ အဲသည့်မှာ မြိမ်ထိုင်ပြီး နှစ်ရှည်လများ ကြီးစားအားထုတ်၍ အောင်မြင်ပြီဆိုသောအခါမှ ပါရမိကြီးသူပေပါယာ ပရီသတ်က အုံသံ့မွမ်းကြခြင်းဖြစ်သည်။

အနုပညာလောကမှာ သည်လိုပုဂ္ဂိုလ်တွေ အများကြီးရှိပါသည်။ ပါဗောဇူးတိတိလိပ်ပင် ကျော်ကြားသည် အီတာလုံးအဆိုတော်ကြီး အင်နရိကို ကာရှုဆို (Enrico Caruso) လည်း ပထမဆုံးအကြိမ် အသံလေ့ကျိုခုန် လုပ်သည့်အခါ သင်တန်းဆရာတာ “မင်းအသံနဲ့ အဆိုတော်မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွာ” ဟု စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဆိုဖာ သည်။ ဆရာတိပျက်သော်လည်း ကာရှုဆို စိတ်မပျက်ဘဲ ဆက်ကြီးစားသဖြင့် အော်ပရာတေးဂါတလောက တွင် အထင်ရှားဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လာသည်။ ထိုစဉ်က ကန္တတွင် အနုပညာကြားအများဆုံးရသော ဂါတပညာရှင် အဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ရရှိမက အနုပညာခံစားသုံးသပ်ဝန်သူတို့က သူ့အသံ၏ ကောင်းခြင်းအကို အဖြေဖြေကို ရှုထောင့်အပုံဖုံမှ အုံချီးမကုန်နိုင်ဖြစ်ရသည်။

* * *

ရပ်ရှင် ဂါတစသည့် အနုပညာနယ်များမှာ အောင်မြင်ကျော်ကြားနေကြသူတွေ၏ ဘဝေါတ်ကြောင်းကို စုစုမြှုပ်လျှင် စောစောပိုင်းကာလုပ် အခက်အခဲတွေ၊ ပြင်းပယ်ခံရတာတွေ၊ လျှောင်ပြောင်ရယ်မှုတွေ တစ်ပုံတစ်ပင်ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရသူတွေက အများစုဖြစ်ကြောင်းတွေ၊ ရလိုမြိုမည်။

သိပ္ပါလောက တိတွင်သူများလောကမှာလည်း ထိန်ည်းလည်းကောင်းပင်။

မော်တော်ကားတွေ၊ လေယာဉ်ပျံတွေ၊ ရေရှိသော်တွေဆိုတာ ယနေ့ခေတ်မှာ ဘာမှ မထူးဆန်းတော့သော်လည်း ကနိုးတိတွင်သူများခေတ်ကတော့သည်စိတ်ကူးတွေကို လူရှေ့ထုတ်ဖော်ပြောမိလျှင်ပင် လျှောင်ပြောင်ချင်စရာ၊ တကယ်ရူးတဲ့လူတွေဟု မေးငါးစရာဖြစ်ခဲ့သည်။ ဖြစ်နိုင်သည် ဖြစ်ရမည်ဟု ကိုယ့်ဘာသာ သေချာသူတွေက ဖြစ်အောင်လုပ်ခဲ့ကြသဖြင့် ယနေ့သည်ယာဉ်ယန်ရားတွေ စီးနေ့စွဲကြရခြင်း ဖြစ်သည်။

တိတွင်ကြံဆလုပ်ကိုင်ကြသူတွေမှာ သူတော်ပါးသရော်လောင်ပြောင်တာခံရသလို အခက်အခဲပေါင်းစုလည်း ကြိုကြရသည်။ မခက်ခဲစရာအားကြောင်းလည်း

မရှိ။ သူတို့အားထုတ်နေတာကိုက တစ်ခါမှ မရှိသေး၊ သည်အရာတစ်ခု ရှိလာအောင် တိတွင်ဖန်တီးနေသည့် အလုပ်ဖြစ်သည်။

သည်လိုလုပ်ကြည်။ ဟိုလိုကြိုးစားကြည်။ မှားသွားပြန်ပြီ၊ နောက်တစ်မျိုးကြံးဆောင်ရည်။ အောင်မြင်မှ သို့မရောက်မိ မအောင်မြင်တာ လွှဲချော်တာတွေ၊ ဇွဲဆင့် အောင်မြင်လာပြီး နောက်ဆုံးတစ်ဆင့်ကျမှ 'တစ်' နေရတာတွေ အများကြီး ကြိုကြရသည်။

ဟင်နီနို (3) (Henry Ford) မော်တော်ကား စလုပ်တော့ ရှေ့ကိုသွားဖို့ပဲ စဉ်းစားမိခဲ့သည်။ နောကတော့မှ ကားဆိုသည်မှာ ရှေ့ချည်းသွေးနေ၍ မပြီး၊ နောက်ဆုတ်ဖို့လည်း လိုသေးသည်ဆိုတာ သွားတွေ့ပြီး ဘက်ကိုယာပါ ထပ်ဖြည့်ရသည်။ နောက်တစ်ခု မှတ်လောက်သားလောက်ဖြစ်ခဲ့သည်က ကားတစ်စီး ကျကျုံနှစ်တည်းဆောက်ပြီး စမ်းမောင်းကြည့်တော့မည်ဆိုမှ ဓမ္မကျသွားသည်ကိစ္စဖြစ်သည်။ သူက ကားကို အဆောက်အဦးတစ်ခုအတွင်းမှာ ပုံညွှန်ဆောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ အပြင် ထုတ်မည်အခါ တံခါးပေါက်က သေးနေခြင်းဖြစ်သည်။ သို့နှင့် မတတ်သာသည့်အဆုံး နံရံ၌ ကားတစ်စီးထွက်လောက်သည့် အပေါက်ကြီးတစ်ပေါက် ဖောက်လိုက်ရ

အားပြင်းတဲ့ မြှားတစ်စင်း၊

သည်။ ယနေ့တိုင် ဂရင်းဖီးလ်ရွာရှိ ဟင်နီနိုပြခန်းတွင် အဲသည်အပေါက်ကြီးကို ပြသထားဆဲ ဖြစ်သည်။

* * *

ရှိကာရိတ္ထားဆိုလုပ်မှ ဒေါက်တာ ဘင်ဂျမင်ဘလန်း(မ) သည် လူတစ်ယောက် ထူးခြားအောင်မြင်ခြင်းတွင် ဘယ်အချက်က အဓိကကျသည်ဆိုတာ ဖော်ထုတ်နိုင်ရန်အတွက် ၇ နှစ်မျှကြာသည် သုတေသနတို့ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သူအစီအစဉ်၌ ကျော်ကြားအောင်မြင်လျက်ရှိသည့် ထိပ်သီးအနုပညာသမား၊ အားကစားသမားနှင့် ပညာရှင်များ၏ ဘဝလမ်းကြောင်းနှင့် ငှုံးတို့၏ လုပ်ရုပ်များကို အသေးစိတ်ခြေရာကောက်သည်။ ထိုပြင် ငှုံးပုဂ္ဂိုလ်များကိုယ်တိုင်နှင့် တွေ့ဆုံးမြှင့်သွားသွားဆိုလိုက်မျိုး၊ ဆရာဆရာမှန်နှင့် သင့်အောင်ယျင်းအပေါင်းအသင်းများကိုပါ မေးမြန်းသည်။ ထိုအခါ၊ ဒီကောင် ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ဘယ်လိုတော်တာ၊ ဒီကလေးမက အသက်ငါးနှစ်ကတည်းက ဘာတွေ့ဘာတွေ့ လုပ်တတ်နေတာ စသည် နိဂုံးအားချုံနှစ်ထက်မြှေက်မြှေများအကြောင်း သိပ်မကြားရှာ၊ ပုံချို့ဆိုလျင် မိသားစုတဲ့မှာ နောက်ကလေးတစ်ယောက်က ပိုတော်တာ၊ သူက မထင်မရှား သူကိုလိုတဲ့ကပဲ

ဆိတ္တာမျိုးတွေပင် ကြားရတတ်သည်။ ငယ်ငယ်က မတော်ဘဲ ကြီးလာမှ ဘာကြောင့်ထူးခွာနိုင်လာရသလဲ စုံစမ်းကြည့်သည်အခါ သူများထက် သိသိသာသုတေသနများထဲ ဒါဆို ဒါတစ်ခုပဲ သဲသဲမဲမဲ စွဲနှင့် လုပ်နှင့် နေတာဆိုသောအချက်ကို သွားတွေ့သည်။

ရေကူးချုပ်ပို့ဖြစ်လာမည့် လုပ်ငယ်လေးက မနက်တိုင်း ကျောင်းမတက်မိ နှစ်နာရီလောက် ကန်မှာ ခေါက်တုံးခေါက်ပြန် အကူးကျင့်သည်။ စန္တရားပါရမိရှင်ဟု ချီးမှုမ်းခံရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်က ဆယ်နှစ် အနှစ်နှစ်ဆယ်လုံးလုံး စန္တရားခုံမှာ နေ့စဉ် နာရီပေါင်းများစွာထိုင်ပြီး အတီးကျင့်သည်။ တစ်နည်းပြာရလျှင် အောင်မြင်သူ အများအပြား၌ ပါရမိက အရင်မလာ၊ ကြီးမားသော စွဲနှင့်နှင့် မနေမနား အားထုတ်မှုများ၏ နောက်မှသာ ပါရမိဆိတ္တာက ကပ်လိုက်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ပါရမိရှင်ဟု အခေါ်ခုံရသည့်အဆင့်ရောက်တော့ ကော သည်လူတွေ အားထုတ်မှု လျော့သွားသလား

မလျော့ပါ။ ဘယ်သူမဆို လျော့လိုက်လျှင် ကသွားမည်သာဖြစ်သည်။ ထိုပ်တန်းမှာ တည်တုံးနေသော သူမှန်သမျှသည် အရှိန်မပျက် ဆက်လက်လေ့ကျင့်မြောင်း လေ့ကျင့်နေကြသွားသာ ဖြစ်သည်။

စန္တရားဆရာကြီး အသာရှာဘင်စတိုင်း (Arthur Rubenstein) က သူ့တစ်သက်လုံး စန္တရားကို တစ်နေ့ ရှုံးနာရီ မှန်မှန်လေ့ကျင့်ခဲ့ကြောင်း ပြောသည့်အခါ လုပ်တစ်ယောက်က အကြီးအကျယ်အုံအားသင့်ပြီး အောင်သည်။ “ဆရာကြီး ဒီလောက်တော်နေပြီးကာမှ အဲဒီ လေ့ကျင့်နေရသေးသလားဗျာ”

“အတော်ဆုံးဖြစ်ချင်လိုပေါ့ကွဲ” ဆရာကြီးက ဖြေသည်။

သူတေသနပြုချက်တစ်ရပ်တွင် ပညာသည် အဆင့် တယောသမားများအား စုံစမ်းလေ့လာသည် အခါ၊ တယောသမားကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟု ဖြတ်ချက်ချုခံရသွားနှင့် စုပါစတားတယောပညာရှင် ပြောလာသွားအကြား သိသာကွားမြားသွားသေသည် အခိုက်အရာသည် ဘယ်လောက်များများ အချိန်ပေး သုကျင့်ခဲ့သလဲ ဟူသော အချက်တစ်ခုတည်းသာဖြစ် ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်ဟု ဆိုသည်။ အနောက် ဘာလင်ရှိ သိသိပြု၍ တယောပညာသင်ယူနေကြသည့် အနေပညာ ကျောင်းသားကျောင်းသွားများအား လေ့လာသည့်အခါ၌ သည်း အထူးဆုံးသိတန်းသားများသည် အလျှောက် နှစ်အရွယ်လောက်မှာပင် အမြားပုံမှန်အဆင့် သင် အန်းသားများထက် ပျမ်းမျှအားဖြင့် နာရီပေါင်း ၂၀၀၀

ကျော်ခန်း ပိုမိုလေ့ကျင့်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိကြရသည်။

ကျွမ်းကျင်ပြီးထင်ရသည့်အဆင့်မှာပင် မပြတ်ဆက်၍လေ့ကျင့်ရင်း မသိမသာစီ ပို၍တိုးတက်ကာ ကာလကြောသည့်အခါ၌ အမြားသူများနှင့် ပြတ်ပြတ်သားသား ကွာခြားသွားသောသောဖြစ်သည်။

တစ်ခါ၌ ပန်းချိပန်းပုပ္ပါယာကျော်ကြီး မိုက်ကယ်အိန်ဂျယ်လို (Michelangelo) အလုပ်လုပ်သည့်နေရာ သို့ ရောက်လာသည့် လုတေစိယာက်က သူ့လက်ရာဇီးကြည့်ပြီး၊ “ဆရာဟာက ကျွန်ုတ် အရင်တစ်ခါ လာကြည့်တုန်းကလည်း ဒီလောက် ဒီလောက်ပဲ၊ ဘာမှ တိုးတက်တာ မတွေ့ရပါလား” ဟု အားမနာ ပါးမနာ ဝေဖန်သည့်အခါ၊ မိုက်ကယ်အိန်ဂျယ်လိုက “တိုးတက်ပါတယ်မျှ၊ ခင်ဗျား သေသေချာချာ မကြည့်လိုပါ ကျွန်ုတ် ဟောဒီနားလေး ပြန်သထားတယ်များ၊ ဒါ အပိုင်းလေးလည်း ချောပေးထားတယ်၊ ရှိပါတယ်၊ ဒါနေရာလည်း ဆက်လုပ်ထားတာပဲ၊ ဒီလိုင်းလေးလည်း ပြေသွားအောင် ဖြေပေးထားတယ်” စသဖြင့် ရှင်းမြတ်သည်။

ဟိုလှက မကျေနှပ်သေး။ “အဲဒါတွေက အသေးအမြားလေးတွေပဲများ”ဟု စောဒကတက်သည်။ သည်

အခါ မိုက်ကယ်အိန်ဂျယ်လိုက “ဟုတ်တယ်၊ အသေးအမြားလို့ထင်မယ်ဆိုရင်လည်း ထင်နိုင်တာပေါ့များ၊ ဒါ သမယ့် ဒီအသေးအမြားလေးတွေကောင်းအောင် မွမ်းမဲ့ မဲ့ နဲ့ပဲ အပြစ်အနာအဆာက်းတဲ့ အနပညာလက်ရာ တစ်ခု ဖြစ်လာရတာ၊ အဲဒီအခါကျတော့ အသေးအမြားဟုတ်တော့ဘူးလေ”ဟူ၍ ပြန်ပြောခဲ့သည်။

အဲဒါက ကောင်းနေပြီဆိုသော အဆင့်မှာပင် အကောင်းသထက် ကောင်းအောင် ပြပြင်မွမ်းမဲ့ချင်သည့် သည်စံစစ်စစ်တို့၏ လက္ခဏာဖြစ်သည်။

* * *

တစ်ခါ၌ တိုးတက်ကြီးပွားချင်သူ လူငယ်တစ်စုံ၊ စာရေးသူအား “အောင်မြင်ရေးအတွက် ဖြတ်လမ်းသည်းမရှိဘူးလား” ဟူ၍ မေးခွဲဖူးသည်။

ဖြတ်လမ်းနည်းဆိုတာ မရှိပါဟု ကျွန်ုတ် ဖြေသည်။

စင်စစ် ဖြတ်လမ်းနည်းဟူသော စကားလုံးကိုပင် အျော်တော် မနှစ်သက်ပါ။ သည်စကားလုံးမှာ မကောင်းသာအဓိပ္ပာယ်တစ်ခု ပူးကပ်ပါဝင်နေသည်။ မြင်သည်။ အကယ်၍သာ ဖြတ်လမ်းနည်းဆိုသောစကားလုံး

ကို 'အတိုဆုံး အမြန်ဆုံးနည်း' ဟူသော အမိဘယ်ဖြင့်
သူတို့သုံးခဲ့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လျင့်မှ ငှုံးနည်းမျိုးတော့ ရှိပါ
သည်ဟု ကျွန်တော်ဖြေပါမည်။

အောင်မြင်မှုအတွက် အတိုဆုံး အမြန်ဆုံးနည်း
ဟူသည် မိမိရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သို့ သွားရှုံးတွေ
ငေးမောခြင်း ဖိမ်းယိုင်သွေဖည်ခြင်း မရှိ တစ်သမတ်
တည်းသော ထက်သန်စုံစိုက်စိတ်ဖြင့် လုပ်ရှားချိတ်က်
သောနည်း၊ ရည်မှန်းချက် ထမြာက်အောင်မြင်ရေး
အတွက် သင့်တော်မှန်ကန်ဆုံးနည်းလမ်းကို ရွှေးချယ်
ကာ ယင်းကပြည့်သည့် လုပ်သင့်လုပ်စိုက်သော အရာ
မှန်သမျှကို မဖိုတ်မသုံး လုပ်ကိုင်သွားသောနည်းသာ
ဖြစ်ပါသည်။

သည်နည်းကို ကျင့်သုံးသည်အခါ မိမိရည်မှန်း
ချက်နှင့် လျှော့ညီစွာ ထိုက်သင့်သောအားထုတ်မှုနှင့်
လိုအပ်သောအချိန်တို့ကိုကား ပေးရမည်ဖြစ်သည်။ သို့
သော် ဤသည်သာလျင့် အဖြောင့်တန်းအမှန်ကန်ဆုံး
နည်း၊ အောင်မြင်မှုရရန် အသေချာဆုံးနည်းဖြစ်သည်ဟု
ဆိုချင်ပါသည်။

JC

ယနေ့ပူင်ယွေမှာ တိတွင်စရာမြောက်ပြားစွာ

တစ်လောကထွက်သည့် BusinessWeek
ဆူောင်းတစ်စောင်ထဲမှာ နောက်ဆုံးပေါ် တိတွင်မှတစ်ခု
အကြောင်း ရေးထားတာ တွေ့လိုက်ရသည်။

အကြောင်းအရာက ဂဟောဆော်သည့်ကိစ္စနှင့်
ထုတ်သက်၍ ဖြစ်သည်။

ဂဟောဆော်သည့်ကိစ္စမှာ ဘာများ အထူးတလည်း
တိတွင်စရာ လိုသေးသလဲဟု မာတိကာထဲက အညွှန်း
ဘကို ဖတ်ပြီးသည့်နောက် ရုတ်တရက် ကျွန်တော်
သွားလိုက်မိသည်။ ဂဟောဆော်သည်ဆိတာ ကျွန်တော်
ကာလေးဘာဝကတည်းက သံဖြူဆရာဆီမှာ မြင်ဖူးသည်၊
အုဒီယိုပြင်ဆရာဆီမှာ မြင်ဖူးသည်၊ ဂဟောကိစ္စအဲသည်
စာ မပြီးဘူးလား စသဖြင့် ဆင်ခြေတက်လိုက်သေးသည်။

သို့သော ကျွန်တော် လွှဲပါသည်။

သူ၊ ကဟောက ကျွန်တော်သိတာထက် အများကြီး
ပို၍ ကြီးကျယ်သည်။ ဇရာမတံတားသံဘောင်ကြီးများ
ရော့တတ်ရွှေ၊ ပိုက်လိုင်းကြီးများ၊ မော်တော်ကားထဲ
လုပ်သည့်စက်ရုံကြီးများစသည်တို့မှာ ကဟောဆော်ကြ
သည့်ကိစ္စ ဖြစ်သည်။ ယခင်က မော်တော်ကားစက်ရုံး
များမှာ ကဟောဆော်လုပ်သားက စုပေါင်းတပ်ဆင်မှုလိုင်
(assembly line) ရှိ မိမိနှင့် သက်ဆိုင်ရာနေရာတွင်
ရပ်ကာ၊ ရှေ့သို့ ရွှေ၊ လျားရောက်ရှိလာသည် အစိတ်
အပိုင်းများမှ သတ်မှတ်နေရာတို့တွင် ကဟောတို့ပေးစီ
သည်။ ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်နှစ်ချက် စသဖြင့်။ သည်
အလုပ်က တစ်သမတ်တည်း ထပ်တူလုပ်ရသည် အလုပ်
မျိုးဖြစ်ရာ၊ နောက်၌ လူအလုပ်သမား မသုံးတော့ဘဲ
စက်ရုပ်များ သုံးခွဲလာသည်။ ရုပ်ရှင်များ၊ စာနယ်ဇင်
များတွင် သည်စေတ် မော်တော်ကားစက်ရုံများအတွင်
အလုပ်လုပ်နေကြပုံများအကြောင်း ရိုက်ကူးပြသသည်
အခါတိုးလိုပင် မော်တော်ကားဖော်မိုက် ကဟောဆော်
စက်ရုပ် (robot welding machine) များက မီးမွှေ့
မီးမွှေ့တဗုံးမွှေ့လွင့်အောင် ကဟောဆော်နေပုံများ မြင်၏
စမြှော်ဖြစ်သည်။ စင်စစ်၊ အသည် စက်ရုပ်တို့ ကဟော

ဆော်နေသော ရုပ်ပုံသည်ပင် ခေတ်မိစက်မှုလုပ်ငန်း
ပြီးများ၏ သက်တတ်စုပေမြှုပ်ခဲ့သည်။ တစ်နည်း
ဆိုသော နောက်ဆုံးပေါ်နည်းပညာ၏ ပြယုဂ်။ အထွေတ်
အထိပ်တိစွဲငါးမှု၏ ပြယုဂ်။

သို့သော ယခုတော့ အဲဒါကြီးတွေသည်လည်း
သပ်နေရာမကျလေသေးဟု သိလာရသည်။ မီးမွှေ့မီးမွှေ့
ကျွမားနေခြင်းသည်ပင် မတိကျ မသေချာခြင်း၏
လက္ခဏာတစ်ရပ်ဟု ဆိုလာပါသည်။ အကြောင်းက
အသည်သွေထည်များမှာ လိုအပ်သောကြိခိုင်မှုရရှိရန်
အတွက် ကဟော မည်သို့မည်ပုံဆော်ရမည် မည်ရွှေ့
သည့်မျှဆော်ရမည်ဟူသော အတိုင်းအတာပမာဏကို
တွက်ချက်ရာ၌ ယခင်ကအသုံးပြုသည့် နည်းစနစ်များ
အားနည်းချို့တဲ့သဖြင့် အဖြေကို တိတိကျကျထဲတ်ပေး
ပိုင်လေမရှိလဲဟု ဆိုပါသည်။ တို့ကြောင့် စိတ်ချရစေရန်
အတွက် ကဟောကို ခန်းမှုနံ့လိုအပ်ချက်ထက် အမြှုပို၍
ဆော်ပေးနေခဲ့ကြရသည်။ ယခု နောက်ဆုံးကျမှ အိဟိုင်း
မီးပြည်နယ် ကိုလဲဘတ်(၁)မြို့ရှိ ဘက်တလုပ်အထိမ်း
အမှတ်သိပုံ၏ ကဟောသုတေသနနှုနာနိုသည်က ၁၀ နှစ်
ကျကြေအောင် စုံစမ်းလေလာပြီး တကယ်တိကျ သေချာ
သော ကဟောဆော်ဆော့ပဲအသစ်ကို ထုတ်လုပ်ပေးနိုင်ခဲ့
သည်ဟု ဆိုသည်။

အားပြင်းတဲ့ မြားတစ်စင်း

၁၅၁

၂၀၀၀ ခုနှစ်ကတွက်လာသည့် အဲသည့်ဆော့ဖဲ့
ကို အစိုင်းတွင် သိပ်အထင်မကြီးကြသော်လည်း ယင်
အတော်အတန် စမ်းသပ်သုံးခွဲကြပြီးသည့်နောက်များတော့
ကက်တာပါလာတို့၊ ရှာက်ဖွဲ့နှင့်တက္ကဆာကိုတို့လို လုပ်
ငန်းကြီးများက အကြီးအကျယ် သဘောကျေကြသည်။
ပို့ခို့မော်တော်ကားကုမ္ပဏီကလည်း သည့်ဆော့ဖဲ့ပဲသော်
ကို ပြောင်းလဲသုံးခွဲခြင်းပြင့် သူတို့စက်ရုံအနေနှင့် ကာ
ဆော်များပြုလုပ်ရာ၌ ကုန်ကျေစရိတ်ဒေါ်လာသန်းပါင်
များစွာ သက်သာသွားမည်ဟု ဆိုခဲ့သည်။

စဉ်းစားကြည့်ပါ။

ကားတစ်စီးလုံးလုပ်သည့်နေရာ၌ ဂဟော၏အခန်း
ကလ္လာသည် ရာခိုင်နှုန်းအားဖြင့် မည်မျှရှိပါမည်လဲ၊
ဂဟောဆိုသည့်မှာ မော်တော်ကားအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုပင်
မဟုတ်ပါ။ သို့သော် ဂဟောမှာပင် သုတေသနတွေ တိ
ထွင်ကြံဆစရာတွေ သည်လောက်ရှိနေပါက ကားတစ်စီး
လုံးအတွက်ဆိုလျှင် မည်မျှများပြားလိုက်ပါမည်နည်း

မော်တော်ကားက ကြီးကျယ်ပါသည်။ သည်

ကနေ့ ကျွန်းတော်တို့ပတ်ဝန်းကျင်ထဲ တိုးဝင်လာနေသည့်
အမိမသုံးပစ္စည်းကိုရိယာများကိုပဲ ကြည့်ပါ။ ရှုပ်ရှင်
ကိုတဖော်ပြုမှုလိုင်းတစ်ခုတည်းမှာပင် တို့စီး ဖို့ပို့
ဖို့ပို့ စတာတွေ နေချင်းသျချင်း ပြောင်းလဲဖြစ်

ပေါ်လာနေတာ တွေ့ရလိမ့်မည်။ အဲသည်ဟာတွေထဲ
မှာမှ မတူတာ ကွဲပြားတာတွေ အများကြီးရှိသေးသည်။
တိထွင်မှု အသေးစိတ်တွေ အများအပြားပါဝင်နေသည့်
သဘော။

ကမ္မာမှာ တိထွင်မှုတွေ အပြိုင်အဆိုင် အလု
အယက်ထွက်ပေါ်စီးပို့တိတစ်စောင်တိုန်းကတော့ စောစော
ပိုင်းလူတွေ သည်လောက်တိထွင်ကြလျှင် နောက်လူများ
အတွက် တိထွင်စရာကျွန်းတော့မည်မဟုတ်ဟု စိုးရိမ်
ခဲ့ကြဖူးသည်။ တကယ်လက်တွေ့မှာတော့ အဲဒါနှင့်
ပြောင်းပြန်သာ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ လူတစ်ယောက်က
တစ်စုတစ်ရာတိထွင်လိုက်လျှင် အဲသည်အပေါ်မှာ ဆက်
လက်မွမ်းမှတိထွင်စရာ၊ အခြားတိထွင်မှုတစ်ခုနှင့် ပေါင်း
လုံးဆက်စပ်တိထွင်စရာ၊ ဂင်းပစ္စည်းကိုပဲ အနေအထား
သစ်တစ်ခုနှင့် လိုက်လျော့လျော့ထွေအောင် ပြပြင်ဖန်တီး
တိထွင်စရာ စသဖြင့် တိထွင်မှုလမ်းစသစ်တွေ ဆင့်ကဲ
ဆင့်ကဲပေါ်ပေါ်ကိုလာသည်။

ထို့ကြောင့် သည်ကနေ့လူများ၏ တိထွင်စရာ
အခွင့်အလမ်းတွေသည် ရှေ့လူများထက် အများကြီး
ကြို့ရှိလာနေသည်ဟု ကျွန်းတော်ဆိုချင်ပါသည်။ သည်မှာ
ဆပ်ဆင့်ပြောလိုက်ချင်သည်က သည်ကနေ့လူများ

ဆိုသည့်အထဲတွင် ကျွန်တော်တို့လည်း ပါဝင်သည့်
ဟူသောအချက် ဖြစ်ပါသည်။

ဟုတ်ပါမလားများဟု စာဖတ်သူ သံသယဝင်
နှင့်ပါသည်။

တိုင်စရာတွေ များလာသည်ဆိုတာတော့
ဟုတ်ပါပြီ။ ဆိုသော ကျွန်တော်တို့က ဘာတတ်နှင့်
မည်လဲ၊ တိုင်မှုများဆိုတာက ကမ္မာပေါ်မှာ အတော်
ဆုံး အတတ်ဆုံး ရှုံးတန်းအရောက်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်များသာ
တတ်နှင့်သည့်အလုပ် မဟုတ်ဘူးလားဟု စောဒကတ်
ကောင်းတက်ပါမည်။

မှန်ပါသည်။ အဲသည်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍၌
ကျွန်တော်ပြောချင်နေတာ ဖြစ်ပါသည်။

တိုင်စရာတွေသည် ကျွန်တော်တို့ရှုံး၊ အထောင်းကြီးက ပြီးနေသူများ၏ ရှုံးဘက်မှာချည်း ရှိသည်
မဟုတ်ပါ။ သူတို့ပြီးသွားသည့်ခုရီးလမ်းတစ်လျောက်
နောက်မှာ တသီတတန်းကြီးကျကျွန်ရစ်သည့် တစ်ခါ
တုန်းက တိုင်မှုတွေ တစ်ပုံတစ်ပင်ရှိနေသည်။ ဥပမာ
အထက်ကဆိုခဲ့သည့် ကဟေးဆော်သည့်ကိစ္စမှာပဲ စဉ်းစား
ကြည့်လျှင် သဖြူဆရာမှုသည် ကဟေးဆော်စက်ရှုပ်အထိ
ကြားမှာ အဆင့်ပေါင်းမည်မျှရှိပါမည်လဲ။ အဲဒါတွေ
ထဲမှာ ကိုယ့်အခြေအနေနှင့် လျှပ်ညီရာကို လိုက်ရှု

အားပြင်းတဲ့ မြားတစ်စင်း၊

ကောက်ယူးပြီး ကိုယ်နှင့် အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်အောင် တိုင်း
ထွာဖြတ်ညျ်ပဲ ဖြည့်စွက်စပ်ဟပ်လျှင် ကိုယ့်အတွက်
လက်ငင်းတန်ဖိုးရှိတာတွေ ရလာနိုင်ပါသည်။

အဲဒါကိုပဲ ငင်ဗျားက တိုင်မှုလို့ခေါ်ချင်သေး
သလားဟု ငင်းခံနှင့်ပါသည်။

ဟုတ်ကဲ့။ တိုင်မှုစစ်စစ်ကြီးအဖြစ် ဂဏ်ယူ
ဝင်ကြားခြင်းမပြနိုင်သော်လည်း တိုင်မှုလမ်းကြောင်း
ပေါ်တက်လမ်းသည့်အဆင့် လက်တွေ့မှာလည်း အကျိုး
ခံစားရနိုင်သောအဆင့်ဟု ကျွန်တော် ဆိုပါမည်။

တိုင်မှုဟူသည်၏သဘောက မိမိမှာရှိသည့်
အသိဉာဏ်ပညာနှင့် မိမိရယူသုံးစွဲနိုင်သည့် ရပ်ဝါဇာ
ပစ္စည်းများကို အသုံးပြုကာ တန်ဖိုးရှိသောအရာသံ
တစ်ခု ဖန်တီးရယူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့
တိုင်ရာ၌ ထည့်သွေးအသုံးပြုသော ပစ္စည်းသည်
သဘာဝပစ္စည်းမဟုတ်ဘဲ၊ သူတစ်ပါး တစ်စိတ် တစ်
ဒေသဖန်တီးပြုလုပ်ထားသောအရာမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်
ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရုံမှ သူတစ်ပါးတို့တိုင်နှင့်
အသုံးမဝင်တော့ဘူးဟု၍ ပစ်ထားမေ့ထားခဲ့သောအရာ
ကို မိမိက သူနှင့် မတူသောအနေအထား၌ အကျိုးရှိစွာ
ပြောင်းလဲသုံးစွဲတာမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ဒါကို invention ဟု မခေါ်လျင်လည်း အနည်းဆုံး reinvention(ပြန်လည်တိတွင်မှ) ဆိတဏလောက်တော့ ပြော၍ရမည့် ထင်ပါသည်။ တချို့ကလည်း ဖန်တီးမှုပါသောတုပမူ creative imitation ဟု ပြောဆိုသုံးနှစ်းကြပါသည်။ သူတစ်ပါးကို မြို့ပြိုမ်းတုပထားတော့ မှန်သော်လည်း ကိုယ်ပိုင်ညာက်အစွမ်းအစလေးတော့ သည်အထဲမှုပါသည်ဟု အသိအမှတ်ပြုသောသဘောဖြစ်ပါသည်။

တိတွင်မှုမှန်သမျှပင် သက်ဆိုင်ရာကဏ္ဍနယ်ပယ်၌ နိဂုံအရှိတက် တစ်ဆင့်တက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သည်တိတွင်မှုတစ်ခုကြောင့် သည်ကဏ္ဍနယ်ပယ်တွင် တစ်ဆင့်တက်သည်။ ထိုတိတွင်မှုတစ်ခုကြောင့် ထိုကဏ္ဍနယ်ပယ်တွင် တစ်ဆင့်တက်သည်။ သို့သော် ဟိုဟိုသည်သည်မှ တိတွင်မှုအတော်များများ ချိတ်ဆက်မိသွားသည်အခါ့၍မှ တစ်ဆင့်မဟုတ် အဆင့်များစွာ ခုန်ပုံတက်သွားတတ်သောသဘော ရှိပါသည်။

ကဏ္ဍာမှာ ရှုံးတန်းကရှိနေသောနိုင်ငံတွေ (သို့မဟုတ်) ကဏ္ဍာမှာ အစောဆုံး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ခဲ့သော နိုင်ငံတွေသည် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ အားထုတ်ရသော အသစ်တိတွင်မှုများအားဖြင့် လမ်းတွင်၍သွားရသူများဖြစ်ပါသည်။ သူတို့နောက်တွင် သူတို့၏တိတွင်မှုများ

ကို တိုက်ရိုက်ရယူခြင်း၊ ဆီလျော်အောင် ပြုပြင်သုံးစွဲခြင်း၊ ပြန်လည်တိတွင်ခြင်းများအားဖြင့် ရှုံးတန်းနားရောက်သွားကြသွေ့အများအပြားရှိသည်။ ကိုယ်တိုင်လမ်းတွင်ရသူများနှင့်စာသော် နောက်မှ လိုက်သူတို့က လွယ်ကူလျင်မြန်စွာ ခုန်ပုံတိုးတက်နိုင်ကြသော သဘောရှိသည်။

အနောက်ဥရောပနိုင်ငံများ ရာစုနှစ် နှစ်ခု သုံးခုံးတိုက်ရသောခရီးကို ဂျပန်က ရာစုနှစ်တစ်ဝက်လောက်နှင့် မီသလောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ယနေ့ တရာတ်ပြည်ဆိုလွယ် ဆယ်စုနှစ် နှစ်ခု သုံးခုံးစာလောက်နှင့်ပင် ရှုံးတန်းနားရောက်လာပြီ။

ဘယ်လို့ရောက်ကြသနည်း။

သမိုင်းဝင်တိတွင်သူစစ်စစ်ကြီးများ မဟုတ်ကသော်လည်း ငင်းပုဂ္ဂိုလ်များမှာရှိသည့် ညာက်စွမ်းရည်မျိုး၊ စိတ်အားထက်သန်မှုမျိုးဖြင့် ပြန်လည်တိတွင်မှုတွေ ဖုန်တီးမှုပါသောတုပမူတွေ မရေ့မနားပြုလုပ်ခဲ့ကြသည့် လွှာတော်လွှာတတ် အမြောက်အမြား သူတို့ဆီမှာ ပေါ်လွန်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ပညာရပ်နယ်ပယ်စုံများပေါ်လွန်ခဲ့သည့် ငင်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အားထုတ်မှုများ ရှိတို့က ဆက်မိကာ သူတို့တိုင်းပြည်များ ခုန်ပုံတိုးတက်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သည်ကနေ့ ကျွန်တော်တို့ရှေ့မှာ ဒရာမက္ကာ
လပ်ကြီးဘစ်ခု ရှိနေသည်။ မြန်မာရှေ့တန်းနှင့် ကမ္ဘာ
ရှေ့တန်းကြားက ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး ကွက်လပ်ကြီး
သည်ကွက်လပ်ကြီး၏ ကဏ္ဍနယ်ပယ်စုံမှာ ကျွန်တော်တို့
ဖြည့်စွက်ကြရလိမ့်မည်။

သည်ကွက်လပ်သည် ယနေ့မြန်မာလူငယ်တွေ
လူအိုသော်လည်း စိတ်မအိုသေးသည့် မြန်မာလူကြီးတွေ
အတွက် ဒရာမအခွင့်အလမ်းကြီးဟု ကျွန်တော် မြင်ပါ
သည်။ သည်ကွက်လပ်ကို ဖြတ်သန်းဖြည့်စွက်ရင်း တိုင်ဖန်တီးသောအလုပ်မှာ ကျင့်သားရလာကာ၊ တစ်ဇဲ
သောအခါ့် နိုင်ငံနယ်ဖို့မိတ်ပြင်ပကပါ အသိအမှတ်
ပြုရသည့် တိုင်ဖန်တီးသူများ ကျွန်တော်တို့အထဲက
ပေါ်ထွက်လာနိုင်သည်ဟု မျှော်လင့်ယုံကြည်မိပါသည်

JJ

မတွန်မရုံးတတ်တူစိတ်

နိုင်မယ်မထင်ဘူး။ နိုင်နိုင်ပါတယ်။
ဒါတော့ မတတ်နိုင်ဘူး ထင်တယ်ဗျာ။ ဘာ
ကြောင့် မတတ်နိုင်ရမှာလဲဗျာ။
ဘယ်လို့မှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဗျာ။ ကြီးဘာကြည့်ရင်
ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာပေါ့။

.....

ဤသည်က ကျွန်တော်တို့မှာရှိတတ်သည် မတူ
ညီသောခံစားမှုနှင့် သဘောထားအမြင်များကို ဆိုခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။ အဆိုးဘက် အပျက်ဘက် မဖြစ်နိုင်သည့်
ဘက်က သဘောထားအမြင်နှင့် အကောင်းဘက် အပြု
ဘက် ဖြစ်နိုင်သည့်ဘက်က သဘောထားအမြင်။

ခေါင်းထဲခွဲနေသည့် သည်သဘောထားအမြင်များ
ပေါ်မှတည်ကာ လျှပ်ရှားလုပ်ကိုင်ကြသည်။ သို့မဟုတ်
မလျှပ်ရှား မလုပ်ကိုင်ဘဲနေကြသည်။ ထိုအခါ ယင်း
တို့၏ရလဒ်အဖြစ်။

ရဲဝံစွန်းစားသူ၊ ထွက်ပြီးတိမ်းရောင်သူ။

အားထုတ်ကြီးပမ်းသူ၊ အလျှော့ပေး နောက်
ဆုတ်သူ။

စွမ်းဆောင်အောင်မြင်သူ၊ မဖြစ်မြောက်မအောင်
မြင်သူ စသဖြင့် ကွဲပြားသွားကြသည်။

* * *

နမူနာတစ်ခု ပြချင်သည်။

ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး၏ ဗက်တိကင်ဖြူတော်ရှိ
ဆွဲတင်းသူရားရှိခိုးကျောင်းမျက်နှာကြောက်တွင် ပန်းချိုး
ကျော်ကြီးမိုက်ကယ်အိန်ဂျယ်လို၏လက်ရာ ပန်းချိုးကား
များရှိသည်။ အဲသည်အထဲတွင် လူငယ်လေးတစ်ယောက်
က ဧရာမလူသန်ကြီးတစ်ယောက်ကို ကျောပေါ်ခွစ်းကာ
ဓားနှင့်ခုတ်ပိုင်းနေပုံတစ်ခု ပါရှိသည်။

ဂြိုင်မှုသန်ရှားသည် ဒေးဗစ်နှင့် ဂိုလိုင်း
ယက်(သ)တို့ ယဉ်ပြုင်တိုက်ခိုက်ပွဲတွင် ဒေးဗစ် အနိုင်
ရသွားပုံကို သရုပ်ဖော်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အချိန်က လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၃၀၀၀ ခန့်ကဗျာ
နေရာက ယနေ့ အရှေ့အလယ်ပိုင်းဟု ခေါ်ကြ
သည့်ဒေသ။

မြတ်ပင်လယ်အရှေ့ဘက်ကမ်းရှိ အဲသည်နေရာ
ကလေးမှာ ကြေသရေလ (Israel) နှင့် ဖိလစ္စတင်း
(Philistine)ဟု ခေါ်ကြသည့် လူမျိုးနှယ်နှစ်စု စစ်ခင်း
ရန်း ပြင်နေကြသည်။

အောလာတောင်ကြားဟုခေါ်သော နေရာ၏
တစ်ဖက်တစ်ခုချက် တောင်ကုန်းများပေါ်တွင် ကြေသရေလ
ကပ်နှင့် ဖိလစ္စတင်းတပ်တို့ ချုပ်ရင်ဆိုင်လျက်ရှိသည်။

ဖိလစ္စတင်းတပ်တွင် ဂိုလိုင်းယက်(သ)အမည်ရှိ
အလွန်ခွန်အားကြီးမားသော လူဘိလူးကြီးတစ်ယောက်
ပါရှိသည်။ ကြီးမားသောခန္ဓာကိုယ်ကို ကြေးဝါချပ်ဝတ်
တန်ဆာ၊ ကြေးဝါခမောက်၊ ကြေးဝါခခြေကာတို့ပြင့် ဖူး
အပ်ကာကွယ်ထားသေးသည်။ ခါးမှာ ဓားတစ်လက်
ချိတ်ထားသည်။ လက်ထဲတွင် သံသွားတပ်စရာမလုံးကြီး
တစ်ချောင်း ကိုင်ဆောင်ထားသည်။

ဂိုလိုင်းယက်(သ)က တပ်ရှေ့ထွက်ကာ တစ်
ဗက်မှ ရန်းသုတိကို လုမ်းချေကြိမ်းမောင်းသည်။ လူစွမ်း
ကောင်းရှိလျှင် ထွက်ခဲ့၊ မိမိနှင့် တစ်ခိုးချုံးသတ်ကြ
မည်၊ ရွှေးသည့်ဘက်က ကျွန်းခံကြေး ဟူ၍ ရှေးခေတ်က

စစ်သည်များထုံးစာတိုင်း စိန်ခေါ်သည်။ ဣသရေလဘက်က တုတ်တုတ်မျှမလျှပ်ရဲ့ သူ ဖြိမ်းမြောက် ဟိန်းယောက်သဗျာ ခေါင်းငှံခံနေရသည်။

တစ်နောက် ဣသရေလတပ်စခန်းသို့ လူငယ်လေးအေးဗစ် ရောက်လာသည်။ သည်စခန်းမှာ သူ၊ အစ်ကို ကြီးသုံးယောက် ရှိနေသည်။ သူက ညီအစ်ကိုရှုံးယောက်ထဲမှာ အငယ်ဆုံး။ တော်မှာ သိုးကျောင်းနေရာက အစ်ကိုများထံ စားနပ်ရှိကွာသွားပို့ရန် ဖောင်က စေသဖြင့် ရှေ့တန်းသို့ သူ ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

သည်တွင် ဂိုလိုင်းယက်(သ) ၏ကြိမ်းမောင်းသော သွေ သူကြားရသည်။ မိမိတို့ ဣသရေလတွေ တုန်လျှပ်ချောက်ချားကြတာလည်း သူ ဖြင့်ရသည်။ သည်လောက်ကြီးမားသောသွေ့ဝါကို မည်သဗျာ ရင်မဆိုင်ရဲကြေးသွားရင်ဆိုင်လျှင် မရှုမလျှသေ့ပွဲဝင်ရမှာ မှချ ဟူ၍ပဲယုံကြည်နေကြသည်။

ဒေးဗစ်ကတော့ သည်လို့ မယူဆာ။

မိမိသာဆိုလျှင် တစ်ချက်တည်းနှင့် ပွဲပြီးအောင်သတ်နိုင်မည်ဟု ယုံကြည်နေသည်။ ဘယ်လိုဘယ်ပုံသတ်နိုင်မည်ဆိုတာလည်း သူ၊ အာရုံထဲမှာ မြင်နေသည်။

သို့နှင့် သည်ကိစ္စကို အနီးအနားရှိ လူတွေအားစကားစကြည့်သည့်အခါး အစ်ကိုတွေက ဆူပူမာန်း

ကြသည်။ မဖြစ်ညစ်ကျယ်နှင့် မိုက်ရူးရဲစကားတွေ လျောက်ပြောမနေဖို့ တားမြှစ်ကြသည်။ သူက တားမရ၍

သည်အခါး သူ့သတင်းက ဣသရေလရှင်ဘုရင့် နားအထိ ပေါက်သွားသည်။ ဘုရင်က သူ၊ ကိုခေါ်၍ ကြည့်တော့ နှန်ထုတ်ဖော် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်လေး၊ အတွေ့ အကြော်မရှိ ဘာမရှိ၊ သတ္တိတစ်ခုတည်းအားကိုနှင့် ဂိုလိုင်းယက်(သ)ကို သွားတိုက်လျှင် ခုကွဲရောက်မည်။ ဂိုလိုင်းယက်(သ)က ခွန်အားပလသာမဟုတ် တိုက်ပွဲသတ်ပွဲအတွေ့အကြော်လည်း များလှပြီဟု မြင်ပြီး တားမြှစ်သည်။

ဒေးဗစ်က လက်မခဲ့။ သည်ရန်သူကို မိမိ အနိုင်တိုက်မည်ဖြစ်ကြောင်းသာ ရုံးစွာပြောသည့်အခါး ဘုရင်လက်လျော့ပြီး သူ၊ အား မိမိ၏ ချုပ်ဝတ်တန်ဆာများကိုဝတ်ဆင်၍ တိုက်ရန်ပေးအပ်သည်။

ဒေးဗစ်က ချုပ်ဝတ်တန်ဆာကို ငြင်းပယ်သည်။ မိမိကိုင်းနေကျ လက်နက်များဖြင့်ပင် ရင်ဆိုင်ရန်ထွက်သည်။

သူ၊ လက်နက်ဟူသည်က တော်မှာ သိုးကျောင်းစဉ် သူ ကိုင်လေ့ရှိသည့် တောင်ရေးနှင့် ဗောက်လွှဲတစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။ လောက်လွှဲထဲ သည့်ပစ်ရန်

အတွက် အနေတော်ကျောက်ခဲငါးလုံး စမ်းချောင်းထဲ
သွားကောက်ပြီး လွယ်အိတ်၌ ထည့်သည်။

ဒေးဗစ်နှင့် ဂိုလိုင်းယက် (သ) ရင်ဆိုင်တွေကြ
သည်အခါ...
ဂိုလိုင်းယက် (သ) က

“မင်းက တုတ်တစ်ချောင်းနဲ့ လာရအောင် ငါကို
ခွေးများအောက်မေ့သလား” ဆိုပြီး၊ သူ့အား လင်းတစာ
တော့နေးစာကျွေးပစ်မည်ဟု ကြိမ်းမောင်းသည်။ ဒေးဗစ်
ကလည်း မင်းကိုသတ်၍ လည်ပင်းကိုဖြတ်မည်။ မင်းတို့
ဖိလစ္စတင်းအသေကောင်တွေကို လင်းတစာ တော့နေး
စာကျွေးမည်ဟု ပြန်ကြိမ်းမောင်းသည်။

ထိနောက် ဂိုလိုင်းယက် (သ) က သူ့အား အောင်
မှန်းပစ်ရန် ပြီးထွက်လာသည့်အခါ ဒေးဗစ်က လွယ်
အိတ်ထဲမှ ကျောက်ခဲတစ်လုံးကို လောက်လွှဲထဲထည့်ဖို့
အားကုန်ပစ်ထည့်လိုက်သည်။

အရှိန်နှင့် ပြီးထွက်သွားသည့် ကျောက်ခဲက
ဂိုလိုင်းယက် (သ) ၏ နှုံးအလယ်တည်းတည်းကို ထိမှန်
သည်။ နှုံးကြီးပင် ချိုင်ခွက်၍သွားပြီး ဂိုလိုင်းယက် (သ)
မောက်လျက် လဲကျေသည်။ ဒေးဗစ်ပြီးသွားပြီး ဂိုလိုင်းယက် (သ)
ကို တက်နှင်းကာ သူ့ဘားကို ဓားအိမ်မှ ခွဲ
နတ်၍ လည်ပင်းကို ခုတ်ဖြတ်သည်။

ဂိုလိုင်းယက် (သ) သေလျှင် ဖိလစ္စတင်းတို့
စိတ်ဓာတ်ပျော်ပြားသွားကြသည်။ စောစောက ကြောက်
နေ့သော လူသရေလသားတို့ တအားသွေးကြကာ
ပြီးအလွှားထွက်လာပြီး ကြွေးကြော်အော်ဟစ်တိုက်
ကိုကြသည်။

ဒေးဗစ်၏ အောင်ပွဲမှ ဆက်ကာ လူသရေလတို့
အနိုင်ရဲ့ပြီး နောင်အခါ၌ ဒေးဗစ်သည် လူသရေလ
ဘုံ၏ ခေါင်းဆောင်အကြီးအကဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။

* * *

ဒေးဗစ်နှင့် အခြားလူသရေလစစ်သည်များကြား
၏ အကြီးမားဆုံးကွာခြားခဲ့သောအရာသည် စိတ်ဓာတ်
ဖြစ်သည်။

ဒေးဗစ်သည် တော်ရုံရန်ကို နောက်မတွန်းသော
စိတ်ဓာတ်မျိုးရှိရှုံး ဖြစ်သည်။

အခြားကိုတိုက် မိုက်ရှုံးခြောင်းမဟုတ်။ သူ့မှာ
ခွဲနှုံးစားခဲ့သောအတွေ့အကြံနှင့် ယင်းအတွေ့အကြံ
၏ အရင်းခံသည်ယုံကြည်မှုရှိသည်။

ဒေးဗစ်သည် သူ အသုံးပြုနေကျ လောက်လွှဲ၏
ရည်ကို ယုံကြည်သည်။ လောက်လွှဲထဲက ဆွက်
သွားသည့် ကျောက်ခဲ၏ ဒဏ်ကို ဂိုလိုင်းယက် (သ) ထက်

ကာယဗလက္ခိုးသူဖြစ်စေ၊ လူသာဖြစ်ရှိုးမှန်က လုံးဝ
ခံနိုင်စရာမရှိဟု သူ စိတ်ချသည်။ ပြီး သူသည် သို့
ကျောင်းသားအဖြစ် တောထမာကြုံရသည့် ဘေးရန်
မှန်သမျှကို ရဲရဲ့ဝံရင်ဆိုင်လာခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။
သို့ကိုကိုက်သောခြင်းအား သတ်၍ ခြင်းပါးစပ်မှ
သို့ကို ပြန်လည်ဆွဲထုတ်ယူခဲ့ဖူးသည်။ မိမိကို ကိုက်
သောဝက်ဝံအား အသေပြန်သတ်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။
ထိုကြောင့်

ဂိုလိုင်းယက်(သ)နှင့်တွေ့သောအခါ သူ မတုန်
လူပ် မကြောက်ရှုံး။ ငါယ်ပြိုင်လျှင် နိုင်ရမည်ဟုသာ
သူ ယုံကြည်သည်။

တပ်ပါးသူတွေ့က ဂိုလိုင်းယက်(သ)၏ စရာမ
ခန္ဓာကိုယ်ကိုကြည့်ပြီး သွေးပျက်နေကြစဉ် ဒေးဗစ်က
လောက်လွှဲနှင့် ပစ်လျှင် လုံးဝလွှဲစရာမရှိဟုသာ ရှုမြင်
ခဲ့သည်။

တကယ်လက်တွေ့တွင်လည်း သု၏ကျောက်ခဲ့
တစ်ချက်နှင့်ပင် ဂိုလိုင်းယက်(သ)တို့ တစ်တပ်လုံး
ပျက်ခဲ့ရပေသည်။

J2

နမူနာက အမိန်

မြန်မာမှာ မူဆိုးနားနီး မူဆိုး တံငါနားနီး တံငါ
လူ၍ ရှိသည်။

တပ်နှစ်ကားပုံက “ဝံပူလွှေတွေနှင့် နေလျှင်
ပုံပူလွှေလို ‘အဲ’ တတ်လိမည်” (Live with wolves,
and you will learn to howl.) ဟု ဆိုသည်။

လူသည် ပတ်ဝန်းကျင်၌ မြင်တွေ့ရသူတို့၏
အပြုအမူများကို အမှတ်မထင် အတုခိုးမိနေတတ်သော
သဘောရှိသည်။ အခါးရှိလူတစ်ယောက် သမ်းလျှင်
လိုက်သမ်းချင်သည်။ ဘေးလူချောင်းဆိုးလျှင် ကိုယ့်
ထည်ချောင်းယားလာသည်။ သူများ ဆေးလိပ်သောက်
တာမြှင်တော့ ကိုယ်လည်း တစ်လိပ်ထုတ်မီးညိုမိုသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်က လူအား မပြတ်ဖော်ပေးနေ
လွှမ်းမိုးနေ ဆွဲဆောင်စည်းရုံးနေသော သာခေါာပင်။

သို့သော သူတစ်ပါးက ကိုယ့်အတွက် ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်သလို၊ ကိုယ်ကလည်း သူတစ်ပါးအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်နေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်က ကိုယ့်အပေါ် လွမ်းမိုးသလို ကိုယ့်အပြုအမှု အကောင်းအဆိုးတို့က လည်း အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ သူတစ်ပါးအပေါ် သက်ရောက်လွမ်းမိုးမှု ရှိနေတတ်သည်။

ထို့ကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းစေချင်လျှင် ကိုယ်က အရင်ကောင်းပြန့်လိုသည်။

သို့သော အတော်များများက “ငါပြောသလို လုပ် ငါလုပ်သလိုမလုပ်နဲ့” သမားတွေ ဖြစ်နေသည်။ ပါးစပ်က ကောင်းသည်၊ လက်တွေ၊ မှာ မကောင်း။

အပြောအဆိုရှင်းမိုင်းသော သား၊ လူကြီးသုမ ရှေ့မှာ ဆဲရေးတိုင်းတွာသောသားအား အဖက ကြိမ် နှင့်ရိုက်ဆုံးမသည်။ သို့သော တရွမ်းချမ်းရိုက်ရင်းက မပြတ်လည်း ဆဲရေးတိုင်းတွာသည်။ “ခွေးမသား... ဆဲခြီးကွ...”

ဆုံးမစကားနှင့် အဖော့မှုနား၊ ဘယ်ဟာသည် အရိုက်ခံရသောကလေးအပေါ် သက်ရောက်စွဲဖြို့မည် ထင်ပါသလဲ။

* * *

ရောမတွေးခေါ်ရင် ဆီနိုကာ (Seneca) က “Men trust rather to their eyes than to their ears.” ဟု ဆိုသည်။

လူဆိုသည်က ပြောသံကြားသည်ထက် မျက်မြင် ဒီဇွဲကို ပိုယုံသည်။

တရားဟောသုထက် လက်တွေ၊ လုပ်ပြသူကို ပိုကြည်ညီသည်။

မြှောင့်မတ်တည်ကြည်စွာ၊ ရဲ့ပြတ်သားစွာ လုပ် ကိုင်ပြသွားသူ၏ လုပ်ရပ်သည် အခြားသောသူတို့၏ စိတ်အာရုံတွင် စွဲမြှောသွားသည်။ ဒါသည် ရပ်တည်ချက် အမှန်ပဲ၊ ချီးကျျှီးထိုက်သောလုပ်ရပ်ပဲ၊ သည်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လေးစားဂုဏ်ပြုထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ပဲဟူ၍ လုတိုင်း သိရှိ ခဲ့စားမှတ်သားမီသွားသည်။

သိရှေ့မြင်ရသူ၏ စောင်းထဲ၌ အသည်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ခဲ့နှစ်ဘဖြစ်သွားသည်။ ပေတ်ဖြစ်သွားသည်။ အခြား သာသူတို့၏ လုပ်ရပ်ကို သည်စံ သည်ပေတ်ဖြင့် ဆက် ထက်တိုင်းတွာအကဲဖြတ်လိမ့်မည်။ မိမိကိုယ်တိုင်ကော အသည်လို လုပ်နိုင်မည်လား၊ အသည်လောက် လုပ်နိုင် သည်လား စဉ်းစားမေးမြန်းလိမ့်မည်။ သည်အတဲ့မှ အချို့ သာသူများကတော့ မိမိစံထားသောပုဂ္ဂိုလ်နည်းတဲ့

ထူးခြားပြောင်းမြောက်သူများဖြစ်အောင် တကယ် စွမ်း
ဆောင်ကြလိမ့်မည်။ ဥပမာ

ရာဇ်ဝင်မှာထင်ရှားသော ဂရီဇာရာဇ် အလက်
နှစ်း-သ-ကရိတ် (Alexander the Great) ။

အလွန်ရဲ့ပြောင်းမြောက်သူ၊ ကြောက်ချုံခြင်းကင်းသူ
ရန်သူတို့အခိုင်အမာခံနေသည် မြို့ရုံးမြို့တ်တိုင်းများကို
ကိုယ်တိုင် ရှုံးတန်းမှ စီးနင်းကျော်တက်တိုက်ခိုက်
သူ။ အဲသည်ပုဂ္ဂိုလ်သည် စစ်ရေးစစ်ရာ၌ လောက်
ကွွမ်းကျင်သလို၊ ဂရီဒါသာပါမောက္ခဆရာကြီး အရွှေ
တိုတယ်၏တပည့်ရင်းပါဟို အတွေးအခေါ်ပညာကို စိတ်
ဝင်စားသည်။ စာပေကို နှစ်သာက်မြတ်နှီးသည်။

သူ့ခေါ်းအုံအောက်တွင် ဂရီစာခိုကြီးဟိုးမား
(Homer) ၏ ‘အိုလိယက်’ (Iliad) မဟာလက်စာအုပ်
ကြီးတစ်အုပ်နှင့် ဓားတစ်လက်ရှိသည်။

အိုလိယက်မှာ ရှေးတော်ဂရီစာစွဲသည်တို့ ထံချိုင်း
မြို့ကြီးကို ဝန်းရပိတ်ဆို တိုက်ခိုက်ကြပုံအကြောင်
ရေးဖွဲ့သည့် မော်ကွန်းလက်ဗြို့ဖြစ်သည်။ သည်အထူင်
အထင်ရှားဆုံး ဗာတ်ဆောင် (ပုဂ္ဂိုလ်) တစိုးက
သူရဲကောင်းအာခိုလ်(၁) (Achilles) ဖြစ်၍ ဆွဲဆောင်
အရှိခွဲ့အခန်းများက အာခိုလ်(၁) ၏ ရဲပုဂ္ဂိုလ်စားနှင့်
များဖြစ်သည်။ အလက်နှစ်းသည် အာခိုလ်(၁) ထို

အားကျသည်၊ နှစ်သာက်မြတ်နှီးသည်၊ အတုယ်စရာ
အနုနာပြုပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် စွဲမြို့မှတ်သားထားခဲ့သည်။

အလက်နှစ်း-သ-ကရိတ်သည် ‘ရွှေမှုးသ္တိ’
ကို အတွေးအခေါ်ကျမ်းများလာ ‘သ္တိဟူသည် အဘယ်
နည်း’ဟူသော အခိုပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်များမှ ရသည်
မဟုတ်၊ ရွှေမှုးသ္တိဆိုတာ ဒါပဲဟု အထင်အရားပြ
သားသော အာခိုလ်(၁)၏ လုပ်ရပ်များကို ထပ်တူ
နုနာယူ လုပ်ကိုင်ရင်း ကြောက်ချုံတုန်လုပ်ခြင်းကင်း
သော စစ်ဘရ်တစ်ပါး ဖြစ်လာခဲ့သည် ဟူ၍ သူတေသာ
တို့ မှတ်ချက်ပြုကြသည်။

* * *

ရွှေမှုးသ္တိသာမက ကိုယ်ကျိုးစွန်းအနှစ်နာခံမှု
တွင်ပါ စံတင်ခဲ့ရသူတွေ သမိုင်းထဲမှာ ရှိသည်။

နုနာတစ်ခုက သာမော်ပီလေးသူရဲကောင်းများ။
ဂရီကွန်းဆွယ်အလယ်ပိုင်း၊ အရှေ့ဘက်ကမ်းရုံး
တမ်းတစ်နေရာတွင် သာမော်ပီလေး (Thermopylae)
ဆောင်ကြားဟု အမည်ရသည့် အလွန်ထင်ရှားသော
သမိုင်းဝင်နေရာတစ်ခု ရှိသည်။

ထိုနေရာ၌ ကျောက်စာတိုင်တစ်တိုင်းကိုက်တူ
ထားသည်။

ကျောက်စာတိုင်း

Go tell the Spartans, thou that passeth
by,

That here, obedient to their laws, we lie.

အဆွဲခရီးသွား အမှာစကားပါးပါရငေ။

စပါတာ၏ အမိန့်ညပဒေများကို စောင့်ထိန်း

လိုက်နာကာ

ကျွန်ုပ်တို့ ဤနေရာ၌

လွှဲလျောင်းခဲ့ကြပြီ ဖြစ်ကြောင်း

စပါတာတို့အား ပြောကြားပေးပါလေ။

ဟူ၍ အမိဘာယ်ရသည့် ကမ္မည်းစာတစ်ခု ရှိ
ထိုးထားသည်။

ကျောက်စာတိုင်ကား တစ်ရုံရောအခါက ကို
အမျိုးသားတစ်ပုံးအတွက် မိမိပို့အသက်ကို ပေးလှ
သွားခဲ့သည့် စပါတာမြို့၊ နိုင်ငံခေါင်းဆောင် (ဘုရင်)
လီယွန်နိုဒ်တ် (၁) (Leonidas) နှင့် နောက်ပါစစ်သည်
၃၀၀ တို့၏ ရွှေမြေးသွေးနှင့် ကိုယ်ကျိုးစွန်း အနစ်နား
သည့်စိတ်ဓာတ်ကို ထာဝရမော်ကွန်းတင်ရန်အလိုက်
စိုက်ထဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျောက်တိုင်ပါ ကမ္မည်းစာကို ဖတ်ရှုမှားမှာ
ကာ အင်လိပ်စာရေးဆရာကြီး ဦးနှင့်ရပ်စက်းက လူသာ

တို့နှုတ်မှ ဖြက်ဟာဖူးသမျှထဲတွင် ဂက်ကျေက်သရေအရှိ
ဆုံး စကားလုံးစုပေတည်းဟု မှတ်ချက်ချခဲ့သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်နောက်ခံမပါ စာသားသက်သက်
ဖြင့်ကား သည့်စကားစုပေါ်ရှုပ်စက်းပြောသလောက်
ထိခိုက်ခံစားမိန့်ကြော်မည် မဟုတ်ပါ။ ထိုကြောင့် အဖြစ်
အပျက်ကို အနည်းငယ်ပြောပြလိုပါသည်။

သိမ်း ငါဝါ ခုနစ် ညျှောတ်လတွင် ပါရှားဘုရင်
ပေါ်မီး (၁) (Xerxes) သည် ဂရီပြည်အား တိုက်ခိုက်ရန်
အတွက် စစ်သည် ၂ သိန်း စစ်သဘေား ၁၀၀၀ မျှ
ပါဝင်သည့် ဧရာမတပ်ကြီးနှင့် ချို့လာသည်။ ထိုစဉ်က
ဂရီတိုးသည် city-state ခေါ် မြို့တစ်မြို့၊ တစ်နိုင်ငံ
ဆန်ဖြင့် သီးခြားစီရိတ်ပေါ်နေထိုင်လျက် ရှိကြသည်။
သို့သော် တစ်မျိုးစွဲယုလုံး၏ ရန်သူ ပါရှုန်တို့ စစ်ချို့
လာပြီဆိုသည့်အခါ မြို့-နိုင်ငံအများ စုပေါင်း၍ ခုခံရန်
ပြင်ဆင်ကြသည်။ ထိုအခါ ဂရီပြည်မြောက်ပိုင်းမှ တောင်
ငြင်းဆီ ထိုးဖောက်လာမည့် ပါရှုန်စစ်ကြောင်းကြီး
တစ်ခုကို စစ်ရေးစစ်ရာအရ အချက်အချာကျသည့် သာ
အော်ပါလေးတောင်ကြားမှ ပိတ်ဆိုခုခံရန်တာဝန်သည်
ပါတာမြို့-နိုင်ငံခေါင်းဆောင် ဘုရင်လီယွန်နိုဒ်တ် (၁)
နှင့် ဘုရားစစ်သည့်များထဲ ကျေရောက်လာသည်။

လီယွန်နိဒတ်(စ)သည် လူ ၆၀၀၀ ပါ တပ်
တစ်တပ်ဖြင့် သာမောပိလေးမှ ခုခံရန် အသင့်ပြင်သည်။
သူ့တပ်တွင် လူရင်းစပါတာများအပြင် အခြားမြို့ပြိုင်းများမှ တပ်ဖွဲ့အချို့လည်း ပူးပေါင်းပါဝင်သည်။

သာမောပိလေးသည် င့် မိုင်ခန့် ရှည်လျားပြီး
ကျော်းမြှောင်းသည့်နေရာများမှာ အကျယ် ပေ ၅၀ မွှာသာ
ရှိသည့် တောင်ကြားလမ်းစစ်စစ် ဖြစ်သည်။ ဘေး
တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် အလွန်မြင့်မောက် မတ်စောက်
သော တောင်နဲ့ကြီးများ ကာဆီးနေသည်ဖြစ်ရာ ရန်သူ
သည် ကျော်းမြှောင်းသော သည်တောင်ကြားမှ အပေ အခြား
ဝင်စရာ လမ်းမရှိ။

ဝင်လာလျှင် လီယွန်နိဒတ်(စ)၏တပ်နှင့် ရှင်
ဆိုင်ရလိမ့်မည်။ သည်တပ်ကို အလုံးစုံချေမှန်းနိုင်မှ သည်
လမ်းက ဖြတ်သန်း၍ ရရှိမ့်မည်။

သည်တွင် လီယွန်နိဒတ်(စ)တို့ စပါတာများ
အကြောင်း အနည်းငယ်ပြောချင်သည်။

စပါတာတို့သည် ရဲ့စွာန်းစားမှုအတွက် အထူ
လေ့ကျင့်ထားကြသူများ ဖြစ်သည်။ အလွန်စည်းကောင်
ကြီးသည်။ မြို့ခြေကျပ်တည်းနှာ စားသောက်နေထိုင်း
သည်။ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ကြံ့ခိုင်မာကြောသည်။ စပါတာ
တစ်ယောက် စစ်ထွက်ခါနီးတွင် သူ ကိုင်ဆောင်ရမည့်

ခိုင်းကြီးကို မိခင်ကိုယ်တိုင်က ယူဆောင်လာပေးလေ့
ရှိသည်။ ပြန်ရင် သည်ခိုင်းကိုကိုင်ပြီး ပြန်ခဲ့၊ မကိုင်
နိုင်ရင်လဲ ခိုင်းပေါ်က ပြန်လာခဲ့ဟု မှာတတ်သည်။

စစ်ပွဲမှာ အနိုင်တိုက်ပြီး အသက်ရှင်လျက် အမေး
ထဲ ပြန်ခဲ့ပါ။ အကယ်၍ တိုင်းပြည့်အတွက် အသက်
ပေးခဲ့ရပြီးဆိုလျင်လည်း သု၏ရုပ်အလောင်းကို ခိုင်းပေါ်
တင်ကာ အတူစစ်ထွက်သည့် ရဲသော်ရဲဘာက်တွေ ထမ်း
ပိုးပြီး ဂုဏ်သရေရှိန္တာ ပြန်ရောက်လာတာ မြင်ချင်ပါသည်
ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ သည်စကားနောက်ကွယ်တွေ
အဓိပ္ပာယ်တွေ ကိုနှင့်အောင်းနေသေးသည်။ စစ်မြေမှာ
ရှုံးသုန့် ရင်ဆိုင်ရသည့်အခါ သူရဲဘာကြောင်စွာ လက်
လွတ်ထွက်ပြေးသည် သုံးပန်းအဖြစ် အဖမ်းခံပြီး ကျေး
ကျွန်းဘာဝရောက်သွားသည် စတာမျိုးတွေ မကြားချင်ပါ
ဟူသောသဘော။

မိခင်တွေပင် အဲသည်လိုစီတ်စာတ်မျိုးရှိသည်
ပေါ်တာ။

ထို့ကြောင့် စပါတာမှန်လျှင် စားဒက်ရာ လုံး
အောက်ရာကို ကျောမှာ မပြချင်း။

“စပါတာတွေလေး
ကြည့်စမ်းပါ။

သူတို့ဒက်ရာတွေအားလုံး
ရှေ့ဘက်မှာ”တဲ့။
ကဗျာစာဆိုတွေက ဖဲ့ကြသည်။
အသည်တော့ သာမောပါလေးမှာ ဆုံကြသည်
အခါ...
လီယွန်နိုဒတ်(၁)နှင့် သူ့စစ်သည်တွေ တောင်
ကြားလမ်းတစ်လျောက် ပိတ်ဆိုကာ တက်လာသမှု
ရန်သူကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြသည်။ ပါရှုန်တို့မှာ လူအင်အား
အဆမတန် များသော်လည်း တိုက်ရည်ခိုက်ရည်တွင်
ပါတာကို လုံးဝမယ်နိုင်၏ နှစ်ရှက်လုံးလုံး အကျအဆုံး
များစွာခံကာ အတင်းဝင်တိုက်သော်လည်း ဂရိတပ်ကို
မကျော်ဖြတ်နိုင်။

တတိယန္တာတွင်မှ လျှို့ရှက်သည့် တောင်ကျော်
လမ်းသေးလမ်းမြောင်တစ်ခုကို ဂရိတပ်၏ ဖောက်တစ်ဦး
က ပြသဖြင့် ရန်သုတို့ ဂရိတပ်၏ နောက်ကျောာဘက်သို့
ရောက်လာကြသည်။

ကြီးမားသောအင်အားဖြင့် ညျပ်ပူးညျပ်ပိတ်
အတိုက်ခံရတော့မည်ဆိုတာ မြှုပ်သည့်အခါ လီယွန်
ဒတ်(၁) တပ်ဖိုလ်များကို ဆင့်ခေါ်သည်။ တိုက်ပွဲ
အနေအထားပြောင်းသွားပြီ။ သည်နေရာမှာ ဆက်တိုင်
လျှင် မြိမ်တို့အားလုံး ချေမျှန်းခံရလိမ့်မည်။ ထိုကြောင်း

အားပြင်းတဲ့ မြားတစ်စင်း

၁၇၅

ကျုန်သည့်တပ်ဖွဲ့တွေအားလုံး အချိန်မီ ဆုတ်ခွာကြပါ။
မြိမ်နှင့် ပပါတာစစ်သည် ၃၀၀ ကတော့ တာဝန်အရ
သည်နေရာတွင် အသက်ပေးခဲ့ကျုန်ရှစ်မည်ဟု ကြညာ
သည်။ သည်တွင် အဗြားမြို့ပြနိုင်တို့မှ စစ်သည် အများ
အပြားထွက်ခွာသွားကြပြီး သက်စပါယေးမြို့သား ၇၀၀
နှင့် သီးမြို့(၁)မြို့သား ၄၀၀ တို့သာ ပပါတာများနှင့်
အတူ ကျုန်ရှစ်သည်။

ပါရှုန်တို့က ရှေ့ဘက်မှ တပ်မကြီးတစ်တပ်၊
နာက်ဘက်မှတောင်ကိုကျော်၍ တပ်မကြီးတစ်တပ်
ညျပ်ပိတ်တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်လာသည့်အချိန် လီယွန်
ဒတ်(၁)က သူ့တပ်ကို စစ်မျက်နှာကျယ်းကျယ်ဖွင့်၍
ခုံက်နိုင်မည့်နေရာသို့ ရွှေ့ယူသည်။ ထိုနောက်တွင်
မျှော်ချော်းကပ်လာသည်အထိ မစောင့်၊ မြိမ်တို့က အရင်
ခြီးအောင်ဝင်တိုက်သည်။ ပပါတာတို့ တိုက်ခိုက်ပုံက
သည်ပွဲတွင် ပါရှုန်ရန်သုကို အပြီးသတ်ချေမှန်းရန်
သုံးနှုန်းချထားကြသည့်အလားပင်။

ရွှေ့မ်းသလို့သက်သက်နှင့်သာ ဆုံးဖြတ်မည်ဆိုက
သည်ပွဲသည် ပါရှုန်တွေ မရှုမလှအရေးနှစ်များသည်ပွဲ ဖြို့
ရှုမှုများသည်။

သို့သော် အရေအတွက်ချင်းက အဆမတန်
www.burmeseclassic.com

၁၇၆

၇၆

အားပြင်းတဲ့ မြားတစ်စင်း

၁၇၇

ကွာခြားလျန်းလှသည်။ စစ်မြတ်စွင်လုံးမှာ ပါရှိနေ့
တင်းကျော်ပြည့်နေသည်။

ဓားသံ လုံသံ ကြွေးကြော်အော်ဟစ်သံတွေ
သောသော်နေသည့်ကြားမှာ လီယွန်နိုဒ်(၁)ကျဆုံး
သည်။ ချက်ချင်းပင် စပါတာတွေ သူတို့ခေါင်းဆောင်
နဲ့သေးမှာ ဝန်းရုံလိုက်ကြပြီး အပြင်းအထန် ခုခံကာကွယ်
ကာ အနိုင်ရှိတောင်ဗုံးတစ်ခုဆိတ်သို့ အလောင်းကို သယ်
ကြသည်။ သည်နေရာတွင် နောက်တစ်ကြိမ် အရိုင်းခံ
ရသည်။ စပါတာအားလုံး သူတို့ခေါင်းဆောင်နည်းတဲ့
နောက်ဆုံးအချိန်ထိ တိုက်ပွဲဝင်သွားကြသည်။

သက်(၁)ပီယေသားများလည်း စပါတာတို့နှင့်
အတူ ကျဆုံးခဲ့သည်။ သီး၏(၁)မြှုံးသားတရှုံးသာ လက်
နက်ချေအည့်ခဲ့ကြသည်။

ဂရိနှင့် ပါရှိန်တို့ တိုက်ပွဲတွေ ဆက်လက်ဆင်း
ကြပြီး၊ နောက်ဆုံး၌ ပါရှိန်တို့ အရေးနိမ့်ကာ ဂရိမြေမှ
ဆုတ်ခွာတွေက်ပြီးသွားကြရသည်။

စစ်ကြွေးအပြီးတွင် တောင်ပိုင်းသားစပါတာတွေ
သာမော်ပီလေးသို့လာရောက်ကာ ကျဆုံးခဲ့သော မိမိတို့
မြှုံးသားစစ်သည်များအတွက် အထက်က ဆိုခဲ့သေး
အထိမ်းအမှတ်ကျောက်စာတိုင်ကို စိုက်ထူကြခြင်း ဖြေ
သည်။

သာမော်ပီလေးကား စပါတာ၏ ရွှေမ်းသတ္တိကို
ပြသော အမှတ်သက္ကားတဖြစ်သကဲ့သို့ ကိုယ်ကျိုးစွန်း
အနစ်နာခံခြင်းဟူသည်ကို ထင်ရှားအောင် ပြခဲ့သည့်
ဥပမာသာဓကတစ်ခုလည်း ဖြစ်သည်။

❖ ❖ ❖

၂၄

အရှင်းမငြင်းပါနှင့်

အကြောင်းအရာတစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ လူနှစ်
ယောက် ငြင်းခုံကြသည့်နေရာမှာ တစ်ယောက်က
ပြတ်ပြတ်သားသားနိုင်သွားပြီး ကျွန်ုတ်ယောက်က
'ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားပြောတာမှန်တယ်၊ ကျွန်ုတ်
မှားတယ်'ဟု အရှုံးပေးသွားတာမျိုး ကြံ့ဖူးပါသလား။

ကြံ့ဖူးသည်ဆိုလျှင်လည်း အလွန်ရှားရှားပါးပါး
သာဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထုံးစားဖြင့်တော့ နောင်ကျမှုသာ
သုခပြောတာ မှန်ခဲ့ပတာပဲဟု တစ်ကိုယ်တည်းဝန်ခံချင်
ဝန်ခံမည်။ ငြင်းခုံလက်စက အရှုံးပေးသွားနို့ အလွန်
ခဲ့ယဉ်းသည်။

ထိုကြောင့် သာမန်လူမှုဆက်ဆံရေးလောကတွင် ဆုတေသနရှုပြုမီမိန္ဒင် တစ်ဖက်လူ၊ အယူအဆချင်း တစ်ခြားစီဆိတ်တာ မြင်ရလျှင် အသာအရှိန်သတ်နေလိုက် တာ အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။

ငြင်းခဲငြင်းဖြင်း အကျိုးမရှိပါ။

လူတစ်ယောက်ကို တစ်ထိုင်တည်းနှင့် သဘော ထားပြောင်းလဲသွားအောင် သင် ပြောဆိုစည်းရုံးနှင့် လိမ့်မည်ဟူ၍လည်း မဟုသသင့်ပါ။

သို့တိုင်အောင် သင်ငြင်းခဲ့မည် ဆိုပါစိုး စဉ်းစားစရာစကားတရာ့၏ ပြောပါမည်။

လော်ဟေးလှရမ် (Lord Hailsham) ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကာ၊ ငြင်းခဲမှုတစ်ခုတွင် အနိုင်ရှိအတွက် အကောင်းဆုံးနည်းကား အစကတည်းက ကိုယ့်ဘက်က မှန်နေဖို့ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ သို့သော် သူ့စကားက တကယ်လက်တွေ့မှာ လိုက်နာရ အတော်ခက်မည် ထင်သည်။ အကြောင်းက လူတိုင်းလိုပင် ကိုယ်မှန်သည် ထင်ဖြီးသာ ငြင်းခဲ့တတ်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ရောဘတ်အိုဝင် (Robert Owen) ကတော့ တစ်ဖက်လူပြောသမျှကို လိုက်ငြင်းမနေနှင့်၊ ကိုယ့်အပြုံး ကိုယ့်အယူအဆကိုသာ ထပ်၍ ပြောပါဟု ဆိုသည်၍ သူ့မူရင်းစကားအရမှု Never argue; repeat you-

အားပြင်းတဲ့ မြှားတစ်စင်း ;

assertion.ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ အမို့ယာယ်က တစ်ဖက်လူ ပြောသမျှစကားကို ဆန်စင်ရာ ကျည်ပွဲလိုက် ငြင်းခဲ့ မနေနှင့်၊ သူ ပြောချင်ရာ ပြောပါစေ၊ မိမိက နိဂုံမှုလ ဆိုခဲ့သည့်စကားပေါ်မှာပဲ စွဲစွဲမြှုပ်ပါ၊ လိုအပ်လျှင် ဒါကိုပဲ ထပ်ပြောပါ၊ အဲဒါဆိုလျှင် စကားတွေ ဘေးချော် သွား လွန်ကျွေးသွားတာ၊ စကားဖွားပြီး အမှားပါသွားတာ မျိုး ဖြစ်စရာအကြောင်းမရှိဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အိုဝင်စကားနှင့် တွဲဖက်သုံးစွဲသင့်သည်က စိန့် သိုက်စတင်း (Saint Augustine) ၏၍ ဖြင့် သည်။

သူက တစ်ဖက်လူပြောစကားကိုလည်း နား ထားတဲ့ Hear the other side. ဟု ဆိုသည်။ ရှိုးရိုး လေးနှင့် အလွန်အမို့ယာယ်ရှိသောစကား ဖြစ်သည်။ ငြင်းခဲ့ပွဲမှားမှာ တစ်ယောက်တစ်လျှော့ပြောနေကြတာ မှန်သော်လည်း များသောအားဖြင့် သူ့စကား ကိုယ် မားမထောင် ကိုယ့်စကား သူ နားမထောင်၊ သူစကားရပ် တာနှင့် ကိုယ်ပြောချင်တာပြောဖို့သာ အသင့်ပြင်ထား ပြသည်။ သည်အခါ နှစ်ဖက်လုံးလေကုန်ပြီး တစ်ဦး အပါးတစ်ဦး အသာတွေ့ဗားတာသာ အဖတ်တင်သော်။

တစ်ဖက်လူစကားကို ဂရုစိုက်နားလောင်မှသာ သူ့အယူအဆ သူ့ရပ်တည်ချက်ကို ပိုပိုသာ မြင်မည်။

မိမိနှင့် ကွဲလွှာသည်မှာ တစ်ခုလုံးလား၊ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း
လား၊ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းထက် အကြောင်းအချက်ကလေး
တစ်ခုမှာလား ခွဲဌားမြင်မည်။ ရှုပ်တည်ချက်တစ်ခုလုံး
ကွဲလွှာနေသည်ကိစ္စမျိုးမှာ သွားငြင်းလျင် ဘယ်တော့မှ
မဖြော်နိုင်။ စိတ်မထိန်းနိုင်လျင် တုတ်တပြက် ဓားတပြက်
ဖြစ်စရာသာ အကြောင်းရှိသည်။ အကြောင်းအချက်
သေးသေးလေးတစ်ခုမှာ ကွဲလွှာတာမျိုးဆိုလျင် တစ်ပေက်
လူခံသောနည်းမျိုးဖြင့် တရာ့တစောင်းထောက်ပြ
ပြောဆိုက သဘောပါက်သွားနိုင်စရာ အကြောင်း
ရှိသည်။

သည်လိုပြော၍မှ တစ်ဖက်လူက ‘အမှန်’ကို
မြင်မလာသေးဘူးဆိုလျင်လည်း...

တစ်နည်းက၊ သူ့အယူအဆနှင့် သူပေပဲ ဟု
သဘောပိုက်ကာ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်လျော့ထားလိုက်ဖို့
ဖြစ်သည်။

သို့မဟုတ်လျင်လည်း၊ ကိုယ်က ဘာကြောင့်
သူတစ်ပါးကို သည်လောက်နည်းပေးလမ်းပြ လုပ်ချင်
နေရတာလဲ၊ အယူအဆတွေနှင့် ပတ်သက်လျင် မို့
အစွဲအလန်ကြီးလွန်းနေသည်လား၊ နည်းနည်းလေးမျှ၏
သည်းမခံနိုင် လျော့မပေးနိုင် အသာမနေနိုင် ဖြစ်၍
သည်လား၊ သုံးသပ်သင့်ပါသည်။

ရှေးကရီပြောတ်ဆရာကြီး ဆောဖော်ကလီးစ်
(Sophocles)ကတော့ တစ်ယူသနမစွဲဖို့ ခေါင်းမမေ့ဖို့
ငါတကောမကောဖို့ ယခုလိုဆိုခဲ့သည်။

[ကျေပ်ကတော့ လုံးဝမပြောင်းလဲနိုင်ဘူး ဆိုတာ
မျိုးမလုပ်ဖို့ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်။
ငင်ဗျားတစ်ယောက်သာ မှန်နိုင်တယ်လို့ မူသေး
စွဲမထားပါနဲ့။]

ငါသာလျင် မှန်မှန်ကန်ကန် စဉ်းစားဆင်ခြင်
နိုင်စွမ်းရှိတယ်။

ငါသာ ရှင်းလင်းနားဝင်အောင် ပြောတတ် ဆို
တတ်တယ်။

ငါသာ စိတ်ဓာတ်မြင့်မားသူ ပညာပြည့်ဝသူ
ဖြစ်တယ် လို့

ထင်နေတဲ့လူမျိုး၊ မူသေ့စွဲထားတဲ့လူမျိုးဟာ
တကယ်တမ်းကျ ဘာအနှစ်သာရမှ မရှိဘူး
ဆိုတာ ပေါင်းကြည့်တဲ့အခါ အကြောင်းသိလိမ့်
မယ်။]

I beg you, do not be unchangeable.

Do not believe that you alone can be
right.

The man who thinks that,

The man who maintains that only he has
the power
To reason correctly, the gift to speak, the
soul-
A man like that, when you know him,
turns out empty.

ငြင်းခံသည့်ကိစ္စမှာ ပါဝင်ပတ်သက်သော အရာ
နှစ်ခုရှိသည်။

တစ်ခုက ကျိုးရြှောင်းပြုကောင်းမကောင်း
ဟူသည့်နှင့် နောက်တစ်ခုက မိမိစိတ်(ဒေသ)ကို ထိန်း
ချပ်နိုင်ခြင်းရှိမရှိ ဟူသောအချက် ဖြစ်သည်။

ဆင်ခြေဆင်လက် ကျိုးရြှောင်းပြုပြောဆိုချက်
ကတော့ မိမိမှာရှိသည့်အတိုင်းအတာအလျောက် ထွက်
လာမည့်ဖြစ်သည်။ ပြည့်စုစိခိုင်လုံသော အထောက်အထား
သာကေတွေ ပြနိုင်လျှင် မိမိဘက်က အသာရမည်။
မပြည့်စုစိခိုင်လုံလျှင် ကုစ်ဖက်လှဇ်၏ ချေဖျက်ခြင်းကို
ခံရမည်။

သို့သော် အဲသည်အနေအထားသည်ပင် မိမိက
ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း စိတ်တည်တည်းဖြစ်ဖြစ် ပြော၍
နိုင်မှ ရရှိသည်။ အကယ်၍ မိမိကသာ ရှားရှားရှား၍

ဒေသပွားနေမည်ဆိုက နိုဗုမှုလ သိပ်မဆိုးလှသည့် ကျိုး
ရြှောင်းပြုချက်တွေပင် ဖရိုဖရဲ့ မပိုမပြင်ဖြစ်ကာ ရူထောင့်
မှန်လျှက် အရှုံးထွက်ရမည်ဖြစ်သည်။

တစ်ခါတစ်ခု၌ မိမိပြင်းခုံမိသည့်အကြောင်းကိစ္စ
နှင့် စပ်လျဉ်း၍ မိမိသိကျွမ်းနားလည်သည်က ဘယ်
လောက်မျှ မရှိ၊ တစ်ဖက်လူက သည်ကိစ္စတွင် ကိုယ့်
ထက် အများကြီး နှဲစပ်တတ်သိသူ ဖြစ်သည်ဆိုတာ
သွားတွေ့နေရတတ်သည်။ အဲဒါမျိုးဆိုလျှင် မြန်မြန်
ကိုယ့်ရှိနိသတ်ကာ စင်များပြောတာ မှန်ပါတယ် ဆို
သောစကားမျိုးဖြင့် ငြင်းခုံပွဲကို စောစောစီးစီးရပ်လိုက်
အား အကောင်းဆုံးဖြစ်၏။

အဲဒါဆိုလျှင် ရွှေးသည်ဟုပင် မဆိုသာ။ ဆိုမည်
သို့လျှင်လည်း အတန်အသင့်ပြင်းခုံခဲ့မိသည့် အဲသည်
တစ်ချက်တွင် မိမိမှားခဲ့သည်ဟူသော အရှုံးသေးသေး
တစ်ခုမျှလောက်သာ ဖြစ်၏။ တစ်ဖက်တွင် သဘော
အားကြီးသူ၊ အမှန်ကို တန်ဖိုးထားတတ်သူအဖြစ် လူမှု
ကော်ဆံရေးဘက်၌ အကျိုးအမြတ်ပင် ရရှိတယ်၏။

သည်လို့မဟုတ်ဘဲ ရွှေးမဲ့ မဲမည်။ ယုတ္တိမတန်းသား
သားတွေဖြင့် စွတ်ဆက်ပြင်းမည်၊ ပင်မအကြောင်း
အာနှင့် ဘာမှ မသက်ဆိုသည် ကိုယ်တော်းကိုယ်တာ

၁၀၆

အမြန်

ငယ်ကျိုးငယ်နာတွေ ငြင်းခုံထဲ ဆွဲသွင်းလာမည် ဆို
လျှင်ကား သင် နာနာဆက်ပြောလေ ဘက်ပေါင်းစုက
သင် အရှုံးကြီးရှုံးလေဖြစ်ချေမည်။

သည်သဘောကို အဲလဘတ် ဟတ်ဘူး (Elbert Hubbard) က ယခုလို ပြောခဲ့သည်။

If you can't answer a man's argument,
all is not lost; you can still call him vile
names.

နည်းနည်းရှုံးရုံးနှင့် မကျေနပ်ဘဲ အရှုံးကြီးရှုံးချင်
သေးလျှင် အဲသည်လို ငြင်းခုံပါဟု သူ ပြောသွားခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

၂၅

ပိမိအလုပ်အပေါ်ဘယ်လောက်
လေးနှင်းယုံကြည့်မှ ရှိပါသလဲ

ရေချုပ်ကာလင် (Rachel Carson 1907-64)
ဆိုသည်က ပတ်ဝန်းကျင် ညစ်ညမ်းပျက်စီးမှုအကြောင်း
နှင့် ပင်လယ်ပြင်၏ သဘောသဘာဝများအကြောင်းကို
နေ့စမ်းရှာဖွေရေးသားခြင်းဖြင့် ထင်ရှားသော ဒို့ကြောင်း
သာရင်အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ရေချုပ်သည် ငယ်စဉ်ကတည်းကပင် သဘာဝ
ဘာတိရွှောန်များအကြောင်းကို အထူးစိတ်ဝင်စားခဲ့သူ
ဖြစ်းဖြစ်သည်။ တက္ကသိုလ်ဘဲ့လွန်တန်းတွင် အမေ
းကာန်ပြည်ရှိ နာမည်ကျော် ဂုဒ်(၁)ဟိုးလ် အဏွေးဝါ
းသိပ္ပါဒ် သုတေသန ပြခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင် ဂါး
မှုပ်ငန်းဌာန၊ ငါးနှင့် တောသွေးဝါရေးရာဇ်နှစ်ဦး
မှုပ်ဆိုင်းများစွာ လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

ပင်လယ်ပြင်အကြောင်း စာအပ်သုံးအပ် ရေးသားပြုစုခဲ့သည့်အနက် ၁၉၅၁ ခုနှစ် ထုတ်ဝေသည့် The Sea Around Us စာအပ်က အကြီးအကျယ်လှကြိုက်များကာ အကြိမ်ကြိမ်ရှိက်နှိပ်ရရှုမက ထိနှစ်အတွက် အမျိုးသားစာအပ်ဆုပါ ရရှိသည်။ နောက်ဆယ်နှစ်ခန့်အကြာ ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် Silent Spring (တိတ်ဆိတ်သေးနွေး) အမည်ရှိ စာအပ် ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက်တွင်မူ သူမ၏အမည်က ကမ္ဘာတွင် ထင်ရှားသွားခဲ့သည်။

Silent Spring မှာ ဒီဒီတီ၊ အယ်(လ)အရင်း၊ ခိုင်အယ်(လ)အရင်း၊ ကလော်ဒိန်း၊ ဘီအိပ်(ချု)နီ၊ လင်ဒိန်းအစရှိသည့် ပိုးသတ်ဆေး ပေါင်းသတ်ဆေးများကို လွန်လွန်ကဲက မဆင်မခြင် သုံးခွဲနေမှုများအား ထိထိရောက်ရောက် တားဆီးကာကွယ်ကြရန် တိုက်တွန်းနှီးဆော်သည့်စာအပ်ဖြစ်သည်။

အဆိပ်အတောက်ပစ္စည်းတွေ ပစ်စလက်ခတ်ဖြန့်ကြက်သုံးခွဲကြခြင်းကြောင့် ရော မြေ၊ လေတို့ ညစ်ညမ်းကာ သတ္တာဝါကြီးကယ် အပင်ကြီးကယ်များ ထိခိုက်ပျက်စီးနေရသည့်အကြောင်းကို ဂေဟဇာပေါ်လာရှုနှင့် (ecologist)များ၊ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေးပညာရှင် (conservationist)များ သတိပေးပြောဆိုနေ

ကြသည်မှာ အတန်ပင်ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ သို့သေားများသူတော်ကြားမှာ သိသုတေသန ကယ်ကိရိက်ခတ်ခြင်းမရှိသေး။ ရေချဲ့လ်ကာဆင်က ငုက်ကလေးတွေ အဆိပ်မီသော်ကာ တေးမဆိုနိုင်တော့သဖြင့် တိတ်ဆိတ်ခြာက်ကပ်သွားမည့် နော်းရာသီအကြောင်းကို ချောက်ချားဖွယ် ရေးပြလိုက်သည့်အခါတွင်မူ ယင် အမူမူ အမှတ်မဲ့ နေ့ခဲ့ကြသည့် ပညာရှင်များနှင့် ရှိုးရိုးသာမန်လူများ အလန့်တကြား ဖြစ်သွားကြသည်။

ခံစားချက်ပြင်းပြင်းနှင့် ရေးသားခြင်းဖြစ်သော ညည်း စာအပ်ပါအကြောင်းအရာ အချက်အလက်များက ပိုးတ်ကူးယဉ်မဟုတ်။ ခြေခြေမြစ်မြစ် စနစ်တကျ သူတေသနပြေကာ ခိုင်မှာသော မှတ်တမ်းမှတ်ရာ အကိုးအကား များစွာဖြင့် အလေးအနက် တင်ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုသော် သိပ္ပါသုတေသနသမား၏ တိကျသော ချာမှန်နှင့် စာပေအန်ပညာသမား၏ ရသခံစားမှုတို့ လုပောပေါင်းစပ်ထားသည့် ရှားပါးလှသော သိပ္ပါသုတေသနသာ စာတစ်အပ်ပေတည်း။

*

အဆိပ်အတောက်ပြင်းသည့် ဓာတုပစ္စည်းများကြောင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိုးယွင်းကာ လူနှင့်

တိရရှိသန်များ ထိခိုက်ပျက်စီးရဲ့မက စမ်းချောင်းထဲက
ငါးကလေးတွေ၊ သစ်ပင်တော့အပ်ထဲက ငါ့ကလေး
တွေပါ သေဆုံး ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်ပုံအကြောင်းကို
ဓာတ်ပစ္စည်းထဲတိုက်လုပ်သည့် ဧရာမလုပ်ငန်းရှင်ကြီး
များနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ကာ ရေးသားတင်ပြခဲ့သည်
ရေချဲ့လ်ကာဆင်သည် သူကိုပိတိုင်အနေနှင့်ကော
သတ္တဝါ လေးများအပေါ် မည်သို့သောစိတ်ထားမျိုးနှင့်
ဆက်ဆံပါသနည်း။

Atlantic Monthly မဂ္ဂဇင်းမှ ကတ်စတိစတင်း
နက်(က)က ရေချဲ့လ်နှင့် အင်တာဗျားလုပ်စဉ်က အတွေ့
အကြံကို ပြန်ပြောပြသည်။

ရေချဲ့လ်သည် အဏျာဝါဒိုင်းမြော သုတေသန
အလုပ်အတွက် နေ့စဉ် ပင်လယ်ကမ်းစပ်သို့ ဆင်းကာ
ရေနှမူနာများ ယူရသည်။ အဲသည်ထဲမှ တစ်စက်နှစ်စက်
စီကို မို့ကဲရှိစိုက်ပုံတွင်တင်ကာ သည်ရေစက်ထဲရှိ အလွန်
သေးငယ်သောသတ္တဝါလေးများကို စူးစမ်းလေ့လာရ
သည်။ သည်ကိစ္စကို ပြောပြနေသည့်အချိန်၌ သူမျက်နှာ
က မလုံမလဲဖြစ်နေသလိုလို၊ သူအား အထင်အမြဲ့၍
မှာ စိုးရိုမ်းနေသလိုမျိုး ဖြစ်နေသည်ဟု စတင်းနက်(က)
က ဆိုသည်။

အကြောင်းက သူကြောင့် သည်သတ္တဝါလေး
တွေ သေကြောက်စီးကြောပဲဟု တစ်ဖက်လှ ထင်မြင်
သွားမှာ စိုးရိုမ်းသေကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့်
တောင်းပန်ရှင်းလင်းသော သဘောမျိုးဖြင့် စတင်း
နက်(က)အား သူသည် ရေနှမူနာတွေကို ကြည့်ရှုပြီး
သည်အခါတိုင်းပင် ပင်လယ်ထဲအထိ ပြန်သွားပို့ကြောင်း
ပြောပြသည်။

စောစောက ပြိုမြုသက်စွာနားထောင်နေခဲ့သည်
စတင်းနက်(က)မှာ သည်စကားကြားသည့်အခါ မနေ
နိုင်တော့ဘဲ “ဆရာမရယ်၊ ရေလေးတစ်စွဲးနှစ်စွဲးစာ
လောက်ကို ပင်လယ်ထဲ ပြန်မထည့်ရှုနဲ့တော့ သဘောဝ
ချိန်စွဲကြီးက အောက်ထိုးမှုးမျှော်ဖြစ်သွားမှာမှ မဟုတ်
ဘဲ” ဟူ၍ ပြောလိုက်မိသည် ဆို၏။

သည်အခါ သူအလေးအနက်လုပ်နေသည့် ကိစ္စ
ကို ပေါ့ပေါ့တန်တန်သဘောထားသလို ဖြစ်သွားသည်။
ရေချဲ့လ်စိတ်ထဲ ကသိကအောက်ဖြစ်သွားကာ စတင်း
နက်(က)အား ယခုလို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောချဲလိုက်
သည်။

“ကျွန်းမ အဲသည်လိုလုပ်တဲ့ကိစ္စကို ရှင် အဲသား
သင့်တယ်ဆိုရင်တော့ နောက်ထပ် ဆက်ပြောရှာတော်
အားနာစရာဖြစ်သွားပြီ၊ ဒီသတ္တဝါလေးပော် အသက်

မသေစေဖို့အတွက် ပင်လယ်ရေတဲ့ ကျွန်မ ပြန်ပို့တဲ့
အခါမှာ သူတို့ကို ယူခဲ့တဲ့ အိုင်နေရာတွေဆီ ဒီရေ
ပြန်တက်တဲ့အချိန်ထိ စောင့်ပြီး ပို့ရတယ်၊ အဲဒီအတွက်
နှီးစက်ပေးတဲ့အခါ ပေးထားရတယ်၊ အကျိုထဝ်တဲ့
ဖိနပ်စီး နှမူနာလေးတွေ ယူပြီး လက်နှုပ်ဓာတ်မိုးတစ်
လက်နဲ့ ပင်လယ်နားဆင်းရတယ်၊ ကမ်းစပ်ကို လမ်း
လျှောက်ရတာကလည်း အမြိုဘာသာယာယာ မဟုတ်
ဘူး၊ မိုးရွာတဲ့ညတွေဆို အတော်ဆိုးတယ်” ဟူ၍။

ဘူးစကားနားထောင်ကာ အင်း ဒါကတော့ ပို့
လွန်းပြီထင်သည်ဟု တချို့က ဆိုကောင်းဆိုပါမည်။

စာရေးသူကမှ အလုပ်တစ်ခုကို နှစ်ရှည်လများ
လေးနက်ယုံကြည့်စွာ လုပ်ကိုင်ခုံကြသူများမှာ ရှိလာ
တတ်သည် “မိမိအလုပ်အပေါ် ကိုင်းရှိင်းကြည်ညိုသည့်
စိတ်” တစ်မျိုးဟု မြင်ပါသည်။ အဲသည်လို့ စိတ်ဓာတ်
မျိုးရှိသူများထဲမှပင် သက်ဆိုင်ရာနယ်ပယ်၌ တကယ်
လေးစားအားထားလောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ပေါ်ထွက်
စမြှော်စိတ်သည် ဟူ၍လည်း ယုံကြည်မိပါသည်။

၂၆
စိတ်သည့်အလုပ်ကို
ပြီးဆုံးအောင်လုပ်တတ်သည့် စိတ်ဓာတ်

နယူးယောက်မြို့မှာ ကျင်းပလေ့ရှိသည့် မာရာသွန်
ပြေားသည် အပြေးသမား စွဲသမားများလောက်၌ ထင်
ဗျားသည်။ အပြေးဝါသနာပါသူ ကိုယ့်အင်အားကို စမ်း
ဆပ်လိုသူများ ဝင်ရောက်ယူ၍ပြုင်ကြသည်။

တကယ့်အပြေးချိန်ပို့ယူများပါသလို အသက်
အွေယ်အမျိုးမျိုး၊ ကျွန်းမာရေးအခြေအနေအမျိုးမျိုးနှင့်
ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ပါဝင်သည်။ ခြေလက်အော် မစုံလင်သူ
သွန်မစွမ်းပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ပါဝင်သည်။ ဆုတ်ဆိပ်
ပုံး၊ ရည်များပြီး ယုံပြုင်သူတွေရှိသလို ပန်းဘုံး
အရောက် ပြေးနိုင်ဖို့ကို ဦးတည်ချက်ထားပြီး ပါဝင်ခဲ့
သူတွေလည်း အမြှောက်အမြားရှိသည်။

စင်စစ် သာမန်လူများအဖို့မှာ ၂၆.၂ မိုင်ခရီး
အရောက် တောက်လျောက် ပြေးနိုင်သည်ဆိုလျှင်ပင်
ကျွန်းမာကြံခိုင်သူတစ်ဦးဟူ၍ ချီးကျျှေးလောက်ပါသည်။

တစ်ခါက နယ့်ယောက်မာရသွန်ပြိုင်ပွဲတစ်ခု
တွင် အသက် ၂၅ နှစ်အချယ်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်
ပန်းဝင်သည်။ စံချိန်တင် ဗိုလ်ခွဲငြင်းမဟုတ်။ ပန်းဝင်ရုံ
သက်သက်မျှ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် အဲသည်အမျိုးသမီး
သည် (cerebral palsy) ၏ ဦးနောက်အာရုံကြော
ရောဂါတစ်မျိုးကြောင့် ကောင်းစွာမသန့်စွမ်းသူ တစ်ဦး
ဖြစ်သည်။ ၂၆ မိုင်ကျော်ခရီးကို သူ ချိုင်းထောက်နှင့်
ပြေးခဲ့သည်။ လမ်းမှာ ခြောက်ကြိမ်လောက်လဲကျသည်
သို့သော် ပြန်ထပြီး ပြေးသည်။ သူ၊ ပြေးနှင့်က အတွေ့
နေ့ပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ်၏ ချို့ယွင်းချက်များက သူမအား
မြန်မြန်ပြေးမရအောင် ချုပ်ချယ် ဟန့်တားထားသော
ကြောင့်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အမြန်နှင့်ကိုသာ ဟန့်တာ
၍ရသည်။ အလျော့မပေးသော သူမ၏စိတ်ဓာတ်က
ဟန့်တားမထားနိုင်။ တာထွက်ပြီး ၁၁ နာရီအကြော်
ပန်းတိုင်သို့ သူမရောက်ရှိခဲ့သည်။

* * *

အမျိုးသမီး၏ အမည်မှာ လင်ဒါဘရောင်း ဖြစ်
ပါသည်။

သူမ၏ စိတ်ဓာတ်ကြံခိုင်သန်မာခြင်းက အထူး
ပြောစရာမလိုအောင် ထင်ရှားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

cerebral palsy ဟူသောရောဂါသည် မွေးရာပါ
ဦးနောက်အာရုံကြောချို့ယွင်းခြင်းကြောင့် ကြိုက်သား
များကို ကောင်းစွာမထိန်းနိုင်သောရောဂါတစ်ခု ဖြစ်
သည်။ သည်ရောဂါကြောင့် သူသည် သူများထက်
တစ်ပန်းရုံးသောအနေအထားဖြင့် နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော်
နဲ့လာခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ သို့တိုင်အောင် ယခုအချိန်၌
အေးမင်း စိတ်မကျော့ မာရသွန်ပွဲဝင်ရန် စာရင်းပေး
သွင်းသည်ဆိုကတည်းက သူ၏အနေအထားကို ခန်းမှန်း
၍ ရရှိသည်။

သို့သော် သည်တွင်မှ တစ်ဆင့်တက်၍ ချီးကျျှေး
မှာ သို့မဟုတ် အခြားသူများ အတုယ့်စရာကောင်း
သည်က သည်ပွဲကို သူဂိုင်ကတည်းက သာမန်အပျော်
အဆော် သို့မဟုတ် မိမိကိုယ်ကို အတန်အသင့် စိတ်ဓာတ်
ပြောစရာပေးရှုသော မဟုတ်။ တစ်မိုင်လောက်မြဲပြီး
၍ နှစ်မိုင်လောက်ပြေးမည် ဟူသော လျှော့အွေးပေါ့ချေး
၍ မှတ်ချက်ကလေးနှင့် မဟုတ်။ ၂၆.၂ မိုင် ပန်းတိုင်

၁၉၆

၇၆၄

အရောက်ပြီးမည်ဟုသော ပြဋ္ဌာန်းစိတ်ဖြင့် ဝင်ခဲ့သည်
ဆိတာ ထင်ရှားနေခြင်းဖြစ်သည်။

လူမှာ အသည်စိတ်ဓာတ်သည် အလွန်အရေးကြီး
ပါသည်။

တိကျေသောပြဋ္ဌာန်းချက်။

ထိနောက် ဆုံးဖြတ်ပြဋ္ဌာန်းပြီးသောအလုပ်ကို
စမ်သွင် ပြီးဆုံးအောင်လုပ်တတ်သည့်စိတ်ဓာတ်၊ အလေ့
အကျင့်နှင့် ရာဇ်ဝင်။

“အလုပ်တစ်ခုကို စတင်တတ်သော အတတ်
ပညာသည် ကြီးကျယ်ပါ၏။ သို့သော ပြီးဆုံးအောင်
လုပ်တတ်သော အတတ်ပညာကား ပို၍ကြီးကျယ်လ
သည်” ဟူ၍ ကဗျာစာဆိုကြီး လောင်းဖလိုး (Henry
Wadsworth Longfellow) က ဆိုခဲ့သည်။ ကြီးကြီး
ကျယ်ကျယ်တွေပြောဆိုပြီး တိုးလိုက်နှင့်လန်း တစ်ပိုင်
တစ်စနှင့် ပစ်ထားခဲ့တတ်သည့် မဖြစ်ညစ်ကျယ်သမာ
တွေ တွေ့ရလွန်းသောကြောင့်ဖြစ်ဟန် တူပါသည်။

စသောအလုပ်ကို ပြီးအောင်လုပ်ဖို့ဆိုသည်မှာ
စွဲသတ္တိလိုပါသည်။ အသည်စွဲသတ္တိသည် လေကျွဲ့
မွေးမြှေ့ရသောအရာမျိုး ဖြစ်သည်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် အလှုံး
မလိုက်ဘဲ လုပ်သင့်တာကို လုပ်ဖို့ ပုံစံချထိန်းကျောင်း

အားပြင်းတဲ့ မြားတစ်စင်း၊

၁၉၇

ပေးရင်း တဖည်းဖြည်းကျင့်သားရမှ ဖြစ်လာသောအရာ
မျိုးဖြစ်သည်။ အလကားရထားခြင်း မဟုတ်။

တစ်ခါက ပိုလန်လူမျိုး ဂါတဆရာ စန္ဒရားဆရာ
ကြီး ပက်ဒရူးစကိုး (Ignace Paderewski)လက်စွမ်းပြီ
တိုးပတ်ပွဲကို ကြည့်ရှုပြီး နှစ်သက်အားရလှသည့် ပရါ
သတ်တစ်ယောက်က “အသည်လိုသာ တိုးတတ်မယ်ဆို
ရင် တစ်ဘာဝလုံးတောင် ပုံပေးပါတယ်” ဟု မှတ်ချက်ချ
သည်အခါ ပက်ဒရူးစကိုးက “ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် ပေးခဲ့
ခုပါတယ်” ဟု ပြန်ဖြေခဲ့ကြောင်း မှတ်သားရမှုးသည်။

* * *

ဆုံးဖြတ်ပြဋ္ဌာန်းပြီးသောအလုပ်ကို အစမှ အဆုံး
တိုင်လုပ်တတ်သည့် စိတ်ဓာတ်၊ အလေ့အကျင့်နှင့်
ရာဇ်ဝင်တွေ ရှိလာသည့်နှင့် အမျှ အရည်အသွေးတက်လာ
သည်။ စွဲသတ္တိတက်လာမည်။ ပေါ့တိပေါ့ဆ လေးတိ
လေးကန်အနေအထားများပျောက်ကျယ်ကာ ဦးနောက်
အား ခန္ဓာကိုယ်ပါ သွက်လက်တက်ကြသွားတစ်ဦး ဖြစ်
လာမည်။ ထိအခါ ပို၍ကြီးကျယ်သော လိုအင်ဆန္ဒများ၊
ဆုံးဖြတ်ပြဋ္ဌာန်းချက် ဦးတည်ရည်မှုံးချက်များ ချုံးကြ
သောင်အထည်ဖော်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်ပေါ်။

* * *

J9

ရေရှည်ကိုကြည့်တ်သည့် စိတ်

သူတစ်ပါးထက် ထူးထူးခြားခြားအောင်မြင်က
သူများမှာ ဘာထူးခြားချက်တွေ ရှိနေပါသလဲ။

ထုံးခံအားဖြင့်မူ အသည်ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဓမ္မးရာပါ
ထူးကဲသောအရည်အသွေးတွေ မရှိတတ်ကြပါ။ သူများ
ထက် သိပ်တစ်ပန်းသာသည့် ဖြတ်လမ်းနည်းတွေလည်း
သူတို့မှာ မရှိပါ။

သူတို့အရည်အချင်းက လူတကာသိမြင်ကျင့်သုံး
နိုင်သည့် နည်းလမ်းရှိုးရှိုးလေးများကိုအသုံးပြုကာ မိမိ
အနေအထား ကောင်းသထက်ကောင်းလာအောင် မပြတ်
မွှေ့ဗုံးမံတည်ဆောက်တတ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

တစ်နည်းဆိုသော တစ်ပွဲတိုးစိတ်မထား ရေရှည်
ခည်မှန်းချက်ဖြင့် ရပ်တည်ကြသူများ ဖြစ်သည်။

တစ်ပွဲတိုးသမားသည် ပွဲပြီးလျှင် မီးသေသွားသည်။

ဘဝခရီးကို ခပ်ဝေးဝေးအထိ လှမ်းမျှော်ကြည့်ကာ တစ်နေ့မှာ ငါ ချုန်ပိုယ်ဖြစ်ရမည်၊ ချုန်ပိုယ်ဘဝမှာ သက်တမ်းအကြာဆုံးနေ့နိုင်ရမည်ဟု မျှော်မှန်းထားသူက ကောက်ရှိုးများလို စိတ်ရှုံးပေါက်ချိန်မှာ ခဏ ထမတောက်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် အမြဲမီးထိုးပေးနေသည်။ တစ်ဆင့်ထက် တစ်ဆင့်မြင့်အောင် အချိန်ပြည့်ကြုံစည်းကြိုးပမ်းနေသည်။ အခြေအနေ အဆင့်အလမ်းကိုလည်းမျက်ခြေမပြတ် အကဲခတ်နေသည်။

ဥပမာ၊ လုပ်ငန်းလောကတွင် နောင်တစ်နေ့၌ ကမ္ဘာမှာ ထိပ်အဆင့်ရောက်လာမည့် တောမတ် (စ) ဝပ်ဆင် (Thomas Watson Sr.) ဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည် အသက် ၄၀ အချွဲယုံ၌ ကမ္မဏီကိုယ်တစ်ခုတွင် အထွေထွေမန်နေဂျာအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေသည်။ သူတို့ကမ္မဏီသည် အသာပါးလွှာစက်၊ လုပ်သားများအတွက် အလုပ်ချိန်မှတ်စက်၊ စာရင်းယေားရေးသွင်းသည့်စက် စသည် များကို ထုတ်လုပ်ရောင်းချကျက်ရှိရာ ယင်းတို့နှင့် ဆက်စပ်ပြီး ငါးတို့ထက်ပိုကောင်း ဒီအသုံးဝင်မည့်စက် တစ်မျိုးကို မြင်ယောင်မှန်းဆမိခဲ့သည်။ အဲဒါက ကိန်းကဏ္နားအချက်အလက် အမြောက်အမြားကို စေဆာင်း

သိမ့်ထားခြင်း၊ ယင်းတို့အထဲမှ လိုရာကိုဖြစ်စေ၊ ဆက်စပ်ရာရာများကို စုစည်းပြီး ယင်းမှတစ်ဆင့် အချက်အလက် အသစ်များ ကောက်နှုတ်၍ဖြစ်စေ၊ ထုတ်ပေးနိုင်သော နောင်တွင် ကွန်ပျူးတာဟူသောအမည်ဖြင့် ထင်ရှားတွင်ကျယ်လာမည့်စက်။

သူစဉ်းစားသည်အချိန်က ကွန်ပျူးတာဆိုတာတွေ ဈေးကွက်ထဲရောက်လာဖို့ ၁၀ နှစ်ခန့် လိုသေးသည့်ကာလဖြစ်သည်။ သို့သော သူကတော့ တစ်နေ့မှာ သည့်စက်ပျိုးမှ မျှော်လုပ်ဖြန့်ချေရောင်းချရလိမ့်မည့်ဟု စိတ်ချုပ်ကြည့်ခြုံပြီးဖြစ်ရာ သူကမ္မဏီလေးကိုလည်း သူမြင်ယောင်မှန်းဆာတားသည်အတိုင်းအဆန့်လျှော် ညီစွာ နိုင်ငံတောက်လုပ်ငန်းသုံး စက်ကိရိယာကော်ပိုရေးရှင်း (International Business Machines Corporation) ဟု အောအစီးစီးပင် အမည်ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ယနေ့ကမ္ဘာမှာ ထင်ရှားနေသည့် IBM ကမ္မဏီကြီးပင်တည်း။

သူအသက်အတော်ကြီးရင်သည်အချိန် ဝပ်ဆင်အား၊ IBM ဟာ ဒီလောက်အထိ ကြီးပွားလာလိမ့်ဆယ်လို့ ငင်ဗျားဘယ်အချိန်လောက်က စပြီးမြင်ယောင် မီခဲ့ပါသလဲ ဟု တစ်စုံတစ်ယောက်က မေးသည့်အခါဝ်ဆင်က “စလုပ်ကတည်းကပေါ့များ”ဟု ဖြေသည်။

ရေရှည်ရည်မှန်းချက်ဖြင့် စွဲစွဲမြိမ် လုပ်သွားခဲ့
ခြင်းပင်။

သည်လိုလုပ်ဖြစ်ကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကိုကြည့်
လှုပ် အာရုံမထွေပြား၊ ကိုယ်နှင့် ဆိုင်ရာ အလုပ်တစ်ခု
တည်းမှာ အင်အားတွေအားလုံး စုစည်းထားလေ့ရှိတာ
တွေ၊ ရမည်ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ဘက်စုံထူးချွန်ဖို့ မစဉ်းစား၊ အစစ
အရာရာတတ်နေ သိနေဖို့ မကြိုးစား၊ သူများအောင်မြင်
နေသောလုပ်ငန်းဟန်လည်း စိတ်မဝင်စား၊ ငါ ဘာ
လုပ်ချင်သလဲ၊ ငါ ဘာတွေနားလည်သလဲ၊ ဘယ်ဟာကို
ငါ တကယ်ကျွမ်းကျင်သလဲ ဆိုတာပဲ စဉ်းစားသည်။
အဲသည်ထဲမှာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် အကောင်းဆုံးဖြစ်
အောင် အဝေးဆုံး အမြင့်ဆုံးတက်နိုင်အောင် ရည်မှန်း
လုပ်ကိုင်ရင်း တစ်နေ့သောအခါ၌ အများသူငါ မထင်
မှတ်သည့်အတိုင်းအတာအထိ ဖြစ်မြောက်ရောက်ရှိသွား
ကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

* * *

ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းသမားမဟုတ်ဘဲ၊ ရုံးဌာန သို့
မဟုတ် ကုမ္ပဏီကြီးများတွင် ဝန်ထမ်းအဖြစ် လုပ်ကိုင်ရ

သည်နေရာမျိုးမှာပင် ရေရှည်အတွက် မျှော်မှန်းချက်ထား
ရှိသွားနှင့် လတ်တလောအနေအထားကိုသာ အလေးထား
သူတို့ ကွားခြားသည်။ လတ်တလောသမားသည် မိမိ
လက်ရှိရာထူးနှင့် လက်ရှိလပ်ခကိုကြည့်ကာ ယင်းနှင့်
တန်ရုံလောက်သာ လုပ်ကိုင်တတ်သည်။ ပိုလုပ်ရလျှင်
နှစ်နာသည်ထင်သဖြင့် တာဝန်ကျေထက် မပိုဖို့ သတိ
ထားသည်။ ရေရှည်သမားကတော့ တာဝန်ထက် ပို၍
လုပ်ခြင်းကို နောင်အကျိုးခဲ့စားရဖို့အတွက် ယခု ရင်းနှီး
မြှုပ်နှံသည်ဟု သဘောထားသည်။ မိမိထံမှ မျှော်လင့်
ထားသည်ထက် ပို၍ကောင်းအောင် ကြီးစားလုပ်ကိုင်
ခြင်းကိုလည်း ကုမ္ပဏီ သို့မဟုတ် အလုပ်ရှင်အတွက်
လုပ်ပေးရသည်ဟု သဘောမထား။ မိမိအရည်အချင်း
မြင့်မားအောင် လေ့ကျင့်သင်္ကားနေခြင်း ဟန်သာ
သဘောထားသည်။ ထိုကြောင့် အချိန်တန်သို့ သူက
လုအများကြားမှာ ထူးခြားလာသည်။ ဥပမာ၊ ဂျင်(မ)
ဂရေးဆိုသောပုဂ္ဂိုလ် ဆိုပါစို့။ သူသည် တယ်လီဖုန်း
ကုမ္ပဏီတွင် လိုင်းမင်းအဖြစ် လုပ်ကိုင်နေရသည်။ သည်
ရာထူးတွင် သူမနေချင်း သူက လိုင်းပြုပြင်ထိန်းသိမ်း
ရေးဌာနနွဲတွင် ကြီးကြပ်ရေးမှူးလောက် ဖြစ်ချို့သည်။
သို့သော လုပ်သက်ကလည်း နည်းဆားတော့ တော်တော်

နှင့် အသည်ရာထူး ရစရာမရှိ ဖြစ်နေသည်။ ထိုကြောင့် သူ့ကို အထက်လူကြီးများ မြင်လာအောင်၊ သူသည် သူတို့လိုင်းမင်းများထဲတွင် အတော်ဆုံး၊ စိတ်အချရရုံး၊ အလုပ်အကြီးစားဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်ဟု အသိအမှတ် မပြုဘဲနေ၍မရ ဖြစ်လာအောင် သူကြီးစားရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်သည်။

တကယ်လုပ်သည့်အခါ အထက်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ် များက ချက်ချင်းမြင်ကြသည်။ ဂျင်(မ)ကရေးကိုသာ နိုင်လိုက်လျှင် ဘယ်ချောင်ကြိချောင်ကြား ဘယ်လောက် တက်ရဆင်းရ ခက်ခဲသည့်နေရာများဖြစ်စေ၊ အဆင်ပြ အောင်လုပ်သည်။ နောက်ဆက်တွဲ ဘာပြဿနာများ မပေါ်စေဖို့ အာမခံနိုင်သည်ဟု သိလာကြသည်။ သို့နှင့် မကြာမီပင် သူ့အား လိုင်းဆင်သည့်အဆင့်မှ ထိန်းသိမ်း ပြုပြင်သည့်အဆင့်သို့ ရွှေပြောင်းပေးကြသည်။ ထို့ နောက်တွင် လုပ်သားသစ်များအား လေ့ကျင့်သင်ကြား ပေးရန် ဆရာအဖြစ် ခန့်အပ်ကြသည်။ အသည်နောက် တွင်မှ သူ မျှော်မျှန်းသည့် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရေးဌာနနှင့် ကြီးကြပ်ရေးများရာထူး သူ ရရှိလေသည်။

ဂျင်(မ)ကရေး၏ အစီအစဉ် ပထမအဆင့် အောင် မြင်သွားခြင်းဖြစ်သည်။ ဂျင်(မ)ကရေးလိုလူမျိုးသည်

အသည်အဆင့်လောက်တွင် ရပ်မရော၊ ရှေ့သို့ အကန်၊ အသတ်မရှိ တိုးတက်ဥုံးမည် ဖြစ်သည်။ သူ့မှာ တိုးတက် ချင်သောစိတ်ဓာတ်၊ တိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ရန် နည်းလမ်းများအပြင်၊ ယင်းနည်းလမ်းများကတောင်းဆုံး သည့် ရရှိည် အားထုတ်လုပ်ကိုင်တတ်သော အလေ့ အကျင့်များလည်း ရှိနေခဲ့ပြီ ဖြစ်ပေသည်။

၂၈

ဘဝမှာ အကျပ်အတည်းများ ကြိုရသည့်အခါ

တစ်ခါတုန်းက လူတစ်ယောက်သည် မဆုံးနိုင်သာ ဟိုအငေး မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းရှိရာ သမုဒ္ဒရာအလယ် ကောင်ထဲ၊ သမုဒ္ဒရာရေအောက်ထဲအထိ အရှုံးပေးထွက်ပြီးရန် ကြောစည်ခဲ့ဖူးသည်။ သို့သော် ကဲကြမှာက ညာဘာသဖြင့် နောက်ဆုံးအချိန်ဝိုင်းလေးမှာ တမလွန်နှုတ်ခမ်းမှ သူ ပြန်တက်လာနိုင်ခဲ့သည်။

သေမင်းနိုင်ရဲ့မှ အထိတ်တလန်းပြန်ရောက်လာခဲ့သာ ဂုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်အမည်က ‘ကော်လင်းပယ်ရီ’ ဖြစ်သည်။

ခပ်စောစောတုန်းက ကော်လင်းပယ်ရီ၏ ဘဝမှာ

တကယ်ပင် သာယာချွဲးမြော့ခဲ့သည်။ သူဝင်ထားသည့်
ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းက ဖွံ့ဖြိုးနေသည်။ နေအိမ်
ကောင်းကောင်းရှိသည်။ ကားအသစ်နှစ်စီး ရှိသည်။
အပျော်စီးချက်သဘောတူစီး ရှိသည်။ အိမ်ထောင်ရေး
ကလည်း သာယာစီးပြေသည်။ ဘာမျှ လိုလေသေးမရှိ
ဆိုသည့် အနေအထား။

အသည်အချိန်မှာ စတော့ချေးကွက်ပျက်သည်။
သည်အခါ စောစောက အရောင်းအဝယ်သွက်နေသော
သူ ဆောက်ထားသည့်အိမ်တွေ ရတ်တရက်ဝယ်သူမရှိ
ဖြစ်သွားသည်။ အိမ်တွေ မရောင်းရသည်အခါ ငှုံးတို့
အတွက် ချေးရှားမတည်ထားသောငွေများက သူ မဆော်
နိုင်သောအကြေးထပ်ကြီးအဖြစ် သူ၊ အပေါ် ပိုကျလာ
သည်။ စောစောပိုင်းလများမှာ သည်ဟာတွေအတွက်
ကျသင့်သည့်အတို့ကို ပေးဆပ်ရင်း သူ၊ စုစောင်းငွေများ
ကုန်သွားသည်။ နောက်ကျတော့ အိမ်စရိတ်အတွက်ပင်
ခက်ခလာရာ ကြံရှာမရသဖြင့် ညာက်များတွင် အိပ်
မပျော်။ အိပ်ရာထဲတွင် စောချေးတွေ ပြန်ပြီး နိုးနေတတ်
သည်။ ပြဿနာက သည့်ထက်တော့ ဆိုးစရာမရှိတော့
ဘူးဟု အားတင်းနေသည့်အချိန် နော်းသည်က ကွာရှင်း
လိုကြောင်း စကားဆိုလာသည်။

ရှေ့ကို ဘာဆက်လုပ်ရမှန်း မသိလောက်အောင်
အကြောက်သွားသည့်အခါ ကိုင်း လွတ်ရာကျတ်ရာ ပြီး
ပြီကျာဆိုပြီး ပြဿနာနှင့် ဝေးရာဆို တကယ်ပင် ပြီး
တော့သည်။ သူ၊ မှာ ရွက်သဘောတူစ်စင်းလည်း ရှိသည်
ဖြစ်ရာ ကုန်းမြေမှာ မပြီး၊ ပင်လယ်မှာ သူ ပြီးခဲ့
သည်။ သူက အမေရိကန်ပြည်အရှေ့မြောက်ဘက်ရှိ
ကွန်နက်တိကပ်ကမ်းခြေတွင် ရှိနေရာ ဟိုးတောင်ဘက်
များ ဖလော်ရိုဒါကျွန်းဆွယ်အထိ ကမ်းရှိးတန်းအတိုင်း
စုန်ဆင်းမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဆိုးသော် တောင်ဘက်သို့ သိပ်ဝေးဝေးမဆင်း
ရသေးမီ နယူးကျာဆီအနီးလောက်မှာပင် ဝေးဝေးပြီး
ချင့်စိတ်က ပို၍ အရိုန်တက်လာကာ တောင်ဘက်မှုနေ၍
အရှေ့စူးစူးသို့ ဦးလည်းလိုက်သည်။ အရှေ့ဆီတွင်ကား
အဆုံးအစုမထင်သည့် အတ္ထလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာ ရေပြင်း။

အာရိပေါင်းအတော်ကြော ရွက်လွှင့်ပြီးနောက်တွင်
ပုံးပုံးရှိုးသံလက်ရန်းပေါ်ချို့တ်တက်ကာ သဘောဝမ်းနိုက်
အောက်မှ တရိပ်ရိပ်တွက်ခွာကျုန်ရစ်သည့် မိုင်းပြာသော
အတ္ထလန္တိတ်ရေပြင်ကို င့်ကြည့်ရင်း သည်ရေကို နီးရှင်း
ခြင်းလိုက်ရင် ပြီးပြီပေါ် တွေးနေသည်။

ထိုအခိုက် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဝင်လာသည့် လိုင်း

နှစ်လုံးကြောင့် သဘောက တအားလုံးသွားပြီး လူက
ဟန်ချက်ပျက်ကာ သံတန်းပေါ်ကျော်၍ ကျွဲ့သွားသည်။
သို့သော လုံးဝ ခြေလွှတ် လက်လွှတ်တော့ မဟုတ်။
သံတန်းကို ကမန်းကတမ်းဖမ်းဆွဲလိုက်နိုင်သဖြင့် လူက
တွဲလောင်းချိတ်မိနေသည်။ ခြေထောက်နှစ်ဖက်က အေး
စက်သော ဘားငန်ရေတဲ့များ။

သူ အထိတ်တလန်နှင့် တန်းပေါ် အသည်း
အသန် ပြန်ချိတ်တက်သည်။ သိသိလေးပဲ လိုသွားသည်။
အကယ်၍ တန်းကိုသာ မဖမ်းမိလိုက်ဘူးဆုံးလျင် သူ
သွားပြီ။

သူ အကြီးအကျယ် တုန်းလှပ် ချောက်ချားသွား
သည်။

ငါ ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ၊ ငါ မသေချင်သေး
ဘူး စသဖြင့် တွေးတောရ်း အခြေအနေကို မှန်မှန်
ကန်ကန် ပြန်သုံးသပ်မိလာသည်။

အောဇာပိုင်းက သူ တည်ဆောက်ထားခဲ့သည့်
သာယာသော ဘဝအခြေအနေများ ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့
တာ အမှန်ဖြစ်သည်။ သို့သော ဒါလောက်နှင့်တော့ ဘဝ
တစ်ခုလုံး ပြီးမသွားသင့်သေး။ ပျက်သွားသည့် ဘဝ
အဟောင်းနှင့် ရော၍ အစတေးမခဲ့ဘဲ ဘဝသစ်တစ်ခု

ထပ်မံတည်ဆောက်ရမည်ဟု သူ သဘောပါက်လာ
သည်။

* * *

လူဘဝများ သည်လိုပဲ ရုပ်နှစ်ခါးဆိုးဝါးဝါး
ကြီးမားသောဆုံးရဲ့မူများ ကြိုရတတ်ပါသည်။ အလှန်
ချိစွဲသော ဧသွားသားရင်းချာတစ်ဦး ကွယ်လွန်သွားခြင်း၊
အလုပ်အကိုင်ပျက်စီးခြင်း၊ ကင်ဆာကဲ့သို့သော ရောက်
ဆိုးတစ်ခု ရုတ်တရက်ရရှိလာခြင်း စသည်များ။

သည်အခါမျိုးတွင် ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြစ်ရခြင်း
နှင့် အတူ ရွေးချက်စရာ နှစိုး၊ မွော်လင့်ချက် လုံးဝမရှိ
သည့်အနေအထားမျိုး ခံစားရတတ်ပါသည်။ စိတ်ဓာတ်
ရေးရာအရ မို့ခိုစရာကင်းသည့် လွင်တီးခေါင်ကန္တာရတဲ့
ရောက်သွားသည့်အလားပင်။

သို့သော အခိုက်အတန်ရောက်သွားသည့် ကန္တာရ
သူမှာ အနေမှန်းခံသွားဖို့ မလိုပါ။ ပူပိုင်စရာတွေ
ပူပိုင်ပါ။ ငိုကြွေးစရာတွေ ငိုကြွေးပါ။ ပြီးလျင် သည်
ကန္တာရတဲ့က ထွက်ခွာကာ အရှိုကို အရှိုအတိုင်း ရင်ဆိုင်
ပါ။ မိမိကိုယ်ကို စိတ်ရှည်သည်းခံကာ ဘဝဟောင်း၏
ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကို မေပျောက်ကုစားပြီး ဘဝသစ်
အတွက် အားသစ်အင်သစ် ထူထောင်ပါ။

တစ်သက်တာအတွင်း မိမိဘဝကို တည်ဆောက်
ရန် အခွင့်အလမ်းတစ်ကြိမ်သာရသည် မဟုတ်။ သဘာဝ
သက်တမ်းမပြီးဆုံးမချင်း အကြိမ်ကြိမ်တည်ဆောက်ခွင့်
ရှိပါသည်။

* * *

ငါဘဝ ပြီးဆုံးပြီဟူ၍ ရေထဲခန့်ချုပ်နှင့် ကြံစည်
သော ကော်လင်းပယ်ရှိသည် ရေထဲ မတော်တဆာ
တကာယ်ရောက်သွားသည့်အခါတွင်မှ ငါ မသေချင်သေး၊
ငါဘဝ မပြီးသေးဟူ၍ အတွေးမှန် ပြန်ရလာပါသည်။

သမုဒ္ဓရာထဲ ကျွဲ့သွားခဲ့ရာမှ ကမ်းရိုးတန်းသို့
ပြန်ကပ်ကာ ဖလော်ရှိခါနယ်အထိ သူ ဆက်လက်ရွက်
လွှင့်သည်။ ရှုက်သွေးပတ်အတန်ကြာ၍ ဖလော်ရှိခါ
နယ် မိုင်ယာမီကမ်းခြေ့၍ ကျောက်ချုပ်နားမီသည်
အချိန်လောက်တွင် ဘဝကို အသစ်တစ်ဖန် ပြန်စရန်
သူ အဆင်သင့်ပြန်ဖြစ်ခဲ့သည်။

သူ့အင်၏တိုက်တွန်းချက်အရ တစ်ချိန်က သူ
လုပ်ခဲ့ဖူးသည် စာရေးခြင်းအလုပ်ကို ပြန်လည်လုပ်ကိုင်
ကာ စာရေးဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ယခုစာပါ သူ၏ဖြစ်ရပ်သည်ပင် ဘဝမှာ ကြော်
တွေ့ရမြဲ လောကခံအက်အခဲများကို မည်သို့ဖြတ်သန်း

ကျော်လွှန်နိုင်ကြောင်း ကိုယ်တွေ့နှင့် ယုဉ်၍ သူ အကြပ်
ရေးသားခဲ့သည့် (Help Yourself Through Hard Times) စာပ်မှ ကောက်နှုတ်ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

* * *

J8

အနပညာရင် လုပ်ငန်းပိမံသနခွဲရောသား

မိက်ကယ်အိန်ဂျယ်လို (Michelangelo) ဟု
ဆိုလျှင် ဘုရားရှိခိုးကျောင်း မျက်နှာကြက်နားကပ်ပြီး
ဆင်ထားသည့် ဖြစ်းပေါ်မှာ ပက်လက်လှန်ကာ မျက်စိ
တွေဝေ ခါးတွေချိသည်အထိ ပလာစတာသရွတ်မှာ
ပန်းချီကားတွေ ရေးဆွဲရင်း ကိုယ်ကာယဝေအနာနှင့်
အနပညာပါတီကို တစ်လှည့်စီစားနေသည့် တစ်ကိုယ်
တော်ဖန်တီးသူကြီးအဖြစ် မြင်ယောင်မိကြမည် ဖြစ်
သည်။

စင်စစ် အဲဒါသည် မိက်ကယ်အိန်ဂျယ်လို၏
ရုပ်ပုံစွာတစ်ခြမ်းမှာသာ ဖြစ်ပါသည်။ အခြားမျက်လှာစာ
တစ်ခုမှ ရှုကြည့်လျှင့်မှ မိက်ကယ်အိန်ဂျယ်လိုကို အနဲ့
ပညာပမြောက်သည့် အဆောက်အအုံများအား အစအဆုံး

ရပ်လုံးပေါ်အောင် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ပေးသည့် လပ်
ငန်းရှင်ကြီး၊ စီမံခန့်ခွဲရေးသမားကြီးတစ်ဦးအဖြစ် မြင်
တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။

* * *

မိုက်ကယ်အိန်ဂျယ်လို ကျင်လည်ခဲ့သည့် ဒီတလိ
ပြည့် ဖလော်ရင့်မြို့၊ ပိဿာမြို့များမှ နောက်ထပ်ထွက်
ပေါ်လာသည့် မှတ်တမ်းမှတ်ရာများနဲ့ မိုက်ကယ်
အိန်ဂျယ်လိုအား စွန်စားတိတွင် လုပ်ကိုင်တတ်သည့်
လုပ်ငန်းသမား (entrepreneur) တစ်ဦးအသွင်နှင့်
လည်းကောင်း၊ လုပ်ငန်းအသေးစိတ်တွေအထိ လိုက်လဲ
ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲတတ်သည့် ကုမ္ပဏီအကြီးအကဲတစ်ဦး
၏ ပုံသဏ္ဌာန်မျိုးနှင့် လည်းကောင်း တွေ့မြင်ရကြောင်း
သုံးသပ်ပြောဆိုကြသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၄၈၀ ကျော်ခန့်က ဒီတလိ
၏ မိုက်ကယ်အိန်ဂျယ်လို၏ကုမ္ပဏီ သို့မဟုတ် အလုပ်ရုံး
နှင့် အမိဘဆောက်သွယ်သူ၊ အလုပ်အပ်သူများမှာ သေး
သေးများများပုဂ္ဂိုလ်များ မဟုတ်။ ငွေကြေးအရရော၊
တန်ခိုးအကာအရပါ နံပါတ်(၁) ဖြစ်သည့် ပုပ်ရဟန်း
မင်းကြီးများ ဖြစ်သည်။

ထိပ်သီးပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ထိပ်သီးအန်ပညာ
လက်ရာကြီးကယ်များကို မိုက်ကယ်အိန်ဂျယ်လို တာဝန်
ယူဖန်တီးပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ စွယ်စုံရ အန်ပညာရှင်
ဖြစ်သော်လည်း အလုပ်တွေက ပမာဏကြီးမားလှသည်
ဖြစ်ရာ သူတစ်ဦးတည်းဖန်တီးရန် မဖြစ်နိုင်။ ထို့ကြောင့်
အခြားကျမ်းကျင်သူတို့၏ စွမ်းအားများကိုပါ ရယူစွမ်း
ရသည်။

ဗ်တီကင်ရှိ စစ္စတင်းဘရားရှိခိုးကျောင်း
(Sistine chapel) မျက်နှာကြောက်တွင် နံရဲဆေးရေးပန်းချီ
များရေးခြယ်စဉ်က အန်ည်းဆုံး ပန်းချီသရာ ၁၃ ဦးခန့်
ဝိုင်းဝန်းခဲ့ရသည်။ ဖလော်ရင့်(၁)မြို့၊ မေ့ဆိပ်ဘရား
ကျောင်းဝင်းအတွက် ရှိ မာဘယ်ကျောက်သား ရှုပိမာန်
များတည်ဆောက်ရနှုံးလည်း ပန်းတမေ့ဆရာ ၂၀ မွှု
ပါဝင်ကြရသည်။ ၁၈ နှစ်ကြာ့ချွဲ တည်ဆောက်မွမ်းမဲ့
ခြယ်သခဲ့ရသည့် ဖလော်ရင့်(၁)ရှိ လော်ရင်ရှုန်စာကြည့်
တိုက်ကြီးအတွက်မူ ပညာသည် ၂၀၀ ခန့်အထိ သူ
ကျပ်ကဲခိုင်းစေခဲ့ရသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်အတော်များများပင် သူ ထိုံး ၁၀ နှစ်း
အနှစ် ၂၀၊ နှစ်ပေါင်း ၃၀၊ ၃၀ ကျော်အထိ လုပ်ကိုင်
ကြကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ထို့စောင်း သက်တမ်းများ

အရရှိသော် သူ၏ ရာသက်ပန်ဝန်ထမ်းများဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

မိုက်ကယ်အိန်ဂျယ်လိုက ယခုခေတ်စကားနှင့် ပြောရသော လူအရင်းအမြစ်များ (human resources) ရွှေးချယ်၊ စုဆောင်း၊ လေ့ကျင့်၊ မြှင့်တင်၊ စောင့်ရှောက်၊ ထိန်းသိမ်းသည်နဲ့ရှုံးရနှင့် ကျမ်းကျင့်သူတစ်ဦးဖြစ်သည် ဟူလည်း ဆိုရပေမည်။ လူကောင်းတွေ စစ်ည်းမိတ္ထား သဖြင့် လုပ်ငန်းကြီးများကို တာဝန်ယူနိုင်သည်။ လက်ရာ အဆင့်ကိုလည်း ထိန်းထားနိုင်သည်။

သူ့မှတ်တမ်းများထဲမှာ ပညာသည်လုပ်သားများ နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမည်၊ လုပ်ခာ၊ အလုပ်လုပ်သော နေ့ရှိ စသည် သမားရှိုးကျေအချက်များအပြင် ဘယ်သူ က အပြောကြီးသလောက် လက်တွေ့မှာ အားမကိုးရာ ဘယ်သူက တော်သည်၊ စိတ်ချုပ်သည်၊ ဘယ်သူကတော့ ရှိုးများနေဖြီး လက်ကြောမတင်း၊ ဘယ်သူက စာရို့ဇာ မကောင်း စသဖြင့် အလုပ်သမားတို့၏အရည်အသွေး နှင့် ပတ်သက်ဖြီး ဝေဖန်ချက်၊ အကဲဖြတ်ချက်များပါ ရေးသားထားတာ တွေ့ရသည်။

မိုက်ကယ်အိန်ဂျယ်လိုက မိမိခိုင်းစေသူတို့ထဲမှ အမြင့်ဆုံးစွမ်းရည်ကို ဖော်ထုတ်ရယူနိုင်ရန် ကြိုးစား တတ်သူဖြစ်သည်။ သို့သော် အခါခိုင်သိမ်း ငှုံးအတိုင်း

အောင်မြှင်သည်တော့မဟုတ်။ သူ လိုချင်သော အရည် အသွေးကို မိအောင်လုပ်မပေးနိုင်ကြသဖြင့် ရုပန်ရဲခါ သူ စိတ်ပျက်ရတာတ်သည်။ သို့သော် အလုပ်သမားနှင့် ပတ်သက်လျင် စိတ်ရှည်ရှည်ထားဖို့ လိုအပ်ပြောင်း မှတ်ချက်များလည်း သူ၊ ကိုယ်သူ သတိပေးသလို ရေးသားထားခဲ့တာ တွေ့ရသည်။ ထိုပြင် သူ၊ အလုပ်သမားများကို ဘယ်တော့မှ အလုပ်ထုတ်ပစ်လေ့မရှိပြောင်းလည်း တွေ့ရှိရရာ လုပ်ငန်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ သူ စိတ်ရှည်လှပြောင်း ထင်ရှားလေသည်။

သို့သော် အလုပ်သမားကို အမြှေချောပေါင်း နေသည်တော့ မဟုတ်။ တစ်ခါ့၌ အနှစ်တ်လက်ရာ အပြောက်အမွမ်းတွေ တာဝန်ယူထားသည့် ပန်းတမေ့သရာ ဖရန်ချက်စကိုက ဖြစ်ကတတ်ဆန်း အညွှား တွေ့ လုပ်ထားရာ မိုက်ကယ်အိန်ဂျယ်လို လက်မခံဘင်းအား ဒဏ်ပေးသည့်အနေဖြင့် သူ၊ လုပ်ခကို ဖြတ်သည်။ “သူ ကတိပြုထားသည့်အတိုင်း မှန်မှန်ကန်ကန် မလုပ်မချင်း၊ သူ၊ ကို နောက်ထပ်လုပ်ခပေးမည့်မဟုတ်” ဟူ၍လည်း ရေးမှတ်ထားတာ တွေ့ရသည်။

အနုပညာနယ်ပယ်စုံမှာ ပါရမိပါသူလည်းဖြစ်၏ ကြိုးကြီးကျယ်ကျယ်တွေ့ကြဆတ်တ်သည် လုပ်ငန်းရှင် စိတ်ဓာတ်လည်းရှိသူဖြစ်ရာ ရုပိုမာန်၊ ပိဋ္ဌကတ်တို့က်၊

ဘရားရှိခိုးကျောင်းအဝင် မူခိုးစသည်တိုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ခမ်းနားဆင်^၁ကြယ်သောပုစံတွေ သူ့ခေါင်းထဲတွင် ပုံဖော် ဖန်တီးပြီးနောက် အသေးစိတ်တည်ဆောက်ပြုလုပ်ရမည့် ပညာသည်အဖွဲ့အား မိမိလိုချင်သည့်အနေအထားတွေကို တိတိကျကျ သဘောပေါက်အောင် ရှင်းလင်းပြသည်။

သို့သော လုပ်ရင်းကိုင်ရင်း စောစောက ကြီးတွက်မထားခို့သည့် ပြဿနာတွေပါဌာနသော် ဖြေရှင်း ရန် နည်းလမ်းကို သူပင်ရှာကြုံရသည်။ တစ်ခါတရုံ တရာ့ကဗျား၏ ဆက်၍လုပ်ကိုင်ရန် မဖြစ်နိုင်သည့်အနေ အထားမျိုး ကြုံလာရသော လုပ်လက်စကို ရပ်၍ အသစ် တစ်ဖန် ပုံစံတစ်မျိုးဖြင့် ပြောင်းလဲစတင်စေရသည်။ လုပ်ငန်းအတွက် ပစ္စည်းစောင်းခြင်းမှသည် အချော ထည်လက်စသတ်ခြင်းအထိ အဆင့်အားလုံးမှာပင် သူ့လက်နှင့် မထိလိုက်သည့်နေရာ မရှိဟု ဆိုရလောက် အောင် မနေမနားပြီးလွှား ကြီးကြပ်လုပ်ကိုင်နေလေ ရှိသောသူ့အား ယခုခေတ် လုပ်ငန်းလောက အသုံး အနှစ်းနှင့် ပြောရသော အသေးစိတ်များပါ ကိုယ်တိုင် ပါဝင် ကွပ်ကဲသည့် နံပါတ်(က) (Type A)အမျိုးအစား လုပ်ငန်းအကြီးအကဲဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

လော်ရင်ရှုန်းပိဋကတ်တိုက်ကြီး တည်ဆောက်စဉ်က ပန်းတမော့သမားများ၏ လက်ရာကို နေ့စဉ်

စစ်ဆေးကြည့်ရှုရသည့်အလုပ်မှာ ‘မျက်စိအလုံး ၁၀၀ စာ အလုပ်ဖြစ်ကြောင်း’ သူ ရေးမှတ်ထားတာ တွေ့ရ သည်။

သူ့လူများအား ဒီဇိုင်းထဲတို့လုပ်သည့်အပိုင်း၊ ဒီဇိုင်းကို ရုပ်လုံးဖော်သည့်အပိုင်းစသည် တိတိုင်ဖန်တီးမှ အပိုင်းများအားလုံးမှာ အပြိုင်အဆိုင်လုပ်ကိုင်ကြအောင် သူ အားပေးသည်။

ဖလော်ရင်(၁)မြို့မှာ အကြီးကျယ်အခမ်းနားဆုံး အဆောက်အဦးတစ်ခု ဖြစ်သည့် ဆန်လော်ရင်ဒါ ဘရားရှိခိုးကျောင်းကြီး ဆောက်လုပ်သည့်အခါ၌ အဲလ်(ပ)(၁) ဆောင်တန်းကြီးရှိ ကျောက်ကျင်းများအထိ ခက်ခက် ခဲ့သွားရောက်ကာ မာဘယ်ကျောက်တဲ့ ကြီးများ ထဲတ် ယူသည်။ အဲသည်မှာ ကျောက်တဲ့ တွေကို သူ စိတ်တိုင်းကျ ရွှေး၊ စွားခွဲသည့် ဝန်တင်လှည်းများဖြင့် သယ် လျရန်အတွက် လှည်းသမားများနှင့် လမ်းကြောင်းရှာ သွေးစကားပြော စသဖြင့် ဓည်းရုံး၊ စိစဉ်လုပ်ကိုင်ရပေရာ သည်အပိုင်း၌မူ သူက ပန်းချို့ပန်းပုံ အနာပညာသမား ထက် ဆောက်လုပ်ရေး အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦး၊ လုပ်ငန်းရှင် တစ်ဦး ဖြစ်သွားပေသည်။

* * *

မိက်ကယ်အိန်ဂျယ်လိုသည် ၁၅၆၄ ခုနှစ်၊ သူ၊
အသက် ၉၀ ပြည့်ခါနီးတွင်မှ ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။

သမိုင်းဝင်ထင်ရှားသည့် အနုပညာလက်ရာများ
သူ ဖန်တီးသွားခဲ့ကြောင်း အများသိကြသည်။ သို့သော်
သူမှာ တစ်ကိုယ်တော်ဖန်တီးမှုစွမ်းအားသာ ရှိသည်
မဟုတ်၊ အခြားအခြားသောပညာသည်တို့၏ စွမ်းအား
ကိုပါ ရယူကာ တစ်ဦးချင်းမတတ်နိုင်သည့် ဧရာမအလုပ်
ကြီးများကို ကြီးများအကောင်အထည်ဖော်နိုင်သော လုပ်
နှင့်အကြီးအကဲတို့၏ အရည်ဆွဲများလည်း ရှိနေသည်။

ရုပ်နှစ်ခါ့၌ ကိုယ်တိုင်ဖန်တီးမှုအလုပ်တွင် ဝင်စား
နစ်မြှုပ်သွားခြင်းကြောင့် စီမံခန့်ခွဲရေးအပိုင်းတွင် ရှုံး
ယွင်းအားနည်းသွားသည်များလည်း ရှိပောက်နိုပါမည်။
သို့သော် စားသုံးသူ သို့မဟုတ် အလုပ်အပ်နှင့်သူ စိတ်
တိုင်းအကျေဆုံးဖြစ်အောင် အားထုတ်လုပ်ကိုင်ပေးလေ
ရှိသည့်နေရာ၌ကား စားသုံးသူကို တန်ဖိုးထားလုပါသည်
ဆိုသော ယနေ့ခေတ် လုပ်ငန်းရှင်အများအပြားပင်
သူအား လိုက်မိနိုင်ကြမည် မထင်ပေး။

၃၀

တစ်ပြိုင်ရုံးရုံးပြုး တစ်သက်လုံးရုံးရမည်ဟာ

လုပ်ငန်းနယ်ပယ်တစ်ခုမှာ နောက်တစ်ကြိမ်
လာ၍ မျက်နှာမပြနိုင်လောက်အောင် အရှုံးကြီးရှုံးဖူးသည့်
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ကို ပြပါဆိုလျှင် ကိုကာကိုလာ
(Coca-Cola) ကုမ္ပဏီမှာ လုပ်သွားသည့် ဆာဂျိယို
ခိုင်မန်း (Sergio Zyman) ကို ပြရလိမ့်မည်။

ကိုကာကိုလာသည် အချို့ရည်လောက်၌ ထိပ်သီး
ကုမ္ပဏီဖြစ်သည်။ သူ့နောက်တွင်မှ ပက်(ပ)စီ (Pepsi)
ကုမ္ပဏီ အပြိုင်ပေါ်လာပြီး၊ တဖြည်းဖြည့်းပက်(ပ)စီက
တက် ကိုကာကိုလာ [ကုတ်(ခ)]က ကျသည့်အနေ
အထားရောက်လာသည်။ သို့နှင့် ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် ကို
ကာကိုလာက သည်ကိစ္စကို ကိုင်တွယ်ရန် မိုင်မန်းအား
ပေးပို့သည်။

နိုင်မန်းက ကုတ်(ခ)ကို ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောင်းလဲပစ်ရန် စီစဉ်သည်။ အချို့ရည်အစပ်အဟပ် ဖော်မြှောကိုပင် အသစ်ပြုပြင်ကာ နယူးကုတ်(ခ) (New Coke)ဟူ၍ တဲ့ဆိပ်သစ်တပ်ပြီး အကြီးအကျယ် ကြော်ဖြာပြန်ချိသည်။ သည်တွင် ကြီးကြီးမှားမှား သူမှားသွားသည်က ပက်(ပ)စီနှင့် စာလျှင်သာ နာမည် မြှိုန်လာသော်လည်း လူအမြှောက်အမြှား ကြိုက်ဆဲ သောက်ဆဲဖြစ်သော နိုဗုလကုတ်(ခ)ကို ဈေးကွက်ထဲမှ ရုပ်သိမ်းပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသည်က သူ့ကိုယ်သူ အထင်ကြီးလွန်းသွားသဖြင့် ဖြစ်သည့်အမှားဟု အမှားသုံးသပ်ကြပါသည်။

နယူးကုတ်(ခ)သည် ဈေးကွက်၌ ခွက်ခွက်လန် အောင် ရုံးသွားခဲ့သည်။ အမေရိကန်စီးပွားရေးသမိုင်း တစ်လျောက် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ကြော်ဖြာပြီး ဆိုးဆိုး ဝါးဝါးမအောင်မမြင်ဖြစ်သွားခဲ့ရသည့် ကုန်ပစ္စည်းများ ထဲတွင် တစ်ချိန်က အက်(ဒ)လေး မော်တော်ကား ပြီးလျှင် နယူးကုတ်(ခ)သည် အထင်ရှားဆုံးဖြစ်သည် ဟူ၍ပင် ပြောစမှတ်ပြုကြသည်။

ပရီသတ်မကြိုက်သည့်အသေးတွေ ညံလာသဖြင့် ၇၉ ရက်အကြား၌ ယခင် ကုတ်(ခ)အစပ်အဟပ်ကိုပင်

အားပြင်းတဲ့ မြှားတစ်စင်း၊

၂၂၅

ခူလလက်ဟောင်းကုတ်(ခ) (Classic Coke) အမည် တပ်ပြီး ဈေးကွက်မှာ ပြန်တင်လာရသည်။

ဤသို့ဖြင့် တစ်နှစ်ခုနှင့် အကြောတွင် မြိုင်မန်းလည်း ကိုကာကိုလာမှ ထွက်ခွာခဲ့ရသည်။

သည်ကိစ္စအတွက် ကိုကာကိုလာမှာ အရှုံးပေါ် သလို နိုင်မန်းအဖို့လည်း ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ အကြီးအကျယ် အရှုံးထွက်ခဲ့သည်။ ကုမ္ပဏီလောကမှာ သိက္ခာကျသွားသော နာမည်ပျက်သွားသော ခေါင်းဖော်စုစရာ မရှိသော ဇရာမရှုံးနိုမ်းမှတ်ခဲ့ပေတည်း။

တော်ရုံလွှာဆိုလျှင် နောက်တစ်ကြိမ် သည် လောကထဲ ပြန်ဝင်လာရဲ့ရာပင် အကြောင်းမရှိတော့။

သို့သော် နောက် ၇ နှစ်ခန့်အကြောမှာပင် ကိုကာ တို့လာသို့ ရာထူးကြီးကြီး၊ အရှိန်အဝါကြီးကြီးနှင့်ပင် မြိုင်မန်း ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည်။

ဘာကြောင့်နည်း။

နိုင်မန်းကိစ္စက အကြီးအကျယ် ကြေညာထားသည့်ကြား၊ အများမျှကိုစီဒေါက်ထောက်ကြည့်နေသည့်ကြားမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သဖြင့်သာ သည်မျှကျော်ကြားသွားခြင်းဖြစ်သည်။ စင်စစ် လုပ်ငန်းလောက၌ ယခုကဲ့သို့ ချက်နှင့် နှစ်းထွက်မကိုက်ဖြစ်သွားသော ကိစ္စတွေ ပဲလှပါသည်။ အထင်ကရပုဂ္ဂိုလ်များထဲမှာ ကြည့်လျှင်

အနုပညာရှင်လုပ်ငန်းရှင်ကြီး ဝေါလ်(တ) ဒွဲနေ (Walt Disney)၊ စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်ကြီး ဟင်နိုဂိုခို (Henry Ford) တို့လည်း ရောမအစိအစားကြီးများ မအဘင်မဖြင့် ဖြစ်ကာ စီးပွားပျက်ခဲ့ဖူးကြသည်။ သို့သော် အသည် ဖြစ်ရပ်များက နောက်ပိုင်းတစ်လျှောက်လုံး ကြီးကျယ် အောင်မြင်သည် သူတို့ဘဝများအကြောင်း ပြောသည့် အခါ အငြိုးပြရုံးပို၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်ရုံးလောက်သာ ရှိပါသည်။

ကိုကာကိုလာနှင့် နိုင်မန်း ပြန်လည်လက်တွဲ ဖြစ်ခြင်းကို ပြောပါမည်။

သည်ကိစ္စက ကိုကာကိုလာ၏ သဘောထားရေ မြင်မန်း၏ စိတ်ဓာတ်နှင့်ပါ သက်ဆိုင်သည်။

ကိုကာကိုလာတို့လို ဝါရင့် သဘောရင့်ကုမ္ပဏီ ကြီးတွေသည် သူတို့အတွေ့အကြွေ့များ၊ ခေတ်ကာလ အခြေအနေများအရ သဘောထားများ ပြောင်းလဲလာ ကြသည်။ သည်ဘက်ခေတ်တွင် နည်းပညာတိုးတက်၍ လျင်မြန်ခြင်း၊ ကဗျာအနဲ့ ဆက်သွယ်ဖြန့်ကြောက်မှုအေး အရှိန်အဟုန်မြင့်လာခြင်းစသော အကြောင်းများကြောင့် ပြည့်ပြည့်စုစု တိတိကျကျတွက်ချက်၍ မရနိုင်သော အနေအထားများကြားတွင် ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်လာကြေးပါသည်။ သေချာသည့် တစ်ခုတည်းသောအချက်၌

သမားရီးကျအတိုင်း (၀၁) ယခင် အလုပ်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည့် ပုံစံအတိုင်း မပြောလို့မလဲ တစ်သမတ်တည်းသွားနေရှု မရတော့သူများအချက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ လျင်မြန်သော ခေတ်နှင့် အညီ အလျင်အမြန် ပြပြင်ပြောင်းလဲမနေနိုင် လျင့် စေတဲ့ကုန်သွားလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် သွက်လက် သော တက်ကြသော၊ စိတ်ကူးစိတ်သုန်း ဆန်းသစ်သော အမြဲရှေ့သွေးပြေးနေသောပုဂ္ဂိုလ်များကို လုပ်ငန်းတောင်စုံ၊ လုပ်ငန်းအကြီးအကဲများအဖြစ် ရွေးချယ်ခန့်အပ်လာကြ သည်။

အမြဲတိတွင်ဆန်းသစ်နေ တက်ကြလူပ်ရှားနေ သောသူသည် သူများထက် ရှေ့တန်းရောက်နိုင်သည်။ အလားအလာ ကြီးမှားသေလောက် ခလုတ်တိုက်မှာ ချော်လဲမှာ၊ အမှားအယွင်းတွေလုပ်မိစရာ အကြောင်း လည်းရှိသည်။ လုပ်ငန်းကြီးများသည် အလားအလာနှင့် အတူ စွန်းစားရမှုကိုလည်း တွဲယူရလိမ့်မည်ဆိုတာ မြင် ကြသည်။

ဟားဗုတ်စီးမွားရေး ပညာသင်ကျောင်းမှ ပါမောက္ဗတစ်ဦးဖြစ်သူ ပျော်ကော်တာက၊ “အရင် အနဲ့၍ ၂၀ လောက်တုန်းကဆိုရင် အမှုဆောင်အရာရိုက်တို့ သူတို့ကုမ္ပဏီအတွက် လုပ်ငန်းအကြီးအကဲရာထူးဘယ်သူ့ပေးမလဲ စဉ်းစားကြတဲ့အခါမျိုးမှာ တစ်ယောက်

ယောက်ကများ ‘အခီလုပ္ပါ အသက် ၃၂ နှစ်လောက် တန်းက လုပ်ငန်းကိစ္စမှာ အတော်ကြီးမှာတဲ့ အမှား အယွင်းတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပူးတယ်’ ဆိတာမျိုး ပြောလိုက်ရင် ကျွန်ုတဲ့ လူအားလုံးက ‘ဟုတ်တယ် အဲဒါတော့ အားနည်း ချက်ပဲ’ လို့ လိုက်ပြောကြလိမ့်မယ်။ ဒီနေ့မှာတော့ ဒီလူစုပဲ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ကို ခန့်သင့် မခန့်သင့် စဉ်းစားတဲ့ အခါမျိုးမှာ ‘ကျွန်ုတ်စိတ်မချထာက် ဒီလူ ဟာ အဆင်မပြု မအောင်မြင်တဲ့ အနေအထားမျိုး တစ်ခါမှ မကြုဖူးတာပဲပဲ’ လို့ ပြောင်းပြောလာကြတဲ့ သဘောရှိတယ်” ဟူ၍ ဆိုခဲ့သည်။

လက်ဝင်းမှားမှာကို ကြောက်သော်လည်း မှားခဲ့ ဖူးခြင်း၊ မအောင်မြင်ခဲ့ခြင်းကိုကား အားနည်းချက်ဟု မမြင်း၊ အတွေ့အကြံရှိခြင်းဟုသာ မြင်လာကြခြင်းဖြစ် သည်။

မိုင်မန်း၏ စိတ်ဓာတ်ကရော မည်သို့ရှိပါသေနည်း။

သည်လူက မိမိစိတ်ကူးညာက်ကို ယုံကြည်သူ၊ အကောင်းမြှင့်စိတ်ရှိသူ၊ အရေးနိမ့်သည့်ဒဏ်ကို ခံနိုင် စွမ်းရှိသူမျိုး စိုးသည်။ တစ်ကြိမ်ရဲ့ရှုဖြင့် တစ်သက်လုံး ရှုံးပြုဟု သဘောမထား၊ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ယုံးပြုင် သောသူမျိုး၊ ဒဏ်ရာတစ်ချက်ရရှုဖြင့် လကျသေဆုံး မသွား၊ လဲရာက ပြန်ထကာ ဆက်၍ တိုက်ပွဲဝင်သော

အားပြင်းတဲ့ မြှေးကစ်စင်း၊

သူမျိုးဖြစ်သည်။ ကုမ္ပဏီမှ ထွက်ခဲ့ရပြီး တစ်နှစ်သာသာ ခန့်အထိတော့ ကုမ္ပဏီက လူများနှင့် အဆက်အဆ မပြုဘဲ နေခဲ့သေးသည်။ သို့သော် စိတ်ဓာတ်ကျပြီး ထိုင်နေသည်မဟုတ်။ စိတ်ဓာတ်ယောက်နှင့် အတူ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အတိုင်ပင်ခဲ့ကုမ္ပဏီတစ်ခု သူ့နေခိုမှုဖွင့်သည်။ လုပ်ငန်းကြီးကြီးတွေနှင့် ဆက် သွယ်သည်။

ကိုကာကိုလာမှာ မအောင်မြင်ခဲ့သော်လည်း သည် တစ်ချက်လွှာရှုပြု သည်လူ သုံးမရတော့ဘူးဟု လူတိုင်း သဘောထားကြသည်မဟုတ်။ သမားရိုးကျကို ဖောက် ထွက်၍ တွေးရမည်။ စွန်းစားသင့်လျှင် စွန်းစားရမည် ဆိုသော သူ့ဝါဒလမ်းစဉ်ကို နှစ်သက်လက်ခဲ့သူတွေ အများအပြားရှိသည်။ သည်အထဲမှာ မိုက္ကရှိဆောင် (Microsoft) ကုမ္ပဏီသူငွေး ဘေးလိဂ်တ်(၁) (Bill Gates) လည်း ပါဝင်သည်။ သူက အပြိုင်အဆိုင်များ တိတွင်မှုတွေများပြီး၊ အပြောင်းအလဲတွေ နေချင်းညျချင်း ပြစ်ပေါ်နေသည့် ကွန်ပျုံတာလောကထဲတွင် ရပ်တည် လာသူဖြစ်ရာ မိုင်မန်းနှင့် အယူအဆချင်း ထပ်တူကျ သည်။

မိုက္ကရှိဆောင်တို့ မီလာဘရူးဝင်း (Miller Brewing)တို့လို့ ကုမ္ပဏီကြီးတွေ သူ့အကြံပေးချက်

များကို အသုံးပြုလာပြီ ဆိုသည့်အခါ ကိုကာကိုလာက
လည်း ပြန်၍ ဆက်သွယ်ကာ သူတဲ့မှ အကြောက်
တောင်းခဲ့လာသည်။

“ကျွန်တော့စိတ်ထဲမှာ ကုမ္ပဏီက ပြန်ခေါ်လိမ့်
မယ်ဆိုတာမျိုးကိုတော့ ယောင်လို့တောင် မတေားမိခဲ့
ဘူးပျော်”ဟု မိန်မန်းကိုယ်တိုင်က အံသွော ပြောခဲ့သည်။
ကိုကာကိုလာကလည်း ယခင်တစ်ကြိမ် မိန်မန်း
နှင့် မအောင်မြင်ခဲ့သော်လည်း သူတို့ကုမ္ပဏီက သူ
တစ်ပါးနှင့် ယဉ်ပြီင်နိုင်ရန်အတွက် အပြောင်းအလဲတွေ
မလျပ်လို့ မရ။ မှားယွင်းမှာကြောက်ပြီး ဤမြန်မြော် မရ
ဆိုတာ သိနေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း၊ စိတ်ကူးအသစ်
အဆန်းတွေ ရတတ်သလို မိမိထိုလုပ်ငန်းကိုလည်း
ကောင်းကောင်းကြိုးသိကျေမ်းခဲ့ပြီးဖြစ်သော မိန်မန်းကိုပင်
ပြန်ခေါ်ခဲ့ခြင်း၊ ပြစ်သည်။

ထိုစဉ်က ကိုကာကိုလာအကြိုးအကဲဖြစ်သူ ရော
ဘတ်တို့ ရှိုင်္ခြားကိုတော့ စကားတစ်ခွန်းဆိုသည်။
“လုပ်ရားနေတဲ့လုဆိုတော့လ ခလုတ်တို့ကိုတာ ဘာညာ
ရှိမှာပေါ့ပျော်”ဟူ၍။

သူတစ်ပါးအတွက် သန့်တန်းထားသောက

လူဟူသည်က ဦးနောက်ကိုယ်စီ နှလုံးသား
ကိုယ်စီဖြင့် သီးခြားစီရပ်တည်ရသော သူတူဝါမျိုးဖြစ်ရာ
ထို့ပဲ့စည်းပဲ့သဘောအရပ်င် မိမိကိုယ်ကို ဗဟိုပြု၍
စဉ်းစားတတ်သောသဘာဝရှိခဲ့သည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် လူသည် မိသားစာအတွင်း
စတင်ကြိုးပြင်းပြီး ပတ်ဝန်းကျင်အဆိုင်းအဓိုင်းထဲ ပို၍
ပို၍ ကျယ်ပြန်စွာ တိုးချွဲဝင်ရောက်ရင်းသာ လူ၊ အွဲ၊
အစည်းအတွင်း မိမိအမည်နာမတစ်ခုဖြင့် ရပ်တည်ရင်
သန်ရသောသဘောရှိရာ ထိုကန္တတွင် အောင်မြင်ရှိ
အတွက် လူ၌ ပတ်ဝန်းကျင်လုတို့၏ အရေးကိုဖွံ့ဖြိုးပါ
ထည့်သွင်းစဉ်းစားတတ်သော အလေ့အလေရှိဖို့လည်း
လုံးခံပဲ့ခဲ့သည်။

တစ်နည်းပြောရသော လူသည် အထွေဟိတသက်သက်ဖြင့် ရပ်တည်၍မရ၊ ပရဲဟိတလည်းရှိမှုသာ လူ၊ အသိင်းအဝိုင်းအတွင်း လျောက်ပတ်တင့်တယ်စွာ နေထိုင်နိုင်သည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အများအကျိုးဆောင်မှ ကိုယ့်အကျိုးအောင်ရသည့် သဘော။

သို့သော တကယ်တမ်း ရန့်ကျက်ပြည့်ဝသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာမူ မိမိဘဝကို မိမိထိန်းသိမ်းထူထောင်ရင်း ဘဝရေးတစ်လျောက် တွေ့ဆုံးကြိုက်ရသည့် အခြား သောသူများကိုပါ မိမိအတွက် အကျိုးမျှော်သောသဘော မပါဘဲ နှစ်၏စောင်မခြင်း၊ လက်၏စောင်မခြင်းများဖြင့် စောင်ရောက်ကူညီသွားတတ်ကြသော သဘောရှိသည်။

ယင်းသို့ အမှတ်မထင် ကူညီမှုကလေးများသည် တစ်ဖက်လူတို့အတွက် တစ်သက်မမေ့လောက်သည့် ထိရောက်သော အထောက်အကူးကြီးများအဖြစ် အကျိုးကျေးဇူးထင်ရှားသွားကြတာတွေလည်း အများပင် ရှိပါသည်။

သာစကအနည်းငယ်ပြရသော-

* * *

တစ်ချိန်က ဟောလိုဂုဏ်ရပ်ရှင်လောကမှာ ဆစ်ဒုန်ပိုင်တိယာ (Sidney Poitier) ဆိုသော ရပ်ရှင်မင်းသားတစ်ဦး ရေပန်းစားခဲ့ဖူးသည်။ လူမည်းတစ်ဦး ဖြစ်သော်လည်း ရပ်ရည်သန့်ပြန်သည်။ ဥပုသံပညာထက်မြှက်သည့်လက္ခဏာလျှို့ရှိသည်။ သရပ်ဆောင်အတတ်တွင် ထူးချွန်၍ ၁၉၆၃ ခုနှစ်အတွက် အကောင်းဆုံးသရပ်ဆောင် အကယ်ဒီဆုလည်း ရခဲ့သည်။

ငင်းဆစ်ဒုန်ပိုင်တိယာသည် ဘဟားမားကျွန်းမှ အမေရိကသို့ ရွှေပြောင်းလာခဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ရောက်စဉ် နယူးယောက်မြှော်ရှိစိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ပန်းကုန်ဆေးသမားလေးဘဝဖြင့် စတင်ခဲ့ရသည်။ နေ့စဉ် သူ့အလုပ်က ဆိုင်မှာ စည်းသည်ကုန်၍ စားပွဲထိုးတွေ ပျော်ရွှေ့နှင်းစားအပြီး ငင်းတို့စားကြသည့်ပန်းကုန် ခြုံရောက်တွေ စေးကြောပြီးမှ ပြီးစီးလေသည်။ သူ ၁၁ နာရီ စားပွဲထိုးတွေ စားသောက်နောက်ခြုံရှိနိုင်တွင် သူက ထမင်းချက်ခန်းတံခါးဝနားမှာထိုင်ကာ သတင်းစာတင်းစောင်ကို ကြိုးစားပမ်းစား စာလုံးပေါင်းပြီး ဖတ်နေလေရှိသည်။ အဲသည်တုန်းက သူ့မှာ စာဖတ်တင်းဆည်းဆိုရုံးလောက်သာ ရှိရာ ကျမ်းကျမ်းကျင်ကျင် အင်ပတ်နှင်းနှင်းတတ်လိုသောဆန္ဒကြောင့် ရှာမျှအချိန် အျောင် အဲသလို ကြိုးစားရှာမှုးနေခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်ညွှန် စာလုံးတစ်လုံးကို အခါပ္ပာယ်မသိသဖြင့် စားပွဲထိုးကြီးတစ်ယောက်အား သူမေးမိသည်။ စားပွဲထိုးကြီးက ဘူးလျမျိုးဖြစ်သည်။ အသက်လည်း အတော် အတန်ကြီးနေပြီ။ အဆိုးကြီးက သူအား စကားလုံး အခါပ္ပာယ်ကို ပြောပြီးနောက် “မင်းမသိတဲ့စာလုံးတွေ အများကြီး တွေ့နေရသလား” ဟု မေးသည်။ “အများကြီးပဲ၊ ကျွန်တော်က ခုမှ စာသေသေချာချာ စဖတ်ရတာ” ဟု ပိုင်တိယာက ဖြေရာ အသည်ကစပြီး ညစဉ် ပိုင်တိယာအား သူ စာသင်ပေးလေသည်။

ပိုင်တိယာသည် နောက်ပိုင်း၌ စာတတ်ပေတတ် တစ်ယောက်ဖြစ်လာပြီး This Life အမည်ဖြင့် ကိုယ်ရေး အထွေပွဲစီအုပ်တစ်အုပ်ပင် ပြုစိန်းခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ် တွင် ပိုင်တိယာက ‘ငွေရောင်ဖြူဗျိုးသော ဆံပင်နှင့် ရည်လျားထူထပ်သော မျက်ခံးမွေးများရှိ၍’ ဘိုင်ဖိုကယ် မျက်မှန်ထုထုတစ်လက် အမြှေတပ်ဆင်ထားတတ်သော ငှုံးပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် စကားအပြောအဆို သိမ်းမွေးညွှန် သာသည့် မွေးရာပါဆရာတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ညစဉ် ညတိုင်းပင် ကျွန်တော့အနီးတွင် ထိုင်ကာ သူထူး တစ်ခုစီ တစ်စီ ကျွန်တော့အားမျှဝေ၍ ပေးခဲ့သည်။ ယုဒ္ဓ ယာအခါ၌ သူ ကွယ်လွန်ပြီလား၊ အသက်ရှင်လျက် ရှိလေသေးသလား ကျွန်တော် မသိရပါ။ သို့သော်

ကျွန်တော်ပြောဆိုလုပ်ကိုင်သမျှ အရာအားလုံးမှာပင် သူက တစ်စီတ်တစ်ဒေသ ပါဝင်နေမည်သာ ဖြစ်ပါသည်” ဟူ၍ အောက်မေ့သတိရွာ့ ရေးသားခဲ့သည်။

* * *

တစ်ခါတုန်းက အက်လန်ပြည်မှာ စာအုပ်စာပေကို အလွန်စီတ်ဝင်စားသော ကလေးတစ်ယောက် ရှိခဲ့သည်။ သူ့များ အလွန်ဆင်းရဲလျှို့ လုင်ယေးသာဝမှာပင် ပုံနှိပ်စက်တစ်ခု၌ တစ်နေ့လျှင် ၁၂ နာရီ၌ အလုပ် လုပ်ရသည်။ ထိုမျှလုပ်သော်လည်း လုပ်ခလေး မဖြစ် စေလောက်သာရသည့်ဖြစ်ရာ သူဖတ်ချင်လှသော စာအုပ် စာတမ်းများ၏ဝယ်ရန် မတတ်နိုင်။ သို့နှင့် နေ့စဉ် အလုပ် သူ့သည့်အခါတုင်းပင် စာအုပ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှိသည့် လမ်းမှ သူ့သားပြီး ထိုဆိုင်၏မှန်နံရုံအပြင်ဘက်မှ ရပ်ကာ အဘင်း၌ လှမ်း၍ မြင်ရသမျှစာကို ဖတ်လေ့ရှိသည်။ ဆိုင်က စာအုပ်အပေါ်ရောင်းရောင်းသောဆိုင် ဖြစ်သော် လည်း သပ်သပ်ရပ်ရပ် စင်းကျင်းပြင်ဆင်ထားလေ့ရှိရှိ ထောက်တရာ့ မှန်နံရုံအားတွင် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို အွောင်းထောက်ခံမှာတင်ကာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် စာမျက်နှာ အင်ခုသို့ လှန်၍ ပြသထားတာမျိုး ကြံ့ရတတ်သည်။

အဒါမျိုးကြံလျင် သူက လှန်ထားသောစာမျက်နှာကို
ပြီးစီးအောင်ဖတ်ပြီးမှ ထွက်ခွာသွားလေရှိသည်။

တစ်နေ့တွင်မူ ယမန်နေ့က သူ ဖတ်ခဲ့ရသော
စာအပ်ကိုပင် နောက်နှစ်မျက်နှာဆီသို့ လှန်ပေးထား
ကြောင်း သူ တွေ့ရသည်။ နောက်နေ့လည်း ထိုသို့၊
နောက်နေ့လည်း ထိုသို့၊ တစ်ရက်လျင် နှစ်မျက်နှာအို
လှန်ပေးထားပြီး သူကလည်း နေ့တိုင်းဖတ်ရာ၊ နောက်
ဆုံးစာမျက်နှာ ရောက်သည်နေ့တွင်မူ ဆိုင်ရှင်အဘိုးဒိုက်
အပြင်ထွက်လာပြီး စာဖတ်ဝါသနာကြီးလုသော ကောင်
လေးအား ပြု၍၍ နှုတ်ဆက်သည်။ ထိုနောက် ကောင်လေး
အား စာဖတ်ချင်လျင် ဆိုင်သို့ အချိန်မရွေ့လာ၊ ကြိုက်
သည့် စာအပ်ကို ရွှေး၊ ကြိုက်သလောက် ဖတ်၊
တစ်အပ်မျှ ဝယ်စရာမလိုဟူ၍ ခွင့်ပေးလေသည်။

ထိုစဉ်မှ စ၍ စာသမားလေးမှာ စာအပ်ကမ္မာကို
အဆီးအတားမရှိ ဝင်ရောက်မွေနောက်ခွင့် ရသွားရာ
ယင်း၏ အကျိုးဆက်အဖြစ် နောက်၌ ကိုယ်တိုင်ပင်
စာပေဖန်တီးရေးသားသူတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ တစ်ချို့
က အက်လန်တွင် ထင်ရှားခဲ့သည့် စာရေးဆရာ ဘင်ဂျမ်း
ဟရှိယွန် (Benjamin Fargeon) ပေတည်း။

* * *

အားပြင်းထဲ မြားတစ်စင်း

၂၇

အီမှာဆင် (Ralph Waldo Emerson ၁၈၀၃–၁၈၈၂)
ဆိုသည်က အမေရိကန်စာပေသမိုင်းတွင် ကြီး
ကျယ်ထင်ရှားသည့် စာပေပညာရှင် တွေးခေါ်ရှင်ကြီး
တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည် ကမ္မာလည်းဖွဲ့သည်။ ဝေဖန်
ရေးစာပေများလည်း ရေးသည်။ ထူးခြားသောအတွေး
အခေါ်ပါသည့် အက်ဆေးစာတမ်းများလည်း အများ
အပြား ရေးသားပြုစဲခဲ့သည်။

BURMESE CLASSIC

စာပေနယ်တွင် ကြီးကျယ်သော တစ်နေရာရရှိ
ထားသည့် ရှည်လျားသောနှစ်ကာလများအတွင်း အီမှာ
ဆင်သည် အသိပညာ ပိုမိုမြင်မားကြော်ဝို့ရာ ရည်
ရွယ်၍ အခြားသော စာပေသမား တွေးခေါ်ရှင် ပညာ
မျှုံးနှင့် အတူ စနေဂိုင်း (Saturday Club) အမည်ဖြင့်
ဘပ အတွေးအခေါ်ဂိုင်းတစ်ခု ဤီးဆောင် ထူထောင်ခဲ့
သကဲ့သို့ သာမန်အရပ်သူ အရပ်သားများအကြား အတွေး
ခေါ် အသိအမြင်များ ပြန်ပွားစေရန် ရည်ရွယ်လျက်
သားလောင်များနေရာများအထိ သွားရောက်ကာ ဟော
ပြု၍ ချမှုများကိုလည်း နှစ်ပေါင်း ၄၀ လုံးလုံး လုပ်
ပိုင်ခဲ့သည်။

သုနာနှင့် ခေတ်ပြိုင် စာပေအတွေးအခေါ်သမားများ၊
နောက်မှ ပေါ်ပေါက်လာသူများကိုလည်း မူးနည်း
ပြုပိုင် ကုညီမှ အားပေးမှု ပြုခဲ့သည်။ သည်အထဲတွင်

အထင်ရှားဆုံးက ကဗျာဆရာ ဝေါလ် (တ) ဂစ်တမင် (Walt Whitman၊ ၁၈၁၉-၁၉၅၅) ထဲသို့ စာတစ်စောင် ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အသည်တုန်းက ဝေါလ်(တ) ဂစ်တမင်မှာ မထင် မရှား ကဗျာဆရာပေါက်စလေးပဲ ရှိသေးသည်။ သူက သူ့စရိတ်နှင့် သူ ကဗျာဆရာအုပ်ကလေးတစ်အုပ် ထုတ် သည်။ ထိုနောက် ကဗျာဆရာကြီး တွေ့ခေါ်ရှင်ကြီး အီမာဆင်ထဲသို့လည်း သူ့စာအုပ်ကလေးတစ်အုပ်ကို မေတ္တာလက်ဆောင်အဖြစ် ပိုလိုက်သည်။ ဆရာကြီး အီမာဆင်မှာ သည်လိုပဲ စာအုပ်ကလေးတွေ ရနေကျ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် သူမှာ တဗြားလုပ်စရာ အလုပ် တွေလည်း တစ်ပုံတပင်ရှိပါလိမ့်မည်။ သို့သော် သူက ကဗျာဆရာပေါက်စန်းစာအုပ်ကို ဂရာတိုက်ဖတ်ခဲ့သည်။

ဖတ်ပြီးသည့်နောက် သူ တကယ်ကြိုက်သွားသည်။ တကယ်ကဗျာကောင်းပဲ ပါရိုရှင်သစ်ကလေးမဲ့ ဟု သူ မြင်လိုက်သည်။ သည်အခါ ပြတ်ပြတ်သားသာ ထောက်ခဲ ချီးကျူး၊ အားပေးသော စာတစ်စောင် သူ ရေးသားပေးပိုလိုက်သည်။ သူ့စာထဲမှာ အခိုက အ ကြောင်းကာ၊ “ဒီနေ့အထိ အမေရိကက ဖြည့်ဆည်းမဲ့ နိုင်ခဲ့သမျှ အတွေးအမြင် အရေးအဖွဲ့များထဲမှာ အပြော မြောက်ခဲ့၊ အစုံးရှု အလုပ်ခုံးလက်ရာပါပဲ၊ ခင်ဗျာ၏

ထူးမြားလှတဲ့ စာပေဘာဝ နိုဒါန်းအစမှာ ဝမ်းမြောက်စွာ ကြိုဆိုနိုင်သက်လိုက်ပါတယ်” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဂစ်တမင်၊ မင်းဟာ အမေရိက်နဲ့ စာပေသမိုင်း ဘစ်လျောက်လုံးမှာ အထူးချွန် အပြောင်မြောက်ဆုံး ကဗျာဆရာပေပဲ၊ ဟု အီမာဆင်က ဘွဲ့တံဆိပ်ခတ်နိုပ် ပေးလိုက်ခြင်းပေတည်း။

အီမာဆင်၏ ထိုပေးစာကား ဂစ်တမင်၏ဘဝ် အမှတ်တရအဖြစ်ဆုံး၊ တန်ဖိုးအရှိခုံး စာတစ်စောင် ဖြစ်သကဲ့သို့ အမေရိက်နဲ့ စာပေသမိုင်းတွင် အထင်ရှား ဆုံးပေးစာတစ်စောင်အဖြစ်လည်း မှတ်တမ်းဝင်သွားခဲ့သည်။

BURMESE CLASSIC

ထိုစာရပြီးနောက်တွင် ဂစ်တမင်က သူကဗျာ အုပ်ကို ဒုတိယအကြိမ်ပြန်လည်ပုံနှင့်ပြီး အီမာဆင်၏ အသည်စာကားလုံးများကို စာအုပ်မျက်နှာဖုံးတွင် ရွှေ အလုံးဖြင့် ရိုက်နိုပ်ဖော်ပြခဲ့သည်။

ဂစ်တမင်က ဆရာကြီးအီမာဆင်၏ ချီးမြောက်မှု ကောက်သက်ကြောင့် အမြောက်တိုက်ကျော်ကြားရသူမျိုး မဟုတ်ပါ။ နောက် ဆက်လက်၍ သူရေးဖွဲ့ ကဗျာလက်မြောက်မြားစွာက သူ၏ကဗျာပါမံ့ သက်သေခံလျက်ရှိသည်။ သို့သော် အီမာဆင်သာ ပေါ်ပေါ်တရ ရေးသားဖော်ထုတ်မှု မပြုခဲ့လျှင်လည်း

မီးခဲ့ပြာဖူးဘဝတွင် သူ ဘယ်လောက်ကြောရည် နေရလိမ့်
မည် မသိနိုင်။ ပြာဖူးရာမှ ထာဝရချုပ်ဖြစ်မိုးသွားတာမျိုး
လည်း ဖြစ်မသွားဟု မပြောနိုင်။

ဂုဏ်တမင်ကိုယ်တိုင်ကလည်း အီမာဆင်ကြောင့်
သူ၊ အနုပညာသတ္တိတွေ အရှင်အဟုန်ဖြင့် ပွင့်လန်းပေါ်
ထွက်ခဲ့တာ ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ဟရေးသားခဲ့သည်။ သူက
တော့ သူ၊ ကိုယ်သူ ပြာဖူးသောမီးခဲ့ဟုမဆို၊ မဆူးနိုင်သေး
သောရေနေးအီးနှင့်သာ တင်စားပြောဆိုသည်။

“ကျို့နှင့်တော်က ဆူတော့မလို ပွဲက်တော့မလို၊
ခုပဲလိုလို တော်ကြောလိုလိုနဲ့ နေနေတာ၊ အီမာဆင်လုပ်
လိုက်တော့မှပဲ တကယ့်ကို ကျို့ကြကျို့ကြဆူ ထွေက်
တော့တာ” ဟူ၍ ဆိုခဲ့သည်။

ကူညီခြင်းကြောင့် လျော့ပါးမသွား၊ တစ်ပါးသူ
မှာ အကျိုးကျျော်းခံစားရသကဲ့သို့ မိမိအတွက်လည်း
ဂုဏ်ကျေက်သရေ တိုးတက်သွားစေသည် သာဓကများ
ပေတည်း။

စိတ်ဓာတ်နှင့် နည်းနာ

[အောင်မြင်ရေးစာစု]

- * တိထွင်သူများနှင့် ကြွက်ထောင်ချောက်၊
- * ကိုယ်ခံရီးလမ်း ဖြောင့်တန်းအောင်၊
- * ရဲရဲတင်းတင်းသာ လုပ်ပါ၊
- * ညာ၏ကောင်းရုံနှင့် မပြီးပါ၊
- * လူငယ်နှင့် တိုးတက်ကြီးမွားရေး၊
- * ကိုယ်စိတ်ကူးညာ၏ သုတတ်ပါးလက်ခံစေလိုလျင်၊
- * အကောင်းမြင်သမား၏ ထူးခြားသောလက္ခဏာ၊
- * အမိအဖတို့ရဲ့ ညာဝါဒ၊
- * ချာန်ဝင်စုံစိုက်မှု၏ စွမ်းအား၊
- * တိကျသေချာဖို့ လိုသည်၊
- * အောင်မြင်မှုအတွက် အမိကသော့ချက်၊
- * ပြောင့်မတ်တည်ကြည်သူ သို့မဟုတ်
သွားသမား သတ္တိရှိသွား၊
- * အောင်မြင်ရေးပညာရှင်တို့၏ လက်ခွဲနည်းနာများ၊
သည်၏ခေါင်းစဉ်များပါဝင်သည်။

ဖေမြင့်

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ

(ဘဝရှင်တည်ရှုသနရေး အတွေးအခေါ်နှင့် နည်းလမ်းကောင်းများ)

- မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊
- လောကခံ ခနိုင်ကြသူများ၊
- ငွေအသပြာနှင့် စိတ်ချမ်းသာများ၊
- ဆောင်ရုံးနှင့် ရှောင်ရန် စကားနှစ်ခုနှင့်၊
- ချုစ်သောသူတို့အတွက် အထိုးမဖြတ်နိုင်သော လက်ဆောင်မွန်များ၊
- စိတ်ဆောင်းကိုယ်ကြော်၊
- နေတတ်မှ ကျွန်းမာမည်၊
- တချို့လှတွေ ဘာကြောင့် အမြဲ တက်ကြွေ့စွဲလန်းကြသလဲ
- ဘဝမှာ အကောင်းဆုံးနေထိုင်တတ်ဖို့၊
- လူတော်တွေ သတိထားဖို့၊
- အခက်အခလား အခွင့်ကောင်းကြံ့ခြင်းလား၊
- စိတ်ရည်သည်းခံခြင်း၏ စွမ်းအား၊
- ကိုယ့်ကိုကိုယ် သိပါ၊
- စသည်၏ခေါင်းစဉ်များပါဝင်သည်။

တမ္မခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၁၅၅ / ၂၀၀၀ (၂)

‘ရုပ်ဇော်’ နှင့် ‘အပြောကောင်း’ တွင်
အပြောကောင်းသူကို ပို၍ချစ်ကြသည်

ဖေမြင့်

ပြောတတ်ဆိုတတ် ပါင်းသင်းတတ်တဲ့သူ

(အပြောအဆိုလိမ္မာသူ လူမှုဆက်ဆံရေး
တတ်ကျွမ်းသုတို့၏ လက်တွေ့နည်းနာများ)

BURMESE
CLASSIC

၁ အပြောအဆိုလိမ္မာသုတို့၏ အမှုအကျင့်ကောင်းများ၊ ၁
သုစီမံတွေနဲ့လည်း ခင်ခင်မင်မင်၊ ၁ အားနာပါးနာ ခေါင်း
ဆိုတ်ပါနှင့်၊ ၁ ဘယ်အတိုင်းအတာထိ ရှုံးနှီးပွင့်လင်း
ကြမည်လဲ၊ ၁ ပရီသတ်ရေးမှာ စကားပြာခြင်း၊ ၁ ချိုးမွမ်း
စကားလေးတစ်ခွန်း၊ ၁ အာလာပ သလွှာပ၊ ၁ သူပြာ
တဲ့အကား ကြားလိုက်ရဲ့လား၊ ၁ အားပေးစကားဆိုနည်း၊
၁ ဘောင်းပန်စကား ဆိုရမည့်အချိန်၊ ၁ ကိုယ့်ဘက်ပါအောင်
ဆည်းရုံးနည်းများ၊ ၁ ရင်းနှီးပျော်ရှာ စကားဆိုခြင်း၊ ၁ အငြင်း
များအောင် ရှောင်ရှားနည်း၊ ၁ ကိုယ်အမှုအရာ ဘာသာ
အကား၊ ၁ သူတစ်ပါး အထင်အမြင် ကောင်းစေလိုကြောင်း
သည်၏ခေါင်းစဉ်များ ပါဝင်သည်။

တမ္မခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၃၀ / ၂၀၀၀ (၆)